

Úradný vestník

Európskej únie

L 140

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 52

5. júna 2009

Obsah

I Akty prijaté podľa Zmluvy o ES/Zmluvy o Euratome, ktorých uverejnenie je povinné

NARIADENIA

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 z 23. apríla 2009, ktorým sa stanovujú výkonové emisné normy nových osobných automobilov ako súčasť integrovaného prístupu Spoločenstva na zníženie emisií CO₂ z ľahkých úžitkových vozidiel ⁽¹⁾ 1

SMERNICE

- ★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES ⁽¹⁾ 16
- ★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/87/ES s cieľom zlepšiť a rozšíriť schému Spoločenstva na obchodovanie s emisnými kvótami skleníkových plynov ⁽¹⁾ 63
- ★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/30/ES z 23. apríla 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 98/70/ES, pokiaľ ide o kvalitu automobilového benzínu, motorovej nafty a plynového oleja a zavedenie mechanizmu na monitorovanie a zníženie emisií skleníkových plynov, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 1999/32/ES, pokiaľ ide o kvalitu paliva využívaného v plavidlách vnútrozemskej vodnej dopravy, a zrušuje smernica 93/12/EHS ⁽¹⁾ 88
- ★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého a o zmene a doplnení smernice Rady 85/337/EHS, smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES a nariadenia (ES) č. 1013/2006 ⁽¹⁾ 114

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

Cena: 26 EUR

(Pokračovanie na druhej strane)

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

ROZHODNUTIA PRIJATÉ SPOLOČNE EURÓPSKYM PARLAMENTOM A RADOU

- ★ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 406/2009/ES z 23. apríla 2009 o úsilí členských štátov znížiť emisie skleníkových plynov s cieľom splniť záväzky Spoločenstva týkajúce sa zníženia emisií skleníkových plynov do roku 2020 136

I

(Akty prijaté podľa Zmluvy o ES/Zmluvy o Euratome, ktorých uverejnenie je povinné)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 443/2009

z 23. apríla 2009,

ktorým sa stanovujú výkonové emisné normy nových osobných automobilov ako súčasť integrovaného prístupu Spoločenstva na zníženie emisií CO₂ z ľahkých úžitkových vozidiel

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 175 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Cieľom tohto nariadenia je stanoviť výkonové emisné normy pre nové osobné automobily registrované v Spoločenstve, čo je súčasťou integrovaného prístupu Spoločenstva na zníženie emisií CO₂ z ľahkých úžitkových vozidiel pri riadnom fungovaní vnútorného trhu.
- (2) V Rámcovom dohovore Organizácie spojených národov o zmene klímy, ktorý v mene Európskeho spoločenstva schválila Rada rozhodnutím 94/69/ES ⁽³⁾, sa od všetkých

strán požaduje, aby sformulovali a implementovali národné a v prípade potreby i regionálne programy obsahujúce opatrenia na zmiernenie zmeny klímy. V tejto súvislosti navrhla Komisia v januári 2007, aby Európska únia v kontexte medzinárodných rokovaní presadzovala cieľ 30 % zníženia emisií skleníkových plynov produkovaných v rozvinutých krajinách do roku 2020 (v porovnaní s úrovňami z roku 1990) a aby Únia sama prijala pevný nezávislý záväzok dosiahnuť zníženie emisií skleníkových plynov do roku 2020 najmenej o 20 % (v porovnaní s úrovňami z roku 1990) bez ohľadu na zníženia dosiahnuté v ostatných rozvinutých krajinách. Tento cieľ schválili Európsky parlament a Rada.

- (3) Jedným z dôsledkov, ktoré z týchto záväzkov vyplývajú je, že všetky členské štáty budú musieť výrazným spôsobom znížiť emisie z osobných automobilov. V záujme dosiahnutia potrebného podstatného zníženia by sa politiky a opatrenia mali vykonávať na úrovni členských štátov a na úrovni Spoločenstva nielen v sektore priemyslu a energetiky, ale vo všetkých sektoroch ekonomiky Spoločenstva. Cestná doprava je druhým najväčším producentom skleníkových plynov v rámci Únie a jej emisie i naďalej rastú. Ak bude vplyv cestnej dopravy na zmenu klímy naďalej narašťať, významne to znehodnotí zníženia zamerané na boj so zmenou klímy v iných sektoroch.
- (4) Prijatím cieľov Spoločenstva pre nové osobné automobily sa výrobcom poskytne väčšia istota pri plánovaní a väčšia flexibilita pri dosahovaní požadovaného zníženia CO₂ než aká by sa členským štátom poskytla v osobitných vnútroštátnych cieľoch zníženia emisií. Pri stanovovaní výkonových emisných noriem je dôležité zohľadňovať dôsledky pre trhy a konkurencieschopnosť výrobcov, priame a nepriame náklady, ktoré sa týmkladú na odvetvie, a z toho vyplývajúce výhody z ohľadom na podnecovanie inovácie a znižovanie energetickej spotreby.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 77, 31.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 17. decembra 2008 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. apríla 2009.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 33, 7.2.1994, s. 11.

- (5) Toto nariadenie vychádza z dobre etablovaného procesu merania a monitorovania emisií CO₂ u automobilov registrovaných v Spoločenstve v súlade s rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 1753/2000/ES z 22. júna 2000, ktorým sa ustanovuje systém na monitorovanie priemerných špecifických emisií CO₂ pochádzajúcich z nových osobných automobilov⁽¹⁾. Je dôležité, aby stanovovanie požiadaviek na znižovanie emisií CO₂ i naďalej poskytovalo výrobcovi motorových vozidiel v celom Spoločenstve a ich novému vozovému parku predvídateľnosť a bezpečnosť pri plánovaní v rámci Spoločenstva.
- (6) Komisia prijala v roku 1995 stratégiu Spoločenstva na zníženie emisií CO₂ z automobilov. Stratégia sa zakladala na troch pilieroch: na dobrovoľných záväzkoch automobilového priemyslu na zníženie emisií, zlepšení informovania zákazníkov a podpore palivovo účinných vozidiel prostredníctvom finančných opatrení.
- (7) Združenie európskych výrobcov automobilov (ACEA) prijalo v roku 1998 záväzok znížiť priemerné emisie predávaných nových automobilov na 140 g CO₂/km do roku 2008 a v roku 1999 prijalo Združenie japonských výrobcov automobilov (JAMA) a Združenie kórejských výrobcov automobilov (KAMA) záväzok znížiť priemerné emisie nových predávaných automobilov na 140 g CO₂/km do roku 2009. Tieto záväzky boli uznané v odporúčaní Komisie 1999/125/ES z 5. februára 1999 o znížení emisií CO₂ osobných automobilov⁽²⁾ (ACEA), odporúčaní Komisie 2000/303/ES z 13. apríla 2000 o znížení emisií CO₂ osobných automobilov (KAMA)⁽³⁾ a odporúčaní Komisie 2000/304/ES z 13. apríla 2000 o znížení emisií CO₂ osobných automobilov (JAMA)⁽⁴⁾.
- (8) Komisia prijala 7. februára 2007 súbežne dve oznámenia: oznámenie o výsledkoch preskúmania stratégie Spoločenstva na zníženie emisií CO₂ z osobných automobilov a ľahkých komerčných vozidiel a oznámenie o konkurenčnom regulačnom rámci pre automobilový priemysel pre 21. storočie CARS 21. V oznámeniach sa poukázalo na skutočnosť, že v plnení cieľa 140 g CO₂/km do roku 2008/2009 sa dosiahol pokrok, ale cieľ Spoločenstva na úrovni 120 g CO₂/km sa do roku 2012 pri absencii dodatočných opatrení nepodarí splniť.
- (9) V oznámeniach sa preto pre splnenie cieľa Spoločenstva, ktorý je 120 g CO₂/km do roku 2012, navrhlo prijatie integrovaného prístupu a oznámilo sa, že Komisia na dosiahnutie cieľov Spoločenstva navrhne právny rámec so zameraním na povinné znižovanie emisií CO₂ tak, aby sa prostredníctvom zlepšení technológie motorov vozidiel dosiahol cieľ 130 g CO₂/km pre priemerný nový vozový park. V súlade s prístupom podľa dobrovoľných záväzkov, ktoré prijali výrobcovia, sa to vzťahuje na prvky, ktoré sa zohľadňujú pri meraní emisií CO₂ osobných automobilov v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel⁽⁵⁾. Zníženie o ďalších 10 g CO₂/km alebo jeho ekvivalent, pokiaľ je to z technického hľadiska potrebné na dosiahnutie rovnocenného efektu, sa dosiahne pomocou iných technologických zlepšení a zvýšením používania trvalo udržateľných biopalív.
- (10) Právny rámec na vykonávanie cieľa pre priemerný nový vozový park by mal zabezpečiť ciele znižovania, ktoré budú konkurenčne neutrálne, sociálne spravodlivé a udržateľné a ktoré budú brať do úvahy rôznorodosť európskych výrobcov automobilov a nebudú spôsobovať neodôvodnené narušenie hospodárskej súťaže medzi nimi. Právny rámec by mal byť zlučiteľný s celkovým zámerom dosiahnutia cieľov Kjótskeho protokolu Spoločenstvom a mal by sa doplniť ďalšími nástrojmi viac súvisiacimi s používaním, ako napr. diferencovanie daní na automobily a energiu.
- (11) Vo všeobecnom rozpočte Európskej únie by sa mali zabezpečiť primerané finančné prostriedky na podporu vývoja technológií, pomocou ktorých možno dosiahnuť radikálne zníženie emisií CO₂ z cestných vozidiel.
- (12) Aby sa zachovala rozmanitosť na trhu s automobilmi a jeho schopnosť uspokojovať rôzne potreby spotrebiteľov, mali by sa cieľové hodnoty CO₂ osobných automobilov vymedziť ako funkcia úžitkovej hodnoty automobilov na lineárnom základe. Na opísanie tejto úžitkovej hodnoty je vhodným parametrom hmotnosť, ktorá je v korelácii so súčasnými emisiami, čo prináša reálnejšie cieľové hodnoty, ktoré neovplyvňujú hospodársku súťaž. Navyše údaje o hmotnosti sú dostupné už v súčasnosti. Mali by sa zhromažďovať aj údaje o alternatívnych parametroch úžitkovej hodnoty, ako napríklad stopa (rozchod vynásobený rázvorom), s cieľom uľahčiť dlhodobé hodnotenia prístupu založeného na úžitkovej hodnote. Komisia by do roku 2014 mala preskúmať dostupnosť údajov a v prípade potreby predložiť Európskemu parlamentu a Rade návrh na prispôbenie parametra úžitkovej hodnoty.
- (13) Cieľom tohto nariadenia je vytvoriť stimuly pre automobilový priemysel, aby investoval do nových technológií. Týmto nariadením sa aktívne podporuje ekologická inovácia a zohľadňuje budúci technický rozvoj. Osobitne by sa mal podporiť vývoj inovačných technológií pohonu automobilov, pretože tieto prinášajú výrazne nižšie emisie ako tradičné osobné automobily. Týmto spôsobom sa podporí dlhodobá konkurencieschopnosť európskeho priemyslu a vytvorí sa viac vysokokvalitných pracovných miest. Komisia by mala posúdiť možnosť zahrnúť ekologické inovačné opatrenia do revízie skúšobných postupov podľa článku 14 ods. 3 nariadenia (ES) č. 715/2007, pričom sa zohľadnia technické a ekonomické dôsledky takéhoto zahrnutia.

(1) Ú. v. ES L 202, 10.8.2000, s. 1.

(2) Ú. v. ES L 40, 13.2.1999, s. 49.

(3) Ú. v. ES L 100, 20.4.2000, s. 55.

(4) Ú. v. ES L 100, 20.4.2000, s. 57.

(5) Ú. v. EÚ L 171, 29.6.2007, s. 1.

- (14) Vzhľadom na veľmi vysoké náklady na výskum a vývoj a jednotkové výrobné náklady na prvé generácie vozidiel s výrazne nízkouhlíkovými technológiami, ktoré by sa mali zaviesť na trh po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia, malo by toto nariadenie dočasne prispieť k zrýchleniu a uľahčeniu procesu zavedenia ultra-nízkouhlíkových vozidiel na trh Spoločenstva v počiatočných fázach ich komercializácie.
- (15) Využívanie určitých alternatívnych palív môže priniesť výrazné zníženie emisií CO₂ na základe princípu well-to-wheel (od zdroja ku kolesám). Toto nariadenie preto obsahuje osobitné ustanovenia zamerané na podporu ďalšieho vývoja vozidiel na alternatívne palivá na trhu Spoločenstva.
- (16) Aby sa zabezpečil súlad s prístupom prijatým Komisiou v stratégii pre CO₂ z automobilov, najmä vo vzťahu k dobrovoľným záväzkom prijatým združeniami výrobcov, cieľové hodnoty by sa mali uplatňovať na nové osobné automobily po prvýkrát registrované v Spoločenstve, ktoré s výnimkou obmedzeného časového obdobia, aby sa predišlo zneužívaniu, ešte neboli registrované mimo Spoločenstva.
- (17) Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá ⁽¹⁾, sa zriaďuje harmonizovaný rámec obsahujúci administratívne ustanovenia a všeobecné technické požiadavky potrebné na schvaľovanie všetkých nových vozidiel v rámci jej rozsahu pôsobnosti. Subjekt zodpovedný za dosiahnutie súladu s týmto nariadením by mal byť ten istý ako subjekt zodpovedný za všetky hľadiská procesu typového schvaľovania v súlade s uvedenou smernicou a za zabezpečenie súladu výroby.
- (18) Na účely typového schvaľovania sa na vozidlá na špeciálne účely definované v prílohe II k smernici 2007/46/ES uplatňujú osobitné požiadavky, a preto by sa tieto mali vyňať z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Vozidlá, ktoré boli pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia zaradené do kategórie M₁, ktoré boli skonštruované osobitne s komerčným účelom umožniť používanie invalidných vozíkov vo vnútri vozidla a ktoré vyhovujú definícii vozidla na špeciálne účely podľa prílohy II k smernici 2007/46/ES, by sa takisto mali vyňať z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia v súlade s politikou Spoločenstva na pomoc osobám so zdravotným postihnutím.
- (19) Výrobcovia by mali mať možnosť rozhodnúť o tom, ako dosiahnuť cieľové hodnoty podľa tohto nariadenia, a malo by sa im umožniť, aby priemerovali emisie svojho celého nového vozového parku namiesto dodržiavania cieľových hodnôt CO₂ každého individuálneho automobilu. Od výrobcov by sa preto malo vyžadovať, aby zabezpečili, že priemerné špecifické emisie všetkých nových automobilov, ktoré sú registrované v Spoločenstve a za ktoré zodpovedajú, nepresiahli priemerné cieľové hodnoty emisií týchto automobilov. Táto požiadavka by sa mala začať zavádzať medzi rokmi 2012 a 2015 s cieľom uľahčiť prechod.
- (20) Nie je vhodné využívať rovnakú metódu na určovanie cieľov na zníženie emisií pre výrobcov s veľkým objemom výroby ako pre výrobcov s malým objemom výroby považovaných za nezávislých na základe kritérií stanovených v tomto nariadení. Takíto výrobcovia s malým objemom výroby by mali mať alternatívne ciele na znížovanie emisií súvisiace s technologickým potenciálom vozidiel daného výrobcu na znížovanie ich špecifických emisií CO₂, zodpovedajúce charakteristikám príslušných segmentov trhu. Táto výnimka by sa mala riešiť v rámci revízie špecifických cieľov na znížovanie emisií v prílohe I, ktorá sa má dokončiť najneskôr do začiatku roka 2013.
- (21) Špecializovaní výrobcovia by mali mať možnosť využívať alternatívny cieľ, ktorý je o 25 % nižší ako ich priemerné špecifické emisie CO₂ v roku 2007. Ak neexistujú informácie o priemerných špecifických emisiách výrobcu za rok 2007, treba určiť primerane zodpovedajúci cieľ. Táto výnimka by sa mala riešiť v rámci revízie špecifických cieľov na znížovanie emisií v prílohe I, ktorá sa má dokončiť najneskôr do začiatku roka 2013.
- (22) Pri určovaní priemerných špecifických emisií CO₂ pre všetky nové automobily registrované v Spoločenstve, za ktoré zodpovedajú výrobcovia, by sa mali brať do úvahy všetky automobily bez ohľadu na ich hmotnosť alebo iné charakteristiky. Aj keď sa nariadenie (ES) č. 715/2007 nevzťahuje na osobné automobily s referenčnou hmotnosťou nad 2 610 kg, ktorých typové schvaľovanie sa nerozširuje v súlade s článkom 2 ods. 2 nariadenia (ES) č. 715/2007, emisie pre tieto automobily by sa mali merať v súlade s rovnakým postupom merania, aký je uvedený pre osobné automobily v nariadení (ES) č. 692/2008 ⁽²⁾. Výsledné hodnoty emisií CO₂ by sa mali zapisovať do osvedčenia o zhode vozidla s cieľom umožniť ich zaradenie do monitorovacieho systému.
- (23) V záujme ich flexibility sa výrobcom na splnenie cieľov podľa tohto nariadenia poskytuje možnosť uzavrieť dohodu o vytvorení zoskupenia na otvorenom, transparentnom a nediskriminačnom základe. Dohoda o vytvorení zoskupenia by nemala presiahnuť päť rokov, ale môže sa obnoviť. Ak výrobcovia vytvoria zoskupenie, ich ciele podľa tohto nariadenia sa budú považovať za splnené, ak priemerné emisie zoskupenia ako celku nepresiahnu cieľové emisie pre zoskupenie.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 263, 9.10.2007, s. 1.

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 692/2008 z 18. júla 2008, ktorým sa vykonáva, mení a dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel (Ú. v. EÚ L 199, 28.7.2008, s. 1).

- (24) Na zabezpečenie splnenia cieľov podľa tohto nariadenia je potrebný rozsiahly mechanizmus zhody.
- (25) Špecifické emisie CO₂ pochádzajúce z nových osobných automobilov sa v Spoločenstve merajú na harmonizovanom základe podľa metodiky stanovenej v nariadení (ES) č. 715/2007. S cieľom minimalizovať administratívnu záťaž tohto nariadenia by sa súlad mal merať prostredníctvom odkazu na údaje o registráciách nových automobilov v Spoločenstve zozbierané členskými štátmi a oznámené Komisii. S cieľom zabezpečiť jednotnosť údajov použitých na posúdenie súladu by sa pravidlá zhromažďovania a oznamovania týchto údajov mali čo najviac harmonizovať.
- (26) V smernici 2007/46/ES sa ustanovuje, že výrobcovia musia vydať osvedčenie o zhode, ktoré musí byť sprievodným dokumentom každého nového osobného automobilu, a členské štáty môžu povoliť registráciu a prevádzkovanie nového osobného automobilu, len ak je sprevádzané platným osvedčením o zhode. Údaje zhromaždené členskými štátmi by mali byť zhodné s osvedčením o zhode vydaným výrobcom pre príslušný osobný automobil a mali by byť založené len na tomto referenčnom dokumente. Ak členské štáty z oprávnených dôvodov nepoužívajú osvedčenie o zhode v rámci postupu registrovania a uvedenia do používania nového osobného vozidla, mali by zaviesť opatrenia potrebné na zabezpečenie primeranej presnosti pri postupe monitorovania. Mala by existovať štandardná databáza Spoločenstva pre údaje uvedené v osvedčeniach o zhode. Táto databáza by sa mala používať ako jediná referencia, aby členské štáty mohli ľahšie poskytovať registračné údaje pri novej registrácii vozidiel.
- (27) Súlad výrobcov s cieľmi podľa tohto nariadenia by sa mal hodnotiť na úrovni Spoločenstva. Výrobcovia, ktorých priemerné špecifické emisie CO₂ prekročia limity povolené podľa tohto nariadenia, by mali od roku 2012 za každý kalendárny rok zaplatiť poplatok za nadmerné emisie. Poplatok by sa mal ukladať v závislosti od miery porušovania cieľov výrobcami a časom by sa mal zvyšovať. S cieľom dostatočne stimulovať prijímanie opatrení na znižovanie špecifických emisií CO₂ osobných automobilov by mal poplatok odzrkadľovať technologické náklady. Poplatky za nadmerné emisie by sa mali považovať za príjem do všeobecného rozpočtu Európskej únie.
- (28) Akékoľvek vnútroštátne opatrenia, ktoré členské štáty môžu zachovať alebo zaviesť v súlade s článkom 176 zmluvy, by na základe posúdenia účelu tohto nariadenia a ním zavedených postupov nemali ukladať dodatočné alebo prísnejšie postihy výrobcom, ktorí neplnia ciele stanovené týmto nariadením.
- (29) Týmto nariadením by nemalo byť dotknuté plné uplatňovanie pravidiel Spoločenstva o hospodárskej súťaži.
- (30) Komisia by mala posúdiť nové postupy na dosiahnutie dlhodobých cieľov, najmä sklon krivky, parameter úžitkovej hodnoty a systém poplatkov za nadmerné emisie.
- (31) Opatrenia potrebné na vykonávanie tohto nariadenia by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽¹⁾.
- (32) Komisia by predovšetkým mala byť splnomocnená na zmenu a doplnenie požiadaviek na monitorovanie a posielanie údajov v závislosti od skúseností s uplatňovaním tohto nariadenia, na zavedenie metód vyberania poplatkov za nadmerné emisie, na prijatie podrobných ustanovení vo vzťahu k výnimkám pre určitých výrobcov, na úpravu prílohy I pri zohľadnení vývoja hmotnosti nových osobných automobilov registrovaných v Spoločenstve a na zmenu regulačného skúšobného postupu na meranie špecifických emisií CO₂. Keďže tieto opatrenia majú všeobecnú pôsobnosť a ich cieľom je zmeniť nepodstatné prvky tohto nariadenia, okrem iného jeho doplnením o nové nepodstatné prvky, musia sa prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou ustanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES.
- (33) Z dôvodu zjednodušenia a právnej čistoty by sa rozhodnutie č. 1753/2000/ES malo zrušiť.
- (34) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to stanovenie výkonových emisných požiadaviek v oblasti emisií CO₂ pre nové osobné automobily s cieľom zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu a dosiahnuť celkový cieľ Únie, ktorým je zníženie emisií skleníkových plynov, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu rozsahu a dôsledkov navrhovanej činnosti ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje toto nariadenie rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy a ciele

Týmto nariadením sa stanovujú výkonové emisné požiadavky v oblasti emisií CO₂ pre nové osobné automobily s cieľom zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu a dosiahnuť celkový cieľ

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

Európskeho spoločenstva, ktorým sú priemerné emisie CO₂ nového vozového parku vo výške 120 g CO₂/km. Týmto nariadením sa stanovujú priemerné emisie CO₂ nových osobných automobilov, merané v súlade s nariadením (ES) č. 715/2007 a jeho vykonávacími opatreniami a s inovačnými technológiami, na úroveň 130 g CO₂/km, a to pomocou zlepšenej technológie automobilových motorov.

Týmto nariadením sa v súlade s článkom 13 ods. 5 pre nový vozový park stanovuje od roku 2020 cieľ priemerných emisií vo výške 95 g CO₂/km.

V rámci integrovaného prístupu Spoločenstva doplnia toto nariadenie dodatočné opatrenia zodpovedajúce zníženiu o 10 g CO₂/km.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa uplatňuje na motorové vozidlá kategórie M₁, ako sú vymedzené v prílohe II k smernici 2007/46/ES (ďalej len „osobné automobily“), ktoré sú po prvýkrát registrované v Spoločenstve a ktoré predtým neboli registrované mimo Spoločenstva (ďalej len „nové osobné automobily“).

2. Predchádzajúca registrácia mimo Spoločenstva vykonaná menej ako tri mesiace pred registráciou v Spoločenstve sa nezohľadňuje.

3. Toto nariadenie sa neuplatňuje na vozidlá na špeciálne účely vymedzené v časti A bode 5 prílohy II k smernici 2007/46/ES.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „priemerné špecifické emisie CO₂“ je vzhľadom na výrobcu priemer špecifických emisií CO₂ všetkých nových osobných automobilov, ktorých je výrobcom;
- b) „osvedčenie o zhode“ je osvedčenie uvedené v článku 18 smernice 2007/46/ES;
- c) „výrobca“ je osoba alebo orgán, ktorý schvaľovaciemu orgánu zodpovedá za všetky aspekty postupu typového schvaľovania ES v súlade so smernicou 2007/46/ES a za zabezpečenie zhody výroby;
- d) „hmotnosť“ je hmotnosť vozidla s karosériou v prevádzkovom stave uvedená v osvedčení o zhode a vymedzená v oddiele 2.6 prílohy I k smernici 2007/46/ES;
- e) „stopa“ je rozchod vynásobený rázvorom kolies, ako sa uvádza v osvedčení o zhode a vymedzuje v častiach 2.1 a 2.3 prílohy I k smernici 2007/46/ES;

f) „špecifické emisie CO₂“ sú emisie CO₂ osobného automobilu merané v súlade s nariadením (ES) č. 715/2007 a špecifikované v osvedčení o zhode ako hmotnosť (kombinovaných) emisií CO₂; pre osobné automobily, ktoré nie sú typovo schválené v súlade s nariadením (ES) č. 715/2007, „špecifické emisie CO₂“ sú emisie CO₂ merané v súlade s rovnakým postupom merania, aký je stanovený pre osobné automobily v nariadení (ES) č. 692/2008 alebo v súlade s postupmi prijatými Komisiou na stanovenie emisií CO₂ pre takéto osobné automobily;

g) „cieľová hodnota špecifických emisií“ predstavuje vzhľadom na výrobcu priemerné špecifické emisie CO₂ povolené v súlade s prílohou I vzhľadom na každý nový osobný automobil, ktorého je výrobcom, alebo v prípade, v ktorom sa výrobcovi udelila výnimka podľa článku 11, predstavuje cieľovú hodnotu špecifických emisií stanovenú v súlade s uvedenou výnimkou.

2. Na účely tohto nariadenia „skupina prepojených výrobcov“ znamená výrobcu a s ním prepojené podniky. Vo vzťahu k výrobcovi „prepojené podniky“ sú:

- a) podniky, v ktorých má výrobca priamo alebo nepriamo:
 - právomoc vykonávať viac ako polovicu hlasovacích práv,
 - právomoc vymenovať viac ako polovicu členov dozornej rady, predstavenstva alebo orgánov právne zastupujúcich podnik, alebo
 - právo riadiť záležitosti podniku;
- b) podniky, ktoré môžu priamo alebo nepriamo vykonávať práva alebo právomoci uvedené v písmene a) nad výrobcou;
- c) podniky, v ktorých má niektorý podnik uvedený v písmene b) priamo alebo nepriamo práva alebo právomoci uvedené v písmene a);
- d) podniky, v ktorých má výrobca spolu s jedným alebo viacerými podnikmi uvedenými v písmenách a), b) alebo c), alebo podniky, v ktorých majú dva alebo viaceré uvedené podniky spolu práva alebo právomoci uvedené v písmene a);
- e) podniky, v ktorých sú práva alebo právomoci uvedené v písmene a) spoločne v rukách výrobcu alebo jedného alebo viacerých s ním prepojených podnikov uvedených v písmenách a) až d) a jednej alebo viacerých tretích strán.

Článok 4

Cieľové hodnoty špecifických emisií

Každý výrobca osobných automobilov zabezpečí v kalendárnom roku začínajúcom 1. januára 2012 a v každom nasledujúcom kalendárnom roku, že jeho priemerné špecifické emisie CO₂ neprekročia jeho cieľovú hodnotu špecifických emisií určenú v súlade

s prílohou I alebo v prípade, v ktorom sa výrobcovi udelila výnimka podľa článku 11, v súlade s uvedenou výnimkou.

Na účely určenia priemerných špecifických emisií CO₂ každého výrobcu sa vezmú do úvahy nasledujúce percentuálne podiely nových osobných automobilov registrovaných v príslušnom roku:

- 65 % v roku 2012,
- 75 % v roku 2013,
- 80 % v roku 2014,
- 100 % od roku 2015.

Článok 5

Superkredity

Pri vypočítaní priemerných špecifických emisií CO₂ sa každý nový osobný automobil so špecifickými emisiami CO₂ nižšími ako 50 g CO₂/km počíta ako:

- 3,5 automobilu v roku 2012,
- 3,5 automobilu v roku 2013,
- 2,5 automobilu v roku 2014,
- 1,5 automobilu v roku 2015,
- 1 automobil od roku 2016.

Článok 6

Cieľové hodnoty špecifických emisií pre vozidlá na alternatívne palivo

V záujme zistenia, či výrobca dodržiava svoje cieľové hodnoty špecifických emisií uvedené v článku 4, sa špecifické emisie CO₂ každého vozidla navrhnutého tak, aby bolo schopné používať na svoj pohon palivovú zmes benzínu s 85 % etanolom (E85) a splňajúceho príslušné právne predpisy Spoločenstva alebo európske technické normy, do 31. decembra 2015 znížia o 5 % ako uznanie za vyššiu technologickú schopnosť a schopnosť znižovať emisie fungovaním na biopalivá. Toto zníženie sa uplatní len v prípade, že aspoň 30 % čerpacích staníc v členskom štáte, v ktorom je vozidlo registrované, poskytuje tento typ alternatívneho paliva v súlade s kritériami trvalej udržateľnosti pre biopalivá stanovenými v príslušných právnych predpisoch Spoločenstva.

Článok 7

Združovanie

1. Výrobcovia iní ako výrobcovia, ktorým sa udelila výnimka podľa článku 11, sa môžu v záujme splnenia svojich povinností podľa článku 4 združovať.

2. Dohoda o združení sa môže týkať jedného alebo viacerých kalendárnych rokov pod podmienkou, že celková platnosť dohody nepresahuje päť kalendárnych rokov a dohoda musí nadobudnúť platnosť najneskôr 31. decembra prvého kalendárneho roku, za ktorý sa má objem emisií posudzovať spoločne. Výrobcovia, ktorí sa združili, poskytnú Komisii tieto informácie:

- a) označenie výrobcov, ktorí budú zahrnutí do združenia;
- b) označenie výrobcu určeného za správcu združenia, ktorý bude kontaktnou osobou združenia a bude zodpovedný za platbu poplatkov za nadmerné emisie uložených združeniu v súlade s článkom 9, a
- c) dôkaz o tom, že správca združenia bude schopný plniť povinnosti podľa písmena b).

3. Ak navrhovaný správca združenia nespĺňa požiadavku platby poplatkov za nadmerné emisie uložených združeniu v súlade s článkom 9, Komisia o tom informuje výrobcov.

4. Výrobcovia zahrnutí do združenia spoločne informujú Komisiu o každej zmene správcu združenia alebo jeho finančnej situácie, ktorá by mohla ovplyvniť jeho schopnosť plniť požiadavku platby poplatkov za nadmerné emisie uložených združeniu v súlade s článkom 9, ako aj o každej zmene členstva v združení alebo o jeho rozpustení.

5. Výrobcovia môžu uzatvoriť dohody o združení pod podmienkou, že ich dohody sú v súlade s článkami 81 a 82 zmluvy a že sa na ich základe umožní otvorená, transparentná a nediskriminačná účasť každého výrobcu žiadajúceho o členstvo v združení za komerčne prijateľných podmienok. Bez toho, aby tým bola dotknutá všeobecná uplatniteľnosť predpisov Spoločenstva o hospodárskej súťaži vzťahujúcich sa na takéto združenia, zabezpečia všetci účastníci združenia najmä to, že v kontexte ich dohody o združení sa nebudú zdieľať žiadne údaje ani vymieňať žiadne informácie okrem týchto informácií:

- a) priemerné špecifické emisie CO₂;
- b) cieľová hodnota špecifických emisií;
- c) celkový počet registrovaných vozidiel.

6. Odsek 5 sa neuplatňuje v prípade, ak sú všetci výrobcovia zahrnutí v združení súčasťou rovnakej skupiny prepojených výrobcov.

7. Okrem prípadov oznámených podľa článku 3 sa výrobcovia v združení, o ktorom bola Komisia informovaná, považujú za jedného výrobcu na účely splnenia ich povinností podľa článku 4. Informácie o monitorovaní a podávaní správ sa zaznamenávajú pre jednotlivých výrobcov ako aj pre všetky zoskupenia, oznamujú a sú dostupné v centrálnom registri uvedenom v článku 8 ods. 4.

Článok 8

Monitorovanie priemerných emisií a podávanie správ

1. Každý členský štát zaznamená v súlade s časťou A prílohy II informácie o každom novom osobnom automobile registrovanom na jeho území v kalendárnom roku začínajúcom 1. januára 2010 a každom nasledujúcom kalendárnom roku. Tieto informácie sa sprístupnia výrobcovi a ním určeným dovozcom alebo zástupcom v každom členskom štáte. Členské štáty vynaložia všetko úsilie potrebné na zabezpečenie transparentnej práce orgánov zodpovedných za predkladanie informácií. Každý členský štát zabezpečí, že špecifické emisie CO₂ osobných automobilov, ktoré nie sú typovo schválené v súlade s nariadením (ES) č. 715/2007, sa merajú a zaznamenávajú v osvedčení o zhode.

2. Každý členský štát do 28. februára každého roka, začínajúc rokom 2011, stanoví a predloží Komisii informácie uvedené v časti B prílohy II týkajúce sa predchádzajúceho kalendárneho roka. Tieto údaje sa predložia v súlade s formátom uvedeným v časti C prílohy II.

3. Členské štáty na žiadosť Komisie predložia aj celý súbor údajov zhromaždených v súlade s ods. 1.

4. Komisia vedie centrálny register údajov predložených členskými štátmi podľa tohto článku a k 30. júnu každého roka, začínajúc rokom 2011, pre každého výrobcu predbežne vypočíta:

- priemerné špecifické emisie CO₂ za predchádzajúci kalendárny rok;
- cieľovú hodnotu špecifických emisií za predchádzajúci kalendárny rok a
- rozdiel medzi jeho priemernými špecifickými emisiami CO₂ za predchádzajúci kalendárny rok a jeho cieľovou hodnotou špecifických emisií v tom istom roku.

Komisia informuje každého výrobcu o predbežnom výpočte, ktorý sa na neho vzťahuje. Oznámenie obsahuje údaje za každý členský štát o počte nových registrovaných osobných automobilov a ich špecifických emisiách CO₂.

Register sa verejne sprístupní.

5. Výrobcovia môžu do troch mesiacov od oznámenia predbežného výpočtu podľa ods. 4 informovať Komisiu o chybách v údajoch, pričom uvedú členský štát, v ktorého údajoch sa podľa nich vyskytla chyba.

Komisia posúdi každé oznámenie od výrobcov a do 31. októbra buď potvrdí alebo upraví predbežné výpočty podľa ods. 4.

6. V prípade, ak Komisia na základe výpočtov podľa ods. 5 na kalendárny rok 2010 alebo 2011 dospeje k záveru, že priemerné špecifické emisie CO₂ výrobcu v danom roku presiahli jeho cieľovú hodnotu špecifických emisií na daný rok, Komisia o tom výrobcu informuje.

7. Členské štáty určia príslušný orgán na zber a oznamovanie údajov z monitoringu v súlade s týmto nariadením a najneskôr 8. decembra 2009 oznámia Komisii, ktorý orgán určili. Komisia o tom následne informuje Európsky parlament a Radu.

8. Členské štáty na každý kalendárny rok, na ktorý sa vzťahuje článok 6, poskytnú Komisii informácie týkajúce sa podielu čerpacích staníc a kritérií trvalej udržateľnosti s ohľadom na E85 podľa uvedeného článku.

9. Komisia môže prijať podrobné pravidlá monitorovania údajov a podávania správ podľa tohto článku a uplatňovania prílohy II v súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 14 ods. 2.

Komisia môže zmeniť a doplniť prílohu II na základe skúseností s uplatňovaním tohto nariadenia. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 14 ods. 3.

Článok 9

Poplatky za nadmerné emisie

1. Výrobcovi, alebo v prípade združenia správcovi združenia, uloží Komisia za každý kalendárny rok od roku 2012, za ktorý priemerné špecifické emisie CO₂ výrobcu prekročia jeho cieľovú hodnotu špecifických emisií v danom roku, poplatok za nadmerné emisie.

2. Poplatok za nadmerné emisie podľa ods. 1 sa vypočíta podľa týchto vzorcov:

a) od roku 2012 do roku 2018:

- ak priemerné špecifické emisie CO₂ výrobcu prekročia jeho cieľovú hodnotu špecifických emisií o viac ako 3 g CO₂/km:

$$[(\text{nadmerné emisie} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}] \times \text{počet nových osobných automobilov};$$

- ii) ak priemerné špecifické emisie CO₂ výrobcu prekročia jeho cieľovú hodnotu špecifických emisií o viac ako 2 g CO₂/km, ale nie viac ako 3 g CO₂/km:

$$[(\text{nadmerné emisie} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}] \times \text{počet nových osobných automobilov};$$

- iii) ak priemerné špecifické emisie CO₂ výrobcu prekročia jeho cieľovú hodnotu špecifických emisií o viac ako 1, ale nie viac ako 2 g CO₂/km:

$$[(\text{nadmerné emisie} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}] \times \text{počet nových osobných automobilov};$$

- iv) ak priemerné špecifické emisie CO₂ výrobcu prekročia jeho cieľovú hodnotu špecifických emisií najviac o 1 g CO₂/km:

$$(\text{nadmerné emisie} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{počet nových osobných automobilov};$$

- b) od roku 2019:

$$(\text{nadmerné emisie} \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{počet nových osobných automobilov}.$$

Na účely tohto článku sa za „nadmerné emisie“ určené podľa článku 4 považuje kladná hodnota počtu gramov na kilometer, o ktorú priemerné špecifické emisie výrobcu, berúc do úvahy zníženia emisií CO₂ vďaka schváleným inovačným technológiám, prekročili jeho cieľovú hodnotu špecifických emisií v kalendárnom roku, zaokrúhlená na najbližšie tri desatinné miesta; a za „počet nových osobných automobilov“ sa považuje počet nových osobných automobilov, ktorých je výrobcom a ktoré sa v danom roku zaregistrovali podľa kritérií zavádzania stanovených v článku 4.

3. Komisia určí spôsoby vyberania poplatkov za nadmerné emisie podľa ods. 1.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia jeho doplnením sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 14 ods. 3.

4. Poplatky za nadmerné emisie sa považujú za príjem do všeobecného rozpočtu Európskej únie.

Článok 10

Uverejňovanie výkonnosti výrobcov

1. Do 31. októbra každého roka, začínajúc rokom 2011, uverejní Komisia zoznam, v ktorom pre každého výrobcu uvedie:

- a) jeho cieľovú hodnotu špecifických emisií za predchádzajúci kalendárny rok;

- b) jeho priemerné špecifické emisie CO₂ za predchádzajúci kalendárny rok;

- c) rozdiel medzi jeho priemernými špecifickými emisiami CO₂ za predchádzajúci kalendárny rok a jeho cieľovou hodnotou špecifických emisií v tom istom roku;

- d) priemerné špecifické emisie CO₂ pre všetky nové osobné automobily v Spoločenstve za predchádzajúci kalendárny rok a

- e) priemernú hmotnosť všetkých nových osobných automobilov v Spoločenstve za predchádzajúci kalendárny rok.

2. Od 31. októbra 2013 sa v zozname uverejnenom podľa ods. 1 takisto uvedie, či výrobca splnil požiadavky stanovené v článku 4 vzhľadom na predchádzajúci kalendárny rok alebo nie.

Článok 11

Výnimky pre určitých výrobcov

1. O výnimku z cieľovej hodnoty špecifických emisií vypočítanej v súlade s prílohou I môže požiadať výrobca, ktorý je zodpovedný za menej ako 10 000 nových osobných automobilov registrovaných v Spoločenstve za kalendárny rok a:

- a) nie je súčasťou skupiny prepojených výrobcov alebo

- b) je súčasťou skupiny prepojených výrobcov, ktorá je zodpovedná celkovo za menej ako 10 000 nových osobných automobilov registrovaných v Spoločenstve za kalendárny rok, alebo

- c) je súčasťou skupiny prepojených výrobcov, ale prevádzkuje svoje vlastné výrobné zariadenia a dizajnérske centrum.

2. Výnimku, o ktorú sa požiadalo podľa ods. 1, možno udeliť najviac na obdobie päť kalendárnych rokov. Žiadosť sa predkladá Komisii a zahŕňa:

- a) názov výrobcu a meno jeho kontaktnej osoby;

- b) doklad o tom, že výrobca je oprávnený na uplatňovanie výnimky podľa ods. 1;

- c) podrobnosti o osobných automobiloch, ktoré vyrába, vrátane hmotnosti a špecifických emisií CO₂ týchto osobných automobilov a

- d) cieľovú hodnotu špecifických emisií, ktorá zodpovedá jeho možnostiam zníženia vrátane ekonomických a technologických možností zníženia jeho špecifických emisií CO₂, a zohľadňuje charakteristiku trhu pre vyrábaný model automobilu.

3. Ak sa Komisia domnieva, že výrobca je oprávnený na uplatňovanie výnimky podľa ods. 1 a ubezpečila sa, že cieľová hodnota špecifických emisií navrhovaná výrobcom zodpovedá jeho možnostiam zníženia vrátane ekonomických a technologických možností zníženia jeho špecifických emisií CO₂ a zohľadňuje charakteristiku trhu pre vyrábaný model automobilu, udelí výrobcovi výnimku. Táto výnimka sa uplatňuje od 1. januára nasledujúceho roku po dni udelenia výnimky.

4. Žiadosť o výnimku z cieľovej hodnoty špecifických emisií vypočítanej v súlade s prílohou I môže podať výrobca, ktorý je spolu so všetkými s ním prepojenými podnikmi zodpovedný za 10 000 až 300 000 nových osobných automobilov registrovaných v Spoločenstve za kalendárny rok.

Takúto žiadosť môže podať výrobca sám alebo spoločne s ktorýmkoľvek s ním prepojeným podnikom. Žiadosť sa predkladá Komisii a zahŕňa:

- a) všetky informácie stanovené v odseku 2 písm. a) a c) a v prípade potreby aj informácie o všetkých prepojených podnikoch;
- b) cieľ, ktorým je 25 % zníženie oproti priemerným špecifickým emisiám CO₂ z roku 2007, alebo ak ide o samostatnú žiadosť pri viacerých prepojených podnikoch, 25 % zníženie oproti priemeru priemerných špecifických emisií CO₂ týchto podnikov z roku 2007.

Ak neexistujú informácie o priemerných špecifických emisiách CO₂ výrobcu za rok 2007, Komisia určí zodpovedajúci cieľ zníženia na základe najlepších dostupných technológií na zníženie emisií CO₂ používaných v osobných automobiloch porovnateľnej hmotnosti, pričom zohľadní špecifiká trhu pre tento model vyrábaného vozidla. Tento cieľ žiadateľ použije na účely písmena b).

Komisia udelí výrobcovi výnimku, ak sa preukáže, že boli splnené kritériá pre udelenie výnimky uvedené v tomto odseku.

5. Výrobca, ktorému bola udelená výnimka v súlade s týmto článkom, ihneď informuje Komisiu o každej zmene, ktorá má vplyv alebo môže mať vplyv na jeho oprávnenosť na uplatňovanie výnimky.

6. Ak sa Komisia domnieva, či už na základe oznámenia podľa odseku 5 alebo z iných dôvodov, že výrobca nie je viac oprávnený na uplatňovanie výnimky, zruší výnimku s účinnosťou od 1. januára nasledujúceho kalendárneho roku a informuje o tom výrobcu.

7. Ak výrobca nedosahuje svoju cieľovú hodnotu špecifických emisií, Komisia uloží výrobcovi poplatok za nadmerné emisie, ustanovený v článku 9.

8. Komisia môže prijať podrobné ustanovenia na vykonávanie odsekov 1 až 7 týkajúce sa okrem iného výkladu kritérií oprávnenosti na uplatňovanie výnimiek, obsahu žiadostí a obsahu a vyhodnocovaní programov znižovania špecifických emisií CO₂.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia jeho doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 14 ods. 3.

9. Žiadosti o výnimku vrátane podkladových informácií, oznámenia podľa odseku 5, zrušenia podľa odseku 6 a každé uloženie poplatku za nadmerné emisie podľa odseku 7 a opatrenia prijaté na základe odseku 8, sa sprístupnia verejnosti, ak nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie ⁽¹⁾ neustanovuje inak.

Článok 12

Ekologické inovácie

1. Na základe žiadosti dodávateľa alebo výrobcu sa zohľadnia úspory emisií CO₂ dosiahnuté prostredníctvom využitia inovačných technológií. Celkový príspevok týchto technológií k zníženiu cieľa pre priemerné špecifické emisie každého výrobcu môže byť až 7 g CO₂/km.

2. Komisia prijme do roku 2010 v súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 14 ods. 2 podrobné ustanovenia pre postup schvaľovania takýchto inovačných technológií. Tieto podrobné ustanovenia budú vychádzať z týchto kritérií pre inovačné technológie:

- a) dodávateľ alebo výrobca musí zodpovedať za úspory emisií CO₂ dosiahnuté prostredníctvom využitia inovačných technológií;
- b) inovačné technológie musia predstavovať preukázaný prínos k znižovaniu emisií CO₂;
- c) inovačné technológie nesmú byť kryté meraniami CO₂ v rámci štandardného testovacieho cyklu, nepodliehajú povinným ustanoveniam na základe dopĺňajúcich opatrení na zníženie o dodatočnú hodnotu 10 g CO₂/km uvedenú v článku 1, ani nie sú povinné podľa iných ustanovení právnych predpisov Spoločenstva.

3. Dodávateľ alebo výrobca, ktorý žiada o schválenie opatrenia ako inovačnej technológie, predloží Komisii správu vrátane osvedčenia o overení uskutočnenom nezávislým a certifikovaným orgánom. V prípade novej interakcie tohto opatrenia s inou už schválenou inovačnou technológiou sa táto interakcia uvedie v správe a v osvedčení o overení sa zhodnotí, do akej miery táto interakcia ovplyvní zníženie dosiahnuté každým opatrením.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 145, 31.5.2001, s. 43.

4. Komisia potvrdí dosiahnuté zníženie na základe kritérií vymedzených v odseku 2.

Článok 13

Preskúmanie a podávanie správ

1. Komisia v roku 2010 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o preskúmaní pokroku dosiahnutého pri implementácii integrovaného prístupu Spoločenstva na zníženie emisií CO₂ z ľahkých úžitkových vozidiel.

2. Do 31. októbra 2014 a potom každé tri roky sa prijímú opatrenia zamerané na zmenu prílohy I, aby sa stanovila tam uvedená hodnota M₀ ako priemer hmotnosti nových osobných automobilov za predchádzajúce tri kalendárne roky.

Tieto opatrenia sa uplatnia prvýkrát 1. januára 2016 a potom každé tri roky.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 14 ods. 3.

3. Komisia od roku 2012 uskutočňuje posudzovanie vplyvu s cieľom do roku 2014, ako sa uvádza v článku 14 ods. 3 nariadenia (ES) č. 715/2007, zrevidovať postupy merania emisií CO₂ ustanovené podľa uvedeného nariadenia. Komisia najmä predloží príslušné návrhy na úpravu týchto postupov tak, aby primerane odrážali skutočné emisie CO₂ automobilov a začleňovali schválené inovačné technológie definované v článku 12, ktoré by sa mohli zohľadniť v skúšobnom cykle. Komisia zabezpečí, aby boli tieto postupy následne pravidelne preskúmané.

Od dátumu začatia uplatňovania revidovaného postupu na meranie emisií CO₂ sa inovačné technológie už nebudú schvaľovať postupom uvedeným v článku 12.

4. Komisia do roku 2010 preskúma smernicu 2007/46/ES, aby každý model/variant/verzia zodpovedal/a samostatnému súboru inovačných technológií.

5. Komisia do 1. januára 2013 dokončí preskúmanie cieľových hodnôt špecifických emisií podľa prílohy I a výnimiek podľa článku 11 s cieľom vymedziť:

- spôsoby na dosiahnutie dlhodobého cieľa do roku 2020 vo výške 95 g CO₂/km nákladovo efektívnym spôsobom a
- aspekty na uskutočňovanie tohto cieľa vrátane poplatku za nadmerné emisie.

Komisia na základe tohto preskúmania a posúdenia vplyvu, ktoré zahŕňa celkové posúdenie vplyvu na automobilový priemysel a na odvetvia od neho závislé, podá podľa potreby návrh na zmenu a doplnenie tohto nariadenia, a to spôsobom, ktorý bude čo najneutrálnejší z hľadiska hospodárskej súťaže a ktorý bude sociálne spravodlivý a udržateľný.

6. V nadväznosti na posúdenie vplyvu Komisia do roku 2014 uverejní správu o dostupnosti údajov týkajúcich sa stopy vozidiel a ich použitia ako parametra úžitkovej hodnoty na určenie cieľových hodnôt špecifických emisií a v prípade potreby predloží Európskemu parlamentu a Rade návrh na zmenu a doplnenie prílohy I.

7. Prijímú sa opatrenia s cieľom zabezpečiť potrebné úpravy vzorcov v prílohe I, aby sa zohľadnila akákoľvek zmena regulačného skúšobného postupu na meranie špecifických emisií CO₂.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 14 ods. 3.

Článok 14

Výbor

1. Komisii pomáha výbor zriadený podľa článku 9 rozhodnutia č. 280/2004/ES⁽¹⁾.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Lehota ustanovená v článku 5 ods. 6 rozhodnutia 1999/468/ES je tri mesiace.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Článok 15

Zrušenie

Rozhodnutie č. 1753/2000/ES sa zrušuje s účinnosťou od 1. januára 2010.

Články 4, 9 a 10 uvedeného rozhodnutia sa však naďalej uplatňujú dovtedy, kým Komisia nepredloží Európskemu parlamentu správu o monitorovaní údajov za kalendárny rok 2009.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 280/2004/ES z 11. februára 2004 o mechanizme sledovania emisií skleníkových plynov v Spoločenstve a uplatňovania Kjótskeho protokolu (Ú. v. EÚ L 49, 19.2.2004, s. 1).

Článok 16

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť tretím dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 23. apríla 2009

Za Európsky parlament
predseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
predseda
P. NEČAS

PRÍLOHA I

CIEĽOVÉ HODNOTY ŠPECIFICKÝCH EMISÍÍ

1. Špecifické emisie CO₂ každého nového osobného automobilu merané v gramoch na kilometer sa na účely výpočtov v tejto prílohe určujú podľa tohto vzorca:

- a) od roku 2012 do roku 2015:

$$\text{špecifické emisie CO}_2 = 130 + a \times (M - M_0)$$

kde:

M = hmotnosť automobilu v kilogramoch (kg)

M₀ = 1 372,0

A = 0,0457

- b) od roku 2016:

$$\text{špecifické emisie CO}_2 = 130 + a \times (M - M_0)$$

kde:

M = hmotnosť automobilu v kilogramoch (kg)

M₀ = hodnota prijatá podľa článku 13 ods. 2

A = 0,0457

2. Cieľová hodnota špecifických emisií pre výrobcu v kalendárnom roku sa vypočíta ako priemer špecifických emisií CO₂ každého nového osobného automobilu registrovaného v danom kalendárnom roku, ktorého je výrobcom.

PRÍLOHA II

MONITOROVANIE EMISIÍ A PODÁVANIE SPRÁV

ČASŤ A – Zhromažďovanie údajov o nových osobných automobiloch a zisťovanie informácií o monitorovaní CO₂

1. Členské štáty zaznamenávajú o každom novom osobnom automobile registrovanom na ich území v kalendárnom roku začínajúcom 1. januára 2010 a každom nasledujúcom kalendárnom roku tieto podrobnosti:
 - a) výrobcu;
 - b) jeho model, variant a verziu;
 - c) jeho špecifické emisie CO₂ (g/km);
 - d) jeho hmotnosť (kg);
 - e) jeho rázvor kolies (mm) a
 - f) jeho rozchod (mm).
2. Podrobnosti uvedené v bode 1 sa pre príslušný osobný automobil prevezmú z osvedčenia o zhode. Ak sa v osvedčení o zhode špecifikuje minimálna aj maximálna hmotnosť osobného automobilu, členské štáty použijú na účely tohto nariadenia iba maximálny údaj. V prípade dvojpalivových vozidiel (benzín/plyn), ktorých osvedčenie o zhode obsahuje údaje o špecifických emisiách CO₂ pre obidva druhy paliva, členské štáty použijú len údaje namerané pre plyn.
3. Každý členský štát zistí v súlade s metódami opísanými v časti B za kalendárny rok začínajúci 1. januára 2010 a každý nasledujúci kalendárny rok tieto podrobnosti za každého výrobcu:
 - a) celkový počet nových osobných automobilov registrovaných na jeho území;
 - b) priemerné špecifické emisie CO₂, ako sa stanovuje v časti B bode 2 tejto prílohy;
 - c) priemernú hmotnosť, ako sa stanovuje v časti B bode 3 tejto prílohy;
 - d) pre každú verziu každého variantu každého modelu nového osobného automobilu:
 - i) celkový počet nových osobných automobilov registrovaných na jeho území, ako sa stanovuje v časti B bode 1 tejto prílohy;
 - ii) špecifické emisie CO₂ a podiel zníženia emisií v dôsledku inovačných technológií podľa článku 12 alebo vozidiel na alternatívne palivo podľa článku 6;
 - iii) hmotnosť;
 - iv) stopu automobilu podľa časti B bodu 5 tejto prílohy.

ČASŤ B – Metodika zisťovania informácií o monitorovaní CO₂ nových osobných automobilov

Informácie o monitorovaní, ktoré členské štáty musia stanoviť v súlade s bodom 3 časti A, sa stanovujú v súlade s metódikou uvedenou v tejto časti.

1. Počet registrovaných nových osobných automobilov (N)

Členské štáty stanovia počet nových osobných automobilov registrovaných v rámci svojho územia za príslušný monitorovaný rok (N).

2. Priemerné špecifické emisie CO₂ nových osobných automobilov (S_{ave})

Priemerné špecifické emisie CO₂ všetkých nových osobných automobilov novoregistrovaných na území členského štátu za monitorovaný rok (S_{ave}) sa vypočítavajú vydelením súčtu špecifických emisií CO₂ každého jednotlivého nového osobného automobilu (S) počtom nových osobných automobilov (N).

$$S_{ave} = (1 / N) \times \Sigma S$$

3. Priemerná hmotnosť nových osobných automobilov

Priemerná hmotnosť všetkých nových osobných automobilov registrovaných na území členského štátu za monitorovaný rok (M_{ave}) sa vypočítava vydelením súčtu hmotnosti každého jednotlivého nového osobného automobilu (M) počtom nových osobných automobilov (N).

$$M_{ave} = (1 / N) \times \Sigma M$$

4. Distribúcia podľa verzie nových osobných automobilov

Pre každú verziu každého variantu každého modelu nového osobného automobilu sa zaznamená počet novoregistrovaných osobných automobilov, hmotnosť vozidiel, špecifické emisie CO₂ a stopa automobilu.

5. Stopa

Stopa automobilu sa vypočíta vynásobením rázvoru kolies automobilu rozchodom automobilu.

ČASŤ C – Formát prenosu údajov

Členské štáty predložia každý rok za každého výrobcu údaje opísané v časti A bode 3 v týchto formátoch:

Súhrnné údaje:

Rok:				
Výrobca	Počet registrovaných nových osobných automobilov spolu	Priemerné špecifické emisie CO ₂ (g/km)	Priemerná hmotnosť (kg)	Priemerná stopa (m ²)
(Výrobca 1)	...	...	...	...
(Výrobca 2)	...	...	...	...
...	...	...	...	...
Všetci výrobcovia spolu	...	...	...	...

Podrobné údaje na úrovni výrobcu:

Rok	Výrobca	Model automobilu	Variant	Verzia	Inovačná technológia (*) alebo skupina inovačných technológií alebo vozidlá na alternatívne palivo (**)	Značka	Obchodný názov	Nové registrácie spolu	Špecifické emisie CO ₂ (g/km)	Hmotnosť (kg)	Stopa (m ²)	Zníženie emisií prostriedníctvom inovačných technológií (*) alebo alternatívneho paliva (**)
Rok 1	(názov výrobcu 1)	(názov modelu 1)	(názov variantu 1)	(názov verzie 1)		...	...	...	...	...	...	...
Rok 1	(názov výrobcu 1)	(názov modelu 1)	(názov variantu 1)	(názov verzie 2)		...	...	...	...	...	...	...
Rok 1	(názov výrobcu 1)	(názov modelu 1)	(názov variantu 2)	(názov verzie 1)		...	...	...	...	...	...	...
Rok 1	(názov výrobcu 1)	(názov modelu 1)	(názov variantu 2)	(názov verzie 2)		...	...	...	...	...	...	...
Rok 1	(názov výrobcu 1)	(názov modelu 2)	(názov variantu 1)	(názov verzie 1)		...	...	...	...	...	...	...
Rok 1	(názov výrobcu 1)	(názov modelu 2)	(názov variantu 1)	(názov verzie 2)		...	...	...	...	...	...	...
Rok 1	(názov výrobcu 1)	(názov modelu 2)	(názov variantu 2)	(názov verzie 1)		...	...	...	...	...	...	...
Rok 1	(názov výrobcu 1)	(názov modelu 2)	(názov variantu 2)	(názov verzie 2)		...	...	...	...	...	...	...
Rok 1	(názov výrobcu 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...
Rok 1	(názov výrobcu 1)			...		...	...	...	...	...	...	...
Rok 1	(názov výrobcu 1)		...	...		...	...	...	...	...	...	...
Rok 1	(názov výrobcu 1)			...		...	...	...	...	...	...	...
Rok 1	(názov výrobcu 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...

(*) Podľa článku 12.

(**) Podľa článku 6.

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2009/28/ES

z 23. apríla 2009

o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 175 ods. 1 a jej článok 95 vo vzťahu k článkom 17, 18 a 19 tejto smernice,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Kontrola energetickej spotreby v Európe a väčšie využívanie energie z obnoviteľných zdrojov energie sú spolu s úsporami energie a vyššou energetickou efektívnosťou významnými súčasťami balíka opatrení potrebných na zníženie emisií skleníkových plynov a na dodržiavanie Kjótskeho protokolu k Rámcovému dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy a ďalších záväzkov Spoločenstva a medzinárodných záväzkov v oblasti znižovania emisií skleníkových plynov po roku 2012. Tieto faktory zohrávajú taktiež dôležitú úlohu pri podpore bezpečnosti dodávok energií, podpore technického rozvoja a inovácií a poskytovaní príležitostí na zamestnanie a regionálny rozvoj, najmä vo vidieckych a izolovaných oblastiach.
- (2) Predovšetkým väčšie technologické zlepšenia, podnety na využívanie a rozvoj verejnej dopravy, využívanie energeticky efektívnych technológií a využívanie energie z obnoviteľných zdrojov energie v doprave patria medzi

najúčinnejšie nástroje, ktorými môže Spoločenstvo znížiť svoju závislosť od dovážanej ropy v odvetví dopravy, kde je problém bezpečnosti dodávok energie najakútnejší, a ovplyvniť trh s motorovými palivami v doprave.

- (3) Uznávajú sa príležitosti pre zabezpečenie hospodárskeho rastu pomocou inovácií a trvalo udržateľnej, konkurencieschopnej politiky v oblasti energetiky. Výroba energie z obnoviteľných zdrojov energie sa často opiera o miestne a regionálne malé a stredné podniky (MSP). Príležitosti pre rast a zamestnanosť, ktoré v členských štátoch a ich regiónoch prinášajú investície do výroby energie z obnoviteľných zdrojov energie na regionálnej a miestnej úrovni, majú veľký význam. Komisia a členské štáty by preto mali podporovať národné a regionálne rozvojové opatrenia v týchto oblastiach, podnecovať výmenu osvedčených postupov pri výrobe energie z obnoviteľných zdrojov energie medzi miestnymi a regionálnymi rozvojovými iniciatívami a podporovať využívanie štrukturálnych fondov v tejto oblasti.
- (4) Pri podpore rozvoja trhu s obnoviteľnými zdrojmi energie treba brať do úvahy pozitívny dosah na možnosti regionálneho a miestneho rozvoja, perspektívy vývozu, sociálnu súdržnosť a možnosti zamestnanosti, najmä čo sa týka MSP a nezávislých výrobcov energie.
- (5) V záujme zníženia emisií skleníkových plynov v rámci Spoločenstva, ako aj zníženia jej závislosti od dovozu energie by mal byť rozvoj energie z obnoviteľných zdrojov energie úzko spätý so zvýšením energetickej efektívnosti.
- (6) V súvislosti s decentralizovanými technológiami výroby energie z obnoviteľných zdrojov energie je vhodné podporiť fázu demonštračných činností a komercializácie. Prechod na decentralizovanú výrobu energie má mnoho výhod, vrátane využitia miestnych zdrojov energie, zvýšenia miestnej bezpečnosti dodávok energie, kratších prepravných vzdialeností a zníženia strát pri prenose energie. Decentralizácia tiež podporuje poskytovaním zdrojov príjmov a tvorbou pracovných príležitostí na miestnej úrovni rozvoj komunit a ich súdržnosť.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 77, 31.3.2009, s. 43.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 325, 19.12.2008, s. 12.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 17. decembra 2008 (zatiaľ neuvyverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. apríla 2009.

- (7) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/77/ES z 27. septembra 2001 o podpore elektrickej energie vyrábanej z obnoviteľných zdrojov energie na vnútornom trhu s elektrickou energiou ⁽¹⁾ a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/30/ES z 8. mája 2003 o podpore používania biopalív alebo iných obnoviteľných palív v doprave ⁽²⁾ ustanovili vymedzenia pojmov pre rozličné typy energií z obnoviteľných zdrojov energie. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/54/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrickou energiou ⁽³⁾ ustanovila všeobecné vymedzenia pojmov pre sektor elektroenergetiky. V záujme právnej istoty a prehľadnosti je vhodné používať rovnaké alebo podobné vymedzenia pojmov aj v tejto smernici.
- (8) Oznámenie Komisie z 10. januára 2007 s názvom Cestovná mapa pre obnoviteľnú energiu – obnoviteľná energia v 21. storočí: budovanie udržateľnejšej budúcnosti preukázalo, že cieľ 20 % pre celkový podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie a cieľ 10 % pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie v doprave by boli vhodné a dosiahnuteľné ciele a že rámec, ktorý obsahuje záväzné ciele, by mal poskytnúť podnikateľskej komunite dlhodobú stabilitu, ktorú potrebuje na uskutočňovanie racionálnych a trvalo udržateľných investícií v odvetví energie z obnoviteľných zdrojov energie, ktoré môžu znížiť závislosť na dovážaných fosílnych palivách a zvýšiť využívanie nových energetických technológií. Tieto ciele existujú v kontexte zvýšenia energetickej efektívnosti o 20 % do roku 2020 stanoveného v oznámení Komisie z 19. októbra 2006 s názvom Akčný plán pre energetickú účinnosť: využitie potenciálu, ktorý schválila Európska rada na svojom zasadnutí v marci 2007 a Európsky parlament vo svojom uznesení z 31. januára 2008 o tomto akčnom pláne.
- (9) Európska rada na svojom zasadnutí v marci 2007 opätovne potvrdila záväzok Spoločenstva týkajúci sa rozvoja energie z obnoviteľných zdrojov energie v rámci celého Spoločenstva po roku 2010. Potvrdila záväzný cieľ, ktorým je dosiahnuť do roku 2020 20 % podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie na celkovej energetickej spotrebe v Spoločenstve a záväzný cieľ, ktorým je minimálne 10 % podiel biopalív na spotrebe automobilového benzínu a motorovej nafty v doprave a ktorý majú do roku 2020 dosiahnuť všetky členské štáty nákladovo efektívnym spôsobom. Uviedla, že záväzný charakter cieľa pre biopalivá je primeraný za predpokladu, že výroba je trvalo udržateľná, že biopalivá druhej generácie budú komerčne dostupné a že smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/70/ES z 13. októbra 1998 týkajúca sa kvality benzínu a naftových palív ⁽⁴⁾ sa zmení a doplní tak, aby umožňovala príslušné úrovne miešania. Európska rada na svojom zasadnutí v marci 2008 zopakovala, že je nevyhnutné vytvoriť a plniť účinné kritériá trvalej udržateľnosti pre biopalivá a zabezpečiť komerčnú dostupnosť biopalív druhej generácie. Európska rada sa na svojom zasadnutí v júni 2008 znovu venovala kritériám trvalej udržateľnosti a vývoju biopalív druhej generácie a zdôraznila potrebu posúdiť možné vplyvy výroby biopalív na poľnohospodárske potravinové výrobky a v prípade potreby riešiť nedostatky. Ďalej tiež uviedla, že by sa mali podrobnejšie posúdiť environmentálne a sociálne dôsledky výroby a spotreby biopalív.
- (10) Európsky parlament vo svojom uznesení z 25. septembra 2007 o pláne pre obnoviteľnú energiu v Európe ⁽⁵⁾ vyzval Komisiu, aby do konca roka 2007 predložila návrh legislatívneho rámca pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie v nadväznosti na dôležitosť stanovenia cieľov pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie na úrovni Spoločenstva a členských štátov.
- (11) Je potrebné stanoviť transparentné a jednoznačné pravidlá pre výpočet podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie a pre vymedzenie týchto zdrojov. V tejto súvislosti by sa mala zahrnúť energia prítomná v oceánoch a iných vodných útvaroch vo forme vĺn, morských prúdov, prílivu a odlivu, gradientov oceánskej tepelnej energie alebo gradientov slanosti.
- (12) Využívanie poľnohospodárskeho materiálu, ako napríklad hnoja, močovky a iných odpadov živočíšneho a organického pôvodu, na produkciu bioplynu ponúka vzhľadom na vysoký potenciál úspory emisií skleníkových plynov značné environmentálne výhody v oblasti výroby tepla a elektriny, ako aj v oblasti jeho využívania ako biopaliva. Zariadenia na výrobu bioplynu môžu vzhľadom na ich decentralizovaný charakter a regionálnu štruktúru investícií významne prispieť k trvalo udržateľnému rozvoju vo vidieckych oblastiach a ponúknuť poľnohospodárom nové možnosti príjmov.
- (13) Vzhľadom na pozície prijaté Európskym parlamentom, Radou a Komisiou je vhodné stanoviť záväzné národné ciele, ktoré budú v súlade s 20 % podielom energie z obnoviteľných zdrojov energie a 10 % podielom energie z obnoviteľných zdrojov energie v doprave na energetickej spotrebe v Spoločenstve do roku 2020.
- (14) Hlavným účelom záväzných národných cieľov je poskytnúť investorom istotu a podporovať nepretržitý rozvoj technológií na výrobu energie zo všetkých druhov obnoviteľných zdrojov energie. Preto nie je vhodné odkladať rozhodnutie o tom, či je cieľ záväzný, do uskutočnenia nejakej budúcej udalosti.

(1) Ú. v. ES L 283, 27.10.2001, s. 33.

(2) Ú. v. EÚ L 123, 17.5.2003, s. 42.

(3) Ú. v. EÚ L 176, 15.7.2003, s. 37.

(4) Ú. v. ES L 350, 28.12.1998, s. 58.

(5) Ú. v. EÚ C 219 E, 28.8.2008, s. 82.

- (15) Východiskové pozície, potenciálne obnoviteľné zdroje energie a energetický mix v jednotlivých členských štátoch sú rôzne. Preto je potrebné premeniť cieľ Spoločenstva vo výške 20 % na jednotlivé ciele pre každý členský štát, pričom sa náležite zohľadní spravodlivé a primerané rozdelenie, ktoré vezme do úvahy rozdielne východiskové pozície a možnosti členských štátov, vrátane existujúceho podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie a energetického mixu. Toto je vhodné realizovať prostredníctvom rozdelenia požadovaného celkového nárastu využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie medzi členské štáty na základe rovnakého nárastu podielu každého členského štátu váženého prostredníctvom jeho HDP, pričom výsledok sa upraví tak, aby odrážal ich východiskové pozície, a započítaním z hľadiska hrubej konečnej energetickej spotreby, pričom sa zohľadní doterajšie úsilie členských štátov v súvislosti s využívaním energie z obnoviteľných zdrojov energie.
- (16) Na rozdiel od vyššie uvedeného, pokiaľ ide o 10 % cieľ pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie v doprave, je vhodné stanoviť ho na rovnakej úrovni pre každý členský štát, aby sa zaručila jednotnosť parametrov a dostupnosti motorových palív v doprave. Keďže s motorovými palivami v doprave sa obchoduje jednoducho, členské štáty s malými zásobami príslušných zdrojov dokážu jednoducho získať biopalivá odinakaľ. Hoci by pre Spoločenstvo bolo technicky možné splniť cieľ týkajúci sa využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie v doprave výlučne z domácej produkcie, je pravdepodobné aj žiaduce, aby sa cieľ v skutočnosti splnil kombináciou domácej produkcie a dovozu. Preto by Komisia mala monitorovať zásobovanie trhu Spoločenstva biopalivami a v prípade potreby by mala navrhnúť príslušné opatrenia na dosiahnutie vyváženého pomeru medzi domácou produkciou a dovozom s ohľadom okrem iného na rozvoj mnohostranných a dvojstranných obchodných rokovanií, environmentálne, sociálne a ekonomické otázky a na bezpečnosť dodávok energie.
- (17) Zlepšenie energetickej efektívnosti je kľúčovým cieľom Spoločenstva, pričom cieľom je dosiahnuť zlepšenie energetickej efektívnosti o 20 % do roku 2020. Tento cieľ spoločne s platnými a budúcimi právnymi predpismi vrátane smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/91/ES zo 16. decembra 2002 o energetickej hospodárnosti budov⁽¹⁾, smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/32/ES zo 6. júla 2005 o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn výrobkov využívajúcich energiu⁽²⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/32/ES z 5. apríla 2006 o energetickej účinnosti konečného využitia energie a energetických službách⁽³⁾ zohráva kľúčovú úlohu pri zabezpečovaní plnenia cieľov v oblasti klímy a energetiky pri čo najnižších nákladoch a môže priniesť aj nové príležitosti pre hospodárstvo Európskej únie. Politiky v oblasti energetickej efektívnosti a úspory energie sú jednou z najúčinnějších metód, ktorou môžu členské štáty zvýšiť podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie, a jednoduchšie tak splniť národné celkové ciele a ciele v oblasti dopravy pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie, ktoré sú stanovené v tejto smernici.
- (18) Úlohou členských štátov bude dosiahnuť vo všetkých odvetviach výrazné zlepšenie energetickej efektívnosti, aby ľahšie splnili svoje ciele v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov energie vyjadrené ako percentuálny podiel na hrubej konečnej energetickej spotrebe. V odvetví dopravy je energetická efektívnosť nevyhnutná, pretože záväzný percentuálny cieľ využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie bude pravdepodobne čoraz ťažšie plniť trvalo udržateľným spôsobom, ak bude neustále rásť celkový dopyt po energii na účely dopravy. Záväzný cieľ v oblasti dopravy vo výške 10 %, ktorý majú dosiahnuť všetky členské štáty, by sa mal preto stanoviť ako podiel konečnej energetickej spotreby v doprave, ktorý sa má získať z obnoviteľných zdrojov energie ako celok, a nielen zo samotných biopalív.
- (19) V záujme dosiahnutia záväzných národných celkových cieľov by sa členské štáty mali snažiť o dodržiavanie orientačnej trajektórie vedúcej k dosiahnutiu ich konečných záväzných cieľov. Mali by vypracovať národné akčné plány pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie vrátane informácií o sektorových cieľoch, pričom by mali zohľadniť skutočnosť, že existujú rôzne využitia biomasy a že je preto dôležité mobilizovať jej nové zdroje. Okrem toho by členské štáty mali stanoviť opatrenia na dosiahnutie týchto cieľov. Každý členský štát by mal pri hodnotení svojej očakávanej hrubej konečnej energetickej spotreby vo svojom národnom akčnom pláne pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie posúdiť, ako môžu opatrenia v oblasti energetickej efektívnosti a úspory energie prispieť k tomu, aby dosiahol svoje národné ciele. Členské štáty by mali zohľadniť optimálnu kombináciu technológií na zvýšenie energetickej efektívnosti s energiou z obnoviteľných zdrojov energie.
- (20) Aby sa umožnilo využitie výhod technologického pokroku a úspor z rozsahu, mala by sa v orientačnej trajektórii zohľadniť možnosť rýchlejšieho rastu využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie v budúcnosti. Osobitná pozornosť sa preto môže venovať odvetviám, ktoré neprimerane trpia nedostatočným technologickým pokrokom a úsporami z rozsahu a preto zostávajú nedostatočne vyvinuté, ale ktoré by v budúcnosti mohli značne prispieť k dosiahnutiu cieľov na rok 2020.
- (21) Pre túto orientačnú trajektóriu by sa ako východiskový bod mal použiť rok 2005, pretože je posledným rokom, pre ktorý sú k dispozícii spoľahlivé údaje o národných podieloch energie z obnoviteľných zdrojov energie.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 191, 22.7.2005, s. 29.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 114, 27.4.2006, s. 64.

- (22) Dosiahnutie cieľov tejto smernice si vyžaduje, aby Spoločenstvo a členské štáty venovali značné finančné prostriedky na výskum a vývoj technológií na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie. Najmä Európsky inovačný a technologický inštitút by mal považovať výskum a vývoj technológií výroby energie z obnoviteľných zdrojov energie za dôležitú prioritu.
- (23) Členské štáty môžu nabádať miestne a regionálne orgány k tomu, aby si stanovili vyššie ciele ako sú národné ciele, a aby zapájali miestne a regionálne orgány do vypracúvania národných akčných plánov pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie a šírenia osvetu o výhodách energie z obnoviteľných zdrojov energie.
- (24) V záujme plného využitia potenciálu biomasy by Spoločenstvo a členské štáty mali podporovať zvýšenú mobilizáciu existujúcich zásob dreva a rozvoj nových systémov lesného hospodárstva.
- (25) Členské štáty majú rozdielny potenciál v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov energie a využívajú rôzne systémy podpory energie z obnoviteľných zdrojov energie na vnútroštátnej úrovni. Väčšina členských štátov používa systémy podpory, ktoré poskytujú výhody len energii z obnoviteľných zdrojov energie, ktorá sa vyrába na ich území. Pre riadne fungovanie národných systémov podpory je nevyhnutné, aby členské štáty mali kontrolu nad účinkami ich národných systémov podpory a nákladmi na ne podľa svojho rozdielného potenciálu. Dôležitým prostriedkom na dosiahnutie cieľa tejto smernice je zabezpečenie riadneho fungovania národných systémov podpory v súlade so smernicou 2001/77/ES, aby sa zachovala dôvera investorov a aby sa členským štátom umožnilo navrhnuť účinné vnútroštátne opatrenia na plnenie cieľov. Cieľom tejto smernice je uľahčiť cezhraničnú podporu energie z obnoviteľných zdrojov energie bez toho, aby boli ovplyvnené národné systémy podpory. Touto smernicou sa zavádzajú nepovinné mechanizmy spolupráce medzi členskými štátmi, ktorými sa im umožní dohodnúť sa na rozsahu, v akom jeden členský štát podporuje výrobu energie v druhom členskom štáte, a na rozsahu, v akom by sa mala výroba energie z obnoviteľných zdrojov energie započítavať do národného celkového cieľa týchto členských štátov. Aby sa zabezpečila účinnosť oboch druhov opatrení na plnenie cieľov, t. j. národných systémov podpory a mechanizmov spolupráce, je nevyhnutné, aby mohli členské štáty stanoviť, či a do akej miery sa ich národné systémy podpory vzťahujú na energiu z obnoviteľných zdrojov energie vyrobenú v iných členských štátoch, a dohodnúť sa na tom pomocou mechanizmov spolupráce stanovených v tejto smernici.
- (26) Je žiaduce, aby ceny energie odrážali vonkajšie náklady na výrobu energie a energetickú spotrebu, ako aj prípadné environmentálne a sociálne náklady a náklady na zdravotnú starostlivosť.
- (27) Verejná podpora je potrebná na dosiahnutie cieľov Spoločenstva, pokiaľ ide o rozvoj výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, najmä kým ceny elektriny na vnútornom trhu neodrážajú úplne environmentálne a sociálne náklady a prínosy využívaných zdrojov energie.
- (28) Spoločenstvo a členské štáty by sa mali snažiť znížiť celkovú energetickú spotrebu v doprave a zvýšiť energetickú efektívnosť v doprave. Hlavné prostriedky znižovania energetickej spotreby v doprave zahŕňajú plánovanie dopravy, podporu verejnej dopravy, zvyšovanie podielu výroby vozidiel na elektrický pohon a výrobu energeticky úspornejších vozidiel a vozidiel menších rozmerov a s menším objemom motora.
- (29) Členské štáty by sa mali usilovať o diverzifikáciu energetického mixu z obnoviteľných zdrojov energie vo všetkých odvetviach dopravy. Komisia by mala Európskemu parlamentu a Rade predložiť do 1. júna 2015 správu, v ktorej načrtne možnosti väčšieho využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie v jednotlivých odvetviach dopravy.
- (30) Pri výpočte prínosu vodnej a veternej energie by sa na účely tejto smernice mali účinky klimatických rozdielov vyrovnáť použitím normalizačného faktora. Navyše by sa elektrina vyrobená z vody v prečerpávacích vodných elektrárnach, ktorá bola predtým prečerpávaná do hornej nádrže, nemala považovať za elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov energie.
- (31) Tepelné čerpadlá, ktoré umožňujú využívanie aerotermálneho, geotermálneho či hydrotermálneho tepla pri užitočnej teplotnej úrovni potrebujú na svoje fungovanie elektrinu alebo inú pomocnú energiu. Preto by sa mala energia využívaná na pohon tepelných čerpadiel odpočítavať z celkového využiteľného tepla. Mali by sa zohľadniť len tie tepelné čerpadlá, ktorých výstup vysoko prevyšuje primárnu energiu potrebnú na ich pohon.
- (32) Pasívne energetické systémy využívajú ako zdroj energie konštrukciu budovy. Takáto energia sa považuje za ušetrenú energiu. Aby sa predišlo dvojitému započítaniu, energia využitá týmto spôsobom by sa nemala zohľadňovať na účely tejto smernice.
- (33) Niektoré členské štáty majú na svojej hrubej konečnej energetickej spotrebe vysoký podiel leteckej dopravy. Vzhľadom na súčasné technologické a regulačné obmedzenia, ktoré bránia komerčnému využitiu biopalív v leteckej doprave, je pre takéto členské štáty vhodné stanoviť čiastočnú výnimku tým, že z výpočtu ich hrubej konečnej energetickej spotreby v národnej leteckej doprave sa vyjme množstvo, o ktoré prekračuje 1,5 násobok priemeru hrubej konečnej energetickej spotreby Spoločenstva v leteckej doprave v roku 2005 odhadnutý Eurostatom, t. j. 6,18 %. Cyprus a Malta sa kvôli svojmu ostrovnému a okrajovému charakteru spoliehajú na leteckú dopravu ako na spôsob dopravy, ktorý je pre ich občanov a hospodárstvo nevyhnutný. V dôsledku toho majú Cyprus a Malta neúmerne vysoký podiel leteckej dopravy na svojej hrubej konečnej

energetickej spotrebe, t. j. viac ako trojnásobok priemeru Spoločenstva v roku 2005, a sú preto neúmerne ovplyvnené súčasnými technologickými a regulačnými obmedzeniami. Pre tieto členské štáty je preto vhodné ustanoviť, aby výnimka zahŕňala množstvo, o ktoré presahujú priemer hrubej konečnej energetickej spotreby Spoločenstva v leteckej doprave v roku 2005 odhadnutý Eurostatom, t. j. 4,12 %.

- (34) Na dosiahnutie energetického modelu, ktorý podporuje energiu z obnoviteľných zdrojov energie, je potrebné podporiť strategickú spoluprácu medzi členskými štátmi, do ktorej sa, ak je to vhodné, zapoja aj regióny a miestne orgány.
- (35) Členské štáty by mali byť so zreteľom na ustanovenia tejto smernice podporené v rozvíjaní všetkých vhodných foriem spolupráce v súvislosti s cieľmi stanovenými v tejto smernici. Táto spolupráca sa môže uskutočňovať na všetkých úrovniach, dvojstranne alebo mnohostranne. Popri mechanizmoch s vplyvom na výpočet a plnenie cieľa, ktoré sú výlučne uvedené v tejto smernici, a to štatistické prenosy medzi členskými štátmi, spoločné projekty a spoločné systémy podpory, môže mať spolupráca napríklad aj formu výmeny informácií a najlepších postupov, ako je to uvedené najmä v platforme transparentnosti stanovenej touto smernicou, a inej dobrovoľnej koordinácie medzi všetkými druhmi systémov podpory.
- (36) Na účely vytvárania príležitostí na znižovanie nákladov na dosahovanie cieľov stanovených v tejto smernici je vhodné v členských štátoch podporiť spotrebu energie z obnoviteľných zdrojov energie vyrobenej v iných členských štátoch a umožniť členským štátom započítavať energiu z obnoviteľných zdrojov energie spotrebovanú v inom členskom štáte do svojich národných cieľov. Z tohto dôvodu sa vyžadujú opatrenia flexibility, ktoré však zostanú pod kontrolou členských štátov, aby neovplyvnili ich schopnosť dosahovať svoje národné ciele. Tieto opatrenia flexibility budú mať formu štatistických prenosov, spoločných projektov členských štátov alebo spoločných systémov podpory.
- (37) Malo by byť možné, aby sa dovážaná elektrina vyrobená z obnoviteľných zdrojov energie mimo Spoločenstva započítavala do cieľov členských štátov. Aby sa však zabránilo čistému zvýšeniu emisií skleníkových plynov prostredníctvom presmerovania existujúcich obnoviteľných zdrojov energie a ich úplnému alebo čiastočnému nahradeniu konvenčnými zdrojmi energie, mala by sa započítavať iba elektrina vyrobená zariadeniami využívajúcimi obnoviteľné zdroje energie, ktoré sa uvedú do prevádzky po nadobudnutí účinnosti tejto smernice, alebo zvýšenou kapacitou zariadení, ktoré boli po uvedenom dátume rekonštruované. V záujme zabezpečenia dostatočného účinku nahradenia energie z konvenčných zdrojov energiou z obnoviteľných zdrojov energie v Spoločenstve a v tretích krajinách je vhodné zabezpečiť, aby takýto dovoz bolo možné spoľahlivo sledovať a započítavať. Zväžia sa dohody s tretími krajinami týkajúce sa organizácie takeého obchodu s elektrinou z obnoviteľných zdrojov energie.

Ak sa na základe príslušného rozhodnutia prijatého podľa Zmluvy o Energetickom spoločenstve ⁽¹⁾ stanú relevantné ustanovenia tejto smernice záväznými pre zmluvné strany uvedenej zmluvy, budú sa na ne vzťahovať opatrenia spolupráce medzi členskými štátmi stanovené v tejto smernici.

- (38) Keď členské štáty realizujú spoločné projekty s jednou alebo viacerými tretími krajinami v súvislosti s výrobou elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, tieto spoločné projekty by sa mali týkať iba novovybudovaných zariadení alebo zariadení s novozvýšenou kapacitou. Zabezpečiť sa tým, aby sa v dôsledku dovozu energie z obnoviteľných zdrojov energie do Spoločenstva neznížil podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie na celkovej energetickej spotrebe v danej tretej krajine. Okrem toho by mali dotknuté členské štáty podporovať danú tretiu krajinu v domácom využívaní časti výroby elektriny zo zariadení, na ktoré sa vzťahuje spoločný projekt. Komisia a členské štáty by navyše mali podnecovať dotknutú tretiu krajinu, aby rozvíjala svoju politiku v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov energie vrátane stanovenia ambiciózných cieľov.
- (39) Vzhľadom na to, že projekty vysokého európskeho záujmu v tretích krajinách, napríklad Stredomorský solárny plán, môžu potrebovať dlhý prípravný čas, kým budú plne prepojené s územím Spoločenstva, je vhodné napomôcť ich rozvoju tým, že sa členským štátom umožní, aby vo svojich národných cieľoch zohľadnili obmedzené množstvo elektriny vyrobenej v rámci takýchto projektov počas výstavby prepojenia.
- (40) Postup využívaný správnym orgánom zodpovedným za dohľad nad schvaľovaním, vydávaním osvedčení a povolení pre zariadenia na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie by mal byť pri uplatňovaní pravidiel na konkrétne projekty objektívny, transparentný, nediskriminačný a primeraný. Predovšetkým je vhodné zabrániť akémukoľvek zbytočnému zaťažaniu, ktoré by mohlo vyplývať zo zaradenia projektov v oblasti výroby energie z obnoviteľných zdrojov energie medzi zariadenia, ktoré predstavujú vysoké riziko pre zdravie.
- (41) Preukázalo sa, že nedostatok transparentných pravidiel a koordinácie medzi jednotlivými schvaľovacími orgánmi bráni rozvoju využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie. Preto by sa pri posudzovaní správnych postupov národných, regionálnych a miestnych orgánov pre udeľovanie povolení na výstavbu a prevádzku zariadení na výrobu elektriny, tepla a chladu alebo motorových palív v doprave z obnoviteľných zdrojov energie a príslušnej prenosovej a distribučnej infraštruktúry sústavy a siete mala zohľadniť špecifická štruktúra odvetvia energie z obnoviteľných zdrojov energie. Správne schvaľovacie postupy by sa mali zjednodušiť a pre zariadenia využívajúce energiu z obnoviteľných zdrojov energie by sa mali stanoviť transparentné harmonogramy. Pravidlá a usmernenia

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 198, 20.7.2006, s. 18.

- pre plánovanie by mali byť prispôsobené tak, aby zohľadňovali také vykurovacie, chladiace a elektrické zariadenia využívajúce energiu z obnoviteľných zdrojov energie, ktoré sú nákladovo a environmentálne výhodné.
- (42) V záujme rýchleho rozšírenia energie z obnoviteľných zdrojov energie a vzhľadom na jej celkovú vysokú kvalitu z hľadiska trvalej udržateľnosti a prínosov pre životné prostredie by členské štáty mali pri uplatňovaní administratívnych pravidiel a plánovaní štruktúr a právnych predpisov zameraných na udeľovanie povolení pre zariadenia, pokiaľ ide o znižovanie znečistenia a kontrolu priemyselných podnikov, boj proti znečisteniu ovzdušia a predchádzanie vypúšťaniu alebo minimalizáciu vypúšťania nebezpečných látok do životného prostredia, zohľadňovať prínos obnoviteľných zdrojov energie k plneniu cieľov v oblasti ochrany životného prostredia a zmeny klímy, a to najmä v porovnaní so zariadeniami na výrobu energie z neobnoviteľných zdrojov energie.
- (43) V záujme podnietenia jednotlivých občanov, aby prispeli k plneniu cieľov stanovených v tejto smernici, by príslušné orgány mali zvážiť možnosť nahradenia povolení jednoduchým ohlásením príslušnému orgánu v prípade inštalácie malých decentralizovaných zariadení na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie.
- (44) Mala by sa zabezpečiť koherentnosť medzi cieľmi tejto smernice a ostatnými právnymi predpismi Spoločenstva v oblasti ochrany životného prostredia. Najmä počas postupov posudzovania, plánovania alebo udeľovania povolenia pre zariadenia na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie by členské štáty mali zohľadňovať všetky právne predpisy Spoločenstva v oblasti ochrany životného prostredia a prínos obnoviteľných zdrojov energie k plneniu cieľov v oblasti ochrany životného prostredia a zmeny klímy, a to najmä v porovnaní so zariadeniami na výrobu energie z neobnoviteľných zdrojov energie.
- (45) Národné technické špecifikácie a ďalšie požiadavky, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti ⁽¹⁾, a ktoré sa týkajú napríklad úrovni kvality, metód testovania alebo podmienok používania, by nemali vytvárať prekážky pre obchodovanie so zariadeniami a systémami v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov energie. Preto by systémy podpory energie z obnoviteľných zdrojov energie nemali predpisovať také národné technické špecifikácie, ktoré sa odchyľujú od platných noriem Spoločenstva, alebo ktoré vyžadujú, aby podporné zariadenia a systémy boli certifikované alebo testované na konkrétnom mieste alebo konkrétnym subjektom.
- (46) Členské štáty by mali zvážiť mechanizmy na podporu diaľkového vykurovania a chladenia z obnoviteľných zdrojov energie.
- (47) Na národnej a regionálnej úrovni viedli pravidlá a povinnosti týkajúce sa minimálnych požiadaviek na využívanie energie z obnoviteľných zdrojov energie v nových a renovovaných budovách k značnému nárastu využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie. Tieto opatrenia by sa mali podporovať v širšom kontexte Spoločenstva a zároveň by sa mali prostredníctvom stavebných predpisov podporovať energeticky efektívnejšie spôsoby využitia energie z obnoviteľných zdrojov energie.
- (48) Možno by bolo vhodné, aby členské štáty v záujme uľahčenia a urýchlenia stanovenia minimálnych úrovni využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie v budovách stanovili, že takéto úrovne sa dosiahnu zahrnutím faktora pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie do plnenia minimálnych požiadaviek energetickej hospodárnosti stanovených v smernici 2002/91/ES, pokiaľ ide o nákladovo optimálne zníženie uhlíkových emisií na budovu.
- (49) V záujme podpory rozvoja využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie by sa mali odstrániť nedostatky v poskytovaní informácií a vo vzdelávaní, a to najmä v odvetví výroby tepla a chladu.
- (50) Pokiaľ sa prístup k povolaniu inštalatéra alebo jeho vykonávanie reguluje, podmienky uznania odbornej kvalifikácie sú ustanovené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií ⁽²⁾. Táto smernica sa preto uplatňuje bez toho, aby bola dotknutá smernica 2005/36/ES.
- (51) Hoci smernica 2005/36/ES stanovuje požiadavky na vzájomné uznávanie odborných kvalifikácií a vzťahuje sa aj na architektov, existuje ďalšia potreba zaručiť, že architekti a projektanti budú vo svojich projektoch a plánoch náležite zohľadňovať optimálnu kombináciu obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinných technológií. Členské štáty by preto mali v tejto súvislosti poskytnúť jasné usmernenia. Malo by sa tak stať bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia smernice 2005/36/ES, najmä jej článkov 46 a 49.
- (52) Jediným cieľom potvrdení o pôvode vydaných na účely tejto smernice je preukázať koncovému spotrebiteľovi, že daný podiel alebo množstvo energie bolo vyrobené z obnoviteľných zdrojov energie. Potvrdenie o pôvode možno previesť z jedného držiteľa na iného nezávisle od energie, na ktorú sa vzťahuje. V záujme zabezpečenia toho, aby sa jednotka elektriny z obnoviteľných zdrojov energie vykazala spotrebiteľovi iba raz, malo by sa zabrániť dvojitému započítaniu a dvojitému oznamovaniu potvrdení o pôvode. Energia z obnoviteľných zdrojov energie, v súvislosti s ktorou potvrdenie o pôvode výrobca predal samostatne, by nemala byť oznamovaná alebo predávaná koncovému spotrebiteľovi ako energia vyrobená z obnoviteľných zdrojov energie. Je dôležité rozlišovať medzi „zelenými“ certifikátmi používanými na účely systémov podpory a potvrdeniami o pôvode.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 255, 30.9.2005, s. 22.

- (53) Vznikajúcemu spotrebiteľskému trhu s elektrinou z obnoviteľných zdrojov energie by sa malo umožniť, aby prispieval k výstavbe nových zariadení na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie. Členské štáty by preto mali mať možnosť požadovať od dodávateľov elektriny, ktorí koncovým spotrebiteľom oznamujú svoj energetický mix v súlade s článkom 3 ods. 6 smernice 2003/54/ES, aby zahrnuli určitý minimálny podiel potvrdení o pôvode z neďávno vybudovaných zariadení na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie za predpokladu, že táto požiadavka je v súlade s právom Spoločenstva.
- (54) Je dôležité poskytovať informácie o spôsobe rozdeľovania podporovanej elektriny medzi koncových spotrebiteľov v súlade s článkom 3 ods. 6 smernice 2003/54/ES. V záujme zvýšenia kvality informácií poskytovaných spotrebiteľom, najmä pokiaľ ide o množstvo energie z obnoviteľných zdrojov energie vyrobené v nových zariadeniach, by Komisia mala zhodnotiť účinnosť opatrení prijatých členskými štátmi.
- (55) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/8/ES z 11. februára 2004 o podpore kogenerácie založenej na dopyte po využiteľnom teple na vnútornom trhu s energiou⁽¹⁾ stanovuje potvrdenia o pôvode na účely preukazovania pôvodu elektriny vyrobenej z vysoko účinných zariadení kombinovanej výroby. Tieto potvrdenia o pôvode sa nemôžu používať pri oznamovaní použitia energie z obnoviteľných zdrojov energie v súlade s článkom 3 ods. 6 smernice 2003/54/ES, pretože by to mohlo viesť k dvojitému započítaniu a dvojitému oznámeniu.
- (56) Samotné potvrdenia o pôvode neposkytujú právo na využívanie národných systémov podpory.
- (57) Je potrebné podporovať integráciu energie z obnoviteľných zdrojov energie do prenosovej resp. prepravnej sústavy či siete a distribučnej sústavy či siete a využívanie systémov skladovania energie pre integrovanú prerušovanú výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie.
- (58) Mal by sa urýchliť rozvoj projektov v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov energie vrátane projektov európskeho záujmu v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov energie v rámci Programu transeurópskych energetických sietí (TEN-E). V záujme toho by mala Komisia analyzovať aj možnosti zlepšenia financovania takýchto projektov. Osobitná pozornosť by sa mala venovať projektom v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov energie, ktoré prispievajú k výraznému zvýšeniu bezpečnosti dodávok energie v Spoločenstve a susedných krajinách.
- (59) Vzájomné prepojenie krajín uľahčuje integráciu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie. Okrem vyrovnania rozdielov môže prepojenie znížiť náklady na vyrovnanie, podporiť skutočnú hospodársku súťaž prinášajúcu nižšie ceny a stimulovať rozvoj sietí. Spoločné a optimálne využitie prenosovej kapacity by mohlo pomôcť zabrániť nadmernej potrebe pre výstavbu nových kapacít.
- (60) Prednostný a garantovaný prístup elektriny z obnoviteľných zdrojov energie je dôležitý na integráciu obnoviteľných zdrojov energie do vnútorného trhu s elektrickou energiou v súlade s článkom 11 ods. 2 a ďalší rozvoj článku 11 ods. 3 smernice 2003/54/ES. Požiadavky súvisiace so zachovaním spoľahlivosti a bezpečnosti sústavy a s riadením sústavy sa môžu líšiť v závislosti od charakteristík národnej sústavy a jej bezpečnej prevádzky. Prednostný prístup do sústavy zaručuje pripojeným výrobcom elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, že budú môcť predávať a prenášať elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie v súlade s pravidlami pripojenia vždy, keď bude daný zdroj k dispozícii. Ak sa elektrina z obnoviteľných zdrojov energie integruje na krátkodobý (spotový) trh, garantovaný prístup zabezpečí, že všetka predaná a podporovaná elektrina získa prístup do sústavy, čím sa umožní využitie maximálneho množstva elektriny z obnoviteľných zdrojov energie zo zariadení pripojených do sústavy. Pre členské štáty z tohto však nevyplýva žiadna povinnosť podporovať alebo zavádzať povinnosť nakupovať energiu z obnoviteľných zdrojov energie. V iných systémoch sa pre elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie stanovuje pevná cena, zvyčajne v kombinácii s povinnosťou nákupu pre prevádzkovateľa systému. V tomto prípade je už prednostný prístup udelený.
- (61) Za určitých okolností nie je možné úplne zaručiť prenos a distribúciu elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie bez vplyvu na spoľahlivosť alebo bezpečnosť sústavy. Za týchto okolností môže byť vhodné týmto výrobcom poskytnúť finančné kompenzácie. Ciele tejto smernice si však vyžadujú trvalé zvyšovanie prenosu a distribúcie elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie bez vplyvu na spoľahlivosť a bezpečnosť sústavy. Preto by mali členské štáty prijať vhodné opatrenia na umožnenie vyššieho prieniku elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, okrem iného aj zohľadnením špecifík nepredikovateľných zdrojov a zdrojov, ktoré zatiaľ nemožno skladovať. V rozsahu nevyhnutnom na splnenie cieľov stanovených v tejto smernici by pripojenie nových zariadení na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie malo byť umožnené čo najskôr. V záujme urýchlenia postupov pripájania do sústavy môžu členské štáty poskytnúť prednostné pripojenie alebo rezervovať pripájaciu kapacitu novým zariadeniam na výrobu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie.
- (62) Náklady na pripojenie nových výrobcov elektriny a plynu z obnoviteľných zdrojov energie do elektrizačnej sústavy a plynárenskej siete by mali byť objektívne, transparentné a nediskriminačné a mali by náležite zohľadňovať výhody, ktoré elektrizačnej sústave a plynárenskej sieti prinesú začlenení výrobcovia elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a miestni producenti plynu z obnoviteľných zdrojov energie.

(1) Ú. v. EÚ L 52, 21.2.2004, s. 50.

- (63) Výrobcovia elektriny, ktorí chcú využívať potenciál energie z obnoviteľných zdrojov energie v okrajových regiónoch Spoločenstva, najmä v ostrovných regiónoch a regiónoch s nízkou hustotou obyvateľstva, by mali mať vždy, keď je to možné, výhodu primeraných nákladov na pripojenie, aby sa zabezpečilo, že nebudú nespravodlivo znevýhodnení v porovnaní s výrobcami v centrálnejších, priemyselnejších a hustejšie osídlených oblastiach.
- (64) Smernica 2001/77/ES stanovuje rámec pre integráciu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie do sústavy. Avšak medzi členskými štátmi existujú značné rozdiely v skutočne dosiahnutom stupni integrácie. Z tohto dôvodu je nevyhnutné posilniť rámec a pravidelne skúmať jeho uplatňovanie na vnútroštátnej úrovni.
- (65) Výroba biopalív by mala byť trvalo udržateľná. Biopalivá používané na zabezpečenie dodržiavania cieľov stanovených v tejto smernici a biopalivá, na ktoré sa vzťahujú výhody národných systémov podpory, by preto mali spĺňať kritériá trvalej udržateľnosti.
- (66) Spoločenstvo by malo v súvislosti s touto smernicou prijať vhodné opatrenia vrátane podpory kritérií trvalej udržateľnosti pre biopalivá a rozvoja biopalív druhej a tretej generácie v Spoločenstve a vo svete a posilniť poľnohospodársky výskum a získavanie poznatkov v týchto oblastiach.
- (67) Zavedenie kritérií trvalej udržateľnosti pre biopalivá nedosiahne želaný cieľ, ak povedie k tomu, že produkty, ktoré nespĺňajú kritériá a inak by sa použili ako biopalivá, sa namiesto toho použijú ako biokvapaliny v sektoroch výroby tepla alebo elektriny. Kritériá trvalej udržateľnosti by sa preto mali vzťahovať aj na biokvapaliny vo všeobecnosti.
- (68) Európska rada na svojom zasadnutí v marci 2007 vyzvala Komisiu, aby navrhla komplexnú smernicu o využívaní všetkých obnoviteľných zdrojov energie, ktorá by mohla obsahovať kritériá a ustanovenia zamerané na zabezpečenie trvalo udržateľného poskytovania a využívania bioenergie. Tieto kritériá trvalej udržateľnosti by mali tvoriť koherentnú časť širšieho systému vzťahujúceho sa na všetky biopalivá, a nielen na biokvapaliny. Preto by táto smernica mala obsahovať takéto kritériá trvalej udržateľnosti. Aby sa zabezpečil koherentný prístup v politikách v oblasti energetiky a ochrany životného prostredia a aby sa zabránilo dodatočným nákladom pre podniky, ako aj nesúladu právnych predpisov v oblasti ochrany životného prostredia, ktorý by súvisel s nejednotným prístupom, je nevyhnutné zabezpečiť, aby sa používali rovnaké kritériá trvalej udržateľnosti pre používanie biopalív na účely tejto smernice na jednej strane a na účely smernice 98/70/ES na strane druhej. Z rovnakého dôvodu by sa v tejto súvislosti malo predchádzať dvojitému podávaniu správ. Komisia a príslušné vnútroštátne orgány by mali koordinovať svoje činnosti v rámci výboru osobitne zodpovedného za aspekty trvalej udržateľnosti. Komisia by mala v roku 2009 tiež preskúmať možné začlenenie ďalšieho využitia biomasy a k tomu sa vzťahujúce postupy.
- (69) Narastajúci celosvetový dopyt po biopalivách a biokvapalinách a stimuly na ich používanie, ktoré táto smernica poskytuje, by nemali podporovať ničenie biologicky rozmanitej pôdy. Takéto vyčerpatelné zdroje, ktoré sú v rôznych medzinárodných nástrojoch uznávané ako cenné pre celé ľudstvo, by sa mali chrániť. Spotrebiteľia v Spoločenstve by navyše neprijali ako morálne akceptovateľné, aby zvýšené využívanie biopalív a biokvapalín malo za následok ničenie biologicky rozmanitých pôd. Z týchto dôvodov je potrebné stanoviť kritériá trvalej udržateľnosti zaručujúce, že biopalivá a biokvapaliny môžu získať stimuly, len ak sa dá zaručiť, že nepochádzajú z biologicky rozmanitých oblastí, alebo v prípade oblastí vymedzených na účely ochrany prírody či ochrany vzácnych alebo ohrozených ekosystémov alebo druhov, ak príslušný orgán preukáže, že produkcia surovín nenarúša tieto účely. Podľa kritérií trvalej udržateľnosti by sa les mal považovať za biologicky rozmanitý, ak ide o prales v súlade s vymedzením, ktoré používa Organizácia OSN pre výživu a poľnohospodárstvo (FAO) v hodnotení celosvetových lesných zdrojov, ktoré používajú krajiny na celom svete pri podávaní správ o rozsahu pralesov, alebo ak je chránený vnútroštátnymi predpismi o ochrane prírody. Oblasti, v ktorých dochádza k zberu lesných produktov iných ako drevo, by mali byť zahrnuté za predpokladu, že vplyv ľudskej činnosti v nich je malý. Iné druhy lesov vymedzené FAO, ako napríklad pozmenené prirodzené lesy, poloprirodzené lesy a lesná výsadba, by sa nemali považovať za pralesy. Vzhľadom na vysokú biologickú rozmanitosť určitých trávnych porastov v miernom i tropickom pásme vrátane biologicky vysoko rozmanitých saván, stepí, krovinatých oblastí a prérií by sa stimuly ustanovené v tejto smernici nemali vzťahovať na biopalivá vyrobené zo surovín pochádzajúcich z týchto pôd. Komisia by mala stanoviť vhodné kritériá a geografické rozsahy s cieľom vymedziť trávne porasty s vysokou biologickou rozmanitosťou v súlade s najlepšimi dostupnými vedeckými dôkazmi a relevantnými medzinárodnými normami.
- (70) Ak sa využívanie pozemku s vysokými zásobami uhlíka v pôde alebo vegetácii premenilo na pestovanie surovín na výrobu biopalív alebo biokvapalín, istá časť uloženého uhlíka sa uvoľní do atmosféry, čo povedie k tvorbe oxidu uhličitého. Výsledný negatívny vplyv na emisie skleníkových plynov v niektorých prípadoch výrazne zníži pozitívny vplyv biopalív alebo biokvapalín na emisie skleníkových plynov. Do výpočtov úspory emisií skleníkových plynov pre konkrétne biopalivá a biokvapaliny by sa

preto mali započítavať aj celkové zmeny množstva uhlíka spôsobené takouto premenou. Je dôležité zaručiť, aby výpočet úspory emisií skleníkových plynov zohľadňoval celkové zmeny množstva uhlíka spôsobené používaním biopalív a biokvapalín.

(71) Pri výpočte vplyvu emisií skleníkových plynov z premeny využívania pôdy by hospodárske subjekty mali mať možnosť použiť skutočné hodnoty zásob uhlíka spojených s referenčným využívaním pôdy a s využívaním pôdy po premene. Tiež by mali mať možnosť použiť štandardné hodnoty. Práca Medzivládneho panelu pre zmenu klímy poskytuje vhodný základ pre tieto štandardné hodnoty. Táto práca v súčasnosti nie je vyjadrená vo forme, ktorú by hospodárske subjekty mohli okamžite využiť. Komisia by preto mala na základe tejto práce vypracovať usmernenia, ktoré by slúžili ako základ pre výpočet zmien zásob uhlíka na účely tejto smernice, a to aj vzhľadom na zmeny zalesnených oblastí s pokryvom koruny v rozmedzí 10 až 30 %, saván, krovinatých oblastí a préríí.

(72) Je vhodné, aby Komisia vypracovala metodiky s cieľom posúdiť vplyv vysušovania rašelinísk na emisie skleníkových plynov.

(73) Využitie pôdy by sa nemalo meniť na výrobu biopalív, ak by jej úbytok zásob uhlíka v dôsledku premeny nemohol byť v rámci primeraného obdobia a pri zohľadnení naliehavosti riešenia zmeny klímy kompenzovaný úsporou emisií skleníkových plynov z výroby biopalív a biokvapalín. To by zabránilo zbytočnému a náročnému výskumu zo strany hospodárskych subjektov a premena pôdy s vysokými zásobami uhlíka by sa ukázala byť nespôsobilá na produkciu surovín na výrobu biopalív a biokvapalín. Zoznamy celosvetových zásob uhlíka naznačujú, že do tejto kategórie by mali patriť mokrade a súvisle zalesnené oblasti s pokryvom koruny viac ako 30 %. Mali by do nej patriť aj zalesnené oblasti s pokryvom koruny v rozmedzí 10 až 30 %, pokiaľ nie je predložený dôkaz, že ich zásoby uhlíka sú dostatočne nízke na to, aby odôvodnili ich premenu v súlade s pravidlami stanovenými v tejto smernici. Pokiaľ ide o mokrade, mala by sa zohľadniť definícia uvedená v Dohovore o mokradiach majúcich medzinárodný význam, najmä ako biotopy vodného vtáctva, prijatou 2. februára 1971 v Ramsare.

(74) Stimuly ustanovené v tejto smernici podnietia zvýšenú výrobu biopalív a biokvapalín na celom svete. Biopalivá a biokvapaliny vyrábané zo surovín produkovaných v rámci Spoločenstva by navyše mali spĺňať environmentálne požiadavky Spoločenstva týkajúce sa poľnohospodárstva vrátane požiadaviek na ochranu kvality podzemnej a povrchovej vody, a mali by spĺňať aj sociálne požiadavky. Existuje však obava, že výroba biopalív a biokvapalín

v niektorých tretích krajinách nemusí spĺňať minimálne environmentálne a sociálne požiadavky. Preto je potrebné podnecovať rozvoj viacstranných a dvojstranných dohôd a dobrovoľných medzinárodných alebo národných systémov, ktoré budú zahŕňať kľúčové environmentálne a sociálne aspekty, aby sa podporila trvalo udržateľná výroba biopalív a biokvapalín na celom svete. Ak takéto dohody alebo systémy neexistujú, členské štáty by mali vyžadovať od hospodárskych subjektov, aby o týchto otázkach podávali správy.

(75) Komisia by v roku 2009 mala zanalyzovať požiadavky týkajúce sa systému trvalej udržateľnosti pre energetické využitia biomasy iné ako biokvapaliny a biopalivá, pričom by mala zohľadniť potrebu hospodárenia so zdrojmi biomasy udržateľným spôsobom.

(76) Kritériá trvalej udržateľnosti budú účinné len vtedy, ak povedú k zmenám v správaní účastníkov trhu. Týchto zmien sa dosiahne len vtedy, ak biopalivá a biokvapaliny spĺňajú tieto kritériá bude možné, na rozdiel od tých, ktoré ich nespĺňajú, predávať za vyššie ceny. Podľa metódy hmotnostnej bilancie overovania súladu existuje fyzická väzba medzi výrobou biopalív a biokvapalín, ktoré spĺňajú kritériá trvalej udržateľnosti, a spotrebou biopalív a biokvapalín v Spoločenstve, čím sa zabezpečuje vhodná rovnováha medzi ponukou a dopytom a cenová prémie, ktorá je vyššia ako v systémoch bez takejto väzby. Aby sa teda zaručilo, že biopalivá a biokvapaliny, ktoré spĺňajú kritériá trvalej udržateľnosti, je možné predávať za vyššiu cenu, na overenie súladu by sa mala používať metóda hmotnostnej bilancie. Tak by sa zachovala integrita systému a súčasne by sa zabránilo zbytočnému zaťaženiu priemyslu. Mali by sa však preskúmať i ďalšie metódy overovania.

(77) Ak je to vhodné, Komisia by mala náležite zohľadniť miléniové hodnotenie ekosystémov, ktoré obsahuje užitočné údaje na ochranu aspoň tých oblastí, ktoré poskytujú v kritických situáciách základné ekosystémové služby, napríklad ochranu povodia a reguláciu erózie.

(78) Je vhodné monitorovať vplyv pestovania biomasy, napríklad prostredníctvom zmien vo využívaní pôdy vrátane presunutia, zavádzania invázných cudzích druhov a iných účinkov na biodiverzitu, ako aj vplyvy na produkciu potravín a miestnu prosperitu. Komisia by mala prihliaďať na všetky príslušné zdroje informácií vrátane „mapy hladu“ organizácie FAO. Biopalivá by sa mali presadzovať spôsobom, ktorý podnecuje k vyššej poľnohospodárskej produktivite a k využívaniu znehodnotenej pôdy.

- (79) Je v záujme Spoločenstva podporovať rozvoj mnohostranných a dvojstranných dohôd a dobrovoľných medzinárodných a národných systémov, ktorými sa stanovujú normy pre výrobu trvalo udržateľných biopalív a biokvapalín a ktorými sa osvedčuje, že výroba biopalív a biokvapalín spĺňa tieto normy. Z tohto dôvodu by sa mali zaviesť také ustanovenia, aby takéto dohody alebo systémy boli uznané ako dohody alebo systémy poskytujúce spoľahlivé dôkazy a údaje za predpokladu, že spĺňajú primerané normy spoľahlivosti, transparentnosti a nezávislého auditu.
- (80) Je nevyhnutné stanoviť jasné pravidlá na výpočet emisií skleníkových plynov z biopalív a biokvapalín a porovnatelných fosílnych palív.
- (81) Pri výpočte emisií skleníkových plynov by sa mali brať do úvahy aj vedľajšie produkty z výroby a používania palív. Substitučná metóda je vhodná na účely analýzy politiky, ale nie na reguláciu jednotlivých hospodárskych subjektov a jednotlivých dodávok motorových palív v doprave. Na tieto účely je najvhodnejšia metóda pridelovania energie, pretože sa jednoducho používa, dá sa predvídať v čase, minimalizuje kontraproduktívne stimuly a poskytuje výsledky, ktoré sú všeobecne porovnateľné s výsledkami, ktoré poskytuje substitučná metóda. Na účely analýzy politiky by Komisia vo svojich správach mala tiež uvádzať výsledky získané pomocou substitučnej metódy.
- (82) Aby sa predišlo neúmernému administratívne zaťaženiu, mal by sa stanoviť zoznam určených hodnôt pre bežné reťazce výroby biopalív, ktorý by sa mal aktualizovať a rozšíriť, keď budú k dispozícii ďalšie spoľahlivé údaje. Hospodárske subjekty by mali mať vždy možnosť uplatniť úroveň úspory emisií skleníkových plynov pre biopalivá a biokvapaliny stanovenú v tomto zozname. Ak je určená hodnota úspory emisií skleníkových plynov pri určitom reťazci výroby nižšia ako požadovaná minimálna úroveň úspory emisií skleníkových plynov, od výrobcov, ktorí chcú preukázať súlad s touto minimálnou úrovňou, by sa malo požadovať, aby preukázali, že skutočné emisie z ich výrobného procesu sú nižšie ako tie, ktoré boli predpokladané pri výpočte určených hodnôt.
- (83) Údaje využívané pri výpočte určených hodnôt by sa mali získavať z nezávislých vedeckých odborných zdrojov a aktualizovať v súlade s pokrokom práce týchto zdrojov. Komisia by mala podnecovať tieto zdroje, aby pri aktualizácii venovali pozornosť emisiám z pestovania plodín, vplyvu regionálnych a klimatických podmienok, vplyvu pestovania plodín s využitím metód trvalo udržateľného a ekologického poľnohospodárstva, ako aj vedeckým prínosom producentov zo Spoločenstva a z tretích krajín a občianskej spoločnosti.
- (84) Aby sa zabránilo podpore pestovania surovín na výrobu biopalív a biokvapalín na miestach, kde by to viedlo k vysokým emisiám skleníkových plynov, používanie určených hodnôt na pestovanie by sa malo obmedzovať na regióny, kde takýto účinok možno spoľahlivo vylúčiť. Aby však nedochádzalo k neúmernému administratívne zaťaženiu, je vhodné, aby členské štáty stanovili národné a regionálne priemery emisií z pestovania vrátane priemerov z používania hnojív.
- (85) Vo svete narastá dopyt po poľnohospodárskych komoditách. Časť tohto zvýšeného dopytu bude pokrytá zväčšením rozlohy poľnohospodárskej pôdy. Obnovenie pôdy, ktorá bola vážne znehodnotená alebo silne kontaminovaná a ktorú preto nemožno v súčasnom stave využívať na poľnohospodárske účely, je jedným zo spôsobov, ako zväčšiť rozlohu pôdy, ktorá je k dispozícii na pestovanie. Systém trvalej udržateľnosti by mal presadzovať využívanie obnovennej znehodnenej pôdy, pretože presadzovanie biopalív a biokvapalín prispieje k rastu dopytu po poľnohospodárskych komoditách. Aj keď sa samotné biopalivá vyrábajú zo surovín pestovaných na ornej pôde, čistý nárast dopytu po plodinách spôsobený presadzovaním biopalív by mohol viesť k čistému nárastu ornej plochy. Mohla by sa tým ovplyvniť pôda s veľkými zásobami uhlíka, čím by došlo k škodlivým úbytkom zásob uhlíka. Na zníženie tohto rizika je vhodné zaviesť sprievodné opatrenia zamerané na podnecovanie zvyšovania rastu produktivity na pôde, ktorá sa už využíva na pestovanie plodín, využívanie znehodnenej pôdy a prijímania požiadaviek trvalej udržateľnosti porovnateľných s požiadavkami stanovenými v tejto smernici v súvislosti so spotrebou biopalív v Spoločenstve a v iných krajinách spotrebúvajúcich biopalivá. Komisia by mala vypracovať konkrétnu metodiku na minimalizáciu emisií skleníkových plynov spôsobených nepriamou zmenou využívania pôdy. Komisia by na ten účel mala analyzovať na základe najlepších dostupných vedeckých dôkazov najmä začlenenie faktora nepriamej zmeny využívania pôdy do výpočtu emisií skleníkových plynov a potrebu podnecovania trvalo udržateľných biopalív, ktoré minimalizujú dopad zmeny využívania pôdy a zlepšujú trvalú udržateľnosť biopalív s ohľadom na nepriame zmeny využívania pôdy. Komisia by sa pri vypracúvaní tejto metodiky mala zaoberať okrem iného možnými nepriamymi zmenami z využívania pôdy spôsobenými biopalivami vyrobenými v nepotrebitných celulóзовých materiáloch a lignocelulóзовých materiáloch.
- (86) Aby sa umožnilo dosiahnutie primeraného trhového podielu biopalív, je nevyhnutné zaručiť, aby bolo možné uvádzať na trh naftu s vyšším obsahom bionafty, než predpokladá norma EN590/2004.
- (87) Aby sa zaručilo, že biopalivá, ktoré diverzifikujú rozsah používaných východiskových surovín, budú komerčne úspešné, mali by tieto biopalivá získať dodatočnú váhu v rámci vnútroštátnej povinnosti minimálneho množstva biopalív v motorových palivách.

- (88) Pravidelné predkladanie správ je potrebné na zabezpečenie neustáleho sledovania pokroku pri rozvoji energie z obnoviteľných zdrojov energie na úrovni členských štátov a Spoločenstva. Je vhodné požadovať, aby národné akčné plány pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie, ktoré by členské štáty mali predložiť, mali harmonizovaný formát. Súčasťou týchto plánov by mohli byť odhadované náklady a prínosy plánovaných opatrení, opatrení súvisiacich s potrebným rozšírením alebo posilnením existujúcej infraštruktúry sústavy, odhadované náklady a prínosy spojené s rozvojom energie z obnoviteľných zdrojov energie nad úroveň požadovanú v orientačnej trajektórii, informácie o národných systémoch podpory a informácie o využívaní energie z obnoviteľných zdrojov energie členskými štátmi v nových alebo renovovaných budovách.
- (89) Pri navrhovaní systémov podpory môžu členské štáty podporovať využívanie biopalív, ktoré prinášajú ďalšie výhody, vrátane výhod diverzifikácie, ktoré ponúkajú biopalivá vyrobené z odpadu, zvyškov, z nepotravinárskeho celulóзовého materiálu a lignocelulóznego materiálu, rias, ako aj z nezávlažovaných rastlín pestovaných v suchých oblastiach ako prostriedok proti dezertifikácii, pri náležitom zohľadnení rozdielov v nákladoch na výrobu energie z tradičných biopalív na jednej strane a z biopalív poskytujúcich ďalšie výhody na strane druhej. Členské štáty môžu podporovať investície do výskumu a vývoja v súvislosti s týmito a inými technológiami výroby energie z obnoviteľných zdrojov energie, ktoré potrebujú určitý čas na to, aby sa stali konkurencieschopnými.
- (90) Vykonávanie tejto smernice by v relevantných prípadoch malo odrážať ustanovenia Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovaní a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia, najmä tak, ako sa vykonávajú prostredníctvom smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí ⁽¹⁾.
- (91) Opatrenia potrebné na vykonávanie tejto smernice by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽²⁾.
- (92) Komisia by mala byť predovšetkým splnomocnená na prispôbovanie metodických zásad a hodnôt potrebných na posúdenie plnenia kritérií trvalej udržateľnosti vo vzťahu k biopalivám a biokvapalinám, na prispôbovanie energetického obsahu motorových palív v doprave technickému a vedeckému pokroku, na stanovenie kritérií a geografického rozsahu na určenie trávnych porastov s vysokou biologickou rozmanitosťou a na stanovenie podrobnej definície vážne znehodnotenej alebo silne kontaminovanej pôdy. Keďže tieto opatrenia majú všeobecnú pôsobnosť a ich cieľom je zmena nepodstatných prvkov tejto smernice okrem iného jej doplnením o nové nepodstatné prvky, musia sa prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES.
- (93) Tie ustanovenia smernice 2001/77/ES a smernice 2003/30/ES, ktoré sa prekrývajú s ustanoveniami tejto smernice, by sa mali vypustiť v najneskoršom možnom termíne transpozície tejto smernice. Ustanovenia, ktoré sa týkajú cieľov a predkladania správ za rok 2010, by mali zostať v platnosti do konca roka 2011. Preto je potrebné zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť smernicu 2001/77/ES a smernicu 2003/30/ES.
- (94) Keďže opatrenia ustanovené v článkoch 17 až 19 ovplyvňujú aj fungovanie vnútorného trhu tým, že harmonizujú kritériá trvalej udržateľnosti pre biopalivá a biokvapaliny na účely ich započítania do plnenia cieľov podľa tejto smernice, čím zjednodušujú v súlade s článkom 17 ods. 8 obchodovanie s biopalivami a biokvapalinami, ktoré spĺňajú tieto podmienky, medzi členskými štátmi, vychádzajú tieto opatrenia z článku 95 zmluvy.
- (95) Systém trvalej udržateľnosti by členským štátom nemal brániť v tom, aby vo svojich národných systémoch podpory prihliadali na vyššie výrobné náklady biopalív a biokvapalín, ktoré prinášajú výhody prekračujúce minimá ustanovené v systéme trvalej udržateľnosti.
- (96) Keďže všeobecné ciele tejto smernice, a to dosiahnutie 20 % podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej energetickej spotrebe Spoločenstva a 10 % podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie na energetickej spotrebe v doprave v každom členskom štáte do roku 2020, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale vzhľadom na rozsah činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (97) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva ⁽³⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby pre seba a v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a opatreniami na jej transpozíciu,

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 26.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

Touto smernicou sa ustanovuje spoločný rámec presadzovania energie z obnoviteľných zdrojov energie. Stanovujú sa v nej záväzné národné ciele pre celkový podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej energetickej spotrebe a pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie v doprave. Stanovujú sa v nej pravidlá týkajúce sa štatistických prenosov medzi členskými štátmi, spoločných projektov medzi členskými štátmi a s tretími krajinami, potvrdení o pôvode, administratívnych postupov, informovania a odbornej prípravy a prístupu k elektrizačnej sústave pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie. Touto smernicou sa ustanovujú kritériá trvalej udržateľnosti pre biopalivá a biokvapaliny.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje vymedzenie pojmov uvedené v smernici 2003/54/ES.

Uplatňuje sa aj toto vymedzenie pojmov:

- a) „energia z obnoviteľných zdrojov energie“ je energia z obnoviteľných nefosílnych zdrojov, a to veterná, slnečná, aeroterálna, geoterálna a hydrotermálna energia a energia oceánu, vodná energia, biomasa, skládkový plyn, plyn z čistíčov odpadových vôd a bioplyny;
- b) „aeroterálna energia“ je energia uložená vo forme tepla v okolitom ovzduší;
- c) „geoterálna energia“ je energia uložená vo forme tepla pod pevným zemským povrchom;
- d) „hydrotermálna energia“ je energia uložená vo forme tepla v povrchových vodách;
- e) „biomasa“ sú biologicky rozložiteľné časti výrobkov, odpadu a zvyškov biologického pôvodu z poľnohospodárstva (vrátane rastlinných a živočíšnych látok), lesného hospodárstva a príbuzných odvetví vrátane rybného hospodárstva a akvakultúry, ako aj biologicky rozložiteľné časti priemyselného a komunálneho odpadu;
- f) „hrubá konečná energetická spotreba“ sú energetické komodity dodávané na energetické účely pre priemysel, dopravu, domácnosti, služby vrátane verejných služieb, poľnohospodárstvo, ako aj lesné a rybné hospodárstvo, vrátane spotreby elektriny a tepla zo strany energetických odvetví, ktoré sa zaoberajú výrobou elektriny a tepla, a vrátane strát elektriny a tepla počas distribúcie a prenosu;
- g) „diaľkové vykurovanie“ alebo „diaľkové chladenie“ je distribúcia tepelnej energie vo forme pary, horúcej a teplej vody alebo vychladených kvapalín z centrálného zdroja výroby prostredníctvom siete do viacerých budov alebo na viacero miest na vyhrievanie alebo ochladzovanie priestorov alebo procesov;
- h) „biokvapalina“ je kvapalné palivo na iné energetické účely ako na dopravu, vrátane elektriny, tepla a chladu, vyrobené z biomasy;
- i) „biopalivo“ je kvapalné alebo plynné palivo určené pre dopravu a vyrobené z biomasy;
- j) „potvrdenie o pôvode“ je elektronický dokument, ktorého jediným účelom je poskytnúť koncovému spotrebiteľovi dôkaz o tom, že daný podiel alebo množstvo energie bolo vyrobené z obnoviteľných zdrojov energie v súlade s článkom 3 ods. 6 smernice 2003/54/ES;
- k) „systém podpory“ je akýkoľvek nástroj, systém alebo mechanizmus, ktorý uplatňuje členský štát alebo skupina členských štátov a ktorý podporuje využívanie energie z obnoviteľných zdrojov energie znížením nákladov na túto energiu, zvýšením ceny, za ktorú sa môže predávať, alebo zvýšením nákupného objemu takejto energie prostredníctvom povinnosti využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie alebo inak; toto okrem iného zahŕňa aj investičnú pomoc, oslobodenie od dane alebo zníženie dane, vrátenie dane, systémy podpory povinnosti využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie vrátane systémov využívajúcich „zelené“ certifikáty a systémy priamej podpory cien vrátane výkupných sadzieb a vyplácania prémie;
- l) „povinnosť využitia energie z obnoviteľných zdrojov energie“ je národný systém podpory, v rámci ktorého sa vyžaduje od výrobcov energie, aby do svojej výroby zahrnuli daný podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie, od dodávateľov energie sa vyžaduje, aby do svojich dodávok zahrnuli daný podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie, a od spotrebiteľov energie sa vyžaduje, aby do svojej spotreby zahrnuli daný podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie; patria sem aj systémy, podľa ktorých sa tieto požiadavky môžu splniť prostredníctvom „zelených“ certifikátov;
- m) „skutočná hodnota“ je úspora emisií skleníkových plynov v niektorých alebo všetkých krokoch špecifického výrobného postupu pre biopalivá vypočítaná podľa metodiky ustanovenej v časti C prílohy V;
- n) „typická hodnota“ je odhad reprezentatívnej úspory emisií skleníkových plynov v konkrétnom reťazci výroby biopalív;
- o) „určená hodnota“ je hodnota odvodená od typickej hodnoty pomocou vopred stanovených faktorov, ktorá sa za určitých podmienok stanovených v tejto smernici môže použiť namiesto skutočnej hodnoty.

Článok 3

Záväzné národné celkové ciele a opatrenia pre využívanie energie z obnoviteľných zdrojov energie

1. Každý členský štát zabezpečí, aby podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie vypočítaný v súlade s článkami 5 až 11 na hrubej konečnej energetickej spotrebe v roku 2020 predstavoval aspoň jeho národný celkový cieľ týkajúci sa podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie v danom roku uvedený v treťom stĺpci tabuľky v časti A prílohy I. Tieto záväzné národné celkové ciele sú v súlade s cieľom aspoň 20 % podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej energetickej spotrebe Spoločenstva v roku 2020. Na uľahčenie dosiahnutia cieľov stanovených v tomto článku každý členský štát podporuje a presadzuje energetickú efektívnosť a úspory energie.

2. Členské štáty prijímajú účinné opatrenia určené na zabezpečenie toho, aby sa podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie rovnal podielu uvedenému v orientačnej trajektórii uvedenej v časti B prílohy I alebo aby bol vyšší.

3. Členské štáty môžu na dosiahnutie cieľov uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku využiť okrem iného tieto opatrenia:

- a) systémy podpory;
- b) opatrenia zamerané na spoluprácu medzi rôznymi členskými štátmi a s tretími krajinami v záujme dosiahnutia ich národných celkových cieľov v súlade s článkami 5 až 11.

Bez toho, aby boli dotknuté články 87 a 88 zmluvy, majú členské štáty právo rozhodnúť v súlade s článkami 5 až 11 tejto smernice o tom, v akom rozsahu budú podporovať energiu z obnoviteľných zdrojov energie, ktorá sa vyrába v inom členskom štáte.

4. Každý členský štát zabezpečí, aby podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie vo všetkých formách dopravy predstavoval v roku 2020 aspoň 10 % konečnej energetickej spotreby v doprave v danom členskom štáte.

Na účely tohto odseku sa uplatňujú tieto ustanovenia:

- a) pri výpočte menovateľa, ktorým je celkové množstvo energie spotrebovanej v doprave na účely prvého pododseku, sa zohľadňuje len automobilový benzín, motorová nafta, biopalivá spotrebované v cestnej a železničnej doprave a elektrina;
- b) pri výpočte čitateľa, ktorým je množstvo energie z obnoviteľných zdrojov energie spotrebované v doprave na účely prvého pododseku, sa zohľadňujú všetky druhy energie z obnoviteľných zdrojov energie spotrebovanej vo všetkých formách dopravy;
- c) pri výpočte príspevku elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie a spotrebovanej vo všetkých typoch vozidiel na elektrický pohon na účely písmen a) a b) sa členské štáty môžu rozhodnúť použiť buď priemerný podiel elektriny z obnoviteľných zdrojov energie v Spoločenstve, alebo podiel elektriny z obnoviteľných zdrojov energie v ich vlastnej krajine vo výške nameranej dva roky pred daným rokom; pri

výpočte množstva elektriny z obnoviteľných zdrojov energie spotrebovanej cestnými vozidlami na elektrický pohon sa okrem toho táto spotreba považuje za 2,5-násobok energetického obsahu vstupu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie.

Komisia podľa potreby predloží do 31. decembra 2011 návrh, ktorý v prípade splnenia určitých podmienok umožní zohľadniť celé množstvo elektriny z obnoviteľných zdrojov energie používané na pohon všetkých druhov vozidiel na elektrický pohon.

Komisia v prípade potreby do 31. decembra 2011 predloží aj návrh metodiky výpočtu podielu vodíka z obnoviteľných zdrojov energie na celkovom palivovom mixe.

Článok 4

Národné akčné plány pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie

1. Každý členský štát prijme národný akčný plán pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie. V národnom akčnom pláne pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie sa stanovujú národné ciele členského štátu pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie spotrebovanej v doprave a v sektore výroby elektriny, tepla a chladu v roku 2020, pričom sa zohľadnia vplyvy iných opatrení politík súvisiacich s energetickou efektívnosťou na konečnú energetickú spotrebu, a primerané opatrenia, ktoré sa majú prijať na dosiahnutie týchto národných celkových cieľov vrátane spolupráce medzi miestnymi, regionálnymi a národnými orgánmi, plánovaných štatistických prenosov alebo spoločných projektov, vnútroštátnych politík zameraných na rozvoj existujúcich zdrojov biomasy a využívanie nových zdrojov biomasy na rôzne použitia, ako aj opatrenia, ktoré sa majú prijať na účely splnenia požiadaviek uvedených v článkoch 13 až 19.

Komisia prijme do 30. júna 2009 vzor národných akčných plánov pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie. Tento vzor zahŕňa minimálne požiadavky uvedené v prílohe VI. Členské štáty pri predkladaní svojich národných akčných plánov pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie dodržiavajú tento vzor.

2. Členské štáty oznámia Komisii svoje národné akčné plány pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie do 30. júna 2010.

3. Každý členský štát zverejní a oznámi Komisii šesť mesiacov predtým, ako národný akčný plán pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie nadobudne platnosť, dokument s prognózou, v ktorom uvedie:

- a) svoje odhadované množstvo energie z obnoviteľných zdrojov energie, ktorú vyrobí navyše oproti množstvu uvedenému v orientačnej trajektórii, ktoré by sa mohlo preniesť do iných členských štátov v súlade s článkami 6 až 11, ako aj jeho odhadovaný potenciál pre spoločné projekty do roku 2020, a
- b) svoj odhadovaný dopyt po energii z obnoviteľných zdrojov energie, ktorý sa pokryje inak ako domácou produkciou do roku 2020.

Tieto informácie môžu obsahovať aj prvky súvisiace s nákladmi a prínosmi a financovaním. Prognóza sa aktualizuje v správach členských štátov, ako je uvedené v článku 22 ods. 1 písm. l) a m).

4. Členský štát, ktorého podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie bol počas dvoch bezprostredne predchádzajúcich rokov nižší ako množstvo uvedené v orientačnej trajektórii v časti B prílohy I, predloží Komisii zmenený národný akčný plán pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie do 30. júna nasledujúceho roka, v ktorom stanoví primerané a vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa v primeranom časovom horizonte vrátil k orientačnej trajektórii uvedenej v časti B prílohy I.

Komisia môže v prípade, ak je rozdiel, ktorý členskému štátu chýbal k splneniu orientačnej trajektórie, malý, a pri riadnom zohľadnení súčasných a budúcich opatrení členského štátu prijať rozhodnutie, ktorým sa členský štát oslobodzuje od povinnosti predložiť zmenený národný akčný plán pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie.

5. Komisia zhodnotí národné akčné plány pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie, najmä primeranosť opatrení, ktoré členský štát plánuje prijať v súlade s článkom 3 ods. 2 V reakcii na národný akčný plán pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie alebo zmenený národný akčný plán pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie môže Komisia vydať odporúčanie.

6. Komisia pošle Európskemu parlamentu národné akčné plány pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie a dokumenty s prognózami vo forme, v ktorej sú zverejnené na platforme transparentnosti podľa článku 24 ods. 2, ako aj akékoľvek odporúčania podľa odseku 5 tohto článku.

Článok 5

Výpočet podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie

1. Hrubá konečná energetická spotreba z obnoviteľných zdrojov energie v každom členskom štáte sa vypočíta ako súčet:

- hrubej konečnej spotreby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie;
- hrubej konečnej energetickej spotreby z obnoviteľných zdrojov energie určenej na výrobu tepla a chladu a
- konečnej energetickej spotreby z obnoviteľných zdrojov energie v doprave.

Plyn, elektrina a vodík z obnoviteľných zdrojov energie sa na účely výpočtu podielu hrubej konečnej energetickej spotreby z obnoviteľných zdrojov energie zohľadňujú len raz v písmene a), b) alebo c) prvého pododseku.

S výhradou článku 17 ods. 1 druhý pododsek sa biopalivá a biokvapaliny, ktoré nespĺňajú kritériá trvalej udržateľnosti uvedené v článku 17 ods. 2 až 6, nezohľadňujú.

2. Ak členský štát považuje z dôvodu vyššej moci dosiahnutie svojho podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej energetickej spotrebe v roku 2020 uvedeného v treťom stĺpci tabuľky v prílohe I za nemožné, čo najskôr o tom informuje Komisiu. Komisia prijme rozhodnutie o tom, či sa jedná o vyššiu moc. Ak Komisia rozhodne, že sa jedná o vyššiu moc, určí, aká úprava hrubej konečnej energetickej spotreby z obnoviteľných zdrojov energie daného členského štátu sa vykoná pre rok 2020.

3. Na účely odseku 1 písm. a) sa hrubá konečná spotreba elektriny z obnoviteľných zdrojov energie vypočíta ako množstvo elektriny vyrobené v členskom štáte z obnoviteľných zdrojov energie s výnimkou výroby elektriny z vody v prečerpávacích vodných elektrárnach, ktorú predtým prečerpali do hornej nádrže.

V hybridných zariadeniach, ktoré využívajú obnoviteľné a konvenčné zdroje, sa zohľadňuje len tá časť elektriny, ktorá bola vyrobená z obnoviteľných zdrojov energie. Na účely tohto výpočtu sa podiel každého zdroja energie vypočíta na základe jeho energetického obsahu.

Elektrina vyrobená z vodnej a veternej energie sa zohľadňuje v súlade s normalizačnými pravidlami uvedenými v prílohe II.

4. Na účely odseku 1 písm. b) sa hrubá konečná energetická spotreba z obnoviteľných zdrojov energie na výrobu tepla a chladu vypočíta ako súčet množstva energie na diaľkové vykurovanie a chladenie vyrobeného v členskom štáte z obnoviteľných zdrojov energie a spotreby iných druhov energie z obnoviteľných zdrojov energie v priemysle, domácnostiach, službách, poľnohospodárstve, lesnom a rybnom hospodárstve, na účely vykurovania, chladenia a prevádzky.

V hybridných zariadeniach, ktoré využívajú obnoviteľné a konvenčné zdroje, sa zohľadňuje len tá časť tepla a chladu, ktorá bola vyrobená z obnoviteľných zdrojov energie. Na účely tohto výpočtu sa podiel každého zdroja energie vypočíta na základe jeho energetického obsahu.

Aerotermálna, geotermálna a hydrotermálna tepelná energia zachytená tepelnými čerpadlami sa zohľadňuje na účely odseku 1 písm. b) za predpokladu, že konečný energetický výstup výrazne prevyšuje vstup primárnej energie na pohon tepelných čerpadiel. Množstvo tepla považovaného za energiu z obnoviteľných zdrojov energie na účely tejto smernice sa vypočíta v súlade s metódou stanovenou v prílohe VII.

Tepelná energia vyrobená pasívnymi energetickými systémami, v ktorých sa nižšia energetická spotreba dosahuje pasívne prostredníctvom projektovania budov alebo z tepla vyrobeného z energie z neobnoviteľných zdrojov energie, sa na účely odseku 1 písm. b) nezohľadňuje.

5. Za energetický obsah motorových palív v doprave uvedených v prílohe III sa považuje energetický obsah stanovený v uvedenej prílohe. Prílohu III je možné prispôsobiť technickému a vedeckému pokroku. Tieto opatrenia zamerané na zmenu ne-
podstatných prvkov tejto smernice sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 25 ods. 4

6. Podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie sa vypočíta ako hrubá konečná energetická spotreba z obnoviteľných zdrojov energie vydelená hrubou konečnou energetickou spotrebou zo všetkých zdrojov energie a je vyjadrený v percentách.

Na účely prvého pododseku sa súčet uvedený v odseku 1 upraví v súlade s článkami 6, 8, 10 a 11.

Pri výpočte hrubej konečnej energetickej spotreby členského štátu na účely merania jeho súladu s cieľmi a orientačnou trajektóriou stanovenými v tejto smernici sa množstvo energie spotrebovanej v leteckej doprave, ako podiel na hrubej konečnej energetickej spotrebe daného členského štátu, považuje za neprevyšujúci 6,18 %. Pre Cyprus a Maltu sa množstvo energie spotrebovanej v leteckej doprave, ako podiel na hrubej konečnej energetickej spotrebe daných členských štátov, považuje za neprevyšujúci 4,12 %.

7. Pri výpočte podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie sa použije metodika a vymedzenia pojmov uvedené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 z 22. októbra 2008 o energetickej štatistike ⁽¹⁾.

Členské štáty zabezpečia súlad štatistických informácií použitých pri výpočte týchto odvetvových a celkových podielov a štatistických informácií oznámených Komisii podľa nariadenia (ES) č. 1099/2008.

Článok 6

Štatistické prenosy medzi členskými štátmi

1. Členské štáty sa môžu dohodnúť a zaviesť opatrenia pre štatistický prenos určitého množstva energie z obnoviteľných zdrojov energie z jedného členského štátu do iného členského štátu. Prenesené množstvo sa má:

- odpočítat od množstva energie z obnoviteľných zdrojov energie, ktoré sa zohľadňuje pri posudzovaní súladu členského štátu, ktorý uskutočňuje prenos, s požiadavkami článku 3 ods. 1 a 2, a
- pripočítat k množstvu energie z obnoviteľných zdrojov energie, ktoré sa zohľadňuje pri posudzovaní súladu s požiadavkami článku 3 ods. 1 a 2 zo strany iného členského štátu, ktorý prijíma prenos.

Štatistický prenos nemá vplyv na dosiahnutie národného cieľa členského štátu, ktorý uskutočňuje prenos.

2. Opatrenia uvedené v odseku 1 môžu trvať jeden alebo viac rokov. Musia sa oznámiť Komisii najneskôr tri mesiace po uplynutí každého roku, v ktorom sú účinné. Informácie zaslané Komisii zahŕňajú množstvo a cenu danej energie.

3. Prenos je účinný až potom, ako ho všetky členské štáty doň zapojené oznámia Komisii.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 304, 14.11.2008, s. 1.

Článok 7

Spoločné projekty medzi členskými štátmi

1. Dva alebo viaceré členské štáty môžu spolupracovať na všetkých typoch spoločných projektov, ktoré sa týkajú výroby elektriny, tepla alebo chladu z obnoviteľných zdrojov energie. Do tejto spolupráce sa môžu zapojiť súkromní prevádzkovatelia.

2. Členské štáty oznámia Komisii podiel alebo množstvo elektriny, tepla alebo chladu z obnoviteľných zdrojov energie, ktoré boli vyrobené v rámci akéhokoľvek spoločného projektu na ich území, ktorý začal fungovať po 25. júna 2009, alebo zvýšenou kapacitou zariadenia, ktoré sa zrekonštruovalo po tomto dátume, pričom sa tento podiel alebo množstvo majú započítavať do národného celkového cieľa iného členského štátu na účely posudzovania súladu s požiadavkami tejto smernice.

3. V oznámení uvedenom v odseku 2 sa:

- opíše navrhované zariadenie alebo sa uvedie rekonštruované zariadenie;
- určí podiel alebo množstvo elektriny alebo tepla alebo chladu vyrobeného v tomto zariadení, ktoré sa má započítavať do národného celkového cieľa iného členského štátu;
- uvedie členský štát, v ktorého prospech sa oznámenie podáva, a
- určí doba v celých kalendárnych rokoch, počas ktorej sa má elektrina alebo teplo alebo chlad vyrobené v tomto zariadení z obnoviteľných zdrojov energie započítavať do národného celkového cieľa iného členského štátu.

4. Doba určená v odseku 3 písm. d) neprekročí rok 2020. Trvanie spoločného projektu môže prekročiť rok 2020.

5. Oznámenie podľa tohto článku sa nesmie zmeniť ani vziať späť bez spoločného súhlasu členského štátu, ktorý oznámenie podáva, a členského štátu uvedeného v súlade s odsekom 3 písm. c).

Článok 8

Vplyvy spoločných projektov medzi členskými štátmi

1. Do troch mesiacov po skončení každého roka, ktorý patrí do doby určenej podľa článku 7 ods. 3 písm. d), oznámi členský štát, ktorý podal oznámenie podľa článku 7:

- celkové množstvo elektriny alebo tepla alebo chladu vyrobeného počas tohto roka z obnoviteľných zdrojov energie zariadením, ktoré bolo predmetom oznámenia podľa článku 7, a

b) množstvo elektriny alebo tepla alebo chladu vyrobeného počas tohto roka z obnoviteľných zdrojov energie tým zariadením, ktoré sa má započítať do národného celkového cieľa iného členského štátu v súlade s podmienkami oznámenia.

2. Členský štát, ktorý podáva oznámenie, zašle oznámenie členskému štátu, v prospech ktorého sa oznámenie urobilo, a Komisii.

3. Na účely posudzovania súladu cieľa s požiadavkami tejto smernice týkajúcimi sa národných celkových cieľov sa množstvo elektriny alebo tepla alebo chladu z obnoviteľných zdrojov energie oznámené v súlade s odsekom 1 písm. b):

- a) odpočíta od množstva elektriny alebo tepla alebo chladu z obnoviteľných zdrojov energie zohľadňovaného pri posudzovaní súladu s požiadavkami zo strany členského štátu, ktorý podal oznámenie podľa odseku 1, a
- b) pripočíta k množstvu elektriny alebo tepla alebo chladu z obnoviteľných zdrojov energie zohľadňovaného pri posudzovaní súladu s požiadavkami zo strany členského štátu, ktorý prijal oznámenie v súlade s odsekom 2.

Článok 9

Spoločné projekty medzi členskými štátmi a tretími krajinami

1. Jeden alebo viacero členských štátov môže spolupracovať s jednou alebo viacerými tretími krajinami na všetkých druhoch spoločných projektov týkajúcich sa výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie. Do tejto spolupráce sa môžu zapojiť súkromní prevádzkovatelia.

2. Elektrina vyrobená z obnoviteľných zdrojov energie v tretej krajine sa zohľadňuje na účely posúdenia súladu s požiadavkami tejto smernice týkajúcimi sa národných celkových cieľov, iba ak sú splnené tieto podmienky:

- a) elektrina sa spotrebúva v Spoločenstve; požiadavka sa považuje za splnenú, ak:
 - i) všetci príslušní prevádzkovatelia prenosovej sústavy v krajine pôvodu, krajine určenia a v prípade potreby aj v každej tretej krajine tranzitu pevne určili množstvo elektriny, ktoré zodpovedá započítanej elektrine, do pridelenej kapacity spojenia;
 - ii) príslušný prevádzkovateľ prenosovej sústavy na strane Spoločenstva v rámci spojovacieho vedenia pevne zaregistroval do plánovaného stavu ekvivalent množstva elektriny, ktoré zodpovedá započítanej elektrine, a
 - iii) určená kapacita a výroba elektriny z obnoviteľných zdrojov energie v zariadení uvedenom v odseku 2 písm. b) sa týkajú rovnakého časového obdobia;

b) elektrina sa vyrába v novovybudovanom zariadení, ktoré sa začalo prevádzkovať po 25. júna 2009, alebo zvýšenou kapacitou zariadenia, ktoré sa zrekonštruovalo po tomto dátume v rámci spoločného projektu uvedeného v odseku 1, a

c) množstvo vyrobenej a vyvezenej elektriny nezískalo podporu zo systému podpory tretej krajiny s výnimkou investičnej pomoci udelennej zariadeniu.

3. Členské štáty môžu požiadať Komisiu, aby sa na účely článku 5 zohľadnila elektrina z obnoviteľných zdrojov energie vyrobená a spotrebovaná v tretej krajine v rámci výstavby spojovacieho vedenia medzi členskými štátom a treťou krajinou s veľmi dlhou dobou prípravy, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) výstavba spojovacieho vedenia sa začala do 31. decembra 2016;
- b) spojovacie vedenie nie je možné uviesť do prevádzky do 31. decembra 2020;
- c) spojovacie vedenie je možné uviesť do prevádzky do 31. decembra 2022;
- d) po uvedení do prevádzky bude spojovacie vedenie slúžiť na vývoz elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie do Spoločenstva v súlade s odsekom 2;
- e) žiadosť sa týka spoločného projektu, ktorý spĺňa kritériá uvedené v odseku 2 písm. b) a c) a ktorý bude využívať spojovacie vedenie po jeho uvedení do prevádzky, a množstva elektriny, ktoré nie je väčšie ako množstvo, ktoré sa vyvezie do Spoločenstva po uvedení spojovacieho vedenia do prevádzky.

4. Komisii sa oznámi podiel alebo množstvo elektriny vyrobenej akýmkoľvek zariadením na území tretej krajiny, ktoré sa má započítavať do národného celkového cieľa jedného alebo viacerých členských štátov na účely posudzovania dodržiavania článku 3. Ak ide o viac ako jeden členský štát, rozdelenie tohto podielu alebo množstva medzi členské štáty sa oznámi Komisii. Tento podiel alebo toto množstvo nepresiahne podiel alebo množstvo skutočne vyvázané do Spoločenstva a spotrebúvané v ňom, a zodpovedá množstvu uvedenému v odseku 2 písm. a) bod i) a ii) tohto článku a spĺňa podmienky stanovené v odseku 2 písm. a) tohto článku. Oznámenie predloží každý členský štát, do ktorého národného celkového cieľa sa má tento podiel alebo množstvo elektriny započítavať.

5. V oznámení uvedenom v odseku 4 sa:

- a) opíše navrhované zariadenie alebo sa uvedie rekonštruované zariadenie;
- b) určí podiel alebo množstvo elektriny vyrobenej v tomto zariadení, ktoré sa má započítavať do národného cieľa členského štátu, a pri dodržaní požiadaviek na zachovanie dôvernosti sa uvedú aj súvisiace finančné dojednania;

c) určí doba v celých kalendárnych rokoch, počas ktorej sa má elektrina započítavať do národného celkového cieľa členského štátu, a

d) uvedie písomný súhlas tretej krajiny, na území ktorej sa má zariadenie prevádzkovať, s písmenami b) a c) a podiel alebo množstvo elektriny vyrobenej v zariadení, ktorá sa použije v tejto tretej krajine.

6. Doba určená v odseku 5 písm. c) neprekročí rok 2020. Trvanie spoločného projektu môže prekročiť rok 2020.

7. Oznámenie podľa tohto článku sa nesmie zmeniť ani vziať späť bez spoločného súhlasu členského štátu, ktorý oznámenie podáva, a tretej krajiny, ktorá uznala spoločný projekt v súlade s odsekom 5 písm. d).

8. Členské štáty a Spoločenstvo podnecujú príslušné orgány Zmluvy o Energetickom spoločenstve, aby v súlade s uvedenou zmluvou prijali opatrenia potrebné na to, aby mohli zmluvné strany tejto zmluvy uplatňovať ustanovenia o spolupráci medzi členskými štátmi uvedené v tejto smernici.

Článok 10

Vplyvy spoločných projektov medzi členskými štátmi a tretími krajinami

1. Do troch mesiacov po skončení každého roka, ktorý patrí do doby určenej podľa článku 9 ods. 5 písm. c), oznámi členský štát, ktorý podal oznámenie podľa článku 9:

a) celkové množstvo elektriny vyrobenej počas tohto roka z obnoviteľných zdrojov energie zariadením, ktoré bolo predmetom oznámenia podľa článku 9;

b) množstvo elektriny vyrobenej počas tohto roka z obnoviteľných zdrojov energie tým zariadením, ktoré sa má započítať do jeho národného celkového cieľa v súlade s podmienkami oznámenia podľa článku 9, a

c) dôkaz o splnení podmienok stanovených v článku 9 ods. 2.

2. Členský štát zašle oznámenie tretej krajine, ktorá uznala projekt v súlade s článkom 9 ods. 5 písm. d), a Komisii.

3. Na účely posudzovania súladu cieľa s požiadavkami tejto smernice týkajúcimi sa národných celkových cieľov sa pri posudzovaní súladu s požiadavkami zo strany členského štátu, ktorý podáva oznámenie, pripočíta množstvo elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie oznámené v súlade s odsekom 1 písm. b) k zohľadňovanému množstvu energie z obnoviteľných zdrojov energie.

Článok 11

Spoločné systémy podpory

1. Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov podľa článku 3, sa môžu dva alebo viaceré členské štáty dobrovoľne rozhodnúť, že budú spoločne alebo čiastočne koordinovať svoje národné systémy podpory. V takýchto prípadoch sa môže určité množstvo energie z obnoviteľných zdrojov energie vyrobenej na území jedného zúčastneného členského štátu započítavať do národného celkového cieľa druhého zúčastneného členského štátu, ak tieto členské štáty:

a) vykonajú štatistický prenos určeného množstva energie z obnoviteľných zdrojov energie z jedného členského štátu do druhého členského štátu v súlade s článkom 6 alebo

b) stanovia dohodou zúčastnených členských štátov pravidlo rozdeľovania množstva energie z obnoviteľných zdrojov energie medzi zúčastnené členské štáty; toto pravidlo sa oznámi Komisii najneskôr tri mesiace po uplynutí prvého roku, v ktorom nadobudne účinnosť.

2. Do troch mesiacov po skončení každého roka oznámi každý členský štát, ktorý podal oznámenie podľa odseku 1 písm. b), celkové množstvo elektriny alebo tepla alebo chladu vyrobeného z obnoviteľných zdrojov energie počas roka, na ktoré sa má uplatňovať pravidlo rozdeľovania.

3. Na účely posudzovania súladu s požiadavkami tejto smernice týkajúcimi sa národných celkových cieľov sa množstvo elektriny alebo tepla alebo chladu z obnoviteľných zdrojov energie oznámené v súlade s odsekom 2 prerozdeli medzi dotknuté členské štáty v súlade s oznámeným pravidlom rozdeľovania.

Článok 12

Zvýšenia kapacity

Na účely článku 7 ods. 2 a článku 9 ods. 2 písm. b) sa jednotky energie z obnoviteľných zdrojov energie vyplývajúce zo zvýšenia kapacity zariadenia považujú za jednotky vyrobené iným zariadením, ktoré sa uviedlo do prevádzky v momente, keď došlo k zvýšeniu kapacity.

Článok 13

Administratívne postupy a predpisy

1. Členské štáty zabezpečia, aby akékoľvek vnútroštátne predpisy vzťahujúce sa na postupy schvaľovania a vydávania osvedčení a povolení, ktoré sa uplatňujú vo vzťahu k zariadeniam a súvisiacim infraštruktúram prenosových a distribučných sústav na výrobu elektriny a tepla alebo chladu z obnoviteľných zdrojov energie a na procesy premeny biomasy na biopalivá alebo na iné energetické produkty, boli primerané a nevyhnutné.

Členské štáty prijímajú najmä vhodné opatrenia na zabezpečenie toho, aby:

- a) pokiaľ to umožňujú rozdiely medzi členským štátmi z hľadiska administratívnych štruktúr a organizácie, jasne koordinovali a vymedzili právomoci národných, regionálnych a miestnych správnych orgánov zodpovedných za postupy schvaľovania a vydávania osvedčení a povolení vrátane územného plánovania a stanovili transparentné harmonogramy na rozhodovanie o žiadostiach o územné rozhodnutie a stavebné povolenie;
- b) sa na vhodnej úrovni sprístupnili komplexné informácie o spracovaní žiadostí o schválenie a vydanie osvedčenia a povolenia pre zariadenia na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie a o pomoci poskytovanej žiadateľom;
- c) správne postupy boli efektívne a rýchle na príslušnom správnom stupni;
- d) pravidlá upravujúce schvaľovanie, ako aj vydávanie osvedčení a povolení boli objektívne, transparentné, primerané, nerobili rozdiely medzi žiadateľmi a úplne zohľadňovali špecifiká jednotlivých technológií výroby energie z obnoviteľných zdrojov energie;
- e) správne poplatky, ktoré majú zaplatiť spotrebitelia, projektanti, architekti, stavbári, ako aj dodávatelia a inštalatéri vybavenia a systémov, boli transparentné a súviseli s nákladmi a
- f) pre menšie projekty, a ak je to vhodné aj pre decentralizované zariadenia na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie, boli vytvorené zjednodušené a menej náročné schvaľovacie postupy vrátane jednoduchého oznámenia, ak to umožňuje uplatniteľný regulačný rámec.

2. Členské štáty jasne vymedzia všetky technické špecifikácie, ktoré musia spĺňať zariadenia a systémy na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie, a ktoré sú predpokladom čerpania výhod zo systémov podpory. V prípade, že existujú európske normy vrátane environmentálnych označení, energetických označení alebo iných technických referenčných systémov vytvorených európskymi normalizačnými orgánmi, sú takéto technické špecifikácie vyjadrené na základe týchto noriem. V takýchto technických špecifikáciách sa nepredpisuje, kde sa má zariadeniam a systémom udeliť osvedčenie, a nemali by byť prekážkou fungovania vnútorného trhu.

3. Členské štáty odporúčajú všetkým zúčastneným stranám, najmä miestnym a regionálnym správnym orgánom, aby pri plánovaní, projektovaní, výstavbe a renovácii priemyselných a obytných oblastí zabezpečili inštaláciu zariadení a systémov určených na využitie elektriny, tepla a chladu z obnoviteľných zdrojov energie a na účely diaľkového vykurovania a chladenia. Členské štáty predovšetkým podporujú miestne a regionálne správne orgány v začleňovaní tepla a chladu z obnoviteľných zdrojov energie do plánovania mestskej infraštruktúry tam, kde je to vhodné.

4. Členské štáty do svojich stavebných predpisov začlenia vhodné opatrenia na zvyšovanie podielu všetkých druhov energie z obnoviteľných zdrojov energie v stavebníctve.

Členské štáty môžu pri vytváraní týchto opatrení alebo v ich regionálnych systémoch podpory zohľadniť vnútroštátne opatrenia týkajúce sa podstatného zvýšenia energetickej efektívnosti, ako aj kombinovanej výroby elektriny a tepla a budov s pasívnou, nízkou alebo nulovou energiou.

Členské štáty budú vo vhodných prípadoch do 31. decembra 2014 vo svojich stavebných predpisoch alebo iných ustanoveniach s rovnakým účinkom požadovať využívanie určitých minimálnych množstiev energie z obnoviteľných zdrojov energie v nových budovách a v existujúcich budovách, ktoré sú predmetom rozsiahlej renovácie. Členské štáty povolia, aby sa tieto minimálne množstvá plnili okrem iného prostredníctvom diaľkového vykurovania a chladenia, ktoré využívajú významný podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie.

Požiadavky uvedené v prvom pododseku sa vzťahujú na ozbrojené sily iba v rozsahu, v ktorom ich uplatňovanie nie je v rozpore s povahou a prvotným cieľom činností ozbrojených síl, a s výnimkou materiálu, ktorý sa používa výhradne na vojenské účely.

5. Členské štáty zabezpečia, aby nové verejné budovy a existujúce verejné budovy, ktoré sú predmetom rozsiahlej renovácie, na národnej, regionálnej a miestnej úrovni plnili v kontexte tejto smernice od 1. januára 2012 úlohu vzorov. Členské štáty môžu okrem iného povoliť, aby sa táto povinnosť splnila dodržaním noriem pre budovy s nulovou energiou alebo stanovením toho, že strechy verejných budov alebo zmiešaných súkromno-verejných budov budú využívať tretie strany pre zariadenia na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie.

6. Členské štáty s ohľadom na svoje stavebné predpisy podporujú využitie vykurovacích a chladiacich systémov a zariadení využívajúcich energiu z obnoviteľných zdrojov energie, ktoré dosahujú značné zníženie energetickej spotreby. Ak existujú energetické alebo environmentálne označenia alebo iné vhodné osvedčenia alebo normy vypracované na vnútroštátnej úrovni alebo na úrovni Spoločenstva, členské štáty ich využijú ako základ pre podporu takýchto systémov a zariadení.

V prípade biomasy členské štáty podporujú konverzné technológie, ktoré dosahujú konverznú účinnosť aspoň 85 % v prípade využitia v domácnostiach a na komerčné účely a aspoň 70 % v prípade priemyselného využitia.

V prípade tepelných čerpadiel členské štáty podporujú využívanie tepelných čerpadiel, ktoré spĺňajú minimálne požiadavky environmentálneho označovania ustanovené v rozhodnutí Komisie 2007/742/ES z 9. novembra 2007, ktorým sa ustanovujú ekologické kritériá udeľovania environmentálnej značky Spoločenstva pre tepelné čerpadlá poháňané elektrinou alebo plynom a pre plynové absorpčné tepelné čerpadlá ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 301, 20.11.2007, s. 14.

V prípade slnečnej tepelnej energie členské štáty podporujú využívanie zariadení a systémov, ktorým sa udelilo osvedčenie, založených na európskych normách, ak takéto normy existujú, vrátane environmentálnych a energetických označení a iných technických referenčných systémov vytvorených európskymi normalizačnými orgánmi.

Členské štáty použijú pri hodnotení konverznej účinnosti a pomeru vstupu a výstupu systémov a zariadení na účely tohto odseku postupy Spoločenstva alebo, ak takéto postupy Spoločenstva chýbajú, použijú medzinárodné postupy, ak existujú.

Článok 14

Informácie a odborná príprava

1. Členské štáty zabezpečia, aby informácie týkajúce sa podporných opatrení boli dostupné pre všetky zainteresované strany vrátane spotrebiteľov, stavbárov, inštalatérov, architektov a dodávateľov vykurovacích, chladiacích a elektrických zariadení a systémov, ako aj vozidiel, v ktorých je možné využiť energiu z obnoviteľných zdrojov energie.

2. Členské štáty zabezpečia, aby informácie o čistých výhodách, nákladoch a energetickej efektívnosti zariadení a systémov určených na využitie tepla, chladu a elektriny z obnoviteľných zdrojov energie sprístupnili dodávatelia takéhoto zariadenia alebo systému, alebo príslušné vnútroštátne orgány.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa do 31. decembra 2012 sprístupnili alebo boli prístupné systémy udeľovania osvedčení alebo ekvivalentné kvalifikačné systémy pre inštalatérov maloobjemových kotlov a pecí na biomasu, solárnych fotovoltaických a solárnych tepelných systémov, plytkých geotermálnych systémov, ako aj tepelných čerpadel. Tieto systémy môžu v prípade potreby zohľadniť existujúce systémy a štruktúry a zakladajú sa na kritériách ustanovených v prílohe IV. Každý členský štát uznáva osvedčenia udelené inými členskými štátmi v súlade s týmito kritériami.

4. Členské štáty sprístupnia verejnosti informácie o systémoch udeľovania osvedčení alebo ekvivalentných kvalifikačných systémoch uvedených v odseku 3. Členské štáty môžu sprístupniť aj zoznam inštalatérov, ktorí majú odbornú kvalifikáciu alebo osvedčenie v súlade s odsekom 3.

5. Členské štáty zabezpečia, aby boli k dispozícii usmernenia pre všetky zainteresované strany, najmä pre projektantov a architektov, aby mohli pri plánovaní, projektovaní, výstavbe a renovácii priemyselných alebo obytných oblastí náležite zvážiť optimálnu kombináciu obnoviteľných zdrojov energie, vysoko efektívnych technológií a diaľkového vykurovania a chladenia.

6. Členské štáty vytvoria za účasti miestnych a regionálnych orgánov vhodné programy informovania, zvyšovania povedomia, usmerňovania alebo odbornej prípravy s cieľom informovať občanov o výhodách a praktických podrobnostiach vývoja a využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie.

Článok 15

Potvrdenia o pôvode elektriny a tepla a chladu z obnoviteľných zdrojov energie

1. Na účely preukázania podielu alebo množstva energie z obnoviteľných zdrojov energie v energetickom mixe dodávateľa koncovému spotrebiteľovi podľa článku 3 ods. 6 smernice 2003/54/ES členské štáty zabezpečia, aby pôvod elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie bolo možné zaručiť v zmysle tejto smernice v súlade s objektívnymi, transparentnými a nediskriminačnými kritériami.

2. Na tento účel členské štáty zabezpečia, aby sa potvrdenia o pôvode vydávali na žiadosť výrobcu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie. Členské štáty môžu stanoviť, aby sa potvrdenia o pôvode vydávali na žiadosť výrobcov tepla a chladu z obnoviteľných zdrojov energie. Vydávanie týchto potvrdení môže podliehať minimálnemu kapacitnému obmedzeniu. Potvrdenie o pôvode má štandardný objem 1 MWh. Na každú jednotku vyrobenej energie sa vydáva len jedno potvrdenie o pôvode.

Členské štáty zabezpečia, aby sa každá jednotka energie z obnoviteľných zdrojov energie započítala iba raz.

Členské štáty môžu stanoviť, aby sa neposkytovala žiadna podpora výrobcovi, ak už tento výrobca získal potvrdenie o pôvode na rovnakú výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie.

Potvrdenie o pôvode nezohráva žiadnu úlohu z hľadiska dodržiavania článku 3 zo strany členského štátu. Prevody potvrdení o pôvode, samostatne alebo spoločne s fyzickým prenosom energie, nemajú žiaden vplyv na rozhodnutie členských štátov využívať štatistické prenosy, spoločné projekty alebo spoločné systémy podpory na účely plnenia cieľov, alebo na výpočet hrubej konečnej energetickej spotreby z obnoviteľných zdrojov energie v súlade s článkom 5.

3. Potvrdenie o pôvode možno použiť iba do dvanástich mesiacov od výroby príslušnej energetickej jednotky. Potvrdenie o pôvode sa po použití zruší.

4. Členské štáty alebo určené príslušné orgány vykonávajú dohľad nad vydávaním, prevodom a rušením potvrdení o pôvode. Určené príslušné orgány majú geografickú právomoc, ktorá sa neprekrýva, a sú nezávislé od činností výroby, obchodovania a dodávky.

5. Členské štáty alebo určené príslušné orgány zavedú vhodné mechanizmy na zabezpečenie toho, aby sa potvrdenia o pôvode vydávali, prevádzali a rušili elektronicky a aby boli presné, spoľahlivé a chránené voči podvodom.

6. Potvrdenie o pôvode obsahuje aspoň tieto informácie:

a) zdroj energie, z ktorého bola energia vyrobená, ako aj počiatočný a koncový dátum výroby;

b) či sa týka:

Článok 16

Prístup do sústav a sietí a ich prevádzka

- i) elektriny alebo
- ii) tepla alebo chladu;
- c) označenie, miesto, typ a kapacitu zariadenia, v ktorom bola energia vyrobená;
- d) či a do akej miery získalo zariadenie investičnú podporu, či a do akej miery získala energetická jednotka akúkoľvek inú podporu z národného systému podpory a druh systému podpory;
- e) dátum uvedenia zariadenia do prevádzky a
- f) dátum a krajinu vydania a osobitné identifikačné číslo.

7. Keď sa od dodávateľa elektriny požaduje, aby preukázal podiel alebo množstvo energie z obnoviteľných zdrojov energie vo svojom energetickom mixe na účely článku 3 ods. 6 smernice 2003/54/ES, môže na to využiť svoje potvrdenia o pôvode.

8. Množstvo energie z obnoviteľných zdrojov energie zodpovedajúce potvrdeniam o pôvode, ktoré dodávateľ elektriny previedol na tretiu stranu, sa odpočíta z podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie v jeho energetickom mixe na účely článku 3 ods. 6 smernice 2003/54/ES.

9. Členské štáty uznávajú potvrdenia o pôvode vydané inými členskými štátmi v súlade s touto smernicou výhradne ako dôkaz prvkov uvedených v odseku 1 a odseku 6 písm. a) až f). Členský štát môže odmietnuť uznať potvrdenie o pôvode len v prípade, že má opodstatnené pochybnosti o jeho presnosti, spoľahlivosti alebo vierohodnosti. Členský štát o takomto odmietnutí a o jeho dôvodoch informuje Komisiu.

10. Ak Komisia zistí, že odmietnutie uznania potvrdenia o pôvode je neodôvodnené, môže prijať rozhodnutie, ktorým sa od daného členského štátu vyžaduje uznanie predmetného potvrdenia o pôvode.

11. Členský štát môže v súlade s právom Spoločenstva zaviesť objektívne, transparentné a nediskriminačné kritériá pre používanie potvrdenia o pôvode v súlade s povinnosťami ustanovenými v článku 3 ods. 6 smernice 2003/54/ES.

12. Keď dodávateľ energie uvádza, že na trh pre spotrebiteľov energiu z obnoviteľných zdrojov energie s odkazom na environmentálne alebo iné výhody energie z obnoviteľných zdrojov energie, členské štáty môžu od týchto dodávateľov energie požadovať, aby v súhrnnej forme sprístupnili informácie o množstve alebo podiele energie z obnoviteľných zdrojov energie, ktorá pochádza zo zariadení alebo zvýšenia kapacity, ktoré sa začali prevádzkovať po 25. júna 2009.

1. Členské štáty prijímajú vhodné opatrenia na rozvoj infraštruktúry prenosovej a distribučnej sústavy a prepravnej a distribučnej siete, inteligentných sietí, zariadení na skladovanie energie a elektrizačnej sústavy s cieľom umožniť bezpečnú prevádzku elektrizačnej sústavy vrátane spojovacích vedení medzi členskými štátmi, a medzi členskými štátmi a tretími krajinami, a prispôbiť ju ďalšiemu rozvoju výroby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie. Členské štáty prijímajú aj vhodné opatrenia na urýchlenie schvaľovacích postupov pre výstavbu infraštruktúry sústav a sietí a na koordináciu tohto schvaľovania s administratívnymi a plánovacími postupmi.

2. S výhradou požiadaviek súvisiacich so zachovaním spoľahlivosti a bezpečnosti sústavy a na základe transparentných a nediskriminačných kritérií vymedzených príslušnými vnútroštátnymi orgánmi:

- a) členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia prenosových sústav a prevádzkovatelia distribučných sústav zaručili na svojom území prenos a distribúciu elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie;
- b) členské štáty tiež poskytnú buď prednostný prístup alebo garantovaný prístup elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie do sústavy;
- c) členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia prenosových sústav uprednostňovali pri využívaní zariadení vyrábajúcich elektrinu zariadenia, ktoré vyrábajú elektrinu z obnoviteľných zdrojov energie, ak to povoľuje bezpečná prevádzka národnej elektrizačnej sústavy, a na základe transparentných a nediskriminačných kritérií. Členské štáty zabezpečia, aby sa prijímali vhodné prevádzkové opatrenia týkajúce sa sústavy a trhu s cieľom minimalizovať redukciu výroby elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie. Ak sa prijímajú dôležité opatrenia na obmedzenie obnoviteľných zdrojov energie s cieľom zaručiť bezpečnosť národnej elektrizačnej sústavy a bezpečnosť dodávok energie, členské štáty zabezpečia, aby príslušní prevádzkovatelia sústav podávali príslušnému regulačnému orgánu správy o týchto opatreniach a uvádzali, aké nápravné opatrenia chcú prijímať na zabránenie nevhodnej redukcie.

3. Členské štáty vyžadujú od prevádzkovateľov prenosových sústav a od prevádzkovateľov distribučných sústav, aby stanovili a zverejnili svoje štandardné pravidlá týkajúce sa znášania a rozdelenia nákladov na technické úpravy, akými sú napríklad pripojenia do sústavy a jej posilnenia, zlepšenie prevádzky sústavy a pravidlá nediskriminačného uplatňovania predpisov sústavy, ktoré sú potrebné na začlenenie nových výrobcov dodávajúcich elektrinu vyrábanú z obnoviteľných zdrojov energie do prepojených sústav.

Tieto pravidlá sa zakladajú na objektívnych, transparentných a nediskriminačných kritériách, pričom sa zohľadňujú najmä všetky náklady a výhody vyplývajúce z pripojenia týchto výrobcov do sústavy a osobitné podmienky výrobcov v okrajových regiónoch a v regiónoch s nízkou hustotou obyvateľstva. Tieto pravidlá môžu stanoviť rôzne druhy pripojenia.

4. Členské štáty môžu v prípade potreby požadovať od prevádzkovateľov prenosových sústav a od prevádzkovateľov distribučných sústav, aby úplne alebo čiastočne znášali náklady uvedené v odseku 3. Členské štáty preskúmajú a prijímajú opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na zlepšenie rámcov a pravidiel týkajúcich sa znášania a rozdelenia nákladov uvedených v odseku 3 do 30. júna 2011 a potom každé dva roky, aby zabezpečili začlenenie nových výrobcov, ako sa uvádza v uvedenom odseku.

5. Členské štáty vyžadujú od prevádzkovateľov prenosových sústav a od prevádzkovateľov distribučných sústav, aby každému novému výrobcovi energie z obnoviteľných zdrojov energie, ktorý chce byť pripojený do sústavy, poskytli úplné a potrebné informácie, a to okrem iného:

- a) úplné a podrobné odhady nákladov súvisiacich s pripojením;
- b) primeraný a presný harmonogram prijatia a spracovania žiadosti o pripojenie do sústavy;
- c) primeraný orientačný harmonogram pre každé navrhované pripojenie do sústavy.

Členské štáty môžu povoliť výrobcovi elektriny z obnoviteľných zdrojov energie, ktorí chcú byť pripojení do sústavy, aby vypísali verejnú súťaž na práce súvisiace s pripojením.

6. Rozdelenie nákladov uvedené v odseku 3 sa zabezpečuje prostredníctvom mechanizmu založeného na objektívnych, transparentných a nediskriminačných kritériách, berúc do úvahy výhody, ktoré z týchto pripojení vzniknú pôvodne a následne pripojeným výrobcovi, ako aj prevádzkovateľom prenosových sústav a prevádzkovateľom distribučných sústav.

7. Členské štáty zabezpečia, aby účtovanie taríf za prenos a distribúciu nebolo diskriminačné voči elektrine z obnoviteľných zdrojov energie, najmä elektrine z obnoviteľných zdrojov energie vyrobenej v okrajových regiónoch, akými sú napríklad ostrovné regióny alebo regióny s nízkou hustotou obyvateľstva. Členské štáty zabezpečia, aby účtovanie taríf za prenos a distribúciu nebolo diskriminačné voči plynu z obnoviteľných zdrojov energie.

8. Členské štáty zabezpečia, aby tarify účtované prevádzkovateľmi prenosových sústav a prevádzkovateľmi distribučných sústav za prenos a distribúciu elektriny zo zariadení využívajúcich obnoviteľné zdroje energie odrážali realizovateľné zníženie nákladov vyplývajúce z pripojenia zariadenia do sústavy. Takéto zníženie nákladov by mohlo vyplývať z priameho využitia nízkonapäťovej sústavy.

9. Členské štáty vo vhodných prípadoch posúdia potrebu rozšírenia existujúcej infraštruktúry plynárenskej siete s cieľom uľahčiť začlenenie plynu z obnoviteľných zdrojov energie.

10. Členské štáty vo vhodných prípadoch požadujú od prevádzkovateľov prepravných sietí a prevádzkovateľov distribučných sietí na svojom území, aby uverejnili technické pravidlá v súlade s článkom 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady

2003/55/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom⁽¹⁾, najmä čo sa týka pravidiel pripojenia do siete, ktoré zahŕňajú požiadavky na kvalitu plynu, odorizáciu plynu a tlak plynu. Členské štáty taktiež požadujú od prevádzkovateľov prepravných sietí a distribučných sietí, aby zverejňovali tarify za pripojenie plynu z obnoviteľných zdrojov energie založené na transparentných a nediskriminačných kritériách.

11. Členské štáty vo svojich národných akčných plánoch pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie vyhodnotia potrebu vybudovania novej infraštruktúry diaľkového vykurovania a chladenia z obnoviteľných zdrojov energie v záujme dosiahnutie národného cieľa na rok 2020 uvedeného v článku 3 ods. 1. Členské štáty na základe tohto vyhodnotenia prijímajú podľa potreby opatrenia na rozvoj infraštruktúry diaľkového vykurovania tak, aby zodpovedali rozvoju v oblasti výroby tepla a chladu vo veľkých zariadeniach na biomasu a slnečnú a geotermálnu energiu.

Článok 17

Kritériá trvalej udržateľnosti pre biopalivá a biokvapaliny

1. Bez ohľadu na to, či sa suroviny vypěstovali na území Spoločenstva alebo mimo neho, sa energia z biopalív a biokvapalín zohľadňuje na účely uvedené v písmenách a), b) a c), iba ak spĺňajú kritériá trvalej udržateľnosti uvedené v odsekoch 2 až 6:

- a) posudzovanie súladu s požiadavkami tejto smernice týkajúcimi sa národných cieľov;
- b) posudzovanie dodržiavania povinnosti využitia energie z obnoviteľných zdrojov energie;
- c) oprávnenosť na finančnú podporu na spotrebu biopalív a biokvapalín.

Aby sa však na účely uvedené v písmenách a), b) a c) zohľadnili biopalivá a biokvapaliny vyrobené z odpadu a zvyškov, okrem poľnohospodárskych, akvakultúrnych, rybárskych a lesníckych zvyškov, stačí, ak spĺňajú kritériá trvalej udržateľnosti uvedené v odseku 2.

2. Úspora emisií skleníkových plynov vyplývajúca z využívania biopalív a biokvapalín zohľadňovaná na účely uvedené v odseku 1 písm. a), b) a c) predstavuje aspoň 35 %.

S účinnosťou od 1. januára 2017 úspora emisií skleníkových plynov vyplývajúca z využívania biopalív a biokvapalín, ktoré sa zohľadňujú na účely uvedené v odseku 1 písm. a), b) a c), predstavuje aspoň 50 %. Pre biopalivá a biokvapaliny vyrobené v zariadeniach, ktorých prevádzka sa začala 1. januára 2017 alebo po tomto dátume, bude táto úspora emisií skleníkových plynov od 1. januára 2018 predstavovať aspoň 60 %.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 176, 15.7.2003, s. 57.

Úspora emisií skleníkových plynov vyplývajúca z využitia biopalív a biokvapalín sa vypočíta v súlade s článkom 19 ods. 1.

V prípade biopalív a biokvapalín vyrobených v zariadeniach, ktoré boli v prevádzke k 23. januáru 2008, sa prvý pododsek uplatňuje od 1. apríla 2013.

3. Biopalivá a biokvapaliny zohľadnené na účely uvedené v odseku 1 písm. a), b) a c) nesmú byť vyrobené zo surovín získaných z pôdy s vysokou biologickou rozmanitosťou, t. j. pôdy, ktorá mala v januári 2008 alebo po tomto dátume jeden z týchto štatútov, a to bez ohľadu na to, či daná pôda tento štatút ešte má:

- a) prales a iné zalesnené plochy, t. j. les a iné zalesnené plochy s prirodzene sa vyskytujúcimi druhmi bez jasnej známky ľudskej činnosti a bez výrazného narušenia ekologických procesov;
- b) oblasti určené:
 - i) zákonom alebo príslušným orgánom na účely ochrany prírody alebo
 - ii) na ochranu vzácnych a ohrozených ekosystémov alebo druhov uznaných medzinárodnými dohodami alebo zaradených na zoznamy vypracované medzivládskymi organizáciami alebo Medzinárodnou úniou pre ochranu prírody, ak sú uznané v súlade s článkom 18 ods. 4 druhý pododsek,

ak nie sú predložené dôkazy o tom, že výroba suroviny nie je v rozpore s týmito účelmi na ochranu prírody,

- c) trávne porasty s vysokou biologickou rozmanitosťou, ktoré sú:
 - i) prirodzené trávne porasty, t. j. trávne porasty, ktoré by zostali trávnymi porastmi bez ľudského zásahu a ktoré zachovávajú prirodzené zloženie druhov a ekologické charakteristicky a procesy, alebo
 - ii) poloprirodzené trávne porasty, t. j. trávne porasty, ktoré by nezostali trávnymi porastmi bez ľudského zásahu a ktoré sú bohaté na druhy a neznehodnotené, ak neexistujú dôkazy, že zber surovín je potrebný na zachovanie štatútu trávneho porastu.

Komisia stanovuje kritériá a zemepisné rozmedzia s cieľom určiť, na ktoré trávne porasty sa vzťahuje písmeno c) prvého pododseku. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 25 ods. 4.

4. Biopalivá a biokvapaliny zohľadnené na účely uvedené v odseku 1 písm. a), b) a c) nesmú byť vyrobené zo surovín získaných z pôdy s vysokými zásobami uhlíka, t. j. z pôdy, ktorá mala jeden z týchto štatútov v januári 2008, a už ho od tohto dátumu nemá:

- a) mokraď, t. j. pôda pokrytá alebo nasiaknutá vodou trvalo alebo počas významnej časti roka;
- b) súvislo zalesnené oblasti, t. j. pôda o ploche viac ako jeden hektár so stromami vyššími ako päť metrov a s pokryvom koruny viac ako 30 %, alebo so stromami schopnými dosiahnuť tieto prahové hodnoty *in situ*,
- c) pôda s rozlohou viac ako jeden hektár so stromami vyššími ako päť metrov a s pokryvom koruny medzi 10 % a 30 % alebo so stromami schopnými dosiahnuť tieto prahové hodnoty *in situ*, ak sa nepreukáže, že zásoby uhlíka v oblasti pred konverziou a po nej sú také, že ak sa použije metodika uvedená v časti C prílohy V, podmienky uvedené v odseku 2 tohto článku by sa splnili.

Ustanovenia tohto odseku sa neuplatňujú, ak v čase získania suroviny mala pôda rovnaký štatút ako v januári 2008.

5. Biopalivá a biokvapaliny zohľadnené na účely uvedené v odseku 1 písm. a), b) a c) sa nevyrábajú zo surovín získaných z pôdy, ktorá bola rašelinovou pôdou v januári 2008, ak sa nepreukáže, že pestovanie a zber suroviny súvisí s odvodňovaním predtým neodvodnenej pôdy.

6. Poľnohospodárske suroviny vypestované v Spoločenstve a využívané na výrobu biopalív a biokvapalín zohľadnených na účely uvedené v odseku 1 písm. a), b) a c) sa získavajú v súlade s požiadavkami a normami, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia uvedené pod položkou „Životné prostredie“ v časti A a v bode 9 prílohy II k nariadeniu Rady (ES) č. 73/2009 z 19. januára 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa ustanovujú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov ⁽¹⁾, a v súlade s minimálnymi požiadavkami na udržanie dobrého poľnohospodárskeho a ekologického stavu vymedzenými v súlade s článkom 6 ods. 1 uvedeného nariadenia.

7. Komisia podáva každé dva roky Európskemu parlamentu a Rade správu v súvislosti s tretími krajinami i členskými štátmi, ktoré sú významným zdrojom biopalív alebo surovín pre biopalivá spotrebúvaných v Spoločenstve, o vnútroštátnych opatreniach prijatých na účely plnenia kritérií trvalej udržateľnosti uvedených v odsekoch 2 až 5 a na účely ochrany pôdy, vody a ovzdušia. Prvá správa sa predloží v roku 2012.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 30, 31.1.2009, s. 16.

Komisia podáva každé dva roky Európskemu parlamentu a Rade správu o vplyve zvýšeného dopytu po biopalivách na trvalú sociálnu udržateľnosť v Spoločenstve a tretích krajinách, ako aj o vplyve politiky Spoločenstva v oblasti biopalív na dostupnosť potravín za dostupné ceny, najmä pre ľudí žijúcich v rozvojových krajinách, a na ďalšie otázky týkajúce sa rozvoja. Správy sa zamerajú na dodržiavanie práv týkajúcich sa využívania pôdy. Za tretie krajiny i členské štáty, ktoré sú významným zdrojom surovín pre biopalivá spotrebúvané v Spoločenstve, sa v nich uvedie, či daná krajina ratifikovala a plní každý z týchto dohovorov Medzinárodnej organizácie práce:

- Dohovor o nútenej alebo povinnej práci (č. 29),
- Dohovor o slobode združovania a ochrane práva odborov sa organizovať (č. 87),
- Dohovor o použití zásad práva organizovať sa a kolektívne vyjednávať (č. 98),
- Dohovor o rovnakom odmeňovaní pracujúcich mužov a žien za prácu rovnakej hodnoty (č. 100),
- Dohovor o zrušení nútenej práce (č. 105),
- Dohovor o diskriminácii v zamestnaní a povolani (č. 111),
- Dohovor o minimálnom veku na prijatie do zamestnania (č. 138),
- Dohovor o zákaze a okamžitých opatreniach na odstránenie najhorších foriem detskej práce (č. 182).

Za tretie krajiny i členské štáty, ktoré sú významným zdrojom surovín pre biopalivá spotrebúvané v Spoločenstve, sa v týchto správach uvedie, či daná krajina ratifikovala a plní:

- Kartagenský protokol o biologickej bezpečnosti,
- Dohovor o medzinárodnom obchode s ohrozenými druhmi voľne žijúcich živočíchov a rastlín.

Prvá správa sa predloží v roku 2012. Komisia v prípade potreby navrhne nápravné opatrenia, najmä ak existujú dôkazy o tom, že výroba biopalív má značný vplyv na ceny potravín.

8. Členské štáty nesmú odmietnuť zohľadniť z iných dôvodov trvalej udržateľnosti na účely uvedené v odseku 1 písm. a), b) a c) biopalivá a biokvapaliny získané v súlade s týmto článkom.

9. Komisia do 31. decembra 2009 predloží správu o požiadavkách týkajúcich sa systému trvalej udržateľnosti pre energetické využitie biomasy iné než na biopalivá a biokvapaliny. Vo vhodných prípadoch sa k tejto správe priložia návrhy pre Európsky parlament a Radu týkajúce sa systému trvalej udržateľnosti pre iné energetické využitia biomasy. Táto správa a návrhy v nej uvedené vychádzajú z najlepších dostupných vedeckých dôkazov a zohľadňujú nový vývoj inovačných procesov. Ak analýza vykonaná na tento účel ukáže, že vo vzťahu k lesnej biomase by bolo vhodné uskutočniť zmeny v metodike výpočtu uvedenej v prílohe V alebo v kritériách trvalej udržateľnosti súvisiacich so zásobami uhlíka, ktoré sa uplatňujú na biopalivá a biokvapaliny, Komisia zároveň v prípade potreby predloží Európskemu parlamentu a Rade návrhy v tomto zmysle.

Článok 18

Overovanie splnenia kritérií trvalej udržateľnosti pre biopalivá a biokvapaliny

1. Ak sa biopalivá a biokvapaliny zohľadňujú na účely uvedené v článku 17 ods. 1 písm. a), b) a c), členské štáty vyžadujú od hospodárskych subjektov, aby preukázali, že splnili kritériá trvalej udržateľnosti stanovené v článku 17 ods. 2 až 5. Na tento účel členské štáty požadujú od hospodárskych subjektov použitie systému hmotnostnej bilancie, ktorým sa:

- a) umožní, aby sa dodávky suroviny alebo biopalív s rôznymi vlastnosťami trvalej udržateľnosti zmiešali;
- b) vyžaduje, aby informácie o vlastnostiach trvalej udržateľnosti a veľkostiach dodávok uvedených v písmene a) ostali pripísané danej zmesi a
- c) stanoví, že pre súhrn všetkých dodávok odobratých zo zmesi sa opisujú rovnaké vlastnosti trvalej udržateľnosti v rovnakých množstvách, ako súhrn všetkých dodávok pridaných do zmesi.

2. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade v roku 2010 a 2012 správu o fungovaní overovacej metódy pomocou hmotnostnej bilancie uvedenej v odseku 1 a o možnostiach použitia iných overovacích metód pre niektoré alebo všetky druhy surovín, biopalív alebo biokvapalín. Komisia vo svojom hodnotení zohľadňuje tie overovacie metódy, pri ktorých informácie o vlastnostiach trvalej udržateľnosti nemusia zostať fyzicky pripísané konkrétnym dodávkam alebo zmesiam. V hodnotení sa zohľadňuje potreba udržania celistvosti a efektivity overovacieho systému bez vytvárania neprimeranej záťaže pre priemysel. Ak je to vhodné, sú k správe priložené návrhy Európskemu parlamentu a Rade týkajúce sa používania iných overovacích metód.

3. Členské štáty prijímajú opatrenia na zabezpečenie toho, aby hospodárske subjekty predkladali spoľahlivé informácie a na požiadanie sprístupnili členskému štátu údaje, ktoré použili na vypracovanie týchto informácií. Členské štáty vyžadujú od hospodárskych subjektov, aby vytvorili primeraný štandard nezávislého auditu poskytnutých informácií, a aby poskytli dôkaz o tom, že táto požiadavka bola splnená. Auditom sa overuje, že systémy využívané hospodárskymi subjektmi sú presné, spoľahlivé a chránené voči podvodom. Prostredníctvom auditu sa hodnotí frekvencia a metodika odberu vzoriek a spoľahlivosť údajov.

Informácie uvedené v prvom pododseku sa týkajú najmä informácií o splnení kritérií trvalej udržateľnosti uvedených v článku 17 ods. 2 až 5, vhodných a relevantných informácií o opatreniach prijatých na ochranu pôdy, vody a ovzdušia, obnovu znehodnotenej pôdy, zabránenie nadmernej spotrebe vody v oblastiach s nedostatkom vody, ako aj vhodných a relevantných informácií o opatreniach prijatých na zohľadnenie prvkov uvedených v článku 17 ods. 7 druhom pododseku.

Komisia stanoví v súlade s poradným postupom uvedeným v článku 25 ods. 3 zoznam vhodných a relevantných informácií uvedených v prvých dvoch pododsekoch. Zabezpečí najmä, aby poskytovanie týchto informácií nepredstavovalo neprimeranú administratívnu záťaž pre prevádzkovateľov vo všeobecnosti, a najmä pre malých poľnohospodárov, organizácie výrobcov a družstvá.

Povinnosti ustanovené v tomto odseku sa uplatňujú bez ohľadu na to, či sú biopalivá alebo biokvapaliny vyrobené v Spoločenstve alebo dovezené.

Členské štáty predložia Komisii v súhrnnej forme informácie uvedené v prvom pododseku tohto odseku. Komisia tieto informácie uverejní na transparentnej platforme uvedenej v článku 24 v súhrnnej forme, pričom zachová dôvernoscť citlivých obchodných informácií.

4. Spoločenstvo sa usiluje uzatvárať s tretími krajinami dvojstranné alebo mnohostranné dohody, ktoré obsahujú ustanovenia o kritériách trvalej udržateľnosti zodpovedajúcich kritériám stanoveným v tejto smernici. Ak Spoločenstvo uzavrelo dohody, ktoré obsahujú ustanovenia o otázkach, na ktoré sa vzťahujú kritériá trvalej udržateľnosti stanovené v článku 17 ods. 2 až 5, Komisia môže rozhodnúť, že tieto dohody preukazujú, že biopalivá a biokvapaliny vyrobené zo surovín vypestovaných v týchto krajinách spĺňajú príslušné kritériá trvalej udržateľnosti. Pri uzatváraní týchto dohôd sa venuje osobitná pozornosť opatreniam prijatým na ochranu oblastí, ktoré zabezpečujú základné služby ekosystému v kritických situáciách (ako je ochrana povodia a regulácia erózie) pre ochranu pôdy, vody a ovzdušia, nepriame zmeny využívania pôdy, obnovu znehodnotenej pôdy, zabráňovanie nadmernej spotrebe vody v oblastiach s nedostatkom vody, ako aj prvkov uvedených v článku 17 ods. 7 druhom pododseku.

Komisia môže rozhodnúť, že dobrovoľné vnútroštátne alebo medzinárodné systémy ustanovujúce normy pre výrobu produktov z biomasy obsahujú presné údaje na účely článku 17 ods. 2 alebo sa v nich preukazuje, že dodávky biopalív spĺňajú kritériá trvalej udržateľnosti stanovené v článku 17 ods. 3 až 5. Komisia môže rozhodnúť, že tieto systémy budú obsahovať presné údaje týkajúce sa informácií o opatreniach prijatých na ochranu oblastí, ktoré zabezpečujú základné služby ekosystému v kritických situáciách (ako je ochrana povodia a regulácia erózie) pre ochranu pôdy, vody a ovzdušia, obnovu znehodnotenej pôdy, zabráňovanie nadmernej spotrebe vody v oblastiach s nedostatkom vody a o prvkoch uvedených v článku 17 ods. 7 druhom pododseku. Komisia môže na účely článku 17 ods. 3 písm. b) bod ii) uznať aj oblasti určené na ochranu vzácnych alebo ohrozených ekosystémov alebo druhov uznaných medzinárodnými dohodami alebo zaradených na zoznamy vypracované medzivládskymi organizáciami alebo Medzinárodnou úniou pre ochranu prírody.

Komisia môže rozhodnúť, že dobrovoľné národné alebo medzinárodné systémy merania úspory emisií skleníkových plynov obsahujú presné údaje na účely článku 17 ods. 2.

Komisia môže rozhodnúť, že pôda, ktorá spadá do národného alebo regionálneho programu na obnovu veľmi znehodnotenej alebo silne kontaminovanej pôdy, spĺňa kritériá uvedené v prílohe V časť C bode 9.

5. Komisia prijíma rozhodnutia uvedené v odseku 4, iba ak predmetná dohoda alebo systém spĺňa primerané kritériá spoľahlivosti, transparentnosti a nezávislého auditu. V prípade systémov na meranie úspory emisií skleníkových plynov musia takéto systémy spĺňať aj metodické požiadavky uvedené v prílohe V. Zoznamy oblastí s vysokou biologickou rozmanitosťou podľa článku 17 ods. 3 písm. b) bod ii) musia spĺňať primerané normy objektivity a koherentnosti s medzinárodne uznanými normami a poskytovať vhodné odvolacie postupy.

6. Rozhodnutia podľa odseku 4 sa prijímajú v súlade s poradným postupom uvedeným v článku 25 ods. 3. Takéto rozhodnutia sú platné najviac 5 rokov.

7. Ak hospodársky subjekt poskytne dôkaz alebo údaje získané v súlade s dohodou alebo systémom, ktorý bol predmetom rozhodnutia podľa odseku 4, členský štát nebude v rozsahu uvedeného rozhodnutia od dodávateľa požadovať poskytnutie ďalších dôkazov o splnení kritérií trvalej udržateľnosti stanovených v článku 17 ods. 2 až 5 ani informácií o opatreniach uvedených v druhom pododseku odseku 3 tohto článku.

8. Komisia preskúma na požiadanie členského štátu alebo z vlastnej iniciatívy uplatňovanie článku 17 vo vzťahu k zdroju biopaliva alebo biokvapaliny a v lehote šiestich mesiacov od doručenia žiadosti a v súlade s poradným postupom uvedeným

v článku 25 ods. 3 rozhodne, či dotknutý členský štát môže zohľadniť biopalivo alebo biokvapalinu z daného zdroja na účely uvedené v článku 17 ods. 1 písm. a), b) a c).

9. Komisia do 31. decembra 2012 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o:

- a) účinnosti systému zavedeného na účely poskytovania informácií o kritériách trvalej udržateľnosti a
- b) uskutočniteľnosti a vhodnosti zavedenia povinných požiadaviek vo vzťahu k ochrane ovzdušia, pôdy alebo vody, pričom sa zohľadnia najnovšie vedecké dôkazy a medzinárodné záväzky Spoločenstva.

Komisia v prípade potreby navrhne nápravné opatrenia.

Článok 19

Výpočet vplyvu biopalív a biokvapalín na množstvo skleníkových plynov

1. Úspora emisií skleníkových plynov vyplývajúca z využitia biopalív a biokvapalín sa na účely článku 17 ods. 2 vypočíta takto:

- a) ak je určená hodnota úspory emisií skleníkových plynov v rámci reťazca výroby stanovená v časti A alebo B prílohy V a ak je hodnota e_1 pre tieto biopalivá alebo biokvapaliny vypočítaná v súlade s prílohou V časť C bod 7 rovná nule alebo je menšia než nula, použije sa určená hodnota;
- b) použije sa skutočná hodnota vypočítaná v súlade s metodikou stanovenou v časti C prílohy V alebo
- c) sa použije hodnota vypočítaná ako súčet faktorov vzorca uvedeného v prílohe V časť C bod 1, pričom pri niektorých faktoroch možno použiť roztriedené určené hodnoty uvedené v časti D alebo E prílohy V a pri všetkých ostatných faktoroch skutočné hodnoty vypočítané v súlade s metodikou stanovenou v prílohe V časť C.

2. Členské štáty do 31. marca 2010 predložia Komisii správu obsahujúcu zoznam tých oblastí na ich území klasifikovaných ako úroveň 2 nomenklatury štatistických územných jednotiek (ďalej len „NUTS“) alebo ako podrobnejšia úroveň NUTS v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 z 26. mája 2003 o zostavení spoločnej nomenklatury územných jednotiek pre štatistické účely (NUTS) ⁽¹⁾, v ktorých sa môže očakávať, že typické emisie skleníkových plynov z pestovania poľnohospodárskych surovín sú nižšie alebo sa rovnajú emisiám uvedeným pod položkou „Roztriedenie určených hodnôt pre pestovanie“ v časti D prílohy V k tejto smernici, pričom k správe priložia opis metódy a údajov použitých na vypracovanie tohto zoznamu. Táto metóda zohľadňuje pôdne vlastnosti, podnebie a očakávané výnosy suroviny.

3. Určené hodnoty v časti A prílohy V pre biopalivá a roztriedené určené hodnoty pre pestovanie v časti D prílohy V pre biopalivá a biokvapaliny sa môžu použiť iba v prípade, ak sú suroviny na ich výrobu:

- a) pestované mimo Spoločenstva;
- b) pestované v oblastiach Spoločenstva zahrnutých do zoznamov uvedených v odseku 2 alebo
- c) odpad alebo zvyšky okrem poľnohospodárskych, akvakultúrnych a rybárskych zvyškov.

Pre biopalivá a biokvapaliny, na ktoré sa nevzťahujú písmená a), b) ani c), sa použijú skutočné hodnoty pre pestovanie.

4. Komisia do 31. marca 2010 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uskutočniteľnosti vypracovania zoznamov oblastí v tretích krajinách, v ktorých možno očakávať, že typické emisie skleníkových plynov z pestovania poľnohospodárskych surovín sú nižšie alebo sa rovnajú emisiám uvedeným v položke „Pestovanie“ v časti D prílohy V, pričom k správe priloží, ak je to možné, uvedené zoznamy a opis metódy a údajov použitých na ich vypracovanie. V prípade potreby sa k správe priložia príslušné návrhy.

5. Komisia do 31. decembra 2012 a potom každé dva roky predloží správu o odhadovaných typických a určených hodnotách uvedených v prílohe V časti B a E, pričom venuje osobitnú pozornosť emisiám z dopravy a spracovateľského priemyslu a v prípade potreby môže rozhodnúť o opave hodnôt. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 25 ods. 4.

6. Komisia predloží do 31. decembra 2010 Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej prehodnotí vplyv nepriamej zmeny využívania pôdy na emisie skleníkových plynov a navrhne spôsoby, ako tento vplyv minimalizovať. K tejto správe sa podľa potreby priloží návrh založený na najlepšíh dostupných vedeckých dôkazoch, obsahujúci konkrétnu metodiku pre emisie zo zmien zásob uhlíka spôsobených nepriamymi zmenami využívania pôdy, pričom sa zabezpečí súlad s touto smernicou, najmä s článkom 17 ods. 2.

Tento návrh bude obsahovať potrebné záruky na zabezpečenie istoty pre investície uskutočnené ešte pred uplatnením tejto metodiky. Čo sa týka zariadení, ktoré vyrábali biopalivá pred koncom roka 2013, uplatňovanie opatrení uvedených v prvom pododseku nebude do 31. decembra 2017 dôvodom na to, aby sa biopalivá vyrobené týmito zariadeniami považovali za nevyhovujúce požiadavkám trvalej udržateľnosti uvedeným v tejto smernici, ak by sa v opačnom prípade považovali za vyhovujúce, a to za podmienky, že tieto biopalivá dosiahnu úsporu emisií skleníkových plynov vo výške aspoň 45 %. Toto sa uplatní na kapacitu zariadení na výrobu biopalív na konci roku 2012.

Európsky parlament a Rada sa pokúsia rozhodnúť do 31. decembra 2012 o každom takomto návrhu, ktorý Komisia predloží.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 154, 21.6.2003, s. 1.

7. Prílohu V možno prispôbiť technickému a vedeckému pokroku, okrem iného doplnením hodnôt pre ďalšie reťazce výroby biopalív týkajúce sa tých istých alebo iných surovín a úpravou metodiky stanovenej v časti C. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice, okrem iného jej doplnením, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 25 ods. 4.

Čo sa týka určených hodnôt a metodiky stanovených v prílohe V, osobitná pozornosť sa venuje:

- metóde zohľadnenia odpadu a zvyškov,
- metóde zohľadnenia vedľajších produktov,
- metóde zohľadnenia kombinovanej výroby a
- štatútu pridelenému zvyškom poľnohospodárskych plodín a vedľajším produktom.

Určené hodnoty pre bionaftu z odpadového rastlinného alebo živočíšneho oleja sa preskúmajú čo najskôr.

Všetky úpravy alebo doplnenia zoznamu určených hodnôt v prílohe V musia byť v súlade s týmito pravidlami:

- a) ak je vplyv faktoru na celkové emisie malý, alebo ak dochádza len k limitovanej zmene, alebo ak sú náklady na stanovenie skutočných hodnôt vysoké alebo ak je stanovenie skutočných hodnôt veľmi náročné, musia byť určené hodnoty typické pre bežné výrobné procesy;
- b) vo všetkých ostatných prípadoch musia byť určené hodnoty v porovnaní s bežnými výrobnými procesmi konzervatívne.

8. Stanovia sa podrobné definície vrátane technických špecifikácií požadovaných pre kategórie uvedené v prílohe V časť C bodu 9. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 25 ods. 4.

Článok 20

Vykonávacie opatrenia

Vykonávacie opatrenia uvedené v článku 17 ods. 3 druhý pododsek, článku 18 ods. 3 tretí pododsek, článku 18 ods. 6, článku 18 ods. 8, článku 19 ods. 5, článku 19 ods. 7 prvý pododsek a článku 19 ods. 8 zohľadnia v plnom rozsahu aj účely článku 7a smernice 98/70/ES.

Článok 21

Osobitné ustanovenia týkajúce sa využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie v doprave

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa verejnosti poskytovali informácie o dostupnosti a environmentálnych výhodách všetkých druhov obnoviteľných zdrojov energie pre dopravu. Ak percentuálny obsah biopalív pridaných do derivátov minerálnych olejov

presahuje 10 % objemu, členské štáty požadujú, aby bola táto informácia uvedená na predajných miestach.

2. Na účely preukazovania plnenia národných povinností využitia energie z obnoviteľných zdrojov energie vzťahujúcich sa na prevádzkovateľov a cieľa na využívanie energie z obnoviteľných zdrojov energie vo všetkých druhoch dopravy uvedených v článku 3 ods. 4 sa prínos biopalív vyrobených z odpadov, zvyškov, nepotravinárskych celulóзовých materiálov a lignocelulóзовých materiálov považuje v porovnaní s inými biopalivami za dvojnásobný.

Článok 22

Správy predkladané členskými štátmi

1. Každý členský štát predloží Komisii správu o pokroku v presadzovaní a využívaní energie z obnoviteľných zdrojov energie do 31. decembra 2011 a potom ju predkladajú každé dva roky. Šiesta správa, ktorá sa má predložiť do 31. decembra 2021, bude poslednou požadovanou správou.

Táto správa predovšetkým obsahuje podrobné informácie:

- a) o odvetvových (elektrina, teplo a chlad a doprava) a celkových podieloch energie z obnoviteľných zdrojov energie za predchádzajúce dva kalendárne roky a o opatreniach prijatých alebo plánovaných na vnútroštátnej úrovni a zameraných na podporu rastu využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie s ohľadom na orientačnú trajektóriu uvedenú v prílohe I časť B, a to v súlade s článkom 5;
- b) o zavedení a fungovaní systémov podpory a iných opatrení zameraných na podporu využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o akomkoľvek vývoji týkajúcom sa opatrení, ktoré boli použité so zreteľom na opatrenia stanovené v národných akčných plánoch členských štátov pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie, a informácie o pridelovaní podporovanej elektriny koncovým spotrebiteľom na účely článku 3 ods. 6 smernice 2003/54/ES;
- c) o tom, ako v uplatniteľných prípadoch členský štát v štruktúre svojich systémov podpory zohľadnil spôsoby využitia energie z obnoviteľných zdrojov energie, ktoré poskytujú dodatočný prínos vo vzťahu k iným, porovnateľným spôsobom, ale môžu byť aj nákladnejšie, vrátane biopalív vyrobených z odpadov, zvyškov, nepotravinárskych celulóзовých materiálov a z lignocelulóзовých materiálov;
- d) o fungovaní systému potvrdení o pôvode pre elektrinu, teplo a chlad z obnoviteľných zdrojov energie a o opatreniach prijatých na zaistenie spoľahlivosti systému a jeho ochrany proti podvodom;
- e) o pokroku vykonanom v hodnotení a zlepšovaní administratívnych postupov s cieľom odstrániť regulačné a neregulačné prekážky rozvoja energie z obnoviteľných zdrojov energie;

- f) o opatreniach prijatých na zaistenie prenosu a distribúcie elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie a na zlepšenie rámca alebo pravidiel znášania a rozdelenia nákladov uvedených v článku 16 ods. 3;
- g) o vývoji v oblasti dostupnosti a využitia zdrojov biomasy na energetické účely;
- h) o zmenách cien komodít a využitia pôdy v členskom štáte, ktoré sú spojené so zvýšeným využitím biomasy a iných foriem energie z obnoviteľných zdrojov energie;
- i) o vývoji a podiele biopalív vyrobených z odpadov, zvyškov, nepotravinárskych celulóзовých materiálov a lignocelulóзовých materiálov;
- j) o odhadovanom dosahu výroby biopalív a biokvapalín na biologickú rozmanitosť, vodné zdroje, kvalitu vody a kvalitu pôdy v členskom štáte;
- k) o odhadovaných čistých úsporách emisií skleníkových plynov vyplývajúcich z využitia energie z obnoviteľných zdrojov energie;
- l) o odhadovanom množstve energie z obnoviteľných zdrojov energie, ktorá sa vyrobí navyše oproti množstvu uvedenému v orientačnej trajektórii, ktoré by sa mohlo preniesť do iných členských štátov, ako aj o odhadovanom potenciále pre spoločné projekty do roku 2020;
- m) o odhadovanom dopyte po energii z obnoviteľných zdrojov energie, ktorý sa pokryje inak ako domácou produkciou, do roku 2020, a
- n) informácie o tom, ako sa odhadoval podiel biologicky odbúrateľného odpadu v odpade využívanom na výrobu energie, a aké kroky sa podnikli na zlepšenie a overenie týchto odhadov.

2. Pri odhadovaní čistých úspor emisií skleníkových plynov vyplývajúcich z využívania biopalív môže členský štát na účely predloženia správ uvedených v odseku 1 použiť typické hodnoty uvedené v prílohe V časti A a B.

3. Členský štát vo svojej prvej správe uvedie, či zamýšľa:

- a) vytvoriť jeden správny orgán zodpovedný za spracovanie žiadostí o schválenie, udelenia osvedčení a povolení týkajúcich sa zariadení na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie a poskytujúci pomoc žiadateľom;
- b) zaviesť automatické schvaľovanie žiadostí týkajúcich sa plánovania a povolenia pre zariadenia na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie, ak schvaľovací orgán nereagoval na žiadosť v stanovenej lehote, alebo

- c) určiť zemepisné oblasti vhodné na využitie energie z obnoviteľných zdrojov energie pri plánovaní využitia pôdy a pri vytváraní systémov diaľkového vykurovania a chladenia.

4. Členský štát môže v každej správe opraviť údaje z predchádzajúcich správ.

Článok 23

Monitorovanie a predkladanie správ zo strany Komisie

1. Komisia monitoruje pôvod biopalív a biokvapalín spotrebúvaných v Spoločenstve a vplyv ich výroby vrátane vplyvu v dôsledku presídlenia výroby na využitie pôdy v Spoločenstve a v hlavných dodávateľských tretích krajinách. Toto monitorovanie sa zakladá na správach členských štátov predkladaných v súlade s článkom 22 ods. 1 a na správach príslušných tretích krajín, medzivládnych organizácií, na vedeckých štúdiách a na akýchkoľvek iných príslušných informáciách. Komisia tiež monitoruje zmeny cien komodít súvisiacich s využívaním biomasy na energetické účely a akékoľvek súvisiace pozitívne alebo negatívne vplyvy na potravinovú bezpečnosť. Komisia monitoruje všetky zariadenia, na ktoré sa vzťahuje článok 19 ods. 6.

2. Komisia udržiava dialóg a výmenu informácií s tretími krajinami a výrobcami biopalív, spotrebiteľskými organizáciami a občianskou spoločnosťou, čo sa týka všeobecného vykonávania opatrení stanovených v tejto smernici a súvisiacich s biopalivami a biokvapalinami. V tomto rámci venuje osobitnú pozornosť možnému vplyvu výroby biopalív na ceny potravín.

3. Na základe správ predložených členskými štátmi v súlade s článkom 22 ods. 1 a na základe monitorovania a analýzy uvedenej v odseku 1 tohto článku Komisia predkladá každé dva roky Európskemu parlamentu a Rade správu. Prvá správa sa predloží v roku 2012.

4. Pri predkladaní správ o úsporách emisií skleníkových plynov vyplývajúcich z využitia biopalív Komisia používa hodnoty oznámené členskými štátmi a hodnotí, ako a či by sa zmenil odhad, ak by sa pri použití substitučného prístupu zohľadnili vedľajšie produkty.

5. Komisia vo svojich správach analyzuje najmä:

- a) relatívne environmentálne výhody a náklady rôznych biopalív, vplyvy dovozných politík Spoločenstva na ne, hľadiská spojené s bezpečnosťou dodávok a spôsoby dosiahnutia vyváženého prístupu medzi domácou výrobou a dovozom;
- b) vplyv zvýšeného dopytu po biopalivách na trvalú udržateľnosť v Spoločenstve a v tretích krajinách so zreteľom na hospodárske a environmentálne vplyvy vrátane vplyvu na biologickú rozmanitosť;

- c) priestor na vedecky objektívnu identifikáciu zemepisných oblastí s vysokou biologickou rozmanitosťou, na ktoré sa nevzťahuje článok 17 ods. 3;
- d) vplyv zvýšeného dopytu po biomase na odvetvia využívajúce biomasu;
- e) dostupnosť biopalív vyrobených z odpadu, zvyškov, nepotravinárskych celulóзовých materiálov a lignocelulóзовých materiálov a
- f) nepriame zmeny využívania pôdy vo vzťahu ku všetkým reťazcom výroby.

Komisia podľa potreby navrhne nápravné opatrenie.

6. Komisia na základe správ, ktoré členské štáty predložili podľa článku 22 ods. 3, analyzuje účinnosť opatrení prijatých členskými štátmi na vytvorenie jediného správneho orgánu zodpovedného za spracovanie žiadostí o schválenie, udelenie osvedčení a povolení a za poskytovanie pomoci žiadateľom.

7. Komisia v záujme zlepšenia financovania a koordinácie a na účely dosiahnutia cieľa vo výške 20 % uvedeného v článku 3 ods. 1 predloží do 31. decembra 2010 analýzu a akčný plán pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie zamerané najmä na:

- a) lepšie využívanie štrukturálnych fondov a rámcových programov;
- b) lepšie a intenzívnejšie využívanie finančných prostriedkov Európskej investičnej banky a iných verejných finančných inštitúcií;
- c) lepší prístup k rizikovému kapitálu, najmä prostredníctvom analýzy uskutočniteľnosti nástroja rozdelenia rizika pre investície do energie z obnoviteľných zdrojov energie v Spoločenstve, podobného Globálnemu fondu pre energetickú efektívnosť a energiu z obnoviteľných zdrojov energie, ktorý sa zameriava na tretie krajiny;
- d) lepšiu koordináciu financovania zo strany Spoločenstva a národného financovania a ďalších foriem podpory a
- e) lepšiu koordináciu pri podporovaní iniciatív v oblasti využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie, ktorých úspech závisí od krokov subjektov v niekoľkých členských štátoch.

8. Komisia do 31. decembra 2014 predloží správu venovanú najmä týmto prvkom:

- a) preskúmanie minimálnych prahov pre úsporu emisií skleníkových plynov uplatniteľných od dátumov uvedených v článku 17 ods. 2 druhom pododseku, a to na základe posúdenia

vplyvu, v ktorom sa zohľadní predovšetkým technický rozvoj, dostupné technológie a dostupnosť biopalív prvej a druhej generácie s vysokou úsporou emisií skleníkových plynov;

b) čo sa týka cieľa uvedeného v článku 3 ods. 4, preskúmanie:

- i) nákladovej efektívnosti opatrení, ktoré sa majú prijať na účely dosiahnutia tohto cieľa;
- ii) posúdenia realizovateľnosti dosiahnutia cieľa pri zabezpečení trvalej udržateľnosti výroby biopalív v Spoločenstve a v tretích krajinách a pri zohľadnení hospodárskych, environmentálnych a sociálnych vplyvov vrátane nepriamych vplyvov a vplyvov na biologickú rozmanitosť, ako aj komerčnej dostupnosti biopalív druhej generácie;

iii) vplyvu plnenia cieľa na dostupnosť potravín za prijateľné ceny;

iv) komerčnej dostupnosti vozidiel na elektrický, hybridný a vodíkový pohon, ako aj metodiky zvolenej na výpočet podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie spotrebovanej v odvetví dopravy;

v) zhodnotenia špecifických trhových podmienok, najmä z hľadiska trhov, na ktorých motorové palivá v doprave predstavujú viac ako polovicu konečnej energetickej spotreby, a trhov, ktoré sú plne závislé od dovážaných biopalív;

c) zhodnotenie vykonávania tejto smernice, najmä čo sa týka mechanizmov spolupráce, aby sa zabezpečilo, že tieto mechanizmu spolu s tým, že členské štáty budú môcť naďalej využívať národné systémy podpory uvedené v článku 3 ods. 3, umožnia členským štátom dosiahnuť národné ciele vymedzené v prílohe I čo najvýhodnejšie z hľadiska pomeru nákladov a prínosov, zhodnotenie technického rozvoja a závery v záujme dosiahnutia cieľa, ktorým je 20 % podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie na úrovni Spoločenstva.

Komisia na základe tejto správy v prípade potreby predloží Európskemu parlamentu a Rade návrhy zamerané na vyššie uvedené prvky, najmä:

— čo sa týka prvku uvedeného v písmene a), úpravu minimálnej úspory emisií skleníkových plynov uvedenej v danom písmene, a

— čo sa týka prvku uvedeného v písmene c), vhodné úpravy opatrení spolupráce uvedených v tejto smernici na zlepšenie efektívnosti pri dosahovaní cieľa vo výške 20 %. Tieto návrhy neovplyvnia 20 % cieľ ani kontrolu členských štátov nad národnými systémami podpory a opatreniami spolupráce.

9. Komisia v roku 2018 predloží plán pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie na obdobie po roku 2020.

Tento plán sa podľa potreby doplní o návrhy pre Európsky parlament a Radu na obdobie po roku 2020. Plán zohľadní skúsenosti z vykonávania tejto smernice a technický rozvoj v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov energie.

10. Komisia v roku 2021 predloží správu hodnotiacu uplatňovanie tejto smernice. Táto správa sa bude zaoberať najmä úlohou nasledujúcich prvkov, ktoré umožnia členským štátom dosiahnuť národné ciele uvedené v prílohe I na základe najlepšieho pomeru nákladov a prínosov:

- a) proces prípravy prognóz a národného akčného plánu pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie;
- b) účinnosť mechanizmov spolupráce;
- c) technický rozvoj v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov energie vrátane rozvoja využívania biopalív v komerčnej leteckej doprave;
- d) účinnosť národných systémov podpory a
- e) závery správ Komisie uvedených v odsekoch 8 a 9.

článok 24

Platforma transparentnosti

1. Komisia zriadi na internete verejnú platformu transparentnosti. Táto platforma má slúžiť na zvýšenie transparentnosti a na uľahčenie a podporu spolupráce medzi členskými štátmi, najmä v oblasti štatistických prenosov uvedených v článku 6 a spoločných projektov uvedených v článkoch 7 a 9. Táto platforma sa okrem toho môže používať na zverejnenie príslušných informácií, ktoré Komisia alebo členský štát považujú za kľúčové pre túto smernicu a na dosiahnutie jej cieľov.

2. Komisia zverejní na platforme transparentnosti tieto informácie, podľa potreby v súhrnnej forme, pričom zachová dôvernosť citlivých obchodných informácií:

- a) národné akčné plány členských štátov pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie;
- b) dokumenty členských štátov s prognózou, uvedené v článku 4 ods. 3, ku ktorým sa čo najskôr doplní súhrn Komisie o nadmernej produkcii a o odhadovanom dopyte po dovoze;
- c) ponuky členských štátov na spoluprácu v oblasti štatistických prenosov alebo na spoločných projektoch, na žiadosť dotknutého členského štátu;

d) informácie uvedené v článku 6 ods. 2 o štatistických prenosoch medzi členskými štátmi;

e) informácie uvedené v článku 7 ods. 2 a 3 a článku 9 ods. 4 a 5 o spoločných projektoch;

f) národné správy členských štátov, ako sa uvádza v článku 22;

g) správy Komisie uvedené v článku 23 ods. 3.

Na žiadosť členského štátu, ktorý informácie predložil, však Komisia nezverejní dokumenty členských štátov s prognózami, uvedené v článku 4 ods. 3, alebo informácie z národných správ členských štátov uvedené v článku 22 ods. 1 písm. l) a m).

Článok 25

Výbor

1. Okrem prípadov uvedených v odseku 2 Komisii pomáha Výbor pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie.

2. Vo veciach týkajúcich sa trvalej udržateľnosti biopalív a biokvapalín Komisii pomáha Výbor pre trvalú udržateľnosť biopalív a biokvapalín.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 3 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

4. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Článok 26

Zmeny a doplnenia a zrušenia

1. V smernici 2001/77/ES sa článok 2, článok 3 ods. 2 a články 4 až 8 vypúšťajú s účinnosťou od 1. apríla 2010.

2. V smernici 2003/30/ES sa článok 2, článok 3 ods. 2, 3 a 5 a články 5 a 6 vypúšťajú s účinnosťou od 1. apríla 2010.

3. Smernice 2001/77/ES a 2003/30/ES sa zrušujú s účinnosťou od 1. januára 2012.

Článok 27

Transpozícia

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 4 ods. 1, 2 a 3, členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 25. decembra 2009.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

Článok 29

Adresáti

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

Táto smernica je určená členským štátom.

Článok 28

V Štrasburgu 23. apríla 2009

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Za Európsky parlament
predseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
Predseda
P. NEČAS

PRÍLOHA I

Národné celkové ciele pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej energetickej spotrebe v roku 2020 ⁽¹⁾

A. Národné celkové ciele

	Podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej energetickej spotrebe v roku 2005 (S_{2005})	Cieľ týkajúci sa podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej energetickej spotrebe v roku 2020 (S_{2020})
Belgicko	2,2 %	13 %
Bulharsko	9,4 %	16 %
Česká republika	6,1 %	13 %
Dánsko	17,0 %	30 %
Nemecko	5,8 %	18 %
Estónsko	18,0 %	25 %
Írsko	3,1 %	16 %
Grécko	6,9 %	18 %
Španielsko	8,7 %	20 %
Francúzsko	10,3 %	23 %
Taliansko	5,2 %	17 %
Cyprus	2,9 %	13 %
Lotyšsko	32,6 %	40 %
Litva	15,0 %	23 %
Luxembursko	0,9 %	11 %
Maďarsko	4,3 %	13 %
Malta	0,0 %	10 %
Holandsko	2,4 %	14 %
Rakúsko	23,3 %	34 %
Poľsko	7,2 %	15 %
Portugalsko	20,5 %	31 %
Rumunsko	17,8 %	24 %
Slovinsko	16,0 %	25 %
Slovenská republika	6,7 %	14 %
Fínsko	28,5 %	38 %
Švédsko	39,8 %	49 %
Spojené kráľovstvo	1,3 %	15 %

B. Orientačná trajektória

Orientačná trajektória uvedená v článku 3 ods. 2 pozostáva z týchto podielov energie z obnoviteľných zdrojov energie:

$S_{2005} + 0,20 (S_{2020} - S_{2005})$ ako priemer na obdobie dvoch rokov 2011 až 2012;

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$ ako priemer na obdobie dvoch rokov 2013 až 2014;

⁽¹⁾ Aby bolo možné dosiahnuť národné ciele stanovené v tejto prílohe, zdôrazňuje sa, že v usmerneniach o štátnej pomoci na ochranu životného prostredia sa uznáva, že sú naďalej potrebné vnútroštátne podporné mechanizmy na podporu energie z obnoviteľných zdrojov.

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$ ako priemer na obdobie dvoch rokov 2015 až 2016 a

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$ ako priemer na obdobie dvoch rokov 2017 až 2018;

kde

S_{2005} = podiel daného členského štátu v roku 2005 tak, ako sa uvádza v tabuľke v časti A

a

S_{2020} = podiel daného členského štátu v roku 2020 tak, ako sa uvádza v tabuľke v časti A.

PRÍLOHA II

Normalizačné vzorce na započítanie elektriny vyrábanej z vodnej a veternej energie

Na účely započítania elektriny vyrábanej vo vodných elektrárňach v danom členskom štáte sa uplatňuje tento vzorec:

$$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

kde

N = referenčný rok;

$Q_{N(norm)}$ = normalizované množstvo elektriny na účely započítania vyrobenej vo všetkých vodných elektrárňach členského štátu za rok N ;

Q_i = množstvo elektriny skutočne vyrobenej vo všetkých vodných elektrárňach členského štátu za rok i , merané v GWh, okrem výroby prostredníctvom prečerpávacích vodných elektrární z vody, ktorú predtým prečerpali do hornej nádrže;

C_i = celková inštalovaná kapacita všetkých vodných elektrární členského štátu na konci roku i bez prečerpania, meraná v MW.

Na účely započítania elektriny vyrábanej z veternej energie v danom členskom štáte sa používa tento vzorec:

$$Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}$$

kde

N = referenčný rok;

$Q_{N(norm)}$ = normalizované množstvo elektriny na účely započítania vyrobenej vo všetkých veterných elektrárňach členského štátu v roku N ;

Q_i = množstvo elektriny skutočne vyrobenej vo všetkých veterných elektrárňach členského štátu v roku i , merané v GWh;

C_j = celková inštalovaná kapacita všetkých veterných elektrární členského štátu na konci roku j , meraná v MW;

n = 4 alebo počet rokov, ktoré predchádzali roku N , za ktorý sú k dispozícii údaje o kapacite a výrobe pre daný členský štát, podľa toho, ktorá hodnota je nižšia.

PRÍLOHA III

Energetický obsah motorových palív v doprave

Palivo	Energetický obsah na základe hmotnosti (dolná výhrevnosť, MJ/kg)	Energetický obsah na základe objemu (dolná výhrevnosť, MJ/l)
bioetanol (etanol vyrobený z biomasy)	27	21
bio-ETBE (etyl-terc-butyl-éter vyrobený na báze bioetanolu)	36 (z čoho 37 % pochádza z obnoviteľných zdrojov energie)	27 (z čoho 37 % pochádza z obnoviteľných zdrojov energie)
biometanol (metanol vyrobený z biomasy, používaný ako biopalivo)	20	16
bio-MTBE (metyl-terc-butyl-éter vyrobený na báze biometanolu)	35 (z čoho 22 % pochádza z obnoviteľných zdrojov energie)	26 (z čoho 22 % pochádza z obnoviteľných zdrojov energie)
bio-DME (dimetyléter vyrobený z biomasy, používaný ako biopalivo)	28	19
bio-TAEE (terciárny amyl-etyl-éter vyrobený na báze bioetanolu)	38 (z čoho 29 % pochádza z obnoviteľných zdrojov energie)	29 (z čoho 29 % pochádza z obnoviteľných zdrojov energie)
biobutanol (butanol vyrobený z biomasy, používaný ako biopalivo)	33	27
bionafta (metyl-ester vyrobený z rastlinného alebo živočíšneho oleja s kvalitou nafty, používaný ako biopalivo)	37	33
nafta vyrobená technológiou Fischer-Tropsch (syntetický uhlíkovodík alebo zmes syntetických uhlíkovodíkov vyrobených z biomasy)	44	34
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej (rastlinný olej termochemicky spracovaný vodíkom)	44	34
čistý rastlinný olej (olej vyrobený z olejnatých rastlín lisovaním, extrahovaním alebo podobnými postupmi, surový alebo rafinovaný, ale chemicky nemodifikovaný, ak je jeho použitie zlučiteľné s typom príslušného motora a zodpovedajúcimi emisnými požiadavkami)	37	34
bioplyn (palivový plyn vyrobený z biomasy a/alebo z biologicky odbúrateľného podielu odpadu, ktorý môže čistením dosiahnuť kvalitu zemného plynu, používaný ako biopalivo alebo drevný plyn)	50	—
automobilový benzín	43	32
motorová nafta	43	36

PRÍLOHA IV

Udeľovanie osvedčení pre inštalatérov

Systémy udeľovania osvedčení alebo ekvivalentné kvalifikačné systémy uvedené v článku 14 ods. 3 vychádzajú z týchto kritérií:

1. Proces udeľovania osvedčení alebo kvalifikácií musí byť transparentný a jednoznačne vymedzený členským štátom alebo ním určeným správnym orgánom.
2. Inštalatéri zariadení na biomasu, tepelných čerpadiel, plytkých geotermálnych a solárnych fotovoltaiických a solárnych tepelných zariadení musia získať osvedčenie v rámci akreditovaného programu odbornej prípravy alebo od poskytovateľa odbornej prípravy.
3. Akreditáciu programu odbornej prípravy alebo poskytovateľa odbornej prípravy udeľujú členské štáty alebo správne orgány nimi určené. Akreditačný orgán zabezpečuje, aby bol program odbornej prípravy ponúkaný poskytovateľmi odbornej prípravy prepojený s ostatnými oblasťami a mal regionálne alebo celoštátne pokrytie. Poskytovateľ odbornej prípravy musí mať primerané technické vybavenie na zabezpečovanie praktickej odbornej prípravy, vrátane určitých laboratórnych zariadení alebo zodpovedajúcich zariadení na zabezpečovanie praktickej odbornej prípravy. Poskytovateľ odbornej prípravy musí okrem základnej odbornej prípravy ponúkať kratšie aktualizčné kurzy týkajúce sa aktuálnych otázok vrátane nových technológií, aby sa v oblasti inštalčných technológií zabezpečilo celoživotné vzdelávanie. Poskytovateľ odbornej prípravy môže byť výrobca zariadenia alebo systému, ústav alebo združenie.
4. Odborná príprava, vďaka ktorej inštalatér získava osvedčenie alebo kvalifikáciu, zahŕňa teoretickú a praktickú časť. Pri ukončení odbornej prípravy musí mať inštalatér požadované zručnosti, aby mohol inštalovať príslušné zariadenia a systémy s cieľom plniť potreby spotrebiteľa spojené s výkonom a spoľahlivosťou, vykonávať kvalitnú prácu a dodržiavať všetky relevantné predpisy a normy vrátane energetického a environmentálneho označovania.
5. Kurz odbornej prípravy sa ukončuje skúškou, na základe ktorej sa udeľuje osvedčenie alebo kvalifikácia. Súčasťou skúšky je praktické hodnotenie úspešnosti inštalácie kotlov a pecí na biomasu, tepelných čerpadiel, plytkých geotermálnych zariadení, solárnych fotovoltaiických alebo solárnych tepelných zariadení.
6. V systémoch udeľovania osvedčení alebo v ekvivalentných kvalifikačných systémoch uvedených v článku 14 ods. 3 sa náležite zohľadnia tieto usmernenia:
 - a) Akreditované programy odbornej prípravy by sa mali ponúkať inštalatérom s pracovnými skúsenosťami, ktorí absolvovali alebo absolvujú tieto druhy odbornej prípravy:
 - i) v prípade inštalatérov kotlov a pecí na biomasu: požaduje sa odborná príprava ako inštalatér, montér rúr a rúrok, inžinier so zameraním na systémy vykurovacej techniky alebo technik so zameraním na inštaláciu sanitárnych a vykurovacích alebo chladiacich zariadení;
 - ii) v prípade inštalatérov tepelných čerpadiel: požaduje sa odborná príprava pre inštalatérov alebo inžinierov so zameraním na chladiarenské systémy, ktorí musia mať základné zručnosti v oblasti elektrických zariadení a inštalatérstva (rezanie rúr, spájkovanie rúrkových spojov, lepenie rúrkových spojov, izolácia, utesňovanie tvaroviek, testovanie netesnosti a inštalácia vykurovacích alebo chladiacich zariadení);
 - iii) v prípade inštalatérov solárnych fotovoltaiických alebo solárnych tepelných zariadení: požaduje sa odborná príprava pre inštalatérov alebo elektrikárov, ktorí musia mať zručnosti v oblasti inštalatérstva, elektrických zariadení a pokrývačstva vrátane znalostí v oblasti spájkovania rúrkových spojov, lepenia rúrkových spojov, utesňovania tvaroviek, testovania netesnosti, ako aj schopnosť spájať vodiče a musia poznať základné strešné materiály a utesňovacie metódy a metódy na krytie trhlín, alebo
 - iv) systém odbornej praxe, v rámci ktorého inštalatér nadobúda potrebné zručnosti a ktorý zodpovedá 3 rokom vzdelávania v zručnostiach uvedených v písmenách a), b) alebo c) vrátane výučby v triede aj na pracovisku.
 - b) Teoretická časť odbornej prípravy inštalatéra kotlov a pecí na biomasu by mala poskytovať prehľad o situácii na trhu, pokiaľ ide o biomasu, a zahŕňať ekologické aspekty, palivá z biomasy, logistiku, protipožiarnu ochranu, súvisiace dotácie, metódy spaľovania, systémy zapalovania, optimálne hydraulické riešenia, porovnanie nákladov a rentability, ako aj projektovanie, inštaláciu a údržbu kotlov a pecí na biomasu. Odborná príprava by mala zabezpečiť aj dobrú znalosť európskych noriem v oblasti technológií a palív z biomasy, ako napríklad pelety, ako aj vnútroštátneho práva a práva Spoločenstva týkajúceho sa biomasy.

- c) Teoretická časť odbornej prípravy inštalatérov tepelných čerpadiel by mala poskytovať prehľad o situácii na trhu, pokiaľ ide o tepelné čerpadlá, a zahŕňať geotermálne zdroje a teploty zdrojov v zemi v rôznych regiónoch, identifikáciu pôd a hornín z hľadiska tepelnej vodivosti, predpisy týkajúce sa využívania geotermálnych zdrojov, možnosti využívania tepelných čerpadiel v budovách a stanovenie najvhodnejšieho systému tepelných čerpadiel, ako aj znalosti o ich technických požiadavkách, bezpečnosti, filtrovaní vzduchu, napojení na tepelný zdroj a o usporiadaní systému. Odborná príprava by mala zabezpečiť aj dobrú znalosť európskych noriem pre tepelné čerpadlá, ako aj príslušného vnútroštátneho práva a práva Spoločenstva. Inštalatér by mal preukázať tieto kľúčové znalosti:
- i) základné poznatky o zásadách fungovania tepelných čerpadiel a ich fyzických charakteristikách vrátane charakteristík vykurovacieho okruhu: súvislosti medzi nízkymi teplotami vykurovacieho média a vysokými teplotami tepelného zdroja, ako aj medzi účinnosťou tohto systému, stanovením výkonového čísla (COP) a sezónneho výkonového čísla (SPF);
 - ii) poznatky o komponentoch a o ich funkciách v rámci vykurovacieho okruhu vrátane kompresora, expanzívneho ventilu, výparníka, kondenzátora, upínadiel a montážneho materiálu, mazacieho oleja, chladiaceho média, a o možnostiach prehriatia, podchladenia a chladenia pomocou tepelného čerpadla a
 - iii) schopnosť vybrať a kalibrovať komponenty pri bežnej inštalácii vrátane schopnosti stanoviť typické hodnoty tepelnej záťaže rôznych budov a v prípade produkcie horúcej a teplej vody, vychádzajúc z energetickej spotreby, stanoviť kapacitu tepelného čerpadla v závislosti od tepelnej záťaže pri produkcii horúcej a teplej vody, skladovacej kapacity budovy a prerušiteľnej dodávky prúdu; určiť komponenty zásobnej nádrže a jej objem a integráciu sekundárneho vykurovacieho systému.
- d) Teoretická časť odbornej prípravy inštalatérov solárnych fotovoltaiických a solárnych tepelných zariadení by mala poskytovať prehľad o situácii na trhu, pokiaľ ide o výroby fungujúce na báze solárnej energie, a porovnanie nákladov a rentability, a zahŕňať ekologické aspekty, komponenty, charakteristiky a dimenzovanie solárnych systémov, výber správnych systémov a dimenzovanie komponentov, stanovenie požadovaného tepla, protipožiarnu ochranu, súvisiace dotácie, ako aj projektovanie, inštaláciu a údržbu solárnych fotovoltaiických a solárnych tepelných zariadení. Odborná príprava by mala zabezpečiť aj dobrú znalosť európskych noriem v oblasti technológií a udeľovania osvedčení, akým je napríklad Solar Keymark, ako aj znalosť príslušného vnútroštátneho práva a práva Spoločenstva. Inštalatér by mal preukázať tieto kľúčové znalosti:
- i) schopnosť dodržiavať bezpečnosť pri práci a používať požadované nástroje a zariadenia a plniť bezpečnostné predpisy a normy, ako aj schopnosť identifikovať riziká v oblasti inštalatérstva, elektrických zariadení a iné riziká, ktoré sú spojené s inštaláciou solárnych zariadení;
 - ii) schopnosť identifikovať systémy a ich komponenty, ktoré sú typické pre aktívne a pasívne systémy, vrátane mechanického návrhu, ako aj schopnosť určiť umiestnenie komponentov a rozvrhnutie a konfiguráciu systému;
 - iii) schopnosť určiť požadovanú plochu na inštaláciu, nasmerovanie a sklon solárneho fotovoltaiického a solárneho ohrievača vody, pričom sa zohľadňuje clonenie, prístup slnečného žiarenia, štrukturálna integrita, primeranosť inštalácie vzhľadom na budovu alebo klímu, ako aj schopnosť identifikovať rôzne inštalčné metódy vhodné pre rozličné druhy striech a vyváženosť systémových zariadení potrebných na inštaláciu a
 - iv) najmä v prípade solárnych fotovoltaiických systémov schopnosť prispôbovať projektové návrhy elektrických obvodov vrátane schopnosti určiť výpočtový (menovitý) prúd, vyberať vodiče vhodných typov a menovitých výkonov pre každý elektrický obvod, určovať primeranú veľkosť, triedu a umiestnenie všetkých súvisiacich zariadení a podsystemov, ako aj zvoliť vhodný bod prepojenia.
- e) Platnosť osvedčenia inštalatérov by mala byť časovo obmedzená a na jeho predĺženie by sa mal absolvovať aktualizčný seminár alebo kurz.

PRÍLOHA V

Pravidlá výpočtu vplyvu biopalív, biokvapalín a porovnateľných fosílnych palív na množstvo skleníkových plynov

A. Typické a určené hodnoty týkajúce sa biopalív, ak pri ich výrobe nevznikajú žiadne čisté emisie uhlíka spôsobené zmenou využívania pôdy

Reťazec výroby biopalív	Typické úspory emisií skleníkových plynov	Určené úspory emisií skleníkových plynov
etanol z cukrovej repy	61 %	52 %
etanol z pšenice (palivo na spracovanie sa neuvádza)	32 %	16 %
etanol z pšenice (hnedé uhlie ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	32 %	16 %
etanol z pšenice (zemný plyn ako palivo na spracovanie v konvenčnom kotli)	45 %	34 %
etanol z pšenice (zemný plyn ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	53 %	47 %
etanol z pšenice (slama ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	69 %	69 %
etanol z kukurice vyrábaný v Spoločenstve (zemný plyn ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	56 %	49 %
etanol z cukrovej trstiny	71 %	71 %
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov etyl-terc-butyl-éteru (ETBE)	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov terciárneho amyl-etyl-éteru (TAEE)	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
bionafta z repky olejnej	45 %	38 %
bionafta zo slnečnice	58 %	51 %
bionafta zo sóje	40 %	31 %
bionafta z palmového oleja (proces sa neuvádza)	36 %	19 %
bionafta z palmového oleja (proces so zachytávaním metánu v továrni na spracovanie oleja)	62 %	56 %
bionafta z odpadového rastlinného alebo živočíšneho (*)oleja	88 %	83 %
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z repky olejnej	51 %	47 %
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej zo slnečnice	65 %	62 %
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja (proces sa neuvádza)	40 %	26 %
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja (proces so zachytávaním metánu v továrni na spracovanie oleja)	68 %	65 %
čistý rastlinný olej z repky olejnej	58 %	57 %
bioplyn z komunálneho organického odpadu vyrábaný ako stlačený zemný plyn	80 %	73 %
bioplyn z vlhkého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	84 %	81 %
bioplyn zo suchého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	86 %	82 %

(*) Nezahŕňa živočíšny olej vyrábaný zo živočíšnych vedľajších produktov klasifikovaných ako materiál kategórie 3 v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 z 3. októbra 2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov určených pre ľudskú spotrebu (1).

(1) Ú. v. ES L 273, 10.10.2002, s. 1.

- B. Odhadované typické a určené hodnoty týkajúce sa budúcich biopalív, ktoré sa v januári 2008 nenachádzali na trhu alebo sa nachádzali na trhu iba v zanedbateľných množstvách, ak pri ich výrobe nevznikajú žiadne čisté emisie uhlíka spôsobené zmenou využívania pôdy

Reťazec výroby biopalív	Typické úspory emisií skleníkových plynov	Určené úspory emisií skleníkových plynov
etanol z pšeničnej slamy	87 %	85 %
etanol z dreveného odpadu	80 %	74 %
etanol z drevín pestovaných na tento účel	76 %	70 %
motorová nafta z dreveného odpadu vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	95 %	95 %
motorová nafta z drevín pestovaných na tento účel vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	93 %	93 %
dimetyléter (DME) z dreveného odpadu	95 %	95 %
DME z drevín pestovaných na tento účel	92 %	92 %
metanol z dreveného odpadu	94 %	94 %
metanol z drevín pestovaných na tento účel	91 %	91 %
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov metyl-terc-butyl-éteru (MTBE)	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby metanolu	

C. Metodika

1. Emisie skleníkových plynov z výroby a používania motorových palív v doprave, biopalív a biokvapalín sa vypočítavajú takto:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

kde

E = celkové emisie z používania paliva;

e_{ec} = emisie z ťažby alebo pestovania surovín;

e_l = množstvo emisií na rok, ktoré vznikajú pri zmenách zásob uhlíka spôsobených zmenou využívania pôdy;

e_p = emisie zo spracovania;

e_{td} = emisie z dopravy a distribúcie;

e_u = emisie z používaných palív;

e_{sca} = úspora emisií z akumulácie pôdneho uhlíka prostredníctvom zlepšeného poľnohospodárskeho riadenia;

e_{ccs} = úspora emisií pri zachytávaní a geologickom ukladaní uhlíka;

e_{ccr} = úspora emisií pri zachytávaní a nahradzovaní uhlíka a

e_{ee} = úspora emisií pri kombinovanej výrobe elektriny a tepla, pri ktorej vzniká nadbytočná elektrina.

Emisie z výroby strojov a zariadení sa nezohľadňujú.

2. Emisie skleníkových plynov z palív (E) sa vyjadrujú ekvivalentom množstva gramov CO_2 na MJ paliva, $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.
3. Odchylné od bodu 2 sa v prípade motorových palív v doprave môžu hodnoty vypočítavané na základe $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ prispôbiť tak, aby sa zohľadnili rozdiely medzi palivami, pokiaľ ide o vykonanú užitočnú prácu vyjadrenú v km/MJ . Takéto prispôbenie je možné len v prípade, ak sa poskytne dôkaz o existencii rozdielov, pokiaľ ide o vykonanú užitočnú prácu.
4. Úspora emisií skleníkových plynov z biopalív a biokvapalín sa vypočítava takto:

$$\text{ÚSPORA} = (E_F - E_B)/E_F,$$

kde

E_B = celkové emisie z biopalív alebo biokvapalín a

E_F = celkové emisie z porovnateľných fosílnych palív.

5. Na účely bodu 1 sú zohľadňované skleníkové plyny CO₂, N₂O a CH₄. Na účely výpočtu ekvivalentu CO₂ majú uvedené plyny túto hodnotu:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Emisie z ťažby alebo pestovania surovín (e_{cc}) zahŕňajú emisie zo samotného procesu ťažby alebo pestovania, zo zberu surovín, z odpadov a úniku látok a z výroby chemických látok alebo produktov používaných pri ťažbe alebo pestovaní. Zachytávanie CO₂ pri pestovaní surovín sa nezahŕňa. Certifikované zníženie emisií skleníkových plynov zo spaľovania prebytočného plynu na mieste produkcie ropy kdekoľvek na svete sa odpočítava. Odhadované množstvá emisií z pestovania je možné vypočítať na základe priemerov vypočítaných pre geografické oblasti, ktoré sú menšie ako oblasti, ktoré sa používajú pri výpočte určených hodnôt, čo predstavuje alternatívu používania skutočných hodnôt.

7. Množstvo emisií na rok vyplývajúcich zo zmien zásob uhlíka spôsobených zmenou využívania pôdy (e_l) sa vypočítava rovnomerným delením celkových emisií počas obdobia 20 rokov. Na výpočet týchto emisií sa uplatňuje tento vzorec:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ } ^{(1)},$$

kde

e_l = množstvo emisií skleníkových plynov na rok vyplývajúce zo zmien zásob uhlíka spôsobených zmenou využívania pôdy (merané ako množstvo ekvivalentu CO₂ na jednotkovú energiu z biopalív);

CS_R = zásoba uhlíka na jednotku plochy súvisiacu s referenčným využívaním pôdy (merané ako množstvo uhlíka na jednotku plochy vrátane pôdy aj vegetácie). Za referenčné využívanie pôdy sa považuje využívanie pôdy v januári 2008 alebo využívanie pôdy 20 rokov predtým, ako sa získali suroviny, podľa toho, ktoré využívanie sa realizovalo ako posledné;

CS_A = zásoba uhlíka na jednotku plochy súvisiacu so skutočným využívaním pôdy (merané ako množstvo uhlíka na jednotku plochy vrátane pôdy aj vegetácie). Ak sa zásoba uhlíka akumuluje viac ako jeden rok, hodnotou CS_A je odhadovaná zásoba na jednotku plochy po dvadsiatich rokoch alebo po dozretí plodín, podľa toho, čo nastane skôr;

P = produktivita plodín (meraná ako energia z biopalív alebo biokvapalín na jednotku plochy za rok) a

e_B = bonus vo výške 29 gCO_{2eq}/MJ biopalív alebo biokvapalín, ak sa biomasa získava z obnovenej znehodnotenej pôdy za podmienok ustanovených v bode 8.

8. Bonus vo výške 29 gCO_{2eq}/MJ sa udelí, ak sa preukáže, že daná pôda:

a) sa v januári 2008 nevyužívala na poľnohospodárske ani žiadne iné činnosti a

b) patrí do jednej z týchto kategórií:

i) veľmi znehodnotená pôda vrátane pôdy, ktorá sa v minulosti využívala na poľnohospodárske účely;

ii) silno kontaminovaná pôda.

Bonus vo výške 29 gCO_{2eq}/MJ sa uplatňuje na obdobie 10 rokov od dátumu zmeny využívania pôdy na poľnohospodárske účely pod podmienkou, že sa v prípade pôdy uvedenej v bode i) zaručí pravidelný nárast zásob uhlíka a výrazné zníženie erózie, a že sa v prípade pôdy uvedenej v bode ii) zníži kontaminácia pôdy.

9. Kategórie uvedené v bode 8 písm. b) sa vymedzujú takto:

a) „veľmi znehodnotená pôda“ je pôda, ktorá je počas dlhého obdobia buď výrazne zasolená, alebo vykazuje mimoriadne nízky obsah organických látok a je veľmi zvetraná;

b) „silno kontaminovaná pôda“ je pôda, ktorá vzhľadom na kontamináciu pôdy nie je vhodná na pestovanie potravín alebo krmív.

Patrí sem aj pôda, ktorá je predmetom rozhodnutia Komisie v súlade s článkom 18 ods. 4 štvrtý pododsek.

⁽¹⁾ Konštanta získaná vydelením molekulovej hmotnosti CO₂ (44,010 g/mol) molekulovou hmotnosťou uhlíka (12,011 g/mol) sa rovná 3,664.

10. Komisia prijme do 31. decembra 2009 usmernenia pre výpočet zásob uhlíka v pôde na základe usmernení IPCC pre vnútroštátne súpisu skleníkových plynov – zväzok 4 z roku 2006. Usmernenia Komisie budú slúžiť ako základ pre výpočet zásob uhlíka v pôde na účely tejto smernice.
11. Emisie zo spracovania (e_p) zahŕňajú emisie zo samotného spracovania, z odpadov a úniku látok a z výroby chemických látok alebo produktov používaných pri spracovaní.

Pri započítaní spotreby elektriny nevyrobenej v zariadení na výrobu palív sa intenzita emisií skleníkových plynov pri výrobe a distribúcii tejto elektriny považuje za rovnakú, ako v prípade priemernej intenzity emisií pri výrobe a distribúcii elektriny v určenom regióne. Odchylny od tohto pravidla môžu výrobcovia používať priemernú hodnotu v prípade elektriny vyrobenej v jednotlivej elektrárni za predpokladu, že táto elektráreň nie je pripojená k elektrizačnej sústave.

12. Emisie z dopravy a distribúcie (e_{td}) zahŕňajú emisie z dopravy a skladovania surovín a polotovarov a zo skladovania a distribúcie hotových materiálov. Emisie z dopravy a distribúcie, ktoré sa zohľadňujú podľa bodu 6, nie sú zahrnuté v tomto bode.
13. Emisie z používaných palív (e_u) sa v prípade biopalív a biokvapalín považujú za nulové.
14. Úspora emisií pri zachytávaní a geologickom ukladaní uhlíka (e_{ccs}), ktoré ešte neboli započítané pri e_p , je obmedzená len na tie emisie, ktorým sa zabráni pri zachytávaní a sekvestrácii emitovaného CO₂ v priamej súvislosti s ťažbou, prepravou, spracovaním a distribúciou palív.
15. Úspora emisií pri zachytávaní a nahradzovaní uhlíka (e_{ccr}) je obmedzená len na tie emisie, ktorým sa zabráni pri zachytávaní CO₂, kde uhlík používaný na nahradzanie CO₂ pochádzajúceho z fosílnych palív v komerčných produktoch a službách, musí mať pôvod v biomase.
16. Úspora emisií pri kombinovanej výrobe elektriny a tepla, pri ktorej vzniká nadbytočná elektrina, e_{ee} , sa zohľadňuje v súvislosti s nadbytočnou elektrinou vyrobenou v rámci systémov výroby paliva, ktoré využívajú kombinovanú výrobu okrem prípadu, keď palivo použité na kombinovanú výrobu je vedľajším produktom iným ako zvyšky poľnohospodárskych plodín. Pri započítaní tejto nadbytočnej elektriny sa veľkosť jednotky kombinovanej výroby považuje za minimum potrebné na to, aby jednotka kombinovanej výroby mohla dodávať teplo potrebné na výrobu paliva. Úspora emisií skleníkových plynov súvisiaca s touto nadbytočnou elektrinou sa rovná množstvu skleníkových plynov, ktoré by boli emitované pri výrobe rovnakého množstva elektriny v elektrárni pri použití rovnakého paliva ako v prípade jednotky kombinovanej výroby.
17. Keď je kombinovaným produktom výroby paliva palivo, v prípade ktorého sa vypočítavajú emisie, a jeden alebo viacero iných produktov („vedľajšie produkty“), emisie skleníkových plynov sa delia medzi palivo alebo jeho medziprodukt a vedľajšie produkty úmerne k ich energetickému obsahu (stanovuje sa na základe nižšej výhrevnosti v prípade vedľajších produktov iných ako elektrina).
18. Na účely výpočtu uvedeného v bode 17 sú emisie, ktoré sa majú deliť, súčtom $e_{ec} + e_l$ + tých častí e_p , e_{td} a e_{ee} , ktoré vznikajú v procese až do fázy, keď sa vyrobí vedľajší produkt vrátane fázy výroby samotnej. Ak sa v skoršej fáze procesu v rámci životného cyklu pripísali akékoľvek emisie vedľajším produktom, podiel tých emisií, ktoré sa pripísali medziproduktu paliva v poslednej takejto fáze procesu, sa použije na tento účel namiesto celkového množstva týchto emisií.

V prípade biopalív a biokvapalín sa na účely tohto výpočtu zohľadňujú všetky vedľajšie produkty vrátane elektriny, ktorá nepatrí do rozsahu pôsobnosti bodu 16 s výnimkou zvyškov poľnohospodárskych plodín vrátane slamy, bagasy, pliev, kukuričných klasov a orechových škrupín. Na účely výpočtu sa energetický obsah vedľajších produktov s negatívnym energetickým obsahom považuje za nulový.

Odpady, zvyšky poľnohospodárskych plodín vrátane slamy, bagasy, pliev, kukuričných klasov a orechových škrupín a zvyšky zo spracovania vrátane nespracovaného glycerínu (glycerín, ktorý neprešiel rafináciou) sa považujú, že majú nulové emisie skleníkových plynov v rámci životného cyklu až do procesu zberu týchto materiálov.

V prípade palív vyrábaných v rafinériách sa za jednotku analýzy na účely výpočtu uvedeného v bode 17 považuje rafinéria.

19. V prípade biopalív predstavujú na účely výpočtu uvedeného v bode 4 emisie z porovnateľného fosílného paliva E_F najnovšiu známu priemernú hodnotu skutočných emisií z fosílny zložky automobilového benzínu a motorovej nafty spotrebovaných v Spoločenstve, ktoré boli oznámené podľa smernice 98/70/ES. Ak takéto údaje nie sú k dispozícii, používa sa hodnota 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

V prípade biokvapalín používaných na výrobu elektriny predstavujú na účely výpočtu uvedeného v bode 4 emisie z porovnateľného fosílného paliva E_F hodnotu 91 gCO_{2eq}/MJ.

V prípade biokvapalín používaných na výrobu tepla predstavujú na účely výpočtu uvedeného v bode 4 emisie z porovnateľného fosílného paliva E_F hodnotu 77 gCO_{2eq}/MJ.

V prípade biokvapalín používaných na kombinovanú výrobu elektriny a tepla predstavujú na účely výpočtu uvedeného v bode 4 emisie z porovnateľného fosílného paliva E_F hodnotu 85 gCO_{2eq}/MJ.

D. Roztriedenie určených hodnôt pre biopalivá a biokvapaliny

Roztriedenie určených hodnôt pre pestovanie: „ e_{ec} “ tak, ako sa vymedzuje v časti C tejto prílohy

Reťazec výroby biopalív a biokvapalín	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z cukrovej repy	12	12
etanol z pšenice	23	23
etanol z kukurice vyrábaný v Spoločenstve	20	20
etanol z cukrovej trstiny	14	14
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov ETBE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov TAEE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
bionafta z repky olejnej	29	29
bionafta zo slnečnice	18	18
bionafta zo sóje	19	19
bionafta z palmového oleja	14	14
bionafta z odpadového rastlinného alebo živočíšneho (*)oleja	0	0
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z repky olejnej	30	30
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej zo slnečnice	18	18
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja	15	15
čistý rastlinný olej z repky olejnej	30	30
bioplyn z komunálneho organického odpadu vyrábaný ako stlačený zemný plyn	0	0
bioplyn z vlhkého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	0	0
bioplyn zo suchého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	0	0

(*) Nezahŕňa živočíšny olej vyrábaný zo živočíšnych vedľajších produktov klasifikovaných ako materiál kategórie 3 v súlade s nariadením (ES) č. 1774/2002.

Roztriedenie určených hodnôt pre spracovanie (vrátane nadbytočnej elektriny): „ $e_p - e_{ee}$ “ tak, ako sa vymedzujú v časti C tejto prílohy

Reťazec výroby biopalív a biokvapalín	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z cukrovej repy	19	26
etanol z pšenice (palivo na spracovanie sa neuvádza)	32	45
etanol z pšenice (hnedé uhlie ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	32	45
etanol z pšenice (zemný plyn ako palivo na spracovanie v bežnom kotli)	21	30
etanol z pšenice (zemný plyn ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	14	19

Reťazec výroby biopalív a biokvapalín	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z pšenice (slama ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	1	1
etanol z kukurice vyrábaný v Spoločenstve (zemný plyn ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	15	21
etanol z cukrovej trstiny	1	1
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov ETBE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov TAAE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
bionafta z repky olejnej	16	22
bionafta zo slnečnice	16	22
bionafta zo sóje	18	26
bionafta z palmového oleja (proces sa neuvádza)	35	49
bionafta z palmového oleja (proces so zachytávaním metánu v továrni na spracovanie oleja)	13	18
bionafta z odpadového rastlinného alebo živočíšneho oleja	9	13
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z repky olejnej	10	13
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej zo slnečnice	10	13
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja (proces sa neuvádza)	30	42
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja (proces so zachytávaním metánu v továrni na spracovanie oleja)	7	9
čistý rastlinný olej z repky olejnej	4	5
bioplyn z komunálneho organického odpadu vyrábaný ako stlačený zemný plyn	14	20
bioplyn z vlhkého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	8	11
bioplyn zo suchého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	8	11

Roztriedenie určených hodnôt pre dopravu a distribúciu: „ e_{td} “ tak, ako sa vymedzuje v časti C tejto prílohy

Reťazec výroby biopalív a biokvapalín	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z cukrovej repy	2	2
etanol z pšenice	2	2
etanol z kukurice vyrábaný v Spoločenstve	2	2
etanol z cukrovej trstiny	9	9
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov ETBE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov TAAE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
bionafta z repky olejnej	1	1
bionafta zo slnečnice	1	1
bionafta zo sóje	13	13
bionafta z palmového oleja	5	5
bionafta z odpadového rastlinného alebo živočíšneho oleja	1	1
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z repky olejnej	1	1
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej zo slnečnice	1	1
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja	5	5
čistý rastlinný olej z repky olejnej	1	1
bioplyn z komunálneho organického odpadu vyrábaný ako stlačený zemný plyn	3	3
bioplyn z vlhkého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	5	5
bioplyn zo suchého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	4	4

Spolu pre pestovanie, spracovanie, dopravu a distribúciu

Reťazec výroby biopalív a biokvapalín	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z cukrovej repy	33	40
etanol z pšenice (palivo na spracovanie sa neuvádza)	57	70
etanol z pšenice (hnedé uhlie ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	57	70
etanol z pšenice (zemný plyn ako palivo na spracovanie v bežnom kotli)	46	55
etanol z pšenice (zemný plyn ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	39	44
etanol z pšenice (slama ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	26	26
etanol z kukurice vyrábaný v Spoločenstve (zemný plyn ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	37	43
etanol z cukrovej trstiny	24	24
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov ETBE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov TAEE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
bionafta z repky olejnej	46	52
bionafta zo slnečnice	35	41
bionafta zo sóje	50	58
bionafta z palmového oleja (proces sa neuvádza)	54	68
bionafta z palmového oleja (proces so zachytávaním metánu v továrni na spracovanie oleja)	32	37
bionafta z odpadového rastlinného alebo živočíšneho oleja	10	14
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z repky olejnej	41	44
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej zo slnečnice	29	32
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja (proces sa neuvádza)	50	62
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja (proces so zachytávaním metánu v továrni na spracovanie oleja)	27	29
čistý rastlinný olej z repky olejnej	35	36
bioplyn z komunálneho organického odpadu vyrábaný ako stlačený zemný plyn	17	23
bioplyn z vlhkého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	13	16
bioplyn zo suchého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	12	15

- E. Roztriedenie odhadovaných určených hodnôt pre budúce biopalivá a biokvapaliny, ktoré sa v januári 2008 nenachádzali na trhu alebo sa nachádzali na trhu len v zanedbateľných množstvách

Roztriedenie určených hodnôt pre pestovanie: „ e_{ec} “ tak, ako sa vymedzuje v časti C tejto prílohy

Reťazec výroby biopalív a biokvapalín	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z pšeničnej slamy	3	3
etanol z dreveného odpadu	1	1
etanol z drevín pestovaných na tento účel	6	6
motorová nafta z dreveného odpadu vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	1	1
motorová nafta z drevín pestovaných na tento účel vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	4	4
DME z dreveného odpadu	1	1
DME z drevín pestovaných na tento účel	5	5
metanol z dreveného odpadu	1	1
metanol z drevín pestovaných na tento účel	5	5
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov MTBE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby metanolu	

Roztriedenie určených hodnôt pre spracovanie (vrátane nadbytočnej elektriny): „ $e_p - e_{ee}$ “ tak, ako sa vymedzujú v časti C tejto prílohy

Reťazec výroby biopalív a biokvapalín	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z pšeničnej slamy	5	7
etanol z dreva	12	17
motorová nafta z dreva vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	0	0
DME z dreva	0	0
metanol z dreva	0	0
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov MTBE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby metanolu	

Roztriedenie určených hodnôt pre dopravu a distribúciu: „ e_{td} “ tak, ako sa vymedzuje v časti C tejto prílohy

Reťazec výroby biopalív a biokvapalín	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z pšeničnej slamy	2	2
etanol z dreveného odpadu	4	4
etanol z drevín pestovaných na tento účel	2	2
motorová nafta z dreveného odpadu vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	3	3
motorová nafta z drevín pestovaných na tento účel vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	2	2
DME z dreveného odpadu	4	4
DME z drevín pestovaných na tento účel	2	2
metanol z dreveného odpadu	4	4
metanol z drevín pestovaných na tento účel	2	2
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov MTBE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby metanolu	

Spolu pre pestovanie, spracovanie, dopravu a distribúciu

Reťazec výroby biopalív a biokvapalín	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z pšeničnej slamy	11	13
etanol z dreveného odpadu	17	22
etanol z drevín pestovaných na tento účel	20	25
motorová nafta z dreveného odpadu vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	4	4
motorová nafta z drevín pestovaných na tento účel vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	6	6
DME z dreveného odpadu	5	5
DME z drevín pestovaných na tento účel	7	7
metanol z dreveného odpadu	5	5
metanol z drevín pestovaných na tento účel	7	7
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov MTBE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby metanolu	

PRÍLOHA VI

Minimálne požiadavky na harmonizovaný vzor pre národné akčné plány pre energiu z obnoviteľných zdrojov energie

1. Očakávaná konečná energetická spotreba

Hrubá konečná energetická spotreba pri výrobe elektriny, tepla a chladu a v doprave v roku 2020 pri zohľadnení vplyvov opatrení zameraných na energetickú efektívnosť.

2. Národné odvetvové ciele na rok 2020 a odhadované podiely energie z obnoviteľných zdrojov energie pri výrobe elektriny, tepla a chladu a v doprave:

- a) cieľový podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie pri výrobe elektriny v roku 2020;
- b) odhadovaná trajektória pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie pri výrobe elektriny;
- c) cieľový podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie pri výrobe tepla a chladu v roku 2020;
- d) odhadovaná trajektória pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie pri výrobe tepla a chladu;
- e) odhadovaná trajektória pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie v doprave;
- f) národná orientačná trajektória uvedená v článku 3 ods. 2 a v prílohe I časť B.

3. Opatrenia na dosiahnutie cieľov:

- a) prehľad všetkých politík a opatrení zameraných na presadzovanie využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie;
- b) osobitné opatrenia na splnenie požiadaviek článkov 13, 14 a 16 vrátane potreby rozšíriť alebo posilniť existujúcu infraštruktúru na účely ľahšieho začlenenia množstva energie z obnoviteľných zdrojov energie, ktoré je potrebné na dosiahnutie národného cieľa na rok 2020, opatrenia na zrýchlenie schvaľovacích postupov, opatrenia na zníženie iných ako technologických prekážok a opatrenia týkajúce sa článkov 17 až 21;
- c) systémy podpory na presadzovanie využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie pri výrobe elektriny, ktoré uplatňujú členské štáty alebo skupina členských štátov;
- d) systémy podpory na presadzovanie využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie pri výrobe tepla a chladu, ktoré uplatňujú členské štáty alebo skupina členských štátov;
- e) systémy podpory na presadzovanie využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie v doprave, ktoré uplatňujú členské štáty alebo skupina členských štátov;
- f) osobitné opatrenia zamerané na presadzovanie využívania energie z biomasy, najmä nových zdrojov biomasy, s ohľadom na:
 - i) dostupnosť biomasy: domáci potenciál aj dovoz;
 - ii) opatrenia na zlepšenie dostupnosti biomasy s ohľadom na iných používateľov biomasy (poľnohospodárstvo a lesnícke odvetvia);
- g) plánované využitie štatistických prenosov medzi členskými štátmi a plánovaná účasť na spoločných projektoch s inými členskými štátmi a tretími krajinami:
 - i) odhadovaný nadbytok výroby energie z obnoviteľných zdrojov energie v porovnaní s orientačnou trajektóriou, ktorý možno preniesť do iných členských štátov;
 - ii) odhadovaný potenciál na spoločné projekty;
 - iii) odhadovaný dopyt po energii z obnoviteľných zdrojov energie, ktorý sa pokryje inak ako domácou produkciou.

4. Hodnotenia:

- a) celkový očakávaný príspevok každej technológie výroby energie z obnoviteľných zdrojov energie k dosiahnutiu záväzných cieľov na rok 2020 a splneniu orientačnej trajektórie pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie pri výrobe elektriny, tepla a chladu a v doprave;
 - b) celkový očakávaný príspevok opatrení na zvýšenie energetickej efektívnosti a úspor energie k dosiahnutiu záväzných cieľov na rok 2020 a splneniu orientačnej trajektórie pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie pri výrobe elektriny, tepla a chladu a v doprave.
-

PRÍLOHA VII

Započítanie energie z tepelných čerpadiel

Množstvo aerotermálnej, geotermálnej a hydrotermálnej energie zachytenej tepelnými čerpadlami, ktorá sa považuje za energiu z obnoviteľných zdrojov energie na účely tejto smernice (E_{RES}), sa vypočíta v súlade s týmto vzorcom:

$$E_{RES} = Q_{vyuzitelne} * (1 - 1/SPF)$$

kde

- $Q_{vyuzitelne}$ = odhadované celkové využiteľné teplo dodané tepelným čerpadlom pri splnení kritérií uvedených v článku 5 ods. 4, uplatňované takto: zohľadnia sa len tepelné čerpadlá, pri ktorých $SPF > 1,15 * 1/\eta$,
- SPF = odhadovaný priemerný sezónny výkonnostný faktor pre tieto tepelné čerpadlá,
- η = pomer medzi celkovou hrubou výrobou elektriny a primárnou energiou spotrebovanou na výrobu elektriny a vypočíta sa ako priemer Európskej únie založený na údajoch Eurostatu.

Do 1. januára 2013 prijme Komisia usmernenia o tom, ako majú členské štáty odhadovať hodnoty $Q_{vyuzitelne}$ a SPF pre rôzne technológie a aplikácie tepelných čerpadiel, pričom sa zohľadnia rozdiely klimatických podmienok, najmä veľmi studené podnebia.

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2009/29/ES

z 23. apríla 2009,

ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/87/ES s cieľom zlepšiť a rozšíriť schému Spoločenstva na obchodovanie s emisnými kvótami skleníkových plynov

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 175 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽⁴⁾ vytvorila schému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve (ďalej len „schéma Spoločenstva“) s cieľom podporiť zníženie emisií skleníkových plynov nákladovo efektívnym a hospodársky účinným spôsobom.
- (2) Hlavným cieľom Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (UNFCCC), ktorý bol v mene Európskeho spoločenstva schválený rozhodnutím Rady 94/69/ES ⁽⁵⁾, je dosiahnuť stabilizáciu koncentrácií skleníkových plynov v atmosfére na úrovni, ktorá zabráni nebezpečnému antropogénnemu vplyvu na klimatický systém. Na dosiahnutie tohto cieľa je potrebné, aby sa celosvetová priemerná ročná teplota zemského povrchu nezvýšila o viac ako 2 °C v porovnaní s hodnotami z obdobia pred industrializáciou. Podľa poslednej hodnotiacej správy Medzivládneho výboru pre zmenu klímy (IPCC) je na dosiahnutie stanoveného cieľa nevyhnutné, aby sa celosvetové emisie skleníkových plynov prestali zvyšovať najneskôr v roku 2020. To predpokladá zintenzívnenie úsilia Spoločenstva, rýchle zapojenie vyspelých krajín a podporu účasti rozvojových krajín na procese znižovania emisií.
- (3) Európska rada na svojom zasadnutí v marci 2007 stanovila záväzok do roku 2020 znížiť celkové množstvo emisií skleníkových plynov produkovaných v Spoločenstve aspoň o 20 % v porovnaní s úrovňami z roku 1990, a o 30 %

v prípade, ak sa k podobným zníženiam emisií skleníkových plynov zaviazu aj ďalšie vyspelé krajiny a ekonomicky vyspelejšie rozvojové krajiny prispedia primerane v súlade so svojimi záväzkami a podľa svojich možností. Do roku 2050 by mala byť úroveň celosvetových emisií skleníkových plynov aspoň o 50 % nižšia než v roku 1990. Na dosiahnutí uvedeného zníženia emisií sa majú podieľať všetky hospodárske odvetvia vrátane medzinárodnej námornej a leteckej dopravy. Letecká doprava sa podieľa na týchto zníženiach prostredníctvom začlenenia do schémy Spoločenstva. V prípade, že členské štáty neschvália žiadnu medzinárodnú dohodu Medzinárodnej námornej organizácie (IMO), ktorá by vo svojich cieľoch znižovania emisií zahŕňala emisie z medzinárodnej námornej dopravy, alebo ak Spoločenstvo neschváli žiadnu takúto dohodu prostredníctvom UNFCCC do 31. decembra 2011, Komisia by mala predložiť návrh na zahrnutie emisií z medzinárodnej námornej dopravy v súlade s harmonizovanými metódami v rámci záväzku Spoločenstva znížiť emisie s cieľom dosiahnuť, aby navrhovaný akt nadobudol účinnosť do roku 2013. Takýto návrh by mal minimalizovať akýkoľvek negatívny dosah na konkurencieschopnosť Spoločenstva a zároveň zohľadniť možné prínosy pre životné prostredie.

- (4) Vo svojom uznesení z 31. januára 2008 o výsledkoch konferencie o klimatických zmenách na Bali (COP 13 a COP/MOP 3) ⁽⁶⁾, Európsky parlament pripomenul svoje stanovisko, že priemyselné krajiny by sa mali zaviazat znížiť svoje emisie skleníkových plynov aspoň o 30 % do roku 2020 a o 60 až 80 % do roku 2050 v porovnaní s úrovňami z roku 1990. Vzhľadom na to, že tento plán predpokladá kladné výsledky rokovaní COP 15, ktoré sa uskutočnia v Kodani v roku 2009, by Európska únia v rámci svojho príspevku k budúcej medzinárodnej dohode o zmene klímy (ďalej len „medzinárodná dohoda o zmene klímy“) mala začať vypracúvať ambicióznejšie ciele zníženia emisií do roku 2020 a na nasledujúce roky a mala by sa snažiť zabezpečiť, aby po roku 2013 umožňovala schéma Spoločenstva, ak je to potrebné, zaviesť prísnejšie emisné limity.
- (5) S cieľom prispieť k dosiahnutiu týchto dlhodobých cieľov je vhodné stanoviť predvídateľný postup, podľa ktorého by sa mali znižovať emisie zariadení patriacich do schémy Spoločenstva. Aby mohlo Spoločenstvo hospodárne uskutočniť svoj záväzok – znížiť emisie skleníkových plynov aspoň o 20 % v porovnaní s úrovňami z roku 1990, mali by sa týmto zariadeniam do roku 2020 prideliť emisné kvóty nižšie o 21 % v porovnaní s úrovňou emisií týchto zariadení z roku 2005.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 27, 3.2.2009, s. 66.⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 325, 19.12.2008, s. 19.⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 17. decembra 2008 (zatiaľ neuvyverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. apríla 2009.⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32.⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 33, 7.2.1994, s. 11.⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ C 68 E, 21.3.2009, s. 13.

- (6) S cieľom posilniť istotu a zlepšiť predvídateľnosť schémy Spoločenstva je potrebné konkretizovať ustanovenia na zvýšenie podielu schémy Spoločenstva na dosahovaní celkového zníženia o viac než 20 %, a to najmä vzhľadom na cieľ Európskej rady dosiahnuť do roku 2020 zníženie o 30 %, ktoré je z vedeckého hľadiska považované za nevyhnutné, ak nemá dôjsť k nebezpečným zmenám klímy.
- (7) Po uzavretí medzinárodnej dohody o zmene klímy medzi Spoločenstvom a tretími krajinami, v súlade s ktorou sa určia príslušné opatrenia na celosvetovej úrovni po roku 2012, bude potrebné zabezpečiť významnú podporu pre získavanie kreditov zo zníženia emisií v týchto krajinách. Do uzavretia takej dohody je však potrebné poskytnúť väčšiu istotu, pokiaľ ide o ďalšie používanie kreditov pochádzajúcich zo štátov mimo Spoločenstva.
- (8) Zatiaľ čo potenciál schémy Spoločenstva potvrdzujú skúsenosti z prvého obdobia obchodovania a dokončenie národných alokačných plánov bude pre druhé obdobie obchodovania znamenať významné zníženie emisií do roku 2012, pri preskúmaní vykonanom v roku 2007 sa potvrdilo, že je nevyhnutné zabezpečiť lepšie harmonizovanú schému obchodovania s emisiami, aby sa lepšie využili výhody, ktoré poskytuje schéma obchodovania s emisiami, aby sa zabránilo narušeniam vnútorného trhu a aby sa uľahčilo prepojenie jednotlivých schém obchodovania s emisiami. Okrem toho je potrebné zabezpečiť lepšiu predvídateľnosť a rozšíriť rozsah pôsobnosti schémy začlenením nových odvetví a nových plynov s cieľom posilniť signál ceny oxidu uhličitého tak, aby sa podnietili potrebné investície, a ponúknuť nové možnosti zníženia emisií, čo bude viesť k nižším celkovým nákladom na zníženie emisií a k zvýšeniu efektívnosti schémy.
- (9) Je potrebné zosúladiť definíciu skleníkových plynov s definíciou používanou v rámci UNFCCC a objasniť stanovovanie a aktualizáciu potenciálu globálneho otepľovania pre jednotlivé skleníkové plyny.
- (10) Schému Spoločenstva je potrebné rozšíriť na ďalšie zariadenia, v ktorých je možné monitorovať emisie, podávať správy o emisiách a overovať emisie s rovnakou úrovňou presnosti, aká sa vzťahuje na požiadavky týkajúce sa monitorovania, podávania správ a overovania, ktoré sú platné v súčasnosti.
- (11) Keď malé zariadenia, ktorých emisie neprekračujú prah 25 000 ton ekvivalentu oxidu uhličitého ročne, podliehajú rovnocenným opatreniam na zníženie emisií skleníkových plynov, najmä pokiaľ ide o daňové opatrenia, mali by mať členské štáty k dispozícii postup na vylúčenie týchto malých zariadení zo schémy obchodovania s emisiami, pokiaľ sa uvedené opatrenia uplatňujú. Aj nemocnice môžu byť vylúčené, ak prijímú rovnocenné opatrenia. Uvedený prah emisií zabezpečuje maximálnu efektívnosť, čo sa týka relatívneho zníženia administratívnych nákladov na každú tonu ekvivalentu oxidu uhličitého vylúčenú zo schémy z dôvodu zjednodušenia administratívy. Ako výsledok odklonu od päťročných alokačných období a s cieľom posilniť istotu a zlepšiť predvídateľnosť schémy je potrebné prijať ustanovenia, ktorými sa určí frekvencia revízií povolení na emisie skleníkových plynov. Úlohou členských štátov je navrhnúť opatrenia uplatňované na malé zariadenia, ktorými sa dosiahne zníženie emisií, ktoré sa rovná zníženiu dosiahnutému schémou Spoločenstva. Takéto opatrenia by mohli zahŕňať zdaňovanie, dohody s priemyselnými odvetviami a právne predpisy. S ohľadom na potrebu znížiť zbytočné administratívne zaťaženie malých zdrojov emisií by členské štáty mohli zaviesť zjednodušené postupy a opatrenia na dosiahnutie súladu s touto smernicou.
- (12) Informácie o uplatňovaní tejto smernice by mali byť ľahko dostupné, a to najmä pre malé a stredné podniky (MSP).
- (13) Pri výpočtoch od stredy obdobia rokov 2008 až 2012 by sa mal celkový objem kvót pre Spoločenstvo lineárne znížovať, čím sa v schéme obchodovania s emisiami zabezpečí postupné a predvídateľné znížovanie emisií. Ročný pokles kvót by sa mal rovnať 1,74 % z kvót vydaných členskými štátmi v súlade s rozhodnutiami Komisie o národných alokačných plánoch členských štátov na obdobie rokov 2008 až 2012, aby schéma Spoločenstva hospodárne prispievala k dosiahnutiu záväzku Spoločenstva znížiť celkové množstvo emisií do roku 2020 aspoň o 20 %.
- (14) Tento príspevok zodpovedá zníženiu emisií v roku 2020 v schéme Spoločenstva o 21 % v porovnaní s úrovňami z roku 2005, pričom sa zohľadňuje vplyv rozšíreného rozsahu pôsobnosti od obdobia rokov 2005 až 2007 do obdobia rokov 2008 až 2012 a údaje o emisiách z roku 2005 v prípade odvetvia, ktorého sa týka obchodovanie s emisiami, použité pri hodnotení národných alokačných plánov Bulharska a Rumunska na obdobie rokov 2008 až 2012, čo vedie k vydaniu maximálneho možného množstva 1 720 miliónov kvót na rok 2020. Presné množstvá emisií sa vypočítajú po tom, ako členské štáty vydajú kvóty podľa rozhodnutí Komisie o svojich národných alokačných plánoch na obdobie rokov 2008 až 2012, keďže schválenie pridelenia kvót pre niektoré zariadenia bolo podmienené odôvodnením a overením ich emisií. Po vydaní kvót na obdobie rokov 2008 až 2012 Komisia zverejní vydané množstvá kvót pre celé Spoločenstvo. V súvislosti so zariadeniami, ktoré budú začlenené do schémy Spoločenstva alebo ktoré budú z tejto schémy vylúčené v období rokov 2008 až 2012 alebo v období od roku 2013, je potrebné množstvá kvót pre celé Spoločenstvo upraviť.
- (15) Ďalšie úsilie, ktoré má vykonať hospodárstvo Spoločenstva, si okrem iného vyžaduje, aby zrevidovaná schéma Spoločenstva fungovala s čo najvyšším stupňom hospodárskej účinnosti a na základe plne harmonizovaných podmienok prideľovania kvót v rámci Spoločenstva. Aukcia by preto mala predstavovať základný princíp prideľovania, keďže ide o najjednoduchší spôsob, ktorý je vo všeobecnosti

považovaný za hospodársky najefektívnejší. Tým by sa mali eliminovať neočakávané zisky a zaručiť, že noví účastníci na trhu a hospodárstva s nadpriemerným rastom budú mať v rámci hospodárskej súťaže rovnakú pozíciu ako už existujúce zariadenia.

(16) S cieľom zachovať environmentálnu a administratívnu účinnosť schémy Spoločenstva, zamedziť narušeniu hospodárskej súťaže a skorému vyčerpaniu rezervy pre nových účastníkov by sa mali harmonizovať pravidlá pre nových účastníkov, aby sa zabezpečilo, že všetky členské štáty prijímú rovnaký prístup, najmä pokiaľ ide o významné rozšírenie kapacity zariadenia. Ich súčasťou by preto mali byť aj ustanovenia na prijatie harmonizovaných pravidiel na vykonávanie tejto smernice. V rámci týchto pravidiel by sa výrazné rozšírenie kapacity malo vždy, keď je to vhodné, definovať ako rozšírenie existujúcej inštalovanej kapacity zariadenia najmenej o 10 % alebo ako podstatné zvýšenie emisií zo zariadenia v súvislosti s nárastom inštalovanej kapacity. Kvóty z rezervy pre nových účastníkov by sa mali prideľovať len v prípade výrazného rozšírenia kapacity zariadenia.

(17) Všetky členské štáty budú musieť vynaložiť značné investície, aby do roku 2020 znížili emisnú náročnosť svojich hospodárstiev, a členské štáty, v ktorých príjem *per capita* značne zaostáva za priemerom Spoločenstva a ktorých hospodárstva sa snažia znížiť rozdiel oproti bohatším členským štátom, budú musieť na zlepšenie energetickej účinnosti vynaložiť značné úsilie. Vzhľadom na snahu o elimináciu narušení hospodárskej súťaže v rámci Spoločenstva a zabezpečenie najvyššieho možného stupňa hospodárskej účinnosti pri transformácii ekonomík EÚ na bezpečné a trvalo udržateľné nízko uhlíkové ekonomiky nie je vhodné zaobchádzať s hospodárskymi odvetviami v jednotlivých členských štátoch v rámci schémy Spoločenstva rôzne. Je preto nevyhnutné vyvinúť iné mechanizmy na podporu snáh členských štátov s relatívne nižším príjmom *per capita* a intenzívnejším očakávaným rastom. Podiel 88 % z celkového množstva kvót, ktoré budú vydražené, by sa mal rozdeliť medzi členské štáty na základe ich relatívneho emisného podielu v schéme Spoločenstva v roku 2005 alebo priemeru za obdobie 2005 až 2007, podľa toho, ktorý údaj je vyšší. 10 % z celkového množstva by sa malo prideliť týmto členským štátom na účely solidarity a rastu v Spoločenstve a použiť na zníženie emisií a prispôbenie sa dôsledkom zmeny klímy. Pri rozdeľovaní týchto 10 % by sa mali zohľadniť úrovne príjmu *per capita* v roku 2005 a perspektívy rastu členských štátov, pričom podiel by mal byť vyšší pre členské štáty s nízkym príjmom *per capita* a vysokou perspektívou rastu. Členské štáty s priemerným príjmom *per capita*, ktorý je o viac než 20 % vyšší ako priemerný príjem v Spoločenstve, by mali k tomuto rozdeleniu prispieť, s výnimkou prípadov, keď priame náklady na celkový balík odhadnuté v hodnotení vplyvu Komisie, ktoré je súčasťou balíka vykonávacích opatrení pre ciele EÚ v oblasti zmeny klímy a obnoviteľnej energie pre rok 2020, prekračujú 0,7 % HDP. Ďalšie 2 %

celkového množstva kvót, ktoré budú vydražené, by sa mali rozdeliť medzi členské štáty, ktorých množstvo emisií skleníkových plynov bolo v roku 2005 aspoň 20 % pod úrovňami ich emisií východiskového roku, ktoré sa na ne uplatňujú podľa Kjótskeho protokolu.

(18) Vzhľadom na to, že je potrebné vynaložiť značné úsilie na boj so zmenou klímy a na prispôbovanie sa jej nevyhnutným dôsledkom, je vhodné využiť minimálne 50 % z výnosov z obchodovania s kvótami formou aukcie na zníženie emisií skleníkových plynov, na prispôbenie sa dôsledkom zmeny klímy, na financovanie výskumu a vývoja v oblasti znižovania emisií a prispôbenia sa zmene klímy, na vývoj obnoviteľných zdrojov energie v súlade so záväzkom Únie, podľa ktorého sa má do roku 2020 zvýšiť podiel energie z obnoviteľných zdrojov na 20 %, na splnenie záväzku Spoločenstva zvýšiť do roku 2020 energetickej účinnosti o 20 %, na environmentálne bezpečné zachytávanie a geologické ukladanie skleníkových plynov, na podporu Globálneho fondu energetickej účinnosti a obnoviteľnej energie a adaptačného fondu, ktorého podmienky fungovania boli stanovené na konferencii o zmene klímy v Poznani (COP 14 a COP/MOP 4), na opatrenia na zabránenie odlesňovaniu a uľahčenie prispôbovania sa rozvojových krajín zmene klímy a riešenie sociálnych dosahov, ako napríklad prípadné zvýšenie cien elektriny pre domácnosti so stredným a nižším príjmom. Tento podiel je podstatne nižší ako očakávané čisté výnosy verejných orgánov z obchodovania formou aukcie, berúc do úvahy potenciálne znížený príjem z daní z príjmu spoločností. Okrem toho výnosy z obchodovania kvót formou aukcie by sa mali použiť na pokrytie správnych výdavkov vynaložených na riadenie schémy Spoločenstva. Táto smernica by mala obsahovať aj ustanovenia týkajúce sa monitorovania využívania výnosov z obchodovania formou aukcie na tieto účely. Poskytovanie informácií o využívaní výnosov však nezbavuje členské štáty povinnosti ustanovenej v článku 88 ods. 3 zmluvy, v ktorom sa ukladá povinnosť oznamovať určité vnútroštátne opatrenia. Táto smernica sa nedotýka výsledku žiadnych budúcich postupov štátnej pomoci, ktoré by sa mohli podniknúť v súlade s článkami 87 a 88 zmluvy.

(19) Od roku 2013 by teda všetky kvóty pre odvetvie elektrickej energie mali podliehať obchodovaniu formou aukcie, pričom toto odvetvie má možnosť premietnuť zvýšenie nákladov na CO₂ do cien, a nemali by sa vydávať žiadne bezodplatné kvóty na zachytávanie a ukladanie CO₂, keďže motivácia pre také postupy vyplýva z faktu, že za uložené emisie nie je potrebné odovzdávať kvóty. S cieľom predísť narušeniam hospodárskej súťaže môžu výrobcovia elektrickej energie dostať bezodplatné kvóty na diaľkové vykurovanie a chladenie a na teplo a chladenie vyrobené prostredníctvom vysokoúčinnnej kogenerácie definovanej v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/8/ES z 11. februára 2004 o podpore kogenerácie založenej na dopyte po využiteľnom teple na vnútornom trhu s energiou⁽¹⁾ v prípade, že by takémuto teplu vyrobenému zariadeniami v iných odvetviach bolo možné prideliť bezodplatné kvóty.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 52, 21.2.2004, s. 50.

- (20) Hlavnou dlhodobou motiváciou pre zachytávanie a ukladanie CO₂ a pre nové technológie výroby energie z obnoviteľných zdrojov je to, že za emisie CO₂, ktoré sú trvalo uložené alebo ktorých vzniku sa zamedzí, sa nebudú musieť odovzdávať kvóty. Aby sa navyše urýchlilo prezentovanie prvých komerčných zariadení inovačných technológií výroby energie z obnoviteľných zdrojov, kvóty z rezervy pre nových účastníkov by sa mali vyčleniť na zabezpečenie garantovanej odmeny pre prvé takéto zariadenia v Únii za množstvo v tonách CO₂, ktoré bolo v dostatočnom rozsahu uložené alebo nebolo vyprodukované, za predpokladu, že v súvislosti s príslušnou technológiou jestvuje dohoda o zdieľaní znalostí. Dodatočné financovanie by sa malo vzťahovať na projekty dostatočného rozsahu, ktoré sú svojím charakterom inovačné a sú v značnej miere spolufinancované zo strany prevádzkovateľa, pričom toto spolufinancovanie v zásade pokrýva viac ako polovicu príslušných investičných nákladov a zohľadňuje životaschopnosť projektu.
- (21) Pre ostatné odvetvia, na ktoré sa vzťahuje schéma Spoločenstva, by sa mal vytvoriť prechodný systém, v ktorom by bezodplatné pridelenie kvót v roku 2013 malo predstavovať 80 % z množstva, ktoré zodpovedá percentuálnemu podielu celkových emisií Spoločenstva v období od roku 2005 do roku 2007, ktoré dané zariadenia emitovali, ako podiel z celkového ročného množstva kvót v celom Spoločenstve. Množstvo bezodplatne pridelených kvót by sa malo preto každý rok znižovať o rovnaké množstvo až na výsledných 30 % bezodplatných kvót v roku 2020, pričom bezodplatné kvóty sa prestanú pridelať v roku 2027.
- (22) V záujme zabezpečenia riadneho fungovania trhov s uhlíkom a elektrickou energiou by sa obchodovanie s kvótami formou aukcie na obdobie po roku 2013 malo začať do roku 2011 a malo by sa zakladať na jasných a objektívnych zásadách stanovených s dostatočným predstihom.
- (23) Prechodné pridelenie bezodplatných kvót pre zariadenia by sa malo uskutočňovať na základe harmonizovaných pravidiel platných v celom Spoločenstve (referenčné úrovne *ex ante*), aby sa minimalizovali narušenia hospodárskej súťaže v Spoločenstve. V uvedených pravidlách by sa mali zohľadniť najúčinnejšie techniky v oblasti skleníkových plynov a energie, alternatívne riešenia a výrobné procesy, používanie biomasy, obnoviteľné zdroje energie, ako aj zachytávanie a ukladanie CO₂. Takéto pravidlá by nemali podporovať zvyšovanie emisií a mali by zaručiť obchodovanie formou aukcie so stále väčším podielom kvót. Aby bolo zaručené správne fungovanie trhu, je potrebné určiť pridelenie kvót ešte pred začiatkom obdobia obchodovania. Uvedené harmonizované pravidlá môžu zohľadňovať aj emisie súvisiace s využívaním odpadových spalných plynov z priemyselných procesov v prípade, keď sa uvoľňovaniu týchto odpadových plynov nedá zabrániť. Pravidlá môžu v tejto súvislosti stanovovať bezodplatné pridelenie kvót prevádzkovateľom zariadení, ktoré spaľujú uvedené odpadové plyny, alebo prevádzkovateľom zariadení, v ktorých tieto plyny vznikajú. Tieto pravidlá by mali zabrániť aj nepatričným narušeniam hospodárskej súťaže na trhoch s elektrickou energiou a vykurovaním a chladením, ktoré sa dodávajú priemyselným zariadeniam. Okrem toho by mali zabrániť nepatričným narušeniam hospodárskej súťaže medzi priemyselnými činnosťami uskutočňovanými v zariadeniach prevádzkovaných samotným prevádzkovateľom a výrobou formou zadávania iným zariadeniam. Uvedené pravidlá by sa mali vzťahovať na nových účastníkov na trhu vykonávajúcich rovnaké činnosti ako existujúce zariadenia, ktoré sú príjemcami prechodne pridelených bezodplatných kvót. Aby sa predišlo narušeniu hospodárskej súťaže v rámci vnútorného trhu, nemali by sa novým účastníkom na trhu vyrábajúcim elektrickú energiu pridelať žiadne bezodplatné kvóty. Kvóty, ktoré zostali v rezerve pre nových účastníkov na trhu v roku 2020, by sa mali obchodovať formou aukcie.
- (24) Spoločenstvo bude aj naďalej viesť rokovania o ambicióznejšej medzinárodnej dohode o zmene klímy, ktorej cieľom je obmedziť nárast globálneho otepľovania o maximálne 2 °C, pričom výraznou podporou pre Spoločenstvo je pokrok, ktorý sa v tejto súvislosti dosiahol na 13. konferencii zmluvných strán UNFCCC a na zasadnutí zmluvných strán Kjótskeho protokolu, ktoré sa uskutočnili 3. – 14. decembra 2007 na Bali v Indonézii. V prípade, že by sa iné rozvinuté krajiny a iné významné zdroje emisií skleníkových plynov nepripojili k tejto medzinárodnej dohode, mohlo by to viesť k zvýšeniu emisií skleníkových plynov v tých tretích krajinách, kde by priemysel nepodliehal porovnateľným obmedzeniam, pokiaľ ide o emisie uhlíka (ďalej len „únik uhlíka“), a zároveň by sa hospodársky znevýhodnili niektoré energeticky náročné priemyselné odvetvia a pododvetvia v Spoločenstve, ktoré sú vystavené hospodárskej súťaži. To by mohlo ohroziť integritu životného prostredia a účinnosť opatrení Spoločenstva. Spoločenstvo by na riešenie rizika týkajúceho sa úniku uhlíka malo prideliť 100 % bezodplatných kvót odvetviám alebo pododvetviám, ktoré spĺňajú príslušné kritériá. Vymedzenie týchto odvetví alebo pododvetví a požadovaných opatrení by malo byť predmetom opätovného posúdenia, aby sa zabezpečilo, že sa prijímajú potrebné opatrenia a že nedôjde k nadmernej kompenzáci. V prípade tých špecifických odvetví alebo pododvetví, kde je možné náležite odôvodniť, že riziku úniku uhlíka nemožno predísť inak, kde výroba elektrickej energie tvorí vysoký podiel výrobných nákladov a vyrába sa hospodárne, môže sa v prijatom opatrení zohľadniť spotreba elektrickej energie vo výrobnom procese, bez zmeny celkového množstva kvót. Riziko úniku uhlíka v týchto odvetviach alebo pododvetviach by sa malo vyhodnocovať na základe trojmiestneho číselného kódu (kód NACE-3) alebo v prípade potreby a dostupnosti príslušných údajov na základe štvormiestneho číselného kódu (kód NACE-4).
- (25) Komisia by preto mala do 30. júna 2010 preskúmať situáciu, skonzultovať stav so všetkými relevantnými sociálnymi partnermi a na základe výsledku medzinárodných rokovaní predložiť správu spolu s príslušnými návrhmi. V tejto súvislosti by Komisia mala do 31. decembra 2009 stanoviť, v prípade ktorých energeticky náročných priemyselných odvetví a pododvetví by mohol hroziť únik uhlíka. Základom analýzy by mal byť odhad neschopnosti priemyslu premietnuť náklady na potrebné kvóty do cien produktov bez toho, aby došlo k výraznej strate trhového podielu v porovnaní so zariadeniami mimo Spoločenstva, ktoré podobné kroky na zníženie ich emisií nepodnikajú. Energeticky náročným priemyselným odvetviám, v prípade ktorých hrozí vysoké riziko úniku uhlíka, by sa mohlo

prideliť viac bezodplatných kvót, resp. by bolo vhodné zaviesť účinný vyrovnávací systém pre emisie oxidu uhličitého, ktorým by sa zariadenia Spoločenstva s významným rizikom úniku uhlíka a zariadenia z tretích krajín dostali na porovnateľnú úroveň. Takýto systém by mohol uvaliť na dovozcov požiadavky, ktoré by neboli menej priaznivé ako požiadavky vzťahujúce sa na zariadenia v rámci Spoločenstva, napríklad vyžadovať odovzdávanie kvót. Taký postup však musí byť v súlade s princípmi UNFCCC, predovšetkým s princípom spoločných, no diferencovaných záväzkov a príslušných schopností, s ohľadom na konkrétnu situáciu v najmenej rozvinutých krajinách. Musí byť tiež v súlade s medzinárodnými záväzkami Spoločenstva vrátane záväzkov podľa dohody WTO.

(26) Diskusie v Európskej rade týkajúca sa určenia odvetví a pododvetví, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, majú osobitný charakter a žiadnym spôsobom neovplyvňujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu v súlade s článkom 202 zmluvy.

(27) Členské štáty môžu uznať za potrebné dočasne poskytovať kompenzáciu určitým zariadeniam, v prípade ktorých bolo zistené značné riziko úniku uhlíka v súvislosti s premietnutím nákladov spojených s emisiami skleníkových plynov do cien elektrickej energie. Takáto pomoc by sa mala poskytovať iba vtedy, keď je nevyhnutná a primeraná, pričom by sa malo zabezpečiť, aby boli zachované stimuly schémy Spoločenstva týkajúce sa úspor energie a motivovania k presunu dopytu od tradične vyrábanej elektrickej energie smerom k ekologicky vyrábanej elektrickej energii.

(28) S cieľom zabezpečiť rovnaké podmienky hospodárskej súťaže v rámci Spoločenstva je potrebné harmonizovať používanie kreditov za zníženie emisií mimo Spoločenstva prevádzkovateľmi v rámci schémy Spoločenstva. V Kjótskom protokole sa stanovujú kvantifikované emisné ciele pre rozvinuté krajiny na obdobie od roku 2008 do roku 2012 a ustanovujú sa v nich certifikované zníženia emisií (CER) z projektov Mechanizmu čistého rozvoja (CDM) a jednotky zníženia emisií (ERU) z projektov spoločnej implementácie (JI) a ich používanie v rozvinutých krajinách s cieľom splniť časť týchto cieľov. Zatiaľ čo Kjótsky protokol nepovoľuje vydávanie ERU po roku 2013 bez toho, aby boli kvantifikované nové emisné ciele pre hostiteľské krajiny, kredity CDM môžu byť potenciálne vydávané aj naďalej. Po uzavretí medzinárodnej dohody o zmene klímy by sa malo zabezpečiť ďalšie používanie CER a ERU v krajinách, ktoré ratifikovali uvedenú dohodu. V prípade, že k uzavretiu takej dohody nedôjde, malo by plánované ďalšie používanie CER a ERU nepriaznivý vplyv na túto motiváciu a skomplikovalo by sa dosiahnutie cieľa Spoločenstva zvýšiť podiel obnoviteľných zdrojov energie. CER

a ERU majú byť používané v súlade s cieľmi Spoločenstva podporovať energetickú účinnosť, inovácie a technologický rozvoj a dosiahnuť, aby podiel energie z obnoviteľných zdrojov do roku 2020 tvoril 20 % celkovej produkcie. Ak je to v súlade s dosahovaním uvedených cieľov, je potrebné zabezpečiť možnosť uzatvorenia dohody s tretími krajinami s cieľom poskytnúť motivácie na zníženie emisií v týchto krajinách, ktoré prinesú skutočné ďalšie zníženia emisií skleníkových plynov a budú stimulovať inovácie v podnikoch so sídlom v Spoločenstve a technologický rozvoj v tretích krajinách. Také dohody môže ratifikovať viac krajín. Keď Spoločenstvo schváli prijateľnú medzinárodnú dohodu o zmene klímy, mal by sa rozšíriť prístup ku kreditom z projektov uskutočnených v tretích krajinách a zároveň by sa mala zvýšiť úroveň zníženia emisií, ktorá sa má dosiahnuť prostredníctvom schémy Spoločenstva.

(29) Aby bola zachovaná predvídateľnosť, prevádzkovatelia by mali mať istotu o možnostiach využívania CER a ERU po roku 2012 po úroveň, ktorú mali povolenú na obdobie od roku 2008 do roku 2012, pričom CER a ERU pochádzajú z typov projektov, ktoré sa mohli používať v schéme Spoločenstva počas obdobia od roku 2008 do roku 2012. Keďže členské štáty nemôžu do roku 2015 podľa medzinárodných dohôd počas záväzných období realizovať prenos CER a ERU, ktoré sú vo vlastníctve prevádzkovateľov (operácie s CER a ERU), a len ak členský štát povolí operácie s týmito CER a ERU v rámci obmedzených práv na operácie s takýmito kreditmi, je potrebné poskytnúť túto istotu, a to tak, že sa členským štátom uloží povinnosť povoliť prevádzkovateľom vymieňanie CER a ERU, ktoré boli vydané v súvislosti so znížením emisií pred rokom 2012, za kvóty s platnosťou od roku 2013. Členské štáty by však nemali byť povinné prijímať CER a ERU, ak nie je isté, že ich budú môcť využiť v rámci svojich existujúcich medzinárodných záväzkov, a preto by sa táto požiadavka nemala vzťahovať na obdobie po 31. marci 2015. Prevádzkovatelia by mali mať rovnakú istotu, pokiaľ ide o CER, ktoré boli vydané v rámci projektov, ktoré sa zriadili pred rokom 2013, v súvislosti so znížením emisií od roku 2013. Je dôležité, aby kredity z projektov, ktoré prevádzkovatelia používajú, predstavovali skutočné, overiteľné, dodatočné a trvalé zníženie emisií, boli jasným prínosom pre trvalo udržateľný rozvoj a nemali významný negatívny vplyv na životné prostredie alebo sociálny dosah. Mal by sa stanoviť postup, ktorý by umožnil vyňať určité typy projektov.

(30) V prípade, že sa uzavretie medzinárodnej dohody o zmene klímy oneskorí, mala by byť k dispozícii možnosť využívania kreditov z projektov vysokej kvality v schéme Spoločenstva prostredníctvom dohôd s tretími krajinami. Takéto dvojstranné alebo viacstranné dohody by umožnili, aby boli projekty, ktoré generovali ERU do roku 2012, no v zmysle Kjótskeho protokolu v tom už nemôžu pokračovať, aj naďalej uznávané v schéme Spoločenstva.

- (31) Najmenej rozvinuté krajiny sú najcitlivejšie na dosah zmien klímy a sú zodpovedné iba za veľmi nízku úroveň emisií skleníkových plynov. Preto pri prerozdeľovaní výnosov z obchodovania formou aukcie, ktoré sú určené na ľahšie prispôsobenie rozvojových krajín dôsledkom zmien klímy, je potrebné prednostne sa zamerať na potreby najmenej rozvinutých krajín. Vzhľadom na to, že v týchto krajinách sa zriadilo veľmi málo projektov CDM, je vhodné zaručiť akceptovanie kreditov z projektov, ktoré sa v najmenej rozvinutých krajinách začnú po roku 2012, a to aj v prípade neuzavretia medzinárodnej dohody o zmene klímy, ak tieto projekty majú jasnú doplnkovú hodnotu a prispievajú k trvalo udržateľnému rozvoju. Tento postup by si však mali nárokovvať najmenej rozvinuté krajiny do roku 2020 za predpokladu, že dovtedy ratifikujú buď medzinárodnú dohodu o zmene klímy, alebo dvojstrannú či viacstrannú dohodu so Spoločenstvom.
- (32) Keď sa uzavrie medzinárodná dohoda o zmene klímy, budú sa môcť využiť dodatočné kredity až do polovice dodatočných znížení uskutočnených v schéme Spoločenstva a vysokokvalitné kredity CDM z tretích krajín by mali byť akceptované v schéme Spoločenstva od roku 2013, a to iba po tom, čo tieto krajiny ratifikujú medzinárodnú dohodu.
- (33) Spoločenstvo a jeho členské štáty by mali povoliť projektové aktivity, iba ak majú všetci účastníci projektu sídlo v krajine, ktorá uzatvorila medzinárodnú dohodu týkajúcu sa takýchto projektov; toto opatrenie má za cieľ, aby schému nevyužívali spoločnosti z krajín, ktoré medzinárodnú dohodu neuzatvorili, okrem prípadov, keď majú sídlo v tretích krajinách, v subfederálnych alebo regionálnych správnych celkoch, ktoré sú prepojené so schémou Spoločenstva.
- (34) Skutočnosťou, že niektoré ustanovenia tejto smernice odkazujú na schválenie medzinárodnej dohody o zmene klímy Spoločenstvom, nie je dotknuté uzavretie tejto dohody aj členskými štátmi.
- (35) Na základe nadobudnutých skúseností je potrebné zdokonaľiť predpisy schémy Spoločenstva týkajúce sa monitorovania emisií, podávania správ o emisiách a overovania emisií.
- (36) Únia by sa mala usilovať o vytvorenie medzinárodne uznávaného systému na obmedzenie odlesňovania a zvýšenie zalesňovania a obnovy lesov, ako aj o podporovanie cieľa týkajúceho sa vytvorenia mechanizmov financovania v rámci UNFCCC, pričom zohľadní existujúce opatrenia, a to ako súčasť účinnej, efektívnej, spravodlivej a súdržnej finančnej štruktúry v rámci medzinárodnej dohody o zmene klímy, ktorá sa má dosiahnuť na konferencii o zmene klímy (COP 15 a COP/MOP 5) v Kodani.
- (37) S cieľom jasne uviesť, že smernica 2003/87/ES sa vzťahuje na všetky typy kotlov, horákov, turbín, ohrievačov, priemyselných pecí, spaľovacích pecí, vypaľovacích pecí, sušiacich pecí, pecí, sušičiek, motorov, palivových článkov, chemických spaľovacích jednotiek, fakiel resp. poľných horákov a termických alebo katalytických jednotiek dodatočného spaľovania, je potrebné pridať vymedzenie pojmu spaľovanie.
- (38) S cieľom zabezpečiť, aby bolo možné prenášať kvóty medzi osobami v rámci Spoločenstva bez akýchkoľvek obmedzení a aby bolo možné schému Spoločenstva spájať so schémami obchodovania s emisiami v tretích krajinách, subfederálnych a regionálnych správnych celkoch, všetky kvóty by mali byť od januára 2012 evidované v registri Spoločenstva zriadenom na základe rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 280/2004/ES z 11. februára 2004 o mechanizme sledovania emisií skleníkových plynov v Spoločenstve a uplatňovania Kjótskeho protokolu⁽¹⁾. Malo by sa tak stať bez toho, aby bola dotknutá správa národných registrov pre emisie, ktoré nie sú zahrnuté v systéme Spoločenstva. Register Spoločenstva by mal poskytovať služby rovnakej kvality ako národné registre.
- (39) V období od roku 2013 by malo byť environmentálne bezpečné zachytávanie, transport a geologické ukladanie CO₂ harmonizovaným spôsobom zahrnuté v schéme Spoločenstva.
- (40) Je potrebné zabezpečiť vzájomné uznávanie kvót medzi schémou Spoločenstva a inými povinnými schémami obchodovania s emisiami skleníkových plynov, ktoré určujú absolútne limity emisií ktorejkoľvek tretej krajiny alebo subfederálneho alebo regionálneho správneho celku.
- (41) Tretie krajiny susediace s Úniou treba podnietiť k tomu, aby sa pripojili k schéme Spoločenstva, pokiaľ spĺňajú ustanovenia tejto smernice. V rámci rokovanií s kandidátskymi krajinami, potenciálnymi kandidátskymi krajinami a s krajinami, na ktoré sa vzťahuje európska politika susedstva, a v rámci poskytovania finančnej a technickej pomoci týmto krajinám by Komisia mala vynaložiť maximálne úsilie na presadenie tohto cieľa. Tým by sa zjednodušil prenos technológií a poznatkov do týchto krajín, čo je dôležitým prostriedkom na zabezpečenie hospodárskych, environmentálnych a sociálnych výhod pre všetky.
- (42) Touto smernicou by sa malo ustanoviť uzatváranie dohôd na uznávanie kvót medzi schémou Spoločenstva a inými povinnými schémami obchodovania s emisiami skleníkových plynov s absolútnymi maximálnymi hodnotami emisií, ktoré sú kompatibilné so schémou Spoločenstva, pričom sa prihliada na náročnosť cieľov v oblasti životného prostredia a existenciu dôkladného a porovnateľného mechanizmu monitorovania, vykazovania a overovania emisií a systému dohľadu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 49, 19.2.2004, s. 1.

- (43) Na základe skúseností získaných v rámci schémy Spoločenstva by malo byť možné vydávať kvóty na projekty, ktorými sa znižujú emisie skleníkových plynov, za predpokladu, že sa tieto projekty uskutočňujú v súlade s harmonizovanými pravidlami prijatými na úrovni Spoločenstva a na základe týchto projektov nedôjde k dvojitému započítaniu zníženia emisií alebo zabráneniu rozšírenia pôsobnosti systému Spoločenstva alebo k prijímaniu iných strategických opatrení na zníženie emisií, ktoré nepatria do systému Spoločenstva.
- (44) Opatrenia potrebné na vykonávanie tejto smernice by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽¹⁾.
- (45) Komisia by predovšetkým mala byť splnomocnená na prijatie opatrení týkajúcich sa harmonizácie predpisov vymedzujúcich nových účastníkov, obchodovania s kvótami formou aukcie, prechodného pridelovania kvót v rámci celého Spoločenstva, vypracovania kritérií a metód používaných pri výbere určitých demonštračných projektov, vypracovania zoznamu odvetví alebo pododvetví, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, využívania kreditov, monitorovania emisií, podávania správ o emisiách a overovania emisií, akreditácie overovateľov a vykonávania harmonizovaných pravidiel týkajúcich sa projektov, ako aj zmeny a doplnenia niektorých príloh. Keďže tieto opatrenia majú všeobecnú pôsobnosť a ich cieľom je zmeniť nepodstatné prvky smernice 2003/87/ES, okrem iného jej doplnením o nové nepodstatné prvky, musia sa prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou ustanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES.
- (46) Smernica 2003/87/ES by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť.
- (47) Je vhodné zabezpečiť rýchlu transpozíciu tých ustanovení, ktoré poskytujú prípravu na zrevidované fungovanie schémy Spoločenstva v období od roku 2013.
- (48) V záujme správneho ukončenia obdobia obchodovania v období od roku 2008 až 2012 by sa ustanovenia smernice 2003/87/ES, zmenenej a doplnenej smernicou 2004/101/ES ⁽²⁾, smernicou 2008/101/ES ⁽³⁾ a nariadením

(ES) č. 219/2009 ⁽⁴⁾, mali aj naďalej uplatňovať bez toho, aby bola dotknutá možnosť Komisie prijímať opatrenia potrebné na zrevidované fungovanie schémy Spoločenstva v období od roku 2013.

- (49) Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté články 87 a 88 zmluvy.
- (50) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznávané predovšetkým Chartou základných práv Európskej únie.
- (51) Keďže ciele tejto smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodu rozsahu a dôsledkov tejto smernice ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, Spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedených cieľov.
- (52) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva ⁽⁵⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby vo vlastnom záujme a v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a transpozíčnými opatreniami,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny a doplnenia smernice 2003/87/ES

Smernica 2003/87/ES sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. do článku 1 sa dopĺňajú tieto odseky:

„Táto smernica zároveň ustanovuje, že je potrebné znížiť emisie skleníkových plynov s cieľom prispieť k takým úrovniam zníženia, ktoré sa z vedeckého hľadiska považujú za nevyhnutné na zabránenie nebezpečnej zmeny klímy.

Táto smernica tiež ustanovuje opatrenia na hodnotenie a zavedenie prísnejšieho záväzku Spoločenstva v oblasti znižovania emisií, presahujúceho 20 %, ktorý sa má uplatniť na základe toho, že Spoločenstvo odsúhlasí medzinárodnú dohodu o zmene klímy vedúcu k zníženiu emisií skleníkových plynov nad rámec zníženia požadovaného v článku 9, čoho prejavom je aj záväzok vo výške 30 % schválený na samite Európskej rady v marci 2007.“;

(1) Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

(2) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/101/ES z 27. októbra 2004, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/87/ES o vytvorení systému obchodovania s kvótami emisií skleníkových plynov v rámci Spoločenstva s ohľadom na projektové mechanizmy Kjótskeho protokolu (Ú. v. EÚ L 338, 13.11.2004, s. 18).

(3) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/101/ES z 19. novembra 2008, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/87/ES s cieľom začleniť činnosti leteckej dopravy do systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v rámci Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 8, 13.1.2009, s. 3).

(4) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 z 11. marca 2009 o prispôbení určitých nástrojov, na ktoré sa vzťahuje postup uvedený v článku 251 zmluvy, rozhodnutiu Rady 1999/468/ES, pokiaľ ide o regulačný postup s kontrolou (Ú. v. EÚ L 87, 31.3.2009, s. 109).

(5) Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

2. článok 3 sa mení a dopĺňa takto:

a) písmeno c) sa nahrádza takto:

„c) ‚skleníkové plyny‘ sú plyny uvedené v prílohe II a iné plynné zložky atmosféry, prírodné aj antropogénne, ktoré absorbujú a znova vyžarujú infračervené žiarenie;“;

b) písmeno h) sa nahrádza takto:

„h) ‚nový účastník‘ je:

- akékoľvek zariadenie, ktoré vykonáva jednu alebo viac činností uvedených v prílohe I a ktoré prvýkrát získalo povolenie na emisie skleníkových plynov po 30. júni 2011,
- akékoľvek zariadenie, ktoré prvýkrát vykonáva činnosť zahrnutú do schémy Spoločenstva podľa článku 24 ods. 1 alebo 2, alebo
- akékoľvek zariadenie, ktoré vykonáva jednu alebo viac činností uvedených v prílohe I alebo činnosť zahrnutú do schémy Spoločenstva podľa článku 24 ods. 1 alebo 2 a ktorého kapacita bola výrazne rozšírená po 30. júni 2011, a to iba v súvislosti s týmto rozšírením.“;

c) dopĺňajú sa tieto písmená:

- „t) ‚spaľovanie‘ je každá oxidácia palív bez ohľadu na to, akým spôsobom sa využíva teplo, elektrická alebo mechanická energia, ktoré boli vyrobené v tomto procese, a ostatné priamo s tým spojené činnosti vrátane mokrého čistenia odpadového plynu;
- u) ‚výrobca elektrickej energie‘ je zariadenie, ktoré 1. januára 2005 alebo po tomto dátume vyrábalo elektrickú energiu na predaj tretím stranám a v ktorom sa nevykonáva žiadna činnosť uvedená v prílohe I okrem ‚spaľovania palív‘.“;

3. v článku 3c ods. 2 sa slová „článku 11 ods. 2“ nahrádzajú slovami „článku 13 ods. 1“;

4. v článku 3g sa slová „usmerneniami prijatými podľa článku 14“ nahrádzajú slovami „nariadením uvedeným v článku 14“;

5. článok 4 sa nahrádza takto:

„Článok 4

Povolenia na emisie skleníkových plynov

Členské štáty zabezpečia, aby od 1. januára 2005 žiadne zariadenia nevykonávali činnosti uvedené v prílohe I, ktoré majú za následok emisie skleníkových plynov špecifikované vo vzťahu k danej činnosti, pokiaľ ich prevádzkovateľ nie je

držiteľom povolenia vydaného príslušným orgánom v súlade s článkami 5 a 6, alebo dané zariadenie nie je vylúčené zo schémy Spoločenstva podľa článku 27. Toto sa uplatňuje aj na zariadenia, ktoré boli zahrnuté podľa článku 24.“;

6. článok 5 písm. d) sa nahrádza takto:

„d) opatrení pripravovaných na monitorovanie emisií a podávanie správ o emisiách v súlade s nariadením uvedeným v článku 14.“;

7. článok 6 sa mení a dopĺňa takto:

a) do odseku 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Príslušný orgán preskúma aspoň každých päť rokov povolenie na emisie skleníkových plynov a v prípade potreby vykoná akékoľvek zmeny a doplnenia.“;

b) odsek 2 písm. c) sa nahrádza takto:

„c) plán monitorovania, ktorý spĺňa požiadavky podľa nariadenia uvedeného v článku 14. Členské štáty môžu prevádzkovateľom umožniť aktualizáciu plánov monitorovania bez toho, aby zmenili povolenie. Prevádzkovatelia predkladajú všetky aktualizované plány monitorovania príslušnému orgánu na schválenie.“;

8. článok 7 sa nahrádza takto:

„Článok 7

Zmeny v súvislosti so zariadeniami

Prevádzkovateľ informuje príslušný orgán o každej pripravovanej zmene charakteru fungovania zariadenia, o každom jeho rozšírení alebo významnom znížení jeho kapacity, ktoré si môže vyžadovať aktualizáciu povolenia na emisie skleníkových plynov. Príslušný orgán aktualizuje povolenie, ak je to vhodné. Ak dôjde k zmene identity prevádzkovateľa zariadenia, príslušný orgán aktualizuje povolenie tak, aby obsahovalo meno a adresu nového prevádzkovateľa.“;

9. článok 9 sa nahrádza takto:

„Článok 9

Množstvo kvót pre celé Spoločenstvo

Množstvo kvót pre celé Spoločenstvo, ktoré sa od roku 2013 začne vydávať každoročne, sa lineárne zníži od polovice obdobia rokov 2008 až 2012. V porovnaní s priemerným celkovým ročným množstvom kvót, ktoré členské štáty vydali v súlade s rozhodnutiami Komisie o ich národných alokačných plánoch na obdobie rokov 2008 až 2012, sa množstvo zníži o lineárny koeficient 1,74 %.

Komisia do 30. júna 2010 uverejní absolútne množstvo kvót pre celé Spoločenstvo na rok 2013, založené na celkových množstvách kvót, ktoré členské štáty vydali alebo majú vydať v súlade s rozhodnutiami Komisie o ich národných alokačných plánoch na obdobie rokov 2008 až 2012.

Komisia preskúma lineárny koeficient a v prípade potreby predloží od roku 2020 Európskemu parlamentu a Rade návrh s cieľom prijať rozhodnutie do roku 2025.“;

10. vkladá sa tento článok:

„Článok 9a

Úprava množstva kvót pre celé Spoločenstvo

1. V prípade zariadení, ktoré boli začlenené do schémy Spoločenstva v období rokov 2008 až 2012 podľa článku 24 ods. 1, sa množstvo kvót, ktoré sa majú vydať od 1. januára 2013, upraví tak, aby vyjadrovalo priemerné ročné množstvo kvót vydaných pre tieto zariadenia v období ich začlenenia do schémy, upravené o lineárny koeficient uvedený v článku 9.

2. V prípade zariadení, ktoré vykonávajú činnosti uvedené v prílohe I a ktoré sú do schémy Spoločenstva začlenené len od roku 2013, členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia takýchto zariadení predkladali príslušným orgánom riadne podložené a nezávisle overené údaje o emisiách s cieľom zohľadniť ich pri úprave množstva kvót pre celé Spoločenstvo, ktoré sa majú vydať.

Všetky takéto údaje sa predložia relevantnému príslušnému orgánu do 30. apríla 2010 v súlade s ustanoveniami prijatými podľa článku 14 ods. 1.

Ak sú predložené údaje riadne podložené, príslušný orgán ich oznámi Komisii do 30. júna 2010 a množstvo kvót, ktoré sa má vydať, upravené o lineárny koeficient uvedený v článku 9, sa zodpovedajúcim spôsobom upraví. V prípade zariadení produkujúcich iné skleníkové plyny než CO₂ môže príslušný orgán oznámiť nižší objem emisií v súlade potenciálom zníženia emisií uvedených zariadení.

3. Komisia uverejní upravené množstvá uvedené v odsekoch 1 a 2 do 30. septembra 2010.

4. V prípade zariadení, ktoré sú vylúčené zo schémy Spoločenstva v súlade s článkom 27, množstvo kvót pre celé Spoločenstvo, ktoré sa majú vydať od 1. januára 2013, sa upraví smerom nadol tak, aby vyjadrovalo priemerné ročné overené emisie z týchto zariadení v období rokov 2008 až 2010 upravené o lineárny koeficient uvedený v článku 9.“;

11. článok 10 sa nahrádza takto:

„Článok 10

Obchodovanie s kvótami formou aukcie

1. So všetkými kvótami, ktoré nie sú pridelené bezodplatne v súlade s článkom 10a a 10c, budú členské štáty od roku 2013 obchodovať formou aukcie. Komisia do 31. decembra 2010 určí a zverejní odhadované množstvo kvót, s ktorými sa má obchodovať formou aukcie.

2. Celkové množstvo kvót, s ktorým obchoduje každý členský štát formou aukcie, má toto zloženie:

- 88 % celkového množstva kvót, s ktorými sa má obchodovať formou aukcie, je rozdelených medzi členské štáty podielom, ktorý je totožný s podielom overených emisií príslušného členského štátu podľa schémy Spoločenstva za rok 2005 alebo s ich priemerom za obdobie rokov 2005 až 2007, podľa toho, ktorý údaj je vyšší;
- 10 % celkového množstva kvót, s ktorými sa má obchodovať, rozdelených medzi určité členské štáty na účely solidarity a rastu v Spoločenstve, čím sa zvýši množstvo kvót, s ktorými tieto členské štáty obchodujú formou aukcie podľa písmena a) na základe percentuálnych podielov uvedených v prílohe IIa, a
- 2 % celkového množstva kvót, s ktorými sa má obchodovať, je rozdelených medzi členské štáty, ktorých množstvo emisií skleníkových plynov bolo v roku 2005 aspoň 20 % pod úrovňou ich emisií vo východiskovom roku určenej pre tieto štáty podľa Kjótskeho protokolu. Rozdelenie týchto percentuálnych hodnôt medzi príslušné členské štáty je uvedené v prílohe IIb.

Na účely písmena a) sa podiel členských štátov, ktoré sa nezúčastnili na schéme Spoločenstva v roku 2005, vypočíta na základe ich overených emisií podľa schémy Spoločenstva v roku 2007.

V prípade potreby sa percentuálne podiely uvedené v písmenách b) a c) primerane upravujú, aby rozdelenie predstavovalo 10 % a 2 %.

3. Členské štáty určujú, ako sa použijú príjmy pochádzajúce z obchodovania s kvótami formou aukcie. Aspoň 50 % príjmov z obchodovania s kvótami formou aukcie podľa odseku 2, vrátane všetkých príjmov z obchodovania s kvótami formou aukcie uvedenej v odseku 2 písm. b) a c) alebo ekvivalent vyjadrený vo finančnej hodnote týchto príjmov by sa malo použiť na jednu alebo viaceré z týchto aktivít:

- zníženie emisií skleníkových plynov vrátane príspevku do Globálneho fondu energetickej účinnosti a obnoviteľnej energie a do adaptačného fondu, ktorého podmienky fungovania boli stanovené na konferencii o zmene klímy v Poznani (COP 14 a COP/MOP 4), prisposobenie sa dôsledkom zmeny klímy a financovanie výskumu a vývoja, ako aj demonštračných projektov

v oblasti znižovania emisií a prispôsobovania sa zmene klímy vrátane účasti na iniciatívach v rámci európskeho strategického plánu pre energetické technológie a európskych technologických platforiem;

- b) vývoj obnoviteľných energií s cieľom splniť záväzok Spoločenstva, podľa ktorého sa má do roku 2020 využívať 20 % obnoviteľných energií, ako aj vývoj ďalších technológií, ktoré prispievajú k prechodu na bezpečné a trvalo udržateľné hospodárstvo s nízkymi emisiami CO₂, a pomoc splniť záväzok Spoločenstva zvýšiť do roku 2020 energetickú účinnosť o 20 %;
- c) opatrenia na zabránenie odlesňovaniu a na zvyšovanie zalesňovania a obnovy lesov v rozvojových krajinách, ktoré ratifikujú medzinárodnú dohodu o zmene klímy; prenos technológií a uľahčenie prispôsobovania sa nepriaznivým dôsledkom zmeny klímy v týchto krajinách;
- d) sekvestrácia prostredníctvom lesníctva v Spoločenstve;
- e) environmentálne bezpečné zachytávanie a geologické ukladanie CO₂, najmä z elektrární na fosílna palivá tuhého skupenstva a z celého radu priemyselných odvetví a pododvetví vrátane zachytávania a ukladania v tretích krajinách;
- f) podpora prechodu k formám dopravy s nízkymi emisiami a k verejnej doprave;
- g) financovanie výskumu a vývoja v oblasti energetickej účinnosti a čistých technológií v odvetviach, na ktoré sa vzťahuje táto smernica;
- h) opatrenia, ktorých cieľom je zvýšiť energetickú účinnosť a zlepšiť izoláciu alebo poskytovať finančnú podporu na riešenie sociálnych aspektov v domácnostiach s nižším a stredným príjmom;
- i) pokrytie správnych výdavkov na riadenie schémy Spoločenstva.

Považuje sa, že členské štáty splnili ustanovenia tohto odseku, ak zaviedli a vykonávajú politiky fiškálnej alebo finančnej podpory, a to aj v rozvojových krajinách, alebo ak vykonávajú vnútroštátne regulačné politiky na posilnenie finančnej podpory, ktoré boli vytvorené na dosiahnutie cieľov ustanovených v prvom pododseku a ktorých hodnota zodpovedá najmenej 50 % príjmov z obchodovania s kvótami formou aukcie podľa odseku 2 vrátane všetkých príjmov z obchodovania s kvótami formou aukcie uvedenej v odseku 2 písm. b) a c).

Členské štáty vo svojich správach predložených podľa rozhodnutia č. 280/2004/ES informujú Komisiu o využití príjmov a o opatreniach prijatých podľa tohto odseku.

4. Do 30. júna 2010 Komisia prijme nariadenie o harmonograme, správe a iných aspektoch obchodovania formou aukcie, aby sa zabezpečilo jeho vykonávanie otvoreným, transparentným, harmonizovaným a nediskriminačným spôsobom. Na tieto účely by postup mal byť predvídateľný, najmä v súvislosti s harmonogramom a postupnosťou aukcií a odhadovanými množstvami kvót, ktoré sa sprístupnia.

Aukcie sa navrhnu tak, aby:

- a) prevádzkovatelia, a najmä MSP, na ktoré sa vzťahuje schéma Spoločenstva, mali zabezpečený úplný, spravodlivý a rovný prístup;
- b) všetci účastníci mali prístup k rovnakým informáciám v rovnakom čase a aby účastníci neohrozovali priebeh aukcie;
- c) organizácia aukcií a účasť na nich boli efektívne z hľadiska nákladov a aby sa predchádzalo zbytočným administratívnym nákladom a
- d) bol zabezpečený prístup ku kvótam pre malé zdroje emisií.

Toto opatrenie zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijme v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3.

Členské štáty podávajú o každej aukcii správu týkajúcu sa riadneho vykonávania pravidiel obchodovania formou aukcie, najmä v súvislosti so spravodlivým a otvoreným prístupom, transparentnosťou, tvorbou cien a technickými a prevádzkovými aspektmi. Tieto správy sa predkladajú do jedného mesiaca od predmetnej aukcie a uverejňujú sa na internetovej stránke Komisie.

5. Komisia monitoruje fungovanie európskeho trhu s uhlíkom. Každoročne predkladá Európskemu parlamentu a Rade správu o fungovaní trhu s uhlíkom, ktorá obsahuje informácie o priebehu aukcií, likvidite a obchodovaných objemoch. Členské štáty v prípade potreby zabezpečia, aby boli Komisii poskytnuté všetky relevantné informácie najneskôr dva mesiace pred tým, ako Komisia správu schváli.“;

12. vkladajú sa tieto články:

„Článok 10a

Prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania platné v celom Spoločenstve

1. Do 31. decembra 2010 Komisia prijme plne harmonizované vykonávacie opatrenia pre celé Spoločenstvo na prideľovanie kvót uvedených v odsekoch 4, 5, 7 a 12 vrátane akýchkoľvek potrebných ustanovení na harmonizované uplatňovanie odseku 19.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3.

Opatreniami uvedenými v prvom pododseku sa v možnom rozsahu určia referenčné úrovne *ex ante* pre celé Spoločenstvo, aby sa zabezpečilo, že sa pridelovanie uskutoční spôsobom, ktorý nemotivuje k zvyšovaniu emisií, ale naopak motivuje k znižovaniu emisií skleníkových plynov a energeticky účinným technikám, pričom sa tam, kde sú k dispozícii príslušné zariadenia, zohľadnia najúčinnšie techniky, náhrady, alternatívne výrobné procesy, vysoko účinná kogenerácia, účinné získavanie energie z odpadových plynov, využívanie biomasy a zachytávanie a ukladanie CO₂. V súvislosti s výrobou elektrickej energie sa nepridelujú žiadne bezodplatné kvóty, s výnimkou prípadov, na ktoré sa vzťahuje článok 10c, a s výnimkou elektrickej energie vyrábanej z odpadových plynov.

Tieto referenčné úrovne sa pre každé odvetvie a pododvetvie v zásade vypočítavajú na základe produktov, a nie vstupov, čo umožní maximálne zníženie emisií skleníkových plynov a čo najväčšie úspory vďaka energetickej účinnosti v celom výrobnom procese v rámci príslušného odvetvia alebo pododvetvia.

Pri určovaní zásad pre stanovovanie referenčných úrovní *ex ante* v konkrétnych odvetviach a pododvetviach Komisia konzultuje s príslušnými zainteresovanými stranami vrátane daných odvetví a pododvetví.

Keď Spoločenstvo schváli medzinárodnú dohodu o zmene klímy, ktorá povedie k záväznému zníženiu emisií skleníkových plynov porovnateľnému so znížením emisií Spoločenstva, Komisia preskúma tieto opatrenia s cieľom zabezpečiť, že bezodplatné pridelovanie sa uskutoční len v prípadoch, keď je plne odôvodnené v zmysle uvedenej dohody.

2. Pri určovaní zásad pre stanovovanie referenčných úrovní *ex ante* v konkrétnych odvetviach alebo pododvetviach je východiskovým bodom priemerný výkon, ktorý v danom odvetví alebo pododvetví dosiahlo 10 % najúčinnjších zariadení v Spoločenstve v rokoch 2007 – 2008. Komisia konzultuje s príslušnými zainteresovanými stranami vrátane daných odvetví a pododvetví.

Nariadenia podľa článkov 14 a 15 ustanovujú na účely určovania referenčných úrovní *ex ante* harmonizované pravidlá monitorovania, podávania správ a overovania týkajúceho sa emisií skleníkových plynov súvisiacich s výrobou.

3. S prihliadnutím na odseky 4 a 8 a bez ohľadu na článok 10c sa bezodplatné pridelovanie nesmie vzťahovať na výrobcov elektrickej energie, zariadenia na zachytávanie CO₂, potrubia na prepravu CO₂ alebo na úložiská CO₂.

4. V súvislosti s výrobou tepla alebo chladením sa bezodplatné kvóty pridelujú na diaľkové vykurovanie a vysokoúčinnú kogeneráciu v zmysle vymedzenia tohto pojmu v smernici 2004/8/ES s cieľom uspokojiť hospodársky odôvodnený dopyt. Po roku 2013 sa každoročne celkové pridelenie takýmto zariadeniam upraví podľa výroby takéhoto tepla o lineárny koeficient uvedený v článku 9.

5. Maximálne ročné množstvo kvót, ktoré je základom na výpočet kvót pre zariadenia, na ktoré sa nevzťahuje odsek 3 a ktoré nie sú novými účastníkmi, nesmie prekročiť súčet:

- a) ročného celkového množstva pre celé Spoločenstvo, ktoré sa určilo podľa článku 9, vynásobeného podielom emisií zo zariadení, na ktoré sa nevzťahuje odsek 3, v rámci celkových priemerných overených emisií za obdobie rokov 2005 až 2007 zo zariadení, na ktoré sa vzťahuje schéma Spoločenstva v období rokov 2008 až 2012, a
- b) celkových priemerných ročných overených emisií zo zariadení v období rokov 2005 až 2007, ktoré sú zahrnuté do schémy Spoločenstva až od roku 2013 a nevzťahuje sa na ne odsek 3, upravených o lineárny koeficient uvedený v článku 9.

V prípade potreby sa uplatňuje jednotný medziodvetvový korekčný faktor.

6. Členské štáty môžu prijať aj finančné opatrenia v prospech odvetví alebo pododvetví, v prípade ktorých bolo zistené značné riziko úniku uhlíka v súvislosti s premietnutím nákladov spojených s emisiami skleníkových plynov do cien elektrickej energie, a to s cieľom vykompenzovať tieto náklady, ak takéto finančné opatrenia sú v súlade s platnými alebo pripravovanými pravidlami štátnej pomoci v danej oblasti.

Tieto opatrenia sa zakladajú na referenčných úrovniach *ex ante* pre nepriame emisie CO₂ na jednotku produkcie. Referenčné úrovne *ex ante* sa vypočítavajú pre dané odvetvie alebo pododvetvie ako súčin spotreby elektrickej energie na jednotku produkcie, ktorá zodpovedá najúčinnším dostupným technológiám a emisií CO₂ spojených s výrobou elektrickej energie v rámci priemerného európskeho energetického mixu.

7. Päť percent z množstva kvót pre celé Spoločenstvo určeného v súlade s článkami 9 a 9a na obdobie rokov 2013 až 2020 sa vyčlení pre nových účastníkov ako maximálne množstvo, ktoré sa môže prideliť novým účastníkom v súlade s pravidlami prijatými podľa odseku 1 tohto článku. Kvóty v tejto rezerve celého Spoločenstva, ktoré sa nepridelia novým účastníkom, ani sa nepoužijú podľa odsekov 8, 9 alebo 10 tohto článku v období rokov 2013 až 2020, poskytnú členské štáty na obchodovanie formou aukcie, pričom zohľadnia mieru, do akej zariadenia v členských štátoch už túto rezervu využili, v súlade s článkom 10 ods. 2, a pokiaľ ide o podrobné opatrenia a harmonogram, s článkom 10 ods. 4, ako aj s príslušnými vykonávacími ustanoveniami.

Pridelenie kvót sa upraví o lineárny koeficient uvedený v článku 9.

Bezodplatne sa nesmú prideliť žiadne kvóty na výrobu elektrickej energie novými účastníkmi.

Komisia prijme do 31. decembra 2010 harmonizované pravidlá týkajúce sa uplatňovania definície, nového účastníka „najmä v súvislosti s definíciou, významného rozšírenia kapacity“.

Tieto opatrenia určené na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3.

8. Do 31. decembra 2015 bude k dispozícii v rezerve pre nových účastníkov až 300 miliónov kvót na podporu realizácie a prevádzky do 12 komerčných demonštračných projektov na území Únie, ktoré budú zamerané na environmentálne bezpečné zachytávanie a geologické ukládanie CO₂ (technológie CCS), ako aj demonštračných projektov využívajúcich inovačné technológie výroby energie z obnoviteľných zdrojov.

Kvóty budú k dispozícii na podporu demonštračných projektov, ktoré v geograficky vyvážených lokalitách umožňujú rozvoj širokej škály technológií CCS a inovatívnych technológií výroby energie z obnoviteľných zdrojov, ktoré zatiaľ nie sú komerčne dostupné. Pridelenie kvót bude závisieť od overeného množstva obmedzených emisií CO₂.

Projekty sa budú vyberať na základe objektívnych a transparentných kritérií vrátane požiadaviek týkajúcich sa zdieľania znalostí. Tieto kritériá a opatrenia sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3 a uverenia sa.

Kvóty sa vyčlenia na projekty, ktoré spĺňajú kritériá uvedené v treťom pododseku. Podpora týmto projektom sa poskytne prostredníctvom členských štátov a je doplnkom k spolufinancovaniu zo strany prevádzkovateľa zariadenia vo významnej výške. Tieto projekty by mohli byť spolufinancované aj príslušnými členskými štátmi rovnako ako inými nástrojmi. Žiadnemu projektu sa na základe mechanizmu podľa tohto odseku neprideliť podpora vyššia ako 15 % z celkového množstva kvót vyčlenených na tento účel. Tieto kvóty sa zohľadňujú podľa odseku 7.

9. Litva, ktorá sa v zmysle článku 1 protokolu 4 týkajúceho sa jadrovej elektrárne Ignalina v Litve, ktorý je prílohou k Aktu o pristúpení z roku 2003, zaviazala do 31. decembra 2009 uzavrieť blok 2 jadrovej elektrárne Ignalina, môže žiadať kvóty z rezervy pre nových účastníkov na obchodovanie formou aukcie v súlade s nariadením uvedeným v článku 10 ods. 4, v prípade, že celkové overené emisie Litvy v období od roku 2013 do 2015 v rámci schémy Spoločenstva prevýšia množstvo voľných kvót na emisie pochádzajúce z výroby elektrickej energie, ktoré boli vydané pre zariadenia v Litve, a tri osminy kvót Litvy na obchodovanie v období 2013 až 2020. Maximálne množstvo takýchto kvót sa rovná množstvu nadmerných emisií v tomto období rokov 2008 až 2012, pokiaľ sú tieto nadmerné emisie zvýšené emisie z výroby elektrickej energie, pričom sa odpočíta množstvo, o ktoré pridelené kvóty prevýšili overené emisie v rámci schémy Spoločenstva v Litve počas tohto obdobia. Všetky tieto kvóty sa zohľadňujú podľa odseku 7.

10. Každý členský štát, ktorého elektrická sieť je prepojená s Litvou a ktorý v roku 2007 dovezol z Litvy viac než 15 % elektrickej energie na pokrytie svojej spotreby, a ak nastal nárast emisií z dôvodu investícií do novej výroby elektrickej energie, môže *mutatis mutandis* uplatniť odsek 9 na základe podmienok stanovených v uvedenom odseku.

11. S prihladením na článok 10b predstavuje suma bezodplatne pridelených kvót podľa odsekov 4 až 7 tohto článku v roku 2013 80 % množstva určeného v súlade s opatreniami uvedenými v odseku 1. Bezodplatné pridelenie sa potom každý rok zníži o úmernú sumu, ktorej výsledkom bude 30 % bezodplatného pridelovania v roku 2020, s cieľom dosiahnuť ukončenie bezodplatného pridelovania v roku 2027.

12. S prihladením na článok 10b, v roku 2013 a v každom nasledujúcom roku až do roku 2020 sa zariadeniam v odvetviach alebo pododvetviach, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, pridelia podľa odseku 1 bezodplatné kvóty vo výške 100 % množstva určeného v súlade s opatreniami uvedenými v odseku 1.

13. Komisia do 31. decembra 2009 a následne každých päť rokov na základe diskusie s Európskou radou určí v zmysle kritérií uvedených v odsekoch 14 až 17 zoznam odvetví alebo pododvetví uvedených v odseku 12.

Komisia môže z vlastnej iniciatívy alebo na žiadosť členského štátu každoročne doplniť do zoznamu uvedeného v prvom pododseku ďalšie odvetvie alebo pododvetvie, ak je možné v rámci analytickej správy preukázať, že odvetvie či pododvetvie spĺňa kritériá uvedené v odsekoch 14 až 17 v dôsledku zmeny, ktorá významne ovplyvnila činnosť tohto odvetvia alebo pododvetvia.

Na účely uplatňovania tohto článku Komisia konzultuje s členskými štátmi, príslušnými odvetviami či pododvetviami a ďalšími relevantnými zúčastnenými stranami.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3.

14. Na účely určenia odvetví alebo pododvetví uvedených v odseku 12 Komisia na úrovni Spoločenstva posúdi mieru, do akej má príslušné odvetvie alebo pododvetvie na príslušnej úrovni členenia možnosť premietnuť priame náklady na požadované kvóty a nepriame náklady spôsobené vyššími cenami za elektrickú energiu v dôsledku vykonávania tejto smernice do cien výrobkov bez výraznej straty trhového podielu v porovnaní s menej účinnými zariadeniami v oblasti emisií CO₂ mimo Spoločenstva. Tieto posúdenia budú vychádzať z ceny za CO₂ v súlade s hodnotením vplyvov vypracovaným Komisiou, ktoré je súčasťou balíka vykonávacích opatrení pre ciele EÚ v súvislosti so zmenou klímy a obnoviteľnou energiou pre rok 2020, a ak sú k dispozícii, z údajov o obchode, výrobe a pridanej hodnote za ostatné tri roky pre každé odvetvie alebo pododvetvie.

15. Odvetvie alebo pododvetvie sa považuje za odvetvie alebo pododvetvie, ktoré čelí vysokému riziku úniku uhlíka, ak:

- a) by suma priamych a nepriamych dodatočných nákladov spôsobených vykonávaním tejto smernice viedla priamo alebo nepriamo k podstatnému zvýšeniu výrobných nákladov, vypočítanému ako pomer hrubej pridanej hodnoty, a to najmenej o 5 %, a
- b) intenzita obchodu s tretími krajinami definovaná ako pomer medzi celkovou hodnotou vývozov do tretích krajín plus hodnotou dovozov z tretích krajín a celkovým objemom trhu pre Spoločenstvo (ročný obrat spolu s celkovým dovozom z tretích krajín) je vyššia ako 10 %.

16. Bez ohľadu na odsek 15 sa odvetvie alebo pododvetvie považuje za také, ktoré čelí vysokému riziku úniku uhlíka, ak:

- a) by suma priamych a nepriamych dodatočných nákladov spôsobených vykonávaním tejto smernice viedla k mimoriadne veľkému zvýšeniu výrobných nákladov, vypočítanému ako pomer hrubej pridanej hodnoty, a to najmenej o 30 %, alebo
- b) ak intenzita obchodu s tretími krajinami definovaná ako pomer medzi celkovou hodnotou vývozov do tretích krajín plus hodnotou dovozov z tretích krajín a celkovým objemom trhu pre Spoločenstvo (ročný obrat spolu s celkovým dovozom z tretích krajín) je vyššia ako 30 %.

17. Zoznam uvedený v odseku 13 možno doplniť po dokončení kvalitatívneho posúdenia, pričom sa v prípade dostupnosti príslušných údajov zohľadnia tieto kritériá:

- a) miera, do akej môžu jednotlivé zariadenia v príslušnom odvetví alebo pododvetví znížiť svoje úrovne emisií alebo spotrebu elektrickej energie, prípadne vrátane zvýšenia výrobných nákladov v dôsledku príslušných investícií, napríklad na základe najúčinnějších technológií;
- b) súčasné i predpokladané charakteristiky trhu vrátane toho, keď sa miera vplyvu obchodu a nárast priamych aj nepriamych nákladov približujú jednej z prahových hodnôt uvedených v odseku 16;
- c) ziskové rozpätia ako potenciálny ukazovateľ rozhodnutí týkajúcich sa dlhodobých investícií a/alebo premiestňovania.

18. Zoznam uvedený v odseku 13 bude vypracovaný po tom, ako sa v prípade dostupnosti príslušných údajov zohľadní:

- a) miera, do akej sa tretie krajiny, ktoré predstavujú rozhodujúci podiel celosvetovej produkcie v odvetviach alebo pododvetviach považovaných za odvetvia ohrozené únikom uhlíka, pevne zaviazali znížiť emisie skleníkových plynov v príslušných odvetviach alebo pododvetviach, a to v rozsahu porovnateľnom s rozsahom, v akom

svoje záväzky prijalo Spoločenstvo, a v rovnakom časovom rámci, a

- b) miera, v akej je účinnosť zariadení umiestnených v týchto krajinách v oblasti emisií CO₂ porovnateľná s účinnosťou v oblasti emisií CO₂ v Spoločenstve.

19. Žiadne kvóty sa bezodplatne nepridelia zariadeniu, ktoré zastavilo svoju prevádzku, pokiaľ prevádzkovateľ neukáže príslušnému orgánu, že toto zariadenie bude v určitom a primeranom čase opäť pokračovať vo výrobe. Zariadenia, ktorým uplynula platnosť povolenia na emisie skleníkových plynov alebo sa im toto povolenie odňalo, a zariadenia, ktorých prevádzkovanie alebo pokračovanie prevádzkovania je technicky nemožné, sa považujú za zariadenia so zastavenou prevádzkou.

20. Ako súčasť opatrení prijatých podľa odseku 1 Komisia zahrnie opatrenia na definovanie zariadení, ktoré čiastočne ukončili činnosť alebo podstatne znížili svoju kapacitu, a v prípade potreby aj opatrenia na zodpovedajúcu úpravu kvót, ktoré sú im bezodplatne pridelené.

Článok 10b

Opatrenia na podporu niektorých energeticky náročných odvetví v prípade úniku uhlíka

1. Komisia do 30. júna 2010 na základe výsledku medzinárodných rokovaní a rozsahu zníženia emisií skleníkových plynov, ktorý z týchto rokovaní vyplynie, ako aj po konzultáciách so všetkými významnými sociálnymi partnermi predloží Európskemu parlamentu a Rade analytickú správu o posúdení situácie, pokiaľ ide o niektoré energeticky náročné odvetvia alebo pododvetvia, o ktorých sa určilo, že sú vystavené vysokému riziku úniku uhlíka. Túto správu doplnia vhodné návrhy, medzi ktoré môžu patriť tieto opatrenia:

- a) úprava podielu kvót, ktoré tieto odvetvia alebo pododvetvia bezodplatne dostali podľa článku 10a;
- b) začlenenie do schémy Spoločenstva dovozov výrobkov, ktoré sa vyrobili v odvetviach alebo pododvetviach určených v súlade s článkom 10a;
- c) posúdenie dosahu úniku uhlíka na energetickú bezpečnosť členských štátov, najmä v prípade nevyhovujúcich elektrických prepojení so zvyškom Únie, a v prípade, že jestvujú prepojenia s tretími krajinami, a vhodné opatrenia v tomto smere.

Pri zvažovaní vhodnosti jednotlivých opatrení sa do úvahy berú aj všetky záväzné odvetvové dohody, ktoré vedú ku globálnemu zníženiu emisií skleníkových plynov v rozsahu potrebnom na účinný boj proti zmene klímy a možno ich monitorovať, overovať a podliehajú záväzným vykonávacím pravidlám.

2. Komisia do 31. marca 2011 zhodnotí, či je pravdepodobné, že rozhodnutia prijaté v otázke primeranosti kvót pridelených bezodplatne odvetviám alebo pododvetviám v súlade s odsekom 1, vrátane dôsledkov stanovenia referenčných úrovní *ex ante* v súlade s článkom 10a ods. 2 budú mať významný vplyv na množstvo kvót, s ktorými budú členské štáty obchodovať v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. b), v porovnaní so scenárom plného obchodovania vo všetkých odvetviach v roku 2020. Ak to bude vhodné, predloží príslušné návrhy Európskemu parlamentu a Rade, pričom zohľadní možné dôsledky takýchto návrhov pre rozdelenie kvót.

Článok 10c

Možnosť prechodného pridelovania bezodplatných kvót v súvislosti s modernizáciou výroby elektrickej energie

1. Odchyľne od článku 10a ods. 1 až 5 môžu členské štáty prechodne pridelovať bezodplatné kvóty zariadeniam na výrobu elektrickej energie, ktoré sú v prevádzke do 31. decembra 2008, alebo zariadeniam na výrobu elektrickej energie, v súvislosti s ktorými bol proces investícií fyzicky iniciovaný do toho istého dňa, ak je splnená jedna z týchto podmienok:

- a) vnútroštátna elektrická sieť nebola v roku 2007 priamo ani nepriamo pripojená k sústave prepojenej siete, ktorú prevádzkuje Únia pre koordináciu prenosu elektrickej energie (UCTE);
- b) vnútroštátna elektrická sieť bola v roku 2007 priamo alebo nepriamo pripojená k sieti, ktorú prevádzkuje UCTE, iba prostredníctvom jediného vedenia s kapacitou nižšou ako 400 MW, alebo
- c) v roku 2006 bolo viac ako 30 % elektrickej energie vyrobených z jediného fosílného paliva a HDP na obyvateľa pri trhových cenách nepresiahol 50 % priemerného HDP na obyvateľa Spoločenstva v trhových cenách.

Príslušný členský štát predloží Komisii národný plán umožňujúci investície do modernizácie infraštruktúry a do čistých technológií. Národný plán tiež umožňuje diverzifikáciu energetického mixu členského štátu a dodávok energie v hodnote, ktorá čo najviac zodpovedá trhovej hodnote bezodplatných kvót súvisiacich so zamýšľanými investíciami, pričom zohľadní potrebu čo najviac obmedziť priamo súvisiaci nárast cien. Príslušný členský štát každoročne predloží Komisii správu o uskutočnených investíciách do modernizácie infraštruktúry a do čistých technológií. Investície zrealizované v období od 25. júna 2009 možno zohľadniť na tento účel.

2. Prechodne pridelované bezodplatné kvóty sa odpočítajú od množstva kvót, s ktorými by inak príslušný členský štát obchodoval formou aukcie podľa článku 10 ods. 2. V roku 2013 nepresiahne celkové množstvo prechodne pridelených bezodplatných kvót hranicu 70 % priemerného ročného množstva overených emisií v období rokov 2005 až 2007

od týchto výrobcov elektrickej energie za objem zodpovedajúci hrubej konečnej vnútroštátnej spotrebe príslušného členského štátu a následne sa bude postupne znižovať, čoho výsledkom bude koniec bezodplatného pridelovania v roku 2020. Príslušné emisie členských štátov, ktoré sa nepodieľali na schéme Spoločenstva v roku 2005, sa vypočítajú na základe ich overených emisií registrovaných v schéme Spoločenstva podľa stavu v schéme Spoločenstva v roku 2007.

Príslušný členský štát môže stanoviť, že kvóty pridelované podľa tohto článku môže prevádzkovateľ príslušného zariadenia využiť iba na odovzdávanie kvót podľa článku 12 ods. 3 v súvislosti s emisiami z tohto zariadenia počas roku, na ktorý sú kvóty pridelené.

3. Pridelovanie kvót prevádzkovateľom sa zakladá na pridelovaní kvót v rámci overených emisií v období rokov 2005 až 2007 alebo na referenčnej úrovni *ex ante* vychádzajúcej z váženého priemeru úrovne emisií najúčinnejšej výroby elektrickej energie z hľadiska skleníkových plynov v rámci schémy Spoločenstva pre zariadenia využívajúce rôzne palivá. Vážené hodnoty môžu odrážať podiely rôznych palív na výrobe elektrickej energie v príslušnom členskom štáte. Komisia v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 2 poskytne pokyny, ktoré zabezpečia, aby metóda pridelovania kvót zabránila neprimeranému narušeniu hospodárskej súťaže a aby sa minimalizovali negatívne dôsledky podnetov na znižovanie emisií.

4. Každý členský štát pri uplatňovaní tohto článku vyžaduje od výrobcov elektrickej energie a prevádzkovateľov sietí, ktorí ich využívajú, aby každých 12 mesiacov podávali správy o realizácii svojich investícií uvedených vo vnútroštátnom pláne. Členské štáty informujú o tom Komisiu a tieto správy zverejňujú.

5. Každý členský štát, ktorý plánuje prideliť kvóty na základe tohto článku, predloží Komisii do 30. septembra 2011 žiadosť, ktorá obsahuje navrhovanú metódu pridelovania a jednotlivé pridelované kvóty. Žiadosť musí obsahovať:

- a) dôkaz o tom, že členský štát spĺňa aspoň jednu podmienku ustanovenú v odseku 1;
- b) zoznam zariadení, ktorých sa žiadosť týka, množstvo kvót, ktoré sa majú prideliť každému zariadeniu v súlade s odsekom 3, a usmernenie Komisie;
- c) vnútroštátny plán uvedený v odseku 1 druhom pododseku;
- d) ustanovenia o kontrole a presadzovaní v súvislosti s plánovanými investíciami v súlade s vnútroštátnym plánom;
- e) informácie, ktoré preukazujú, že kvóty nespôsobia nepatričné narušenie hospodárskej súťaže.

6. Komisia posúdi žiadosť so zohľadnením kritérií stanovených v odseku 5 a môže žiadosť alebo akýkoľvek jej aspekt zamietnuť do 6 mesiacov po prijatí náležitých informácií.

7. Dva roky pred koncom obdobia, počas ktorého môže členský štát prechodne prideliť bezodplatné kvóty zariadeniam na výrobu elektrickej energie, ktoré sú v prevádzke do 31. decembra 2008, Komisia posúdi pokrok vykonaný v oblasti vykonávania národného plánu. Ak Komisia na žiadosť príslušného členského štátu zväži, že je potrebné toto obdobie prípadne predĺžiť, môže Európskemu parlamentu a Rade predložiť príslušné návrhy, vrátane podmienok, ktoré by sa mali v prípade takéhoto predĺženia splniť.“;

13. články 11 a 11a sa nahrádzajú takto:

„Článok 11

Vnútroštátne vykonávacie opatrenia

1. Každý členský štát do 30. septembra 2011 uverejní a predloží Komisii zoznam zariadení na svojom území, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, ako aj každé bezodplatné pridelenie kvót každému zariadeniu na svojom území vypočítané podľa pravidiel uvedených v článku 10a ods. 1 a článku 10c.

2. Príslušné orgány každoročne do 28. februára určia množstvo kvót, ktoré sa majú v danom roku prideliť, vypočítané podľa článkov 10, 10a a 10c.

3. Členské štáty nesmú pridelovať bezodplatné kvóty podľa odseku 2 zariadeniam, ktorých zapísanie do zoznamu uvedeného v odseku 1 Komisia zamietla.

Článok 11a

Používanie CER a ERU z projektových aktivít v schéme Spoločenstva pred nadobudnutím platnosti medzinárodnej dohody o zmene klímy

1. Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článku 28 ods. 3 a 4, uplatňujú sa odseky 2 až 7 tohto článku.

2. Pokiaľ prevádzkovatelia alebo prevádzkovatelia lietadiel nevyčerpali CER a ERU, ktoré im členské štáty povolili na obdobie rokov 2008 až 2012, alebo právo používať kredity je zaručené podľa odseku 8, môžu požiadať príslušný orgán, aby im vydal tieto kvóty platné na obdobie od roku 2013 výmenou za CER a ERU vydané v súvislosti so znížením emisií do roku 2012 z typov projektov, ktoré sa mohli používať v schéme Spoločenstva v období rokov 2008 až 2012.

Príslušný orgán vykoná takúto výmenu na požiadanie do 31. marca 2015.

3. Pokiaľ prevádzkovatelia alebo prevádzkovatelia lietadiel nevyčerpali CER a ERU, ktoré im členské štáty povolili na obdobie rokov 2008 až 2012, alebo právo používať kredity je zaručené podľa odseku 8, príslušné orgány im umožnia výmenu CER a ERU z projektov zaregistrovaných pred rokom 2013, ktoré boli vydané v súvislosti so znížením emisií od roku 2013 pre kvóty platné od roku 2013.

Prvý pododsek sa uplatňuje na CER a ERU na všetky typy projektov, ktoré sa mohli používať v schéme Spoločenstva v období rokov 2008 až 2012.

4. Pokiaľ prevádzkovatelia alebo prevádzkovatelia lietadiel nevyčerpali CER a ERU, ktoré im členské štáty povolili na obdobie rokov 2008 až 2012, alebo právo používať kredity je zaručené podľa odseku 8, príslušné orgány im umožnia výmenu CER vydaných v súvislosti so znížením emisií od roku 2013 pre kvóty z nových projektov, ktoré sa začali od roku 2013 v najmenej rozvinutých krajinách.

Prvý pododsek sa uplatňuje na CER pre všetky typy projektov, ktoré sa mohli používať v schéme Spoločenstva v období rokov 2008 až 2012, kým tieto krajiny neratifikujú príslušnú dohodu so Spoločenstvom alebo do roku 2020, podľa toho, ktorá z týchto udalostí nastane skôr.

5. Pokiaľ prevádzkovatelia alebo prevádzkovatelia lietadiel nevyčerpali CER a ERU, ktoré im členské štáty povolili na obdobie rokov 2008 až 2012, alebo právo používať kredity je zaručené podľa odseku 8 a v prípade, že rokovanie o medzinárodnej dohode o zmene klímy sa neuzavrie do 31. decembra 2009, kredity z projektov alebo iných činností na zníženie emisií sa môžu využiť v schéme Spoločenstva v súlade s dohodami uzavretými s tretími krajinami, s uvedením úrovne čerpania. Prevádzkovatelia majú v súlade s takýmito dohodami možnosť použiť kredity z projektových aktivít v týchto tretích krajinách na splnenie svojich záväzkov v rámci schémy Spoločenstva.

6. V každej dohode uvedenej v odseku 5 sa ustanovuje používanie kreditov v schéme Spoločenstva z typov projektov, ktoré sa mohli používať v schéme Spoločenstva v období rokov 2008 až 2012, vrátane obnoviteľných energií alebo technológií energetickej účinnosti, ktorými sa podporuje technologický transfer a trvalo udržateľný rozvoj. V každej takejto dohode sa môže ustanoviť aj používanie kreditov z projektov, v ktorých je použitý základ pod úrovňou bezodplatného pridelenia kvót podľa opatrení uvedených v článku 10a alebo pod úrovňami, ktoré vyžadujú právne predpisy Spoločenstva.

7. Po dosiahnutí medzinárodnej dohody o zmene klímy sa v schéme Spoločenstva prijímajú od 1. januára 2013 len kredity z projektov z tretích krajín, ktoré uvedenú dohodu ratifikovali.

8. Všetci existujúci prevádzkovatelia budú môcť používať kredity v období od roku 2008 do roku 2020 buď do množstva, ktoré im bolo povolené na roky 2008 až 2012, alebo do množstva zodpovedajúceho percentuálnemu podielu, ktoré nebude stanovené pod hranicu 11 % ich pridelených kvót z obdobia rokov 2008 až 2012, podľa toho, ktorá z týchto hodnôt je najvyššia.

Prevádzkovatelia budú môcť používať kredity nad hranicou 11 % uvedené v prvom pododseku do takého množstva, aby sa ich kombinované bezodplatné kvóty v rokoch 2008 až 2012 a celkový nárok projektových kreditov rovnali určitému percentuálnemu podielu ich overených emisií z obdobia rokov 2005 až 2007.

Noví účastníci vrátane nových účastníkov za obdobie 2008 až 2012, ktorí nedostali bezodplatné kredity ani právo používať CER a ERU v rokoch 2008 až 2012, a nové odvetvia budú môcť použiť kredity do množstva zodpovedajúceho percentuálnemu podielu, ktorý nebude stanovený pod hranicu 4,5 % ich overených emisií z obdobia rokov 2013 – 2020. Prevádzkovatelia lietadiel budú môcť použiť kredity do množstva zodpovedajúceho percentuálnemu podielu, ktorý nebude stanovený pod hranicu 1,5 % ich overených emisií z obdobia rokov 2013 až 2020.

Prijmú sa opatrenia, ktoré špecifikujú presné percentá na uplatňovanie prvého, druhého a tretieho pododseku. Minimálne jedna tretina dodatočného množstva, ktoré sa má distribuovať existujúcim prevádzkovateľom nad hranicou prvého percentuálneho podielu uvedeného v prvom pododseku, sa distribuuje prevádzkovateľom, ktorí mali najnižšiu úroveň kombinovaných priemerných bezodplatných kvót a použitia projektových kreditov v období rokov 2008 až 2012.

Uvedené opatrenia zabezpečia, že celkové použitie povolených kreditov neprekročí 50 % zníženia všetkých existujúcich odvetví celého Spoločenstva pod úroveň z roku 2005 v rámci schémy Spoločenstva v rokoch 2008 až 2020 a 50 % zníženia celého Spoločenstva pod úroveň z roku 2005 v nových odvetviach a v leteckej doprave v období od dátumu ich zahrnutia do schémy Spoločenstva až do roku 2020.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3.

9. Od 1. januára 2013 sa môžu uplatňovať opatrenia na obmedzenie používania osobitných kreditov z typov projektov.

Uvedené opatrenia stanovujú aj dátum, od ktorého sa budú kredity podľa odsekov 1 až 4 používať v súlade s týmito opatreniami. Tento dátum bude najskôr šesť mesiacov po prijatí opatrení alebo najneskôr tri roky po ich prijatí.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3. Keď o to niektorý členský štát požiada, Komisia zváži predloženie návrhu týchto opatrení výboru.“;

14. do článku 11b ods. 1 sa dopĺňa tento pododsek:

„Spoločenstvo a jeho členské štáty povolia projektové aktivity len vtedy, ak majú všetci účastníci projektu hlavné sídlo buď v krajine, ktorá ratifikovala medzinárodnú dohodu týkajúcu sa takýchto projektov, alebo v krajine alebo v subfederálnom alebo regionálnom správnom celku, ktorý je spojený so schémou Spoločenstva podľa článku 25.“;

15. článok 12 sa mení a dopĺňa takto:

a) vkladá sa tento odsek:

„1a. Komisia do 31. decembra 2010 preskúma, či je trh s emisnými kvótami dostatočne chránený pred obchodovaním s využitím dôverných informácií alebo manipuláciou s trhom, a v prípade potreby podá vhodné návrhy, aby zabezpečila takúto ochranu. Možno použiť príslušné ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES z 28. januára 2003 o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom (zneužívanie trhu) (*) s akýmikoľvek potrebnými úpravami potrebnými na ich uplatnenie v obchode s komoditami.

(*) Ú. v. EÚ L 96, 12.4.2003, s. 16.“;

b) vkladá sa tento odsek:

„3a. Povinnosť odovzdať kvóty nevzniká pri emisiách, ktoré sa preukázateľne zachytávajú a prevádzajú na trvalé uloženie do zariadenia s platným povolením podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého (*).

(*) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114.“;

c) dopĺňa sa tento odsek:

„5. Odseky 1 a 2 sa uplatňujú bez toho, aby bol dotknutý článok 10c.“;

16. článok 13 sa nahrádza takto:

„Článok 13

Platnosť kvót

1. Kvóty vydané od 1. januára 2013 sú platné pre emisie počas osemročných období, ktoré sa začínajú 1. januára 2013.

2. Štyri mesiace po začiatku každého obdobia uvedeného v odseku 1 zruší príslušný orgán kvóty, ktoré už nie sú platné a ktoré neboli odovzdané a zrušené v súlade s článkom 12.

Členské štáty vydajú kvóty osobám na súčasné obdobie, aby nahradili ich kvóty, ktorých boli držiteľmi a ktoré sú zrušené v súlade s prvým pododsekom.“;

17. článok 14 sa nahrádza takto:

„Článok 14

Monitorovanie emisií a podávanie správ o emisiách

1. Do 31. decembra 2011 Komisia prijme nariadenie o monitorovaní emisií a podávaní správ o emisiách z činností uvedených v prílohe I a v prípade potreby o údajoch z týchto činností, na monitorovanie údajov o tonokilometroch a podávanie správ o nich na účely článkov 3e alebo 3f; uvedené nariadenie vychádza zo zásad monitorovania a podávania správ stanovených v prílohe IV a uvedie sa v ňom potenciál globálneho otepľovania jednotlivých skleníkových plynov v požiadavkách na monitorovanie emisií a podávanie správ o emisiách pre daný plyn.

Toto opatrenie zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijme v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3.

2. V nariadení uvedenom v odseku 1 sa zohľadnia najpresnejšie a najaktuálnejšie dostupné vedecké dôkazy, najmä z IPPC, a takisto sa môže konkretizovať povinnosť prevádzkovateľov podávať správy o emisiách súvisiacich s výrobou tovarov vyrábaných v energeticky náročných priemyselných odvetviach, ktoré môžu podliehať medzinárodnej hospodárskej súťaži. Uvedené nariadenie môže tiež konkretizovať povinnosti nezávisle overovať tieto informácie.

K týmto požiadavkám môže patriť podávanie správ o úrovni emisií z výroby elektrickej energie, na ktoré sa vzťahuje schéma Spoločenstva a ktoré súvisia s výrobou takýchto tovarov.

3. Členské štáty zabezpečia, aby každý prevádzkovateľ zariadenia alebo prevádzkovateľ lietadla v súlade s nariadením uvedeným v odseku 1 monitoroval emisie a podával príslušnému orgánu správy o emisiách z daného zariadenia alebo od 1. januára 2010 z lietadla, ktoré prevádzkuje, v každom kalendárnom roku po skončení daného roku.

4. Súčasťou nariadenia uvedeného v odseku 1 môžu byť aj požiadavky používania automatizovaných systémov a formátov výmeny údajov určených na harmonizáciu komunikácie o pláne monitorovania, ročná správa o emisiách a činnosti overovania medzi prevádzkovateľom, overovateľom a príslušnými orgánmi.“;

18. článok 15 sa mení a dopĺňa takto:

a) názov sa nahrádza takto:

„Overovanie a akreditácia“;

b) dopĺňajú sa tieto odseky:

„Do 31. decembra 2011 Komisia prijme nariadenie o overovaní správ o emisiách podľa zásad stanovených v prílohe V a o akreditácii a kontrole overovateľov. V tomto nariadení sa konkretizujú podmienky akreditácie a odnímania akreditácie, vzájomného uznávania a v prípade potreby aj vzájomného overovania akreditačných orgánov (*peer evaluation*).

Toto opatrenie zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijme v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3.“;

19. vkladá sa tento článok:

„Článok 15a

Zverejňovanie informácií a služobné tajomstvo

Členské štáty a Komisia zabezpečia, že všetky rozhodnutia a správy týkajúce sa množstva a pridelovania kvót, ako aj monitorovania, podávania správ a overovania emisií sa ihneď zverejnia náležitým spôsobom zaručujúcim nediskriminačný prístup k týmto informáciám.

Informácie, ktoré sú predmetom služobného tajomstva, sa nesmú oznamovať inej osobe alebo orgánu, s výnimkou prípadov, ktoré uvádzajú platné zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia.“;

20. v článku 16 sa odsek 4 nahrádza takto:

„4. Pokuty za prekročenie emisií týkajúce sa kvót vydaných od 1. januára 2013 sa zvýšia v súlade s európskym indexom spotrebiteľských cien.“;

21. článok 19 sa mení a dopĺňa takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Kvóty vydané od 1. januára 2012 sa evidujú v registri Spoločenstva, aby vykonával postupy týkajúce sa prevádzky holdingových účtov otvorených v členskom štáte a pridelovania, odovzdávania a rušenia kvót na základe nariadenia Komisie uvedeného v odseku 3.

Každý členský štát bude môcť splniť vykonanie povolených operácií podľa UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu.“;

b) dopĺňa sa tento odsek:

„4. Nariadenie uvedené v odseku 3 obsahuje vhodné metódy na uskutočňovanie transakcií a iných operácií v registri Spoločenstva určených na vykonávanie opatrení uvedených v článku 25 ods. 1b. Uvedené nariadenie obsahuje aj postupy pri riadení zmien a incidentov v registri Spoločenstva, pokiaľ ide o otázky odseku 1 tohto článku. Obsahuje vhodné metódy pre register Spoločenstva, ktoré zabezpečujú, aby sa umožnili iniciatívy členských štátov týkajúce sa zlepšenia efektívnosti, riadenia administratívnych nákladov a opatrení na kontrolu kvality.“;

22. článok 21 sa mení a dopĺňa takto:

a) v odseku 1 sa druhá veta nahrádza takto:

„Táto správa venuje osobitnú pozornosť opatreniam na pridelovanie kvót, prevádzke registrov, uplatňovaniu vykonávacích opatrení na monitorovanie a podávanie správ, overovaniu a akreditácii a otázkam súvisiacim s dodržiavaním tejto smernice a v prípade potreby fiškálnej úprave kvót.“;

b) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Komisia organizuje výmenu informácií medzi príslušnými orgánmi členských štátov o vývoji v otázkach pridelovania a používania CER a ERU v schéme Spoločenstva, prevádzkovania registrov, monitorovania, podávania správ, overovania, akreditácie, informačných technológií a dodržiavania tejto smernice.“;

23. článok 22 sa nahrádza takto:

„Článok 22

Zmeny a doplnenia príloh

Prílohy k tejto smernici s výnimkou príloh I, IIa a IIb možno zmeniť a doplniť s ohľadom na správy uvedené v článku 21 a na skúsenosti s uplatňovaním tejto smernice. Prílohy IV a V sa môžu zmeniť a doplniť s cieľom zlepšiť monitorovanie, podávanie správ a overovanie emisií.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice, okrem iného jej doplnením, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3.“;

24. do článku 23 sa dopĺňa tento odsek:

„4. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 4 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.“;

25. článok 24 sa nahrádza takto:

„Článok 24

Postupy na jednostranné začlenenie dodatočných činností a plynov

1. Od roku 2008 môžu členské štáty uplatňovať obchodovanie s emisnými kvótami v súlade s touto smernicou na činnosti a skleníkové plyny, ktoré nie sú uvedené v prílohe I, pri zohľadnení všetkých relevantných kritérií, najmä účinkov na vnútorný trh, možného narušenia hospodárskej súťaže, environmentálnej integrity schémy Spoločenstva a spoľahlivosti plánovanej schémy monitorovania a podávania správ za predpokladu, že začlenenie takýchto činností a skleníkových plynov schváli Komisia:

a) v súlade s regulačným postupom uvedeným v článku 23 ods. 2, ak ide o začlenenie zariadení, na ktoré sa nevzťahuje príloha I, alebo

b) v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3, ak ide o začlenenie činností a skleníkových plynov, ktoré nie sú uvedené v prílohe I. Tieto opatrenia sú zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením.

2. Keď sa začlenenie dodatočných činností a plynov schváli, Komisia môže zároveň opraviť vydanie dodatočných kvót a môže povoliť iným členským štátom, aby takéto dodatočné činnosti a plyny začlenili.

3. Na podnet Komisie alebo na požiadanie členského štátu sa môže prijať nariadenie o monitorovaní emisií a podávaní správ o emisiách z činností, zariadení a skleníkových plynov, ktoré nie sú v prílohe I uvedené ako kombinácia, ak toto monitorovanie a podávanie správ možno uskutočniť s dostatočnou presnosťou.

Toto opatrenie zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijme v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3.“;

26. vkladá sa tento článok:

„Článok 24a

Harmonizácia pravidiel projektov, ktorými sa znižujú emisie

1. Okrem začlenenia stanoveného v článku 24 sa môžu prijať vykonávacie opatrenia na vydávanie kvót alebo kreditov v prípade projektov, ktoré spravujú členské štáty a ktorými sa znižujú emisie skleníkových plynov, ktoré nespádajú do schémy Spoločenstva.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3.

Žiadne takéto opatrenia nesmú mať za následok dvojité započítanie zníženia emisií ani byť prekážkou uskutočnenia iných politických opatrení na zníženie emisií, na ktoré sa nevzťahuje schéma Spoločenstva. Opatrenia sa prijímú len vtedy, keď začlenenie nie je možné v súlade s článkom 24, a v ďalšom preskúmaní schémy Spoločenstva sa vezme do úvahy harmonizácia pokrytia týchto emisií v celom Spoločenstve.

2. Môžu sa prijať vykonávacie opatrenia, v ktorých sa ustanovia podrobnosti o kreditoch s ohľadom na projekty na úrovni Spoločenstva uvedené v odseku 1.

Tieto opatrenia určené na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 23 ods. 3.

3. Členský štát môže odmietnuť vydávať kvóty alebo kredity na svojom území v súvislosti s určitými typmi projektov, ktoré znižujú emisie skleníkových plynov.

Takéto projekty sa vykonávajú na základe dohody členského štátu, v ktorom sa projekt uskutočňuje.“;

27. do článku 25 sa vkladajú tieto odseky:

„1a. Je možné uzavrieť dohody s cieľom ustanoviť uznanie kvót medzi schémou Spoločenstva a zlučiteľnými povinnými schémami obchodovania s emisiami skleníkových plynov s absolútnymi maximálnymi hodnotami emisií ustanovenými v ktorejkoľvek inej krajine alebo subfederálnom alebo regionálnom správnom celku.

1b. Je možné uzavrieť nezáväzné dohody s tretími krajinami alebo subfederálnymi alebo regionálnymi správnymi celkami s cieľom ustanoviť administratívnu a technickú koordináciu, pokiaľ ide o kvóty v schéme Spoločenstva alebo v iných povinných schémach obchodovania s emisiami skleníkových plynov s absolútnymi maximálnymi hodnotami emisií.“;

28. články 27, 28 a 29 sa nahrádzajú takto:

„Článok 27

Vylúčenie malých zariadení podliehajúcich rovnocenným opatreniam

1. Členské štáty môžu vylúčiť po konzultáciách s prevádzkovateľom zo schémy Spoločenstva zariadenia, ktorých emisie oznámené príslušnému orgánu predstavujú za každý z 3 rokov predchádzajúcich oznámeniu podľa písmena a) menej ako 25 000 ton ekvivalentu oxidu uhličitého, a keď vykonávajú spaľovacie činnosti, majú menovitý tepelný príkon nižší

ako 35 MW s výnimkou emisií z biomasy, a ktoré podliehajú opatreniam, ktorými sa dosiahne rovnocenné zníženie emisií, ak príslušný členský štát splňa tieto podmienky:

- a) Komisii oznámi každé takéto zariadenie a uvedie rovnocenné opatrenia, ktoré sa uplatňujú na uvedené zariadenie, ktoré rovnocenne prispieje k zníženiu emisií, predtým, ako sa má predložiť zoznam zariadení podľa článku 11 ods. 1, a najneskôr, keď je zoznam predložený Komisii;
- b) potvrdí, že sa prijali opatrenia týkajúce sa monitorovania s cieľom posúdiť, či niektoré zo zariadení emituje v ktoromkoľvek kalendárnom roku 25 000 ton ekvivalentu oxidu uhličitého alebo viac s výnimkou emisií z biomasy. Členské štáty môžu v súlade s článkom 14 umožniť zjednodušené opatrenia na monitorovanie, podávanie správ a overovanie zariadeniam, ktorých priemerné overené emisie v rokoch 2008 a 2010 sú nižšie ako 5 000 ton ročne;
- c) potvrdí, že ak niektoré zariadenie emituje v ktoromkoľvek kalendárnom roku 25 000 ton ekvivalentu oxidu uhličitého alebo viac, s výnimkou emisií z biomasy, alebo sa opatrenia pre zariadenie, ktoré rovnocenne prispieje k zníženiu emisií, už neuplatňujú, zariadenie sa opäť začlení do schémy Spoločenstva;
- d) uverejní informácie uvedené v písmenách a), b) a c) na verejné pripomienkovanie.

Aj nemocnice môžu byť vylúčené, ak prijímú rovnocenné opatrenia.

2. Ak po trojmesačnom období odo dňa oznámenia na verejné pripomienkovanie Komisia počas ďalších šiestich mesiacov nevznesie námietky, vylúčenie sa považuje za schválené.

Po odovzdaní kvót súvisiacich s obdobím, počas ktorého zariadenie patrí do schémy Spoločenstva, sa zariadenie vylúči a členský štát nevydá viac zariadeniu bezodplatné kvóty podľa článku 10a.

3. Keď sa zariadenie znovu začlení do schémy Spoločenstva v súlade s odsekom 1 písm. c), všetky kvóty vydané v súlade s článkom 10a budú pridelené počnúc rokom opätovného začlenenia. Kvóty vydané týmto zariadeniam sa odpočítajú z množstva, s ktorým má obchodovať formou aukcie podľa článku 10 ods. 2 členský štát, na území ktorého sa zariadenie nachádza.

Každé takéto zariadenie zostane v schéme Spoločenstva do konca obdobia obchodovania.

4. Pre zariadenia, ktoré neboli zahrnuté do schémy Spoločenstva v období 2008 až 2012, sa môžu uplatňovať pri určovaní emisií zjednodušené požiadavky na monitorovanie, podávanie správ a overovanie počas troch rokov predchádzajúcich oznámeniu podľa odseku 1 písm. a).

Článok 28

Úpravy uplatniteľné po schválení medzinárodnej dohody o zmene klímy Spoločenstvom

1. Do troch mesiacov po tom, ako Spoločenstvo podpíše medzinárodnú dohodu o zmene klímy, ktorá do roku 2020 povedie k záväznému zníženiu emisií skleníkových plynov o viac ako 20 % v porovnaní s úrovňami v roku 1990, čoho prejavom je záväzok zníženia vo výške 30 % schválený na samite Európskej rady z marca 2007, Komisia podá správu, v ktorej vyhodnotí predovšetkým tieto oblasti:

- a) charakter opatrení dohodnutých v rámci medzinárodných rokovaní, ako aj záväzkov prijatých inými rozvinutými krajinami na zníženie emisií porovnateľných so záväzkami Spoločenstva a záväzkov prijatých v hospodársky rozvinutejších rozvojových krajinách s cieľom prispieť primerane podľa ich zodpovednosti a možností;
- b) dôsledky medzinárodnej dohody o zmene klímy a následne možnosti požadované na úrovni Spoločenstva s cieľom pokročiť k ambicióznejšiemu cieľu znížiť emisie o 30 % vyváženým, transparentným a spravodlivým spôsobom, berúc do úvahy úsilie vykonané počas prvého záväzného obdobia plnenia Kjótskeho protokolu;
- c) konkurencieschopnosť výrobného priemyslu Spoločenstva v súvislosti s rizikami úniku uhlíka;
- d) vplyv medzinárodnej dohody o zmene klímy na iné hospodárske odvetvia Spoločenstva;
- e) dosah na poľnohospodárske odvetvie Spoločenstva vrátane rizík úniku uhlíka;
- f) vhodné formy zahrnutia emisií a presunov súvisiacich s využívaním pôdy, so zmenami vo využívaní pôdy a s lesným hospodárstvom v Spoločenstve;
- g) zalesňovanie a obnova lesov, zabráňovanie odlesňovaniu a degradácii lesov v tretích krajinách v prípade vytvorenia akéhokoľvek medzinárodne uznávaného systému v tejto súvislosti;
- h) potreba ďalších politík a opatrení Spoločenstva v súvislosti so záväzkami Spoločenstva a členských štátov v oblasti znižovania emisií skleníkových plynov.

2. Na základe správy uvedenej v odseku 1 Komisia podľa potreby predloží Európskemu parlamentu a Rade legislatívny návrh na zmenu a doplnenie tejto smernice podľa odseku 1, aby pozmeňujúca smernica nadobudla účinnosť po tom, ako Spoločenstvo schváli medzinárodnú dohodu o zmene klímy a so zreteľom na povinnosť splniť v rámci tejto dohody záväzok týkajúci sa zníženia emisií.

Pokiaľ ide o del'bu práce medzi členskými štátmi, tento návrh sa musí zakladať na zásade transparentnosti, hospodárskej účinnosti, efektívnosti nákladov, ako aj spravodlivosti a solidárnosti.

3. Tento návrh prípadne umožní prevádzkovateľom okrem kreditov ustanovených v tejto smernici využiť CER, ERU alebo iné schválené kredity z tretích krajín, ktoré ratifikovali medzinárodnú dohodu o zmene klímy.

4. Tento návrh zahŕňa podľa potreby aj všetky ďalšie opatrenia potrebné na dosiahnutie záväzného zníženia emisií v súlade s odsekom 1 transparentným, vyváženým a spravodlivým spôsobom, a predovšetkým zahŕňa vykonávacie opatrenia, ktorými sa prevádzkovateľom v schéme Spoločenstva povolí využívať aj iné typy projektových kreditov, ako sú uvedené v odsekoch 2 až 5 článku 11a, prípadne využívať iné mechanizmy vytvorené na základe medzinárodnej dohody o zmene klímy.

5. Tento návrh zahŕňa vhodné prechodné opatrenia a opatrenia o odklade, kým medzinárodná dohoda o zmene klímy nadobudne platnosť.

Článok 29

Podávanie správy s cieľom zabezpečiť lepšie fungovanie trhu s CO₂

Ak má Komisia na základe pravidelných správ o trhu s uhlíkom uvedených v článku 10 ods. 5 dôkazy, že trh s uhlíkom riadne nefunguje, predloží správu Európskemu parlamentu a Rade. Správa môže podľa potreby obsahovať návrhy zamerané na zvýšenie transparentnosti trhu s uhlíkom a opatrenia na zlepšenie jeho fungovania.“

29. vkladá sa tento článok:

„Článok 29a

Opatrenia v prípade nadmerného kolísania cien

1. Ak je cena kvót počas viac než šesť po sebe nasledujúcich mesiacov viac ako trojnásobne vyššia než ich priemerná cena na európskom trhu s uhlíkom počas dvoch predchádzajúcich rokov, Komisia ihneď zvolá schôdzu výboru ustanoveného v článku 9 rozhodnutia č. 280/2004/ES.

2. Ak cenový vývoj uvedený v odseku 1 nezodpovedá základným faktorom vývoja na trhu, môže sa prijať jedno z týchto opatrení, pričom sa vezme do úvahy úroveň cenového vývoja:

- a) opatrenie, ktoré členským štátom umožní predaj formou aukcie časť množstva určeného na predaj formou aukcie;
- b) opatrenie, ktoré členským štátom umožní predaj formou aukcie do 25 % zvyšných kvót v rezerve nových účastníkov.

Tieto opatrenia sa prijímajú v súlade s riadiacim postupom uvedeným v článku 23 ods. 4.

3. Každé opatrenie čo najviac zohľadní správu, ktorú Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade podľa článku 29, ako aj ďalšie relevantné informácie, ktoré poskytnú členské štáty.

4. Opatrenia na uplatňovanie týchto ustanovení sa stanovujú v nariadení uvedenom v článku 10 ods. 4.“;

30. príloha I sa nahrádza textom, ktorý je v prílohe I k tejto smernici;

31. dopĺňajú sa prílohy IIa a IIb v znení uvedenom v prílohe II k tejto smernici;

32. príloha III sa vypúšťa.

Článok 2

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 31. decembra 2012.

Do 31. decembra 2009 však uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 9a ods. 2 smernice 2003/87/ES, ktorý sa vkladá článkom 1 bodom 10 tejto smernice, a s článkom 11 smernice 2003/87/ES zmenenej a doplnenej článkom 1 bodom 13 tejto smernice.

Členské štáty uplatňujú ustanovenia uvedené v prvom pododseku od 1. januára 2013. Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach uvedených v prvom a druhom pododseku alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenia hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice. Komisia o tom informuje ostatné členské štáty.

Článok 3

Prechodné ustanovenie

Ustanovenia smernice 2003/87/ES, zmenenej a doplnenej smernicou 2004/101/ES, smernicou 2008/101/ES a nariadením (ES) č. 219/2009, sa naďalej uplatňujú do 31. decembra 2012.

Článok 4

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 5

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 23. apríla 2009

Za Európsky parlament
predseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
predseda
P. NEČAS

PRÍLOHA I

Príloha I k smernici 2003/87/ES sa nahrádza takto:

„PRÍLOHA I

KATEGÓRIE ČINNOSTÍ, NA KTORÉ SA UPLATŇUJE TÁTO SMERNICA

1. Táto smernica sa nevzťahuje na zariadenia ani časti zariadení používané na výskum, vývoj a testovanie nových výrobov a procesov a na zariadenia využívajúce výlučne biomasu.
2. Prahové hodnoty uvedené nižšie odkazujú vo všeobecnosti na výrobné kapacity alebo výstupy. Ak sa niekoľko činností patriacich do rovnakej kategórie vykonáva v tom istom zariadení, kapacity týchto činností sa sčítavajú.
3. Keď sa počíta celkový menovitý tepelný príkon zariadenia, aby sa rozhodlo o jeho začlenení do schémy Spoločenstva, spočítajú sa dovedna menovité tepelné príkony všetkých technických jednotiek, ktoré sú jeho súčasťou a v ktorých sa palivá spaľujú v rámci zariadenia. Tieto jednotky by mohli zahŕňať všetky typy kotlov, horákov, turbín, ohrievačov, priemyselných pecí, spaľovacích pecí, vypaľovacích pecí, sušiacich pecí, pecí, sušičiek, motorov, palivových článkov, chemických spaľovacích jednotiek, fakiel resp. poľných horákov a termických alebo katalytických jednotiek dodatočného spaľovania. Jednotky s menovitým tepelným príkonom nižším ako 3 MW a jednotky, ktoré používajú výlučne biomasu, sa na účely tohto výpočtu neberú do úvahy. Medzi jednotky používajúce výlučne biomasu patria jednotky, ktoré používajú fosílna palivá len počas spúšťania alebo vypínania jednotky.
4. Ak jednotka slúži na činnosť, pre ktorú prahová hodnota nie je vyjadrená ako celkový menovitý tepelný príkon, pri rozhodovaní o začlenení do schémy Spoločenstva má prednosť prahová hodnota tejto činnosti.
5. Keď sa zistí, že prahová hodnota kapacity akejkoľvek činnosti z tejto prílohy sa v nejakom zariadení prekročí, všetky jednotky, v ktorých sa spaľujú palivá, okrem jednotiek na spaľovanie nebezpečného alebo komunálneho odpadu, sa začlenia do povolenia na emisie skleníkových plynov.
6. Od 1. januára 2012 sa zahrnú všetky lety s príletom na letisko alebo s odletom z letiska, ktoré sa nachádza na území členského štátu, na ktorý sa vzťahuje zmluva.

Činnosti	Skleníkové plyny
Spaľovanie palív v zariadeniach s celkovým menovitým tepelným príkonom väčším ako 20 MW (okrem zariadení na spaľovanie nebezpečného alebo komunálneho odpadu)	Oxid uhličitý
Rafinovanie minerálnych olejov	Oxid uhličitý
Výroba koksu	Oxid uhličitý
Praženie alebo spekanie vrátane granulovania kovovej rudy (vrátane sulfidových rúd)	Oxid uhličitý
Výroba surového železa alebo ocele (z prvotných alebo druhotných surovín) vrátane kontinuálneho liatia, s kapacitou väčšou ako 2,5 tony za hodinu	Oxid uhličitý
Výroba alebo spracovanie železných kovov (vrátane železných zliatin), pri ktorej sa prevádzkujú spaľovacie jednotky s celkovým menovitým tepelným príkonom väčším ako 20 MW). Spracovanie zahŕňa okrem iného valcovne, predohrievače, žihacie pece, kováčne, zlievarne, pokovovanie a morenie.	Oxid uhličitý
Výroba primárneho hliníka.	Oxid uhličitý a plnofluórované uhľovodíky
Výroba sekundárneho hliníka, kde sa prevádzkujú spaľovacie jednotky s celkovým menovitým tepelným príkonom väčším ako 20 MW.	Oxid uhličitý
Výroba alebo spracovanie neželezných kovov vrátane výroby zliatin, rafinácie, výroby odliatkov atď., kde sa prevádzkujú spaľovacie jednotky s celkovým menovitým tepelným príkonom (vrátane palív použitých ako redukčné činidlá) väčším ako 20 MW.	Oxid uhličitý

Činnosti	Skleníkové plyny
Výroba cementového slinku v rotačných peciach s výrobnou kapacitou väčšou ako 500 ton za deň alebo v iných peciach s výrobnou kapacitou väčšou ako 50 ton za deň	Oxid uhličitý
Výroba vápna alebo kalcinácia dolomitu a magnezitu v rotačných peciach alebo iných peciach s výrobnou kapacitou väčšou ako 50 ton za deň	Oxid uhličitý
Výroba skla vrátane sklenených vlákien s kapacitou tavenia presahujúcou 20 ton za deň	Oxid uhličitý
Výroba keramických výrobkov vypaľovaním, hlavne krytinových škriadiel, tehál, žiaruvzdorných tvárnic, obkladačiek, kameniny alebo porcelánu s výrobnou kapacitou presahujúcou 75 ton za deň	Oxid uhličitý
Výroba izolačného materiálu z minerálnej vlny využívajúcej sklo, kameň alebo trosku s výrobnou kapacitou väčšou ako 20 ton za deň	Oxid uhličitý
Sušenie alebo kalcinácia sádrovca alebo výroba sadrokartónu a iných výrobkov zo sádrovca, kde sa prevádzkujú spaľovacie jednotky s celkovým menovitým tepelným príkonom väčším ako 20 MW.	Oxid uhličitý
Výroba buničiny z dreva alebo iných vláknitých materiálov	Oxid uhličitý
Výroba papiera alebo lepenky s výrobnou kapacitou väčšou ako 20 ton denne	Oxid uhličitý
Priemyselná výroba sadzí zahŕňajúca karbonizáciu organických látok, ako sú oleje, dechty a zvyšky z krakovania a destilácie, pri ktorej sa prevádzkujú spaľovacie jednotky s celkovým menovitým tepelným príkonom väčším ako 20 MW	Oxid uhličitý
Výroba kyseliny dusičnej	Oxid uhličitý a oxid dusný
Výroba kyseliny adipovej	Oxid uhličitý a oxid dusný
Výroba glyoxalu a kyseliny 2-oxoetánovej	Oxid uhličitý a oxid dusný
Výroba amoniaku	Oxid uhličitý
Výroba väčšiny organických chemikálií krakovaním, reformovaním, čiastočnou alebo celkovou oxidáciou alebo podobnými postupmi, s výrobnou kapacitou väčšou ako 100 ton za deň	Oxid uhličitý
Výroba vodíka (H ₂) a syntézneho plynu reformovaním alebo čiastočnou oxidáciou s výrobnou kapacitou väčšou ako 25 ton za deň	Oxid uhličitý
Výroba uhličitanu sodného (Na ₂ CO ₃) a hydrogénuhličitanu sodného (NaHCO ₃)	Oxid uhličitý
Zachytávanie skleníkových plynov zo zariadení, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, na účely prepravy a geologického ukladania v úložisku povolené podľa smernice 2009/31/ES	Oxid uhličitý
Preprava skleníkových plynov potrubím na účely geologického ukladania v úložisku povolené podľa smernice 2009/31/ES	Oxid uhličitý
Geologické ukladanie skleníkových plynov povolené podľa smernice 2009/31/ES	Oxid uhličitý

Činnosti	Skleníkové plyny
Letecká doprava Lety s odletom z letiska alebo príletom na letisko, ktoré sa nachádza na území členského štátu, na ktorý sa vzťahuje zmluva. Táto činnosť nezahŕňa: a) lety uskutočňované v rámci úradnej misie výhradne na účely prepravy vládnuceho monarchu a jeho najbližšej rodiny, hláv štátov, predsedov vlád a ministrov vlád krajiny, ktorá nie je členským štátom, ak je to potvrdené príslušným indikátorom stavu v letovom pláne; b) vojenské lety uskutočňované vojenskými lietadlami a lety colných a policajných orgánov; c) pátracie a záchranné lety, protipožiarne lety, humanitárne lety a lety pohotovostnej zdravotníckej služby povolené príslušným kompetentným orgánom; d) všetky lety uskutočňované výhradne podľa vizuálnych letových pravidiel definovaných v prílohe 2 k Chicagskemu dohovoru; e) lety končiace sa na letisku, z ktorého lietadlo vzlietlo, počas ktorých nedošlo k medzipristátii; f) výcvikové lety uskutočňované výhradne na účely získania licencie alebo hodnotenia v prípade letovej posádky v kabíne, ak je to potvrdené príslušnou poznámkou v letovom pláne, za predpokladu, že let neslúži na prepravu cestujúcich a/alebo nákladu alebo na umiestnenie alebo prevoz lietadla; g) lety uskutočňované výhradne na účely vedeckého výskumu alebo na účely kontroly, testovania alebo osvedčenia lietadla alebo zariadení na palube alebo na zemi; h) lety uskutočňované lietadlami s certifikovanou maximálnou vzletovou hmotnosťou menšou ako 5 700 kg; i) lety uskutočňované v rámci záväzkov vyplývajúcich zo služby vo verejnom záujme, uložených v súlade s nariadením (EHS) č. 2408/92 na trasy v najvzdialenejších regiónoch vymedzených v článku 299 ods. 2 zmluvy alebo na trasy, na ktorých ročná ponúkaná kapacita neprevyšuje 30 000 sedadiel, a j) lety, ktoré by inak spadali pod túto činnosť, uskutočňované prevádzkovateľom komerčnej leteckej dopravy, ktorý uskutočňuje buď: — menej ako 243 letov počas troch po sebe nasledujúcich štvormesačných období alebo — lety s celkovými ročnými emisiami nižšími ako 10 000 ton za rok. Lety uskutočňované z úradného poverenia výhradne na účely dopravy vládnuceho monarchu a jeho najbližšej rodiny, hláv štátov, hláv vlád a ministrov vlád a členských štátov nemôžu byť z tohto bodu vyňaté.“	Oxid uhličitý

PRÍLOHA II

Ako príloha IIa a príloha IIb sa do smernice 2003/87/ES dopĺňajú tieto prílohy:

„PRÍLOHA IIa

Zvýšenie percentuálneho podielu kvót, s ktorými majú členské štáty obchodovať formou aukcie podľa článku 10 ods. 2 písm. a) na účely solidarity a rastu v Spoločenstve s cieľom znížiť emisie a prispôsobiť sa účinkom zmeny klímy

	Podiel členského štátu
Belgicko	10 %
Bulharsko	53 %
Česká republika	31 %
Estónsko	42 %
Grécko	17 %
Španielsko	13 %
Taliano	2 %
Cyprus	20 %
Lotyšsko	56 %
Litva	46 %
Luxembursko	10 %
Maďarsko	28 %
Malta	23 %
Poľsko	39 %
Portugalsko	16 %
Rumunsko	53 %
Slovinsko	20 %
Slovensko	41 %
Švédsko	10 %

PRÍLOHA IIb

ROZDELENIE KVÓT, S KTORÝMI BUDÚ ČLENSKÉ ŠTÁTY OBCHODOVAŤ V SÚLADE S ČLÁNKOM 10 ODS. 2 PÍSM. C), ZOHľadňujúce skoršie úsilie niektorých členských štátov o dosiahnutie 20 % zníženia emisií skleníkových plynov

Členský štát	Rozdelenie 2 % v porovnaní s východiskom podľa Kjótskeho protokolu v percentách
Bulharsko	15 %
Česká republika	4 %
Estónsko	6 %
Maďarsko	5 %
Lotyšsko	4 %
Litva	7 %
Poľsko	27 %
Rumunsko	29 %
Slovensko	3 %“

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2009/30/ES

z 23. apríla 2009,

ktorou sa mení a dopĺňa smernica 98/70/ES, pokiaľ ide o kvalitu automobilového benzínu, motorovej nafty a plynového oleja a zavedenie mechanizmu na monitorovanie a zníženie emisií skleníkových plynov, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 1999/32/ES, pokiaľ ide o kvalitu paliva využívaného v plavidlách vnútrozemskej vodnej dopravy, a zrušuje smernica 93/12/EHS

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej články 95 a 175 ods. 1 vo vzťahu k článku 1 ods. 5 a článku 2 tejto smernice,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

- (1) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/70/ES z 13. októbra 1998 týkajúcej sa kvality benzínu a naftových palív ⁽³⁾, sa ustanovujú minimálne špecifikácie pre automobilové benzíny a motorové nafty na použitie v cestných a necestných pojazdných strojoch z dôvodu ochrany zdravia a životného prostredia.
- (2) Jedným z cieľov stanovených v Šiestom environmentálnom akčnom programe Spoločenstva ustanovenom rozhodnutím č. 1600/2002/ES ⁽⁴⁾ z 22. júla 2002 je dosiahnutie úrovne kvality ovzdušia, ktorá nepredstavuje významné negatívne vplyvy na alebo riziká pre ľudské zdravie a životné prostredie. Komisia vo svojom vyhlásení pripojenom k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/50/ES z 21. mája 2008 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe ⁽⁵⁾ uznala potrebu zníženia emisií škodlivých látok znečisťujúcich ovzdušie, ak sa má dosiahnuť významný pokrok v realizácii cieľov v Šiestom environmentálnom akčnom programe, a predpokladala najmä nové legislatívne návrhy, ktoré ďalej znížia emisie hlavných znečisťujúcich látok povolené vnútroštátnymi právnymi predpismi členských štátov, ako aj emisie súvisiace s doplnením paliva pri vozidlách s dieselovými motormi na čerpacích staniciach, a ktoré budú riešiť obsah síry v palivách vrátane lodných palív.

- (3) Spoločenstvo sa v rámci Kjótskeho protokolu zaviazalo dosiahnuť ciele vytýčené v oblasti emisií skleníkových plynov na obdobie 2008 – 2012. Spoločenstvo sa tiež zaviazalo k zníženiu emisií skleníkových plynov o 30 % do roku 2020 v kontexte globálnej dohody a k jednostrannému zníženiu o 20 %. Je potrebné, aby všetky sektory prispeli k dosahovaniu týchto cieľov.
- (4) Jeden aspekt emisií skleníkových plynov z dopravy sa riešil prostredníctvom politiky Spoločenstva v oblasti CO₂ a automobilov. Využívaním motorových palív v doprave sa výrazne prispieva k celkovým emisiám skleníkových plynov v Spoločenstve. Monitorovaním a znížením emisií skleníkových plynov počas životného cyklu palív sa môže prispieť k tomu, aby Spoločenstvo dosiahlo ciele zníženia skleníkových plynov prostredníctvom dekarbonizácie palív v doprave.
- (5) Spoločenstvo prijalo nariadenia zamerané na zníženie emisií znečisťujúcich látok z cestných vozidiel s nízkym a vysokým výkonom. Špecifikácia paliva je jedným z faktorov ovplyvňujúcich zníženie produkcie emisií potrebných na dosiahnutie emisných limitov.
- (6) Výnimka z maximálneho tlaku pár automobilových benzínov v letnom období by sa mala obmedziť na členské štáty s nízkymi teplotami prostredia v letnom období. Je preto vhodné objasniť, v ktorých členských štátoch by mala byť výnimka povolená. Ide v zásade o tie členské štáty, v ktorých je priemerná teplota na väčšine ich územia počas minimálne dvoch z mesiacov jún, júl a august nižšia ako 12 °C.
- (7) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 97/68/ES zo 16. decembra 1997 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, ktoré sa týkajú opatrení voči emisiám plyných a tuhých znečisťujúcich látok zo spaľovacích motorov, inštalovaných v necestných pojazdných strojoch ⁽⁶⁾, sa ustanovujú emisné limity pre motory používané v necestných pojazdných strojoch. Na prevádzkovanie týchto strojov je potrebné palivo, ktoré umožňuje správne fungovanie motorov.
- (8) Spaľovanie palív v cestnej doprave má za následok približne 20 % emisií skleníkových plynov v Spoločenstve. Jednou z možností ako znížiť tieto emisie je znižovať emisie

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 44, 16.2.2008, s. 53.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 17. decembra 2008 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. apríla 2009.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 350, 28.12.1998, s. 58.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 152, 11.6.2008, s. 43.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 59, 27.2.1998, s. 1.

skleníkových plynov týchto palív počas ich životného cyklu. Je to možné dosiahnuť viacerými spôsobmi. Vzhľadom na cieľ Spoločenstva ďalej znížiť emisie skleníkových plynov a na významný podiel emisií z cestnej dopravy je potrebné zaviesť mechanizmus, na základe ktorého sa od dodávateľov palív bude vyžadovať podávanie správ o emisiách skleníkových plynov počas životného cyklu palív, ktoré dodávajú, a znížiť tieto emisie od roku 2011. Metodika výpočtu emisií z biopalív by mala byť rovnaká ako metodika stanovená na účely výpočtu vplyvu skleníkových plynov na základe smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov ⁽¹⁾.

(9) Dodávateľia by mali do 31. decembra 2020 postupne znížiť emisie skleníkových plynov počas životného cyklu na jednotku energie získanej z paliva a dodávanej energie až o 10 %. Do 31. decembra 2020 by mali dosiahnuť zníženie aspoň o 6 % v porovnaní s priemernou úrovňou emisií skleníkových plynov z fosílnych palív počas ich životného cyklu na jednotku energie v EÚ v roku 2010, a to používaním biopalív, alternatívnych palív a znížením spaľovania a odplyňovania na mieste produkcie. Pod podmienkou preskúmania by sa malo dosiahnuť ďalšie zníženie o 2 % využívaním ekologických technológií na zachytávanie a uskladnenie uhlíka a používaním elektrických vozidiel, ako aj zníženie o ďalšie 2 % nákupom kreditov v rámci mechanizmu čistého rozvoja v rámci Kjótskeho protokolu. Tieto dodatočné zníženia by nemali byť záväzné pre členské štáty alebo dodávateľov palív v čase nadobudnutia účinnosti tejto smernice. Preskúmanie by sa malo zaoberať ich nezáväzným charakterom.

(10) Výroba biopalív by mala byť trvalo udržateľná. Biopalivá používané na zabezpečenie dodržiavania cieľov zníženia emisií skleníkových plynov stanovených v tejto smernici by preto mali spĺňať kritériá trvalej udržateľnosti. Aby sa zabezpečil jednotný prístup v energetickej a environmentálnej politike a aby sa zabránilo dodatočným nákladom pre podniky, ako aj nesúladu právnych predpisov v oblasti ochrany životného prostredia, ktorý by súvisel s nejednotným prístupom, je nevyhnutné zabezpečiť, aby sa používali rovnaké kritériá trvalej udržateľnosti pre používanie biopalív na účely tejto smernice na jednej strane a na účely smernice 2009/28/ES na strane druhej. Z rovnakého dôvodu by sa v tejto súvislosti malo predchádzať dvojitému podávaniu správ. Komisia a príslušné vnútroštátne orgány

by mali koordinovať svoje činnosti v rámci výboru osobitne zodpovedného za aspekty trvalej udržateľnosti.

(11) Narastajúci celosvetový dopyt po biopalivách a stimuly na ich používanie, ktoré táto smernica poskytuje, by nemali mať za následok ničenie biologicky rozmanitej pôdy. Takéto vyčerpatelne zdroje uznané rôznymi medzinárodnými nástrojmi ako cenné pre celé ľudstvo by sa mali chrániť. Spotrebitelia v Spoločenstve by navyše považovali za morálne neprijateľné, že by ich zvýšené využívanie biopalív mohlo mať za následok ničenie biologicky rozmanitých pôd. Z týchto dôvodov je potrebné stanoviť kritériá trvalej udržateľnosti zaručujúce, že biopalivá môžu získať stimuly, len ak sa dá zaručiť, že nepochádzajú z biologicky rozmanitých oblastí (alebo v prípade oblastí vymedzených na účely ochrany prírody či ochrany vzácnych alebo ohrozených ekosystémov alebo druhov, ak príslušný orgán preukáže, že produkcia surovín nenaruša tieto účely). Podľa kritérií trvalej udržateľnosti by sa les mal považovať za biologicky rozmanitý, ak ide o prales [v súlade s vymedzením, ktoré používa Organizácia OSN pre výživu a poľnohospodárstvo (FAO) v hodnotení celosvetových lesných zdrojov, ktoré používajú krajiny pri podávaní správ o rozsahu pralesov], alebo ak je chránený vnútroštátnymi zákonmi o ochrane prírody. Oblasti, v ktorých dochádza k zberu lesných produktov iných ako drevo, by mali byť zahrnuté za predpokladu, že vplyv ľudskej činnosti v nich je malý. Iné druhy lesov vymedzené FAO, ako napríklad pozmenené prirodzené lesy, poloprirodzené lesy a lesná výsadba, by sa nemali považovať za pralesy. Vzhľadom na vysokú biologickú rozmanitosť určitých trávnych porastov v miernej i tropickej pásme vrátane biologicky vysoko rozmanitých saván, stepí, krovinatých oblastí a prérií by sa stimuly ustanovené v tejto smernici nemali vzťahovať na biopalivá vyrobené zo surovín pochádzajúcich z týchto pôd. Komisia by mala stanoviť vhodné kritériá alebo zemepisné rozmedzia s cieľom vymedziť trávne porasty s vysokým stupňom biologickej rozmanitosti v súlade s najlepšimi dostupnými vedeckými dôkazmi a príslušnými medzinárodnými normami.

(12) Pri výpočte vplyvu premeny pôdy na emisie skleníkových plynov by hospodárske subjekty mali mať možnosť použiť skutočné hodnoty obsahu uhlíka spojené s referenčným využívaním pôdy a s využívaním pôdy po premene. Tiež by mali mať možnosť použiť určené hodnoty. Práca Medzivládneho výboru pre zmenu klímy poskytuje vhodný základ pre tieto určené hodnoty. Táto práca v súčasnosti nie je vyjadrená vo forme, ktorú by hospodárske subjekty mohli okamžite uplatniť. Komisia by preto mala na základe tejto práce vypracovať usmernenia, ktoré by slúžili ako základ pre výpočet zmien obsahu uhlíka na účely tejto smernice, a to aj vzhľadom na zmeny zalesnených oblastí s pokryvom koruny v rozmedzí 10 % až 30 %, saván, stepí, krovinatých oblastí a prérií.

⁽¹⁾ Pozri stranu 16 tohto úradného vestníka.

- (13) Je vhodné, aby Komisia vypracovala metodiky s cieľom posúdiť vplyv vysušovania rašelinísk na emisie skleníkových plynov
- (14) Využitie pôdy by sa nemalo meniť na výrobu biopalív, ak by jej úbytok zásob uhlíka v dôsledku premeny nemohol byť v rámci primeraného obdobia, pri zohľadnení naliehavosti riešenia zmeny klímy, kompenzovaný úsporami emisií skleníkových plynov z produkcie biopalív a iných biokvapalín. To by zabránilo zbytočnému a náročnému výskumu zo strany hospodárskych subjektov a premena pôdy s vysokým obsahom uhlíka by sa ukázala byť nespôsobilá na produkciu surovín na výrobu biopalív a iných biokvapalín. Zoznamy celosvetových zásob uhlíka vedú k záveru, že do tejto kategórie by mali patriť mokrade a súvislé zalesnené oblasti s pokryvom koruny viac ako 30 %. Mali by do nej patriť aj zalesnené oblasti s pokryvom koruny v rozmedzí 10 až 30 %, pokiaľ nie je predložený dôkaz, že ich zásoby uhlíka sú dostatočne nízke na to, aby odôvodnili ich premenu v súlade s pravidlami stanovenými v tejto smernici. Pokiaľ ide o mokrade, mala by sa zohľadniť definícia ustanovená v Dohovore o mokradiach majúcich medzinárodný význam, najmä ako biotopy vodného vtáctva prijatom 2. februára 1971 v Ramsare.
- (15) Stimuly ustanovené v tejto smernici podnietia zvýšenú výrobu biopalív na celom svete. Biopalivá vyrábané zo surovín produkovaných v rámci Spoločenstva by navyše mali spĺňať environmentálne požiadavky Spoločenstva týkajúce sa poľnohospodárstva vrátane požiadaviek na ochranu kvality podzemnej a povrchovej vody a so sociálnymi požiadavkami. Existuje však obava, že výroba biopalív v niektorých tretích krajinách nemusí spĺňať základné environmentálne a sociálne požiadavky. Preto je potrebné podnecovať tvorbu viacstranných a dvojstranných dohôd a dobrovoľných medzinárodných alebo vnútroštátnych režimov, ktoré zahŕňajú kľúčové environmentálne a sociálne aspekty, aby sa podporila trvalo udržateľná výroba biopalív na celom svete. Ak takéto dohody alebo režimy neexistujú, členské štáty by mali od hospodárskych subjektov vyžadovať, aby o týchto otázkach podávali správy.
- (16) Kritériá trvalej udržateľnosti budú účinné len vtedy, ak povedú k zmenám v správaní účastníkov trhu. Tieto zmeny sa dosiahnu len vtedy, ak biopalivá spĺňajúce tieto kritériá bude možné, na rozdiel od tých, ktoré ich nespĺňajú, predávať za vyššie ceny. Podľa metódy hmotnostnej bilancie overovania súladu existuje fyzická väzba medzi výrobou biopalív, ktoré spĺňajú kritériá trvalej udržateľnosti, a spotrebou biopalív v Spoločenstve, čím sa zabezpečuje vhodná rovnováha medzi ponukou a dopytom a cenová prémia, ktorá je vyššia ako v systémoch bez takejto väzby. Aby sa teda zaručilo, že biopalivá, ktoré spĺňajú kritériá trvalej udržateľnosti, je možné predávať za vyššiu cenu, mala by sa na overenie súladu používať metóda hmotnostnej bilancie. Tak by sa zachovala integrita systému a súčasne by sa zabránilo zbytočnému zaťažaniu odvetvia. Mali by sa však preskúmať i ďalšie metódy overovania.
- (17) Ak je to vhodné, Komisia by mala náležite zohľadniť miléniové hodnotenie ekosystémov, ktoré obsahuje užitočné údaje na ochranu aspoň tých oblastí, ktoré poskytujú v kritických situáciách základné ekosystémové služby, napríklad ochranu povodia a reguláciu erózie.
- (18) Pri výpočte emisií skleníkových plynov by sa mali brať do úvahy aj vedľajšie produkty z výroby a používania palív. Substitučná metóda je vhodná na účely analýzy politiky, ale nie na reguláciu jednotlivých hospodárskych subjektov a jednotlivých dodávok motorových palív v doprave. Na tieto účely je najvhodnejšia metóda pridelovania energie, pretože sa jednoducho používa, dá sa predvídať v čase, minimalizuje kontraproduktívne stimuly a poskytuje výsledky, ktoré sú všeobecne porovnateľné s výsledkami, ktoré poskytuje substitučná metóda. Na účely analýzy politiky by Komisia vo svojich správach mala tiež uvádzať výsledky získané pomocou substitučnej metódy.
- (19) Aby sa predišlo neúmernému administratívne zaťaženiu, mal by sa stanoviť zoznam určených hodnôt pre bežné výrobné postupy pre biopalivá, ktorý by sa mal aktualizovať a rozšíriť, keď budú k dispozícii ďalšie spoľahlivé údaje. Hospodárske subjekty by mali byť vždy oprávnené uplatniť úroveň úspory emisií skleníkových plynov z biopalív stanovenú v tomto zozname. Ak je určená hodnota úspory emisií skleníkových plynov pri určitom výrobnom postupe nižšia ako požadovaná minimálna úroveň, od výrobcov, ktorí chcú preukázať súlad s touto minimálnou úrovňou, by sa malo požadovať, aby preukázali, že skutočné emisie z ich výrobného procesu sú nižšie ako tie, ktoré boli predpokladané pri výpočte určených hodnôt.
- (20) Údaje využívané pri výpočte určených hodnôt by sa mali získavať z nezávislých vedeckých odborných zdrojov a aktualizovať v súlade s pokrokom práce týchto zdrojov. Komisia by mala podnecovať tieto zdroje, aby pri aktualizácii ich práce venovali pozornosť emisiám z pestovania plodín; vplyvu regionálnych a klimatických podmienok; vplyvu pestovania plodín s využitím metód trvalo udržateľného a ekologického poľnohospodárstva; ako aj vedeckým prínosom producentov vnútri Spoločenstva, ako aj v tretích krajinách a v občianskej spoločnosti.

- (21) Aby sa zabránilo podpore pestovania surovín na výrobu biopalív na miestach, kde by to viedlo k vysokým emisiám skleníkových plynov, používanie určených hodnôt na pestovanie by sa malo obmedzovať na regióny, kde takýto účinok možno spoľahlivo vylúčiť. Aby však nedochádzalo k neúmernému administratívne zaťaženiu, je vhodné, aby členské štáty stanovili národné alebo regionálne priemery emisií z pestovania vrátane priemerov z používania hnojív.
- (22) Vo svete narastá dopyt po poľnohospodárskych komoditách. Časť tohto zvýšeného dopytu bude pokrytá zväčšením rozlohy poľnohospodárskej pôdy. Obnovenie pôdy, ktorá bola vážne znehodnotená alebo silne kontaminovaná a ktorú preto nemožno v súčasnom stave využívať na poľnohospodárske účely, je jedným zo spôsobov, ako zväčšiť rozlohu pôdy, ktorá je k dispozícii na pestovanie. Systém trvalej udržateľnosti by mal presadzovať využívanie obnovennej znehodnotenej pôdy, pretože presadzovanie biopalív prispieje k rastu dopytu po poľnohospodárskych komoditách. Aj keď sa samotné biopalivá vyrábajú zo surovín z už využívannej ornej pôdy, čistý nárast dopytu po plodinách spôsobený presadzovaním biopalív by mohol viesť k čistému nárastu ornej plochy. Mohla by sa tým ovplyvniť pôda s veľkými zásobami uhlíka, čím by došlo k škodlivým úbytkom zásob uhlíka. Na zníženie tohto rizika je vhodné zaviesť sprievodné opatrenia zamerané na podnecovanie zvyšovania produktivity na pôde, ktorá sa už využíva na pestovanie plodín, využívania znehodnotenej pôdy a na prijímanie požiadaviek trvalej udržateľnosti porovnateľných s požiadavkami, ktoré sa ustanovujú v tejto smernici v súvislosti so spotrebou biopalív v Spoločenstve, v iných jurisdikciách so spotrebou biopalív. Komisia by mala vypracovať konkrétnu metodiku na minimalizáciu emisií skleníkových plynov spôsobených nepriamou zmenou využívania pôdy. Komisia by na tento účel mala analyzovať na základe najlepších dostupných vedeckých dôkazov najmä začlenenie faktora nepriamej zmeny využívania pôdy do výpočtu emisií skleníkových plynov a potreby podnecovania trvalo udržateľných biopalív, ktoré minimalizujú dosah zmeny využívania pôdy a zlepšujú trvalú udržateľnosť biopalív s ohľadom na nepriame zmeny využívania pôdy. Komisia by sa pri vypracúvaní tejto metodiky mala zaoberať okrem iného možnými nepriamymi zmenami využívania pôdy spôsobenými biopalivami vyrobenými z nepotravinárskych celulóзовých materiálov a lignocelulóзовých materiálov.
- (23) Keďže opatrenia ustanovené v článkoch 7b až 7e smernice 98/70/ES podporujú aj fungovanie vnútorného trhu tým, že harmonizujú kritériá trvalej udržateľnosti pre biopalivá na účely ich započítania do plnenia cieľov podľa uvedenej smernice, čím zjednodušujú v súlade s článkom 7b ods. 8 uvedenej smernice obchodovanie s biopalivami, ktoré spĺňajú tieto podmienky, medzi členskými štátmi, sú tieto opatrenia založené na článku 95 zmluvy.
- (24) Pokračujúci technický pokrok v oblasti technológie automobilov a palív spolu s neustálou potrebou zabezpečiť, aby sa úroveň ochrany zdravia a životného prostredia optimalizovala, si vyžadujú pravidelné hodnotenie špecifikácií palív na základe ďalších štúdií a analýz vplyvu prídavných látok a biopalivových komponentov na emisie znečisťujúcich látok. Z toho dôvodu by sa mali pravidelne poskytovať správy o možnom napomáhaní dekarbonizácie motorových palív v doprave.
- (25) Použitím detergentu sa motory udržiavajú čisté, čím sa znižujú emisie znečisťujúcich látok. V súčasnosti neexistuje žiaden uspokojivý spôsob testovania vzoriek palív vzhľadom na ich detergentné vlastnosti. Dodávatelia palív a vozidiel majú preto povinnosť informovať zákazníkov o výhodách detergentov a ich použití. Komisia by však mala preskúmať, či ďalší vývoj môže znamenať efektívnejší prístup k optimalizácii využitia detergentov a úžitku z nich.
- (26) Ustanovenia o primiešavaní etanolu do automobilového benzínu by sa mali preskúmať na základe skúseností z uplatňovania smernice 98/70/ES. Mali by sa preskúmať najmä ustanovenia o limitných hodnotách tlaku pár a možné alternatívy, ktorými sa zabezpečí, aby zmesi etanolu neprevýšili prijateľné limitné hodnoty tlaku pár.
- (27) Primiešaním etanolu do automobilového benzínu sa zvyší tlak pár výsledného paliva. Navyše by sa mal kontrolovať tlak pár zmesi benzínu, aby sa znížili emisie znečisťujúce ovzdušie.
- (28) Primiešanie etanolu do automobilového benzínu vedie k nelineárnej zmene tlaku pár výslednej zmesi paliva. Je vhodné stanoviť možnosť výnimky z maximálneho tlaku pár pre tieto zmesi v letnom období na základe náležitého posúdenia Komisiou. Výnimka by mala byť podmienená dodržiavaním právnych predpisov Spoločenstva o kvalite ovzdušia a znečisťovaní ovzdušia. Takáto výnimka by mala zodpovedať skutočnému zvýšeniu tlaku pár, ktorý vyplýva z prídania daného percentuálneho podielu etanolu do automobilového benzínu.
- (29) Aby sa podporilo používanie palív s nízkym obsahom uhlíka pri súčasnom dodržiavaní cieľov týkajúcich sa znečistenia ovzdušia, rafinérie automobilového benzínu by mali, ak je to možné, dať k dispozícii automobilový benzín s nízkym tlakom pár v požadovaných množstvách. Pretože tomu tak v súčasnosti nie je, limitná hodnota tlaku pár pre zmesi etanolu by mala byť pri splnení určitých podmienok zvýšená, aby sa umožnil rozvoj trhu s biopalivami.

- (30) Niektoré staršie vozidlá nie sú prispôsobené na využívanie automobilového benzínu s vysokým obsahom biopalív. Tieto vozidlá môžu prechádzať z jedného členského štátu do druhého. Z tohto dôvodu je vhodné zabezpečiť počas prechodného obdobia nepretržité zásobovanie automobilovým benzínom, ktorý je vhodný pre tieto staršie vozidlá. Členské štáty by mali po konzultácii so zainteresovanými stranami zabezpečiť primerané geografické pokrytie zodpovedajúce dopytu po tomto druhu automobilového benzínu. Označovanie automobilového benzínu, napríklad ako E5 alebo E10, by malo byť v súlade s príslušnými normami vypracovanými Európskym výborom pre normalizáciu (CEN).
- (31) Je vhodné prispôbiť prílohu IV k smernici 98/70/ES tak, aby umožňovala uvádzať na trh motorové nafty s vyšším obsahom biopalív („B7“), ako stanovuje norma EN 590:2004 („B5“). Túto normu by bolo potrebné primerane aktualizovať a mala by taktiež stanoviť hraničné hodnoty pre technické parametre, ktoré nie sú zahrnuté v uvedenej prílohe, ako je oxidačná stabilita, bod vzplanutia, uhlíkový zvyšok, obsah popola, obsah vody, celkový obsah nečistôt, korózia na medenom pliesku, mazivosť, kinematická viskozita, bod zákalu, medzná teplota filtrovateľnosti, obsah fosforu, číslo kyslosti, obsah peroxidov, odchýlka od čísla kyslosti, zanášanie vstrekovacích ihliel a prísady zlepšujúce oxidačnú stabilitu.
- (32) V záujme uľahčenia účinného uvádzania biopalív na trh by CEN mal pokračovať v rýchlej práci na norme umožňujúcej primiešavanie väčšieho objemu biopalivových komponentov do motorovej nafty, a najmä aby vytvoril normu pre „B10“.
- (33) Z technických dôvodov sa vyžaduje hraničná hodnota pre obsah metylesteru mastných kyselín (FAME) v motorovej nafti. Takáto hraničná hodnota sa však nevyžaduje v prípade iných biopalivových komponentov, napríklad čistých uhlíkovodíkov s podobnými vlastnosťami ako motorová nafta vyrobených z biomasy pomocou Fischer-Tropschovej syntézy alebo hydrogenačne rafinovaného rastlinného oleja.
- (34) Členské štáty a Komisia by mali prijať vhodné opatrenia, ktoré podporia uvádzanie plynového oleja s obsahom síry nižším ako 10 mg/kg na trh ešte pred 1. januárom 2011.
- (35) Používanie špecifických kovových prísad, a najmä používanie prísady trikarbonyl-(metylcyklopentadienyl) manganium (MMT) by mohlo zvýšiť riziko poškodenia ľudského zdravia a spôsobiť škody na motoroch vozidla a systémoch na kontrolu emisií. Mnohí výrobcovia vozidiel odporúčajú, aby sa nepoužívalo palivo s obsahom kovových prísad, pričom v dôsledku používania tohto paliva sa záruka na vozidlo môže stať neplatnou. Preto je vhodné naďalej sústavne skúmať účinky používania kovovej prísady MMT v palive a konzultovať to so všetkými relevantnými zainteresovanými stranami. Až do ďalšieho preskúmania je potrebné uskutočniť opatrenia na obmedzenie rozsahu škôd, ktoré môžu vzniknúť. Preto je vhodné stanoviť na základe v súčasnosti dostupných vedeckých poznatkov hornú hraničnú hodnotu pre používanie prísady MMT v palive. Táto hraničná hodnota by mala byť zvýšená len vtedy, ak sa dokáže, že používanie väčšej koncentrácie nemá nežiaduce účinky. Taktiež je potrebné vyžadovať označovanie všetkých palív, ktoré obsahujú kovové prísady, aby sa predišlo tomu, že spotrebitelia nevedome prídu o záruku na vozidlo.
- (36) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva ⁽¹⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby pre seba a v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a opatreniami na jej transpozíciu.
- (37) Opatrenia potrebné na vykonávanie smernice 98/70/ES by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽²⁾.
- (38) Komisia by mala byť predovšetkým splnomocnená na prijatie vykonávacích opatrení týkajúcich sa mechanizmu na monitorovanie a zníženie emisií skleníkových plynov, prispôbovať metodické zásady a hodnoty potrebné na posúdenie plnenia kritérií trvalej udržateľnosti vo vzťahu k biopalivám, určiť kritériá a zemepisné rozmedzia pre trávne porasty s vysokou biologickou rozmanitosťou revidovať maximálny obsah MMT v palivách a prispôbovať technickému a vedeckému pokroku metodiku výpočtu emisií skleníkových plynov počas životného cyklu, povolené analytické metódy týkajúce sa špecifikácií palív a výnimku vzťahujúcu sa na tlak pár povolenú pre benzín s obsahom bioetanolu. Keďže tieto opatrenia majú všeobecnú pôsobnosť a ich cieľom je zmeniť nepodstatné prvky tejto smernice prispôbením metodických zásad a hodnôt, musia sa prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou ustanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES.
- (39) V smernici 98/70/ES sa ustanovuje rad špecifikácií palív, z ktorých sú niektoré v súčasnosti nadbytočné. Ďalej obsahuje rad výnimiek, ktorých platnosť sa tiež skončila. Z dôvodov jasnosti je preto vhodné tieto ustanovenia vypustiť.
- (40) V smernici Rady 1999/32/ES z 26. apríla 1999 o znížení obsahu síry v niektorých kvapalných palivách ⁽³⁾ sa ustanovujú niektoré aspekty použitia palív vo vnútrozemskej vodnej doprave. Je potrebné objasniť rozdiel medzi uvedenou smernicou a smernicou 98/70/ES. V oboch smerniciach sa ustanovujú limity maximálneho obsahu síry v plynovom oleji používanom v plavidlách vnútrozemskej vodnej dopravy. V záujme jasnosti a právnej istoty je preto potrebné uvedené smernice upraviť, aby sa tieto limity ustanovili len v jednej z nich.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 121, 11.5.1999, s. 13.

- (41) Boli vyvinuté nové, čistejšie technológie motorov pre plavidlá vnútrozemskej vodnej dopravy. Tieto motory môžu používať len palivo s veľmi nízkym obsahom síry. Obsah síry v palivách určených pre plavidlá vnútrozemskej vodnej dopravy by sa mal čo najskôr znížiť.
- (42) Smernica 98/70/ES a smernica 1999/32/ES by sa preto mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť.
- (43) Smernica Rady 93/12/EHS z 23. marca 1993 o obsahu síry v niektorých kvapalných palivách⁽¹⁾ sa časom výrazne zmenila a doplnila, v dôsledku čoho už neobsahuje podstatné prvky. Z toho dôvodu by sa mala zrušiť.
- (44) Keďže ciele tejto smernice, a to zabezpečenie jednotného trhu palív pre cestnú dopravu a necestné pojazdné stroje a na zabezpečenie dodržiavania minimálnych úrovní ochrany životného prostredia, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, Spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Zmeny a doplnenia smernice 98/70/ES

Smernica 98/70/ES sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. Článok 1 sa nahrádza takto:

„Článok 1

Rozsah pôsobnosti

Pokiaľ ide o cestné vozidlá a necestné pojazdné stroje (vrátane plavidiel vnútrozemskej vodnej dopravy, ak sa neplavia po mori), poľnohospodárske a lesné traktory a rekreačné plavidlá, ak sa neplavia po mori, táto smernica stanovuje:

- technické špecifikácie pre palivá používané v zážihových a vznetrových motoroch, ktoré sú odôvodnené ochranou zdravia a životného prostredia a ktoré zohľadňujú technické požiadavky týchto motorov, a
- cieľ zníženia emisií skleníkových plynov počas životného cyklu.“

2. Článok 2 sa mení a dopĺňa takto:

a) V prvom odseku:

i) bod 3 sa nahrádza takto:

„3. „plynové oleje určené na použitie pre necestné pojazdné stroje (vrátane plavidiel vnútrozemskej vodnej dopravy), poľnohospodárske a lesné traktory a rekreačné plavidlá“ znamenajú každé kvapalné ropné palivo, ktoré spadá pod kódy KN 2710 19 41 až 2710 19 45 (*), určenú na použitie vo vznetrových motoroch uvedených v smerniciach Európskeho parlamentu a Rady 94/25/ES (**), 97/68/ES (***) a 2000/25/ES (****);

(*) Číslovanie týchto kódov KN uvedené v Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. ES L 256, 7.6.1987, s. 1).

(**) Ú. v. ES L 164, 30.6.1994, s. 15.

(***) Ú. v. ES L 59, 27.2.1998, s. 1.

(****) Ú. v. ES L 173, 12.7.2000, s. 1.“;

ii) dopĺňajú sa tieto body:

„5. „členské štáty s nízkymi teplotami v letnom období“ sú Dánsko, Estónsko, Fínsko, Írsko, Lotyšsko, Litva, Švédsko a Spojené kráľovstvo;

6. „emisie skleníkových plynov počas životného cyklu“ sú všetky čisté emisie CO₂, CH₄ a N₂O, ktoré možno pripísať palivu (vrátane všetkých jeho zmesových zložiek) alebo dodanej energii. To zahŕňa všetky relevantné etapy od ťažby alebo pestovania vrátane zmien v používaní pôdy, prepravy a distribúcie, spracovania a spaľovania bez ohľadu na to, kde sa tieto emisie vyskytnú;

7. „emisie skleníkových plynov na jednotku energie“ je celková hmotnosť emisií skleníkových plynov vyjadrených ako ekvivalent CO₂, ktorá sa spája s palivom alebo dodanou energiou, vydelená celkovým energetickým obsahom paliva alebo dodanej energie (pri palive vyjadrenom ako dolná výhrevnosť);

8. „dodávateľ“ je subjekt zodpovedný za prihlásenie paliva alebo energie v mieste platenia spotrebnej dane, a ak sa spotrebná daň neplatí, u akéhokoľvek príslušného subjektu určeného členským štátom;

9. „biopalivá“ majú ten istý význam ako v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov (*).

(*) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 16.“;

b) druhý odsek sa vypúšťa.

(¹) Ú. v. ES L 74, 27.3.1993, s. 81.

3. Článok 3 sa mení a dopĺňa takto:

a) Odseky 2 až 6 sa nahrádzajú takto:

„2. Členské štáty zabezpečia, aby sa automobilový benzín mohol uvádzať na trh na ich území, len ak spĺňa environmentálne špecifikácie uvedené v prílohe I.

V prípade najvzdialenejších regiónov však členské štáty môžu prijať osobitné ustanovenia týkajúce sa zavedenia automobilového benzínu s maximálnym obsahom síry 10 mg/kg. Členské štáty, ktoré toto ustanovenie využijú, o tom náležite informujú Komisiu.

3. Členské štáty vyžadujú od dodávateľov, aby zabezpečili, že sa do roku 2013 bude uvádzať na trh automobilový benzín s maximálnym obsahom kyslíka 2,7 % hm. a maximálnym obsahom etanolu 5 %, a pokiaľ to považujú za potrebné, môžu vyžadovať uvádzanie takéhoto automobilového benzínu na trh počas dlhšieho obdobia. Členské štáty zabezpečia, aby sa spotrebiteľom poskytli náležité informácie o obsahu biopaliva v automobilovom benzíne, a najmä informácie o náležitom používaní rôznych zmesových automobilových benzínov s prídavkom etanolu.

4. Členské štáty s nízkymi letnými teplotami môžu v súlade s odsekom 5 povoliť, aby sa v letnom období uvádzal na trh automobilový benzín s maximálnym tlakom pár 70 kPa.

Členské štáty, v ktorých sa neuplatňuje výnimka uvedená v prvom pododseku, môžu v súlade s odsekom 5 povoliť, aby sa počas letného obdobia uvádzal na trh automobilový benzín s obsahom etanolu s maximálnym tlakom pár 60 kPa, ako aj povolenú výnimku vzťahujúcu sa na tlak pár uvedenú v prílohe III, a to pod podmienkou, že použitý etanol je biopalivo.

5. Ak členské štáty mienia uplatňovať jednu z výnimiek uvedených v odseku 4, oznámia to Komisii a poskytnú jej všetky príslušné informácie. Komisia posúdi, či je výnimka žiaduca, a zhodnotí dĺžku jej trvania, pričom zohľadní:

- potrebu vyhnúť sa sociálno-ekonomickým problémom vyplývajúcim z vyššieho tlaku pár vrátane časovo obmedzenej potreby technickej úpravy a
- vplyvy vyššieho tlaku pár na životné prostredie a zdravie občanov, a najmä jeho vplyv na súlad s právnymi predpismi Spoločenstva o kvalite ovzdušia tak v príslušnom členskom štáte, ako aj v iných členských štátoch.

Ak z hodnotenia Komisie vyplynie, že výnimka bude mať za následok nesúlad s právnymi predpismi Spoločenstva o kvalite ovzdušia alebo znečistení ovzdušia vrátane príslušných limitných hodnôt a emisných stropov,

žiadosť sa zamietne. Komisia by takisto mala zohľadniť príslušné cieľové hodnoty.

V prípade, že Komisia do šiestich mesiacov od prijatia všetkých príslušných informácií nevynesie žiadnu námietku, daný členský štát môže začať uplatňovať požadovanú výnimku.

6. Bez ohľadu na odsek 1 môžu členské štáty naďalej povoľovať uvádzanie malých množstiev olovnatého automobilového benzínu s obsahom olova do 0,15 g/l na trh, a to najviac do 0,03 % z celkového predaja na použitie v starých vozidlách s charakteristickými vlastnosťami a na distribúciu prostredníctvom špeciálnych záujmových skupín.“

b) odsek 7 sa vypúšťa.

4. Článok 4 sa nahrádza takto:

„Článok 4

Motorová nafta

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa motorová nafta mohla na ich území uvádzať na trh, len ak spĺňa špecifikácie uvedené v prílohe II.

Bez ohľadu na požiadavky prílohy II členské štáty môžu povoliť, aby sa na trh uvádzala motorová nafta s obsahom metylesteru mastných kyselín (FAME) vyšším ako 7 %.

Členské štáty zabezpečia, aby sa spotrebiteľom poskytli náležité informácie o obsahu biopaliva, najmä FAME, v motorovej nafte.

2. Členské štáty najneskôr od 1. januára 2008 zabezpečia, aby sa plynové oleje určené na použitie v necestných pojazdných strojoch (vrátane plavidiel vnútrozemskej vodnej dopravy), poľnohospodárskych a lesných traktoroch a rekreačných plavidlách mohli na ich území uvádzať na trh len v prípade, že obsah síry v plynových olejoch nepresahuje 1 000 mg/kg. Od 1. januára 2011 je maximálny povolený obsah síry v týchto plynových olejoch 10 mg/kg. Členské štáty zabezpečia, aby sa kvapalné palivá iné ako tieto plynové oleje mohli používať v plavidlách vnútrozemskej vodnej dopravy a v rekreačných plavidlách len v prípade, že obsah síry v týchto kvapalných palivách neprekračuje maximálny povolený obsah v týchto plynových olejoch.

Aby však členské štáty mohli zohľadniť nepatrné znečistenie v dodávateľskom reťazci, môžu od 1. januára 2011 povoliť, aby plynové oleje určené na použitie v necestných pojazdných strojoch (vrátane plavidiel vnútrozemskej vodnej dopravy), poľnohospodárskych a lesných traktoroch a rekreačných plavidlách pri záverečnej distribúcii konečným užívateľom mali obsah síry až 20 mg/kg. Členské štáty môžu takisto povoliť, aby sa do 31. decembra 2011 naďalej uvádzali na trh plynové oleje s obsahom síry až 1 000 mg/kg v prípade koľajových vozidiel a poľnohospodárskych a lesných traktorov pod podmienkou, že môžu zaručiť, že nebude narušené fungovanie systémov regulácie emisií.

3. V prípade najvzdialenejších regiónov môžu členské štáty prijať osobitné ustanovenie pre zavedenie motorovej nafty a plynových olejov s maximálnym obsahom síry 10 mg/kg. Členské štáty, ktoré toto ustanovenie využijú, o tom náležite informujú Komisiu.

4. V prípade členských štátov s náročnými zimnými poveternostnými podmienkami môže byť maximálny destilačný bod 65 % pri 250 °C v prípade motorovej nafty a plynových olejov nahradený maximálnym destilačným bodom 10 % (objem/objem) pri 180 °C.“

5. Vkladá sa tento článok:

„Článok 7a

Zníženie emisií skleníkových plynov

1. Členské štáty určia dodávateľa alebo dodávateľov zodpovedných za monitorovanie a podávanie správ o emisiách skleníkových plynov počas životného cyklu na jednotku energie z palív a dodávanej energie. V prípade dodávateľov elektrickej energie využívanej v cestných vozidlách členské štáty zabezpečia, aby si títo dodávatelia mohli zvoliť možnosť prispieť k záväzku znižovania emisií stanovenému v odseku 2, ak preukážu, že môžu náležite merať a sledovať množstvo elektrickej energie dodávanej na používanie v týchto vozidlách.

S účinnosťou od 1. januára 2011 dodávatelia každoročne podávajú orgánu určenému členským štátom správu o intenzite skleníkových plynov z palív a dodávanej energie v rámci každého členského štátu, ktorá obsahuje aspoň tieto informácie:

- a) celkový objem každého typu paliva alebo dodávanej energie s údajom o mieste ich nákupu a pôvodu a
- b) emisie skleníkových plynov počas životného cyklu na jednotku energie.

Členské štáty zabezpečia overovanie týchto správ.

Komisia v prípade potreby vypracuje usmernenia o vykonávaní tohto odseku.

2. Členské štáty od dodávateľov požadujú, aby do 31. decembra 2020 pokiaľ možno postupne znížili emisie skleníkových plynov počas životného cyklu na jednotku energie z palív a dodávanej energie až o 10 % v porovnaní so základnou normou platnou pre palivá uvedenou v odseku 5 písm. b). Toto zníženie zahŕňa:

- a) 6 % do 31. decembra 2020. Členské štáty môžu v záujme tohto zníženia od dodávateľov požadovať, aby splnili tieto priebežné ciele: 2 % do 31. decembra 2014 a 4 % do 31. decembra 2017;

- b) predbežný dodatočný cieľ 2 % do 31. decembra 2020 v súlade s článkom 9 ods. 1 písm. h), ktorý sa dosiahne jedným alebo oboma týmito spôsobmi:

- i) dodávkami energie pre dopravu dodávanej pre všetky typy cestných vozidiel, necestných pojazdnych strojov (vrátane plavidiel vnútrozemskej vodnej dopravy), poľnohospodárskych a lesných traktorov alebo rekreačných plavidiel;

- ii) použitím akejkoľvek technológie (vrátane zachytávania a uskladnenia uhlíka), ktorá umožní znížiť emisie skleníkových plynov počas životného cyklu na jednotku energie z palív alebo dodávanej energie;

- c) predbežný dodatočný cieľ 2 % do 31. decembra 2020 v súlade s článkom 9 ods. 1 písm. i), ktorý sa dosiahne použitím kreditov zakúpených prostredníctvom mechanizmu čistého rozvoja v rámci Kjótskeho protokolu za podmienok uvedených v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve (*) s cieľom znížiť emisie v rámci odvetvia dodávok paliva.

3. Emisie skleníkových plynov počas životného cyklu biopalív sa vypočítavajú v súlade s článkom 7d. Emisie skleníkových plynov počas životného cyklu iných druhov palív a energií sa vypočítavajú na základe metodiky stanovenej v súlade s odsekom 5 tohto článku.

4. Členské štáty zabezpečia, aby skupina dodávateľov mala možnosť zvoliť si spoločné splnenie záväzkov týkajúcich sa znižovania emisií podľa odseku 2. V takom prípade sa na účely odseku 2 považujú za jedného dodávateľa.

5. Opatrenia potrebné na vykonanie tohto článku, zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením, sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou stanoveným v článku 11 ods. 4. Takéto opatrenia zahŕňajú najmä:

- a) metodiku výpočtu emisií skleníkových plynov vznikajúcich počas životného cyklu palív iných ako biopalív a energií;
- b) metodiku, ktorá do 1. januára 2011 stanoví na účely odseku 2 základnú normu týkajúcu sa palív na základe emisií skleníkových plynov počas životného cyklu fosílnych palív na jednotku energie v roku 2010;
- c) všetky pravidlá potrebné na uplatňovanie odseku 4;
- d) metodiku výpočtu príspevku elektrických cestných vozidiel, ktorá je v súlade s článkom 3 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES.

(*) Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32.“

6. Vkladajú sa tieto články:

„Článok 7b

Kritériá trvalej udržateľnosti pre biopalivá

1. Bez ohľadu na to, či sa suroviny vypestovali na území Spoločenstva alebo mimo neho, sa energia z biopalív zohľadňuje na účely článku 7a, len ak spĺňajú kritériá trvalej udržateľnosti uvedené v odsekoch 2 až 6 tohto článku.

Aby sa však na účely uvedené v článku 7a zohľadnili biopalivá vyrobené z odpadu a zvyškov iných ako zvyškov z poľnohospodárstva, akvakultúry, rybolovu a lesníctva, stačí, ak spĺňajú kritérium trvalej udržateľnosti uvedené v odseku 2 tohto článku.

2. Úspora emisií skleníkových plynov vyplývajúca z využívania biopalív, ktoré sa zohľadňujú na účely uvedené v odseku 1, predstavuje aspoň 35 %.

Od 1. januára 2017 úspora emisií skleníkových plynov vyplývajúca z využívania biopalív, ktoré sa zohľadňujú na účely uvedené v odseku 1, predstavuje aspoň 50 %. Od 1. januára 2018 úspora emisií skleníkových plynov predstavuje aspoň 60 % pre biopalivá vyrobené v zariadeniach, ktorých prevádzka sa začala 1. januára 2017 alebo neskôr.

Úspora emisií skleníkových plynov vyplývajúca z využívania biopalív sa vypočíta v súlade s článkom 7d ods. 1.

V prípade biopalív vyrobených v zariadeniach, ktoré boli v prevádzke 23. januára 2008, sa prvý pododsek uplatňuje od 1. apríla 2013.

3. Biopalivá zohľadnené na účely uvedené v odseku 1 nesmú byť vyrobené zo surovín získaných z pôdy s vysokou hodnotou z hľadiska biodiverzity, t. j. pôdy, ktorá mala v alebo po januári 2008 alebo po tomto dni, bez ohľadu na to, či ešte stále má, status:

a) pralesa a inej zalesnenej plochy, to znamená les a iné zalesnené plochy s prirodzene sa vyskytujúcimi druhmi bez zjavných známkov ľudskej činnosti a bez výrazného narušenia ekologických procesov;

b) oblastí určených

i) zákonom alebo príslušným orgánom na účely ochrany prírody alebo

ii) na ochranu vzácnych alebo ohrozených ekosystémov alebo druhov, uznaných medzinárodnými dohodami alebo zaradených na zoznamy vypracované medzivládskymi organizáciami alebo Medzinárodným zväzom ochrany prírody, ak sú uznané v súlade s článkom 7c ods. 4 druhým pododsekom,

pokiaľ nie sú predložené dôkazy o tom, že výroba danej suroviny nie je v rozpore s týmito účelmi ochrany prírody;

c) trávnych porastov s vysokou biologickou rozmanitosťou:

i) prirodzených, to znamená trávne porasty, ktoré by zostali trávnyimi porastmi bez ľudského zásahu a ktoré zachovávajú prirodzené zloženie druhov a ekologické charakteristicky a procesy, alebo

ii) neprirodzených, to znamená trávne porasty, ktoré by nezostali trávnyimi porastmi bez ľudského zásahu a ktoré sú bohaté na druhy a nie sú znehodnotené, pokiaľ neexistujú dôkazy, že zber surovín je potrebný na zachovanie statusu trávneho porastu.

Komisia stanoví kritériá a zemepisné rozmedzia s cieľom určiť, na ktoré trávne porasty sa vzťahuje prvý pododsek písm. c). Takéto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 11 ods. 4.

4. Biopalivá zohľadnené na účely uvedené v odseku 1 sa nesmú vyrábať zo surovín získaných z pôdy s vysokým obsahom uhlíka, t. j. z pôdy, ktorá v januári 2008 mala, ale už nemá jeden z týchto statusov:

a) mokraď, t. j. pôda pokrytá alebo nasiaknutá vodou trvalo alebo počas významnej časti roka;

b) súvislo zalesnené oblasti, t. j. pôda s rozlohou viac ako jeden hektár so stromami vyššími ako päť metrov a s pokryvom koruny viac ako 30 %, alebo so stromami schopnými dosiahnuť tieto prahové hodnoty *in situ*;

c) pôda s rozlohou viac ako jeden hektár so stromami vyššími ako päť metrov a s pokryvom koruny medzi 10 % a 30 % alebo so stromami schopnými dosiahnuť tieto prahové hodnoty *in situ*, pokiaľ sa neposkytne spoľahlivý dôkaz, že obsah uhlíka pred konverziou a po nej je taký, že ak sa použije metóda uvedená v prílohe IV časti C, podmienky uvedené v odseku 2 tohto článku by boli splnené.

Ustanovenia tohto odseku sa neuplatňujú, ak v čase získania suroviny mala pôda rovnaký status ako v januári 2008.

5. Biopalivá zohľadnené na účely uvedené v odseku 1 sa nesmú vyrábať zo surovín získaných z pôdy, ktorá bola v januári 2008 rašeliniskom, pokiaľ sa nedokáže, že pestovanie a zber tejto suroviny nevyžaduje odvodňovanie predtým neodvodnenej pôdy.

6. Poľnohospodárske suroviny vypestované v Spoločenstve a využívané na výrobu biopalív zohľadňovaných na účely uvedené v článku 7a sa získavajú v súlade s požiadavkami a normami, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia uvedené pod nadpisom 'Životné prostredie' v časti A a v bode 9 prílohy II k nariadeniu Rady (ES) č. 73/2009 z 19. januára 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa ustanovujú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov (*), a v súlade s minimálnymi požiadavkami na udržanie dobrého poľnohospodárskeho a ekologického stavu vymedzenými v súlade s článkom 6 ods. 1 uvedeného nariadenia.

7. Komisia každé dva roky predloží Európskemu parlamentu a Rade za tretie krajiny i členské štáty, ktoré sú významným zdrojom biopalív alebo surovín na biopalivá spotrebúvané v Spoločenstve, správu o vnútroštátnych opatreniach prijatých na účely plnenia kritérií trvalej udržateľnosti uvedených v odsekoch 2 až 5 a na účely ochrany pôdy, vody a ovzdušia. Prvá správa sa predloží v roku 2012.

Komisia každé dva roky predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o vplyve zvýšeného dopytu po biopalivách na trvalú sociálnu udržateľnosť v Spoločenstve a tretích krajinách, o vplyve politiky Spoločenstva v oblasti biopalív na dostupnosť potravín za prijateľné ceny, najmä pre ľudí žijúcich v rozvojových krajinách, a o ďalších všeobecných otázkach týkajúcich sa rozvoja. Správy sa zamerajú na dodržiavanie práv týkajúcich sa využívania pôdy. Za tretie krajiny i členské štáty, ktoré sú významným zdrojom surovín pre biopalivá spotrebúvané v Spoločenstve, sa v nich uvedie, či daná krajina ratifikovala a vykonala každý z týchto dohovorov Medzinárodnej organizácie práce:

- Dohovor o nútenej alebo povinnej práci (č. 29),
- Dohovor o slobode združovania a ochrane práva organizovať sa (č. 87),
- Dohovor o použití zásad práva organizovať sa a kolektívne vyjednávať (č. 98),
- Dohovor o rovnakom odmeňovaní mužov a žien za prácu rovnakej hodnoty (č. 100),
- Dohovor o zrušení nútenej práce (č. 105),

— Dohovor o diskriminácii, pokiaľ ide o zamestnanie a povolanie (č. 111),

— Dohovor o minimálnom veku na prijatie do zamestnania (č. 138),

— Dohovor o zákaze a o okamžitých opatreniach na odstránenie najhorších foriem detskej práce (č. 182).

Za tretie krajiny i členské štáty, ktoré sú významným zdrojom surovín pre biopalivá spotrebúvané v Spoločenstve, sa v týchto správach uvedie, či daná krajina ratifikovala a vykonala:

- Kartagenský protokol o biologickej bezpečnosti,
- Dohovor o medzinárodnom obchode s ohrozenými druhmi voľne žijúcich živočíchov a rastlín.

Prvá správa sa predloží v roku 2012. Ak je to potrebné, Komisia navrhne nápravné opatrenia, najmä ak existujú dôkazy o tom, že výroba biopalív má značný vplyv na ceny potravín.

8. Na účely uvedené v odseku 1 členské štáty neodmietnu na základe iných dôvodov trvalej udržateľnosti zohľadniť biopalivá získané v súlade s týmto článkom.

Článok 7c

Overovanie splnenia kritérií trvalej udržateľnosti biopalív

1. Ak sa biopalivá zohľadňujú na účely uvedené v článku 7a, členské štáty vyžadujú od hospodárskych subjektov, aby preukázali, že splnili kritériá trvalej udržateľnosti stanovené v článku 7b ods. 2 až 5. Na tento účel členské štáty požadujú od hospodárskych subjektov použitie systému hmotnostnej bilancie, ktorým sa:

- a) umožní, aby sa zmiešali dodávky surovín alebo biopalív s rôznymi vlastnosťami trvalej udržateľnosti;
- b) vyžaduje, aby sa informácie o vlastnostiach trvalej udržateľnosti a veľkostiach dodávok uvedených v písmene a) naďalej vzťahovali aj na danú zmes, a
- c) stanovuje, že pre súhrn všetkých dodávok odobratých zo zmesi sa opisujú rovnaké vlastnosti trvalej udržateľnosti v rovnakých množstvách ako súhrn všetkých dodávok pridaných do zmesi.

2. Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade v rokoch 2010 a 2012 správu o fungovaní metódy overovania pomocou hmotnostnej bilancie uvedenej v odseku 1 a o možnostiach použitia iných overovacích metód pre niektoré alebo všetky druhy surovín alebo biopalív. Vo svojom hodnotení Komisia zohľadní tie overovacie metódy, pri ktorých nemusia informácie o vlastnostiach trvalej udržateľnosti zostať fyzicky pripísané konkrétnym dodávkam alebo zmesiam. V hodnotení sa zohľadní potreba udržania celistvosti a účinnosti overovacieho systému bez vytvárania neprimeranej záťaže pre priemysel. V prípade potreby Komisia k správe priloží návrhy pre Európsky parlament a Radu týkajúce sa použitia iných overovacích metód.

3. Členské štáty prijímú opatrenia, ktoré zabezpečia, aby hospodárske subjekty predkladali spoľahlivé informácie a na požiadanie členského štátu sprístupnili údaje, ktoré použili na vypracovanie týchto informácií. Členské štáty od hospodárskych subjektov vyžadujú, aby zabezpečili primeraný štandard nezávislého auditu predložených informácií a aby poskytli dôkaz o tom, že táto požiadavka bola splnená. Auditom sa overuje, či sú systémy využívané hospodárskymi subjektmi presné, spoľahlivé a chránené voči podvodom. Prostredníctvom auditu sa hodnotí frekvencia a metodika odberu vzoriek a spoľahlivosť údajov.

Informácie uvedené v prvom pododseku sa týkajú najmä splnenia kritérií trvalej udržateľnosti uvedených v článku 7b ods. 2 až 5, vhodných a príslušných informácií o opatreniach prijatých na ochranu pôdy, vody a ovzdušia, obnovu znehodnotenej pôdy, zabránenie nadmernej spotrebe vody v oblastiach s nedostatkom vody, ako aj vhodných a príslušných informácií o opatreniach prijatých s cieľom zohľadniť prvky uvedené v článku 7b ods. 7 druhom pododseku.

Komisia v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 11 ods. 3 stanoví zoznam vhodných a príslušných informácií uvedených v prvých dvoch pododsekoch. Zabezpečí najmä to, aby poskytovanie týchto informácií nepredstavovalo neprimeranú administratívnu záťaž pre hospodárske subjekty vo všeobecnosti, a najmä pre malých farmárov, malé výrobné organizácie a družstvá.

Povinnosti ustanovené v tomto odseku sa uplatňujú bez ohľadu na to, či sú biopalivá vyrobené v Spoločenstve alebo dovezené.

Členské štáty predložia Komisii v súhrnnej forme informácie uvedené v prvom pododseku. Komisia tieto informácie zverejní na platforme transparentnosti uvedenej v článku 24 smernice 2009/28/ES v skrátenej forme, pričom zachová dôvernosc komerčne citlivých informácií.

4. Spoločenstvo sa usiluje uzatvárať s tretími krajinami dvojstranné alebo mnohostranné dohody, ktoré obsahujú ustanovenia o kritériách trvalej udržateľnosti zodpovedajúcich kritériám stanoveným v tejto smernici. Ak Spoločenstvo uzavrelo dohody obsahujúce ustanovenia o otázkach, na ktoré sa vzťahujú kritériá trvalej udržateľnosti stanovené v článku 7b ods. 2 až 5, Komisia môže rozhodnúť, že v týchto dohodách sa musí preukázať, že biopalivá vyrobené zo surovín vypestovaných v týchto krajinách spĺňajú príslušné kritériá trvalej udržateľnosti. Pri uzatváraní týchto dohôd sa venuje osobitná pozornosť opatreniam prijatým na ochranu oblastí, ktoré zabezpečujú základné služby ekosystému v kritických situáciách (ako je ochrana povodia a regulácia erózie), a na ochranu pôdy, vody a ovzdušia, ako aj nepriamym zmenám vo využívaní pôdy, obnove znehodnotenej pôdy, zabráňovaniu nadmernej spotrebe vody v oblastiach s nedostatkom vody a prvkom uvedeným v článku 7b ods. 7 druhom pododseku.

Komisia môže rozhodnúť, že dobrovoľné vnútroštátne alebo medzinárodné systémy ustanovujúce normy pre výrobu produktov z biomasy musia obsahovať presné údaje na účely článku 7b ods. 2 alebo že sa v nich musí preukázať, že dodávky biopalív spĺňajú kritériá trvalej udržateľnosti uvedené v článku 7b ods. 3 až 5. Komisia môže rozhodnúť, že tieto systémy musia obsahovať presné údaje na účely informácií o opatreniach prijatých na ochranu oblastí, ktoré zabezpečujú základné služby ekosystému v kritických situáciách (ako je ochrana povodia a regulácia erózie), a na ochranu pôdy, vody a ovzdušia, ako aj obnovu znehodnotenej pôdy, zabráňovaniu nadmernej spotrebe vody v oblastiach s nedostatkom vody a prvkom uvedeným v článku 7b ods. 7 druhom pododseku. Komisia môže na účely článku 7b ods. 3 písm. b) bodu ii) uznať aj oblasti určené na ochranu vzácnych alebo ohrozených ekosystémov alebo druhov uznaných medzinárodnými dohodami alebo zaradené do zoznamov vypracovaných medzivládskymi organizáciami alebo Medzinárodným zväzom ochrany prírody.

Komisia môže rozhodnúť, že voliteľné vnútroštátne alebo medzinárodné systémy merania úspor skleníkových plynov musia obsahovať presné údaje na účely článku 7b ods. 2.

Komisia môže rozhodnúť, že pôda, ktorá spadá do vnútroštátneho alebo regionálneho programu na obnovu veľmi znehodnotenej alebo silne kontaminovanej pôdy, spĺňa kritériá ustanovené v prílohe IV časti C bode 9.

5. Komisia prijme rozhodnutia podľa odseku 4, len ak predmetná dohoda alebo systém spĺňa primerané kritériá spoľahlivosti, transparentnosti a nezávislej kontroly. Systémy na meranie úspor skleníkových plynov musia byť aj v súlade s metodickými požiadavkami podľa prílohy IV. Zoznamy oblastí s vysokou hodnotou z hľadiska biodiverzity podľa

článku 7b ods. 3 písm. b) bodu ii) musia spĺňať primerané kritériá objektívnosti a súladu s medzinárodnými normami a umožňovať vhodné odvolacie postupy.

6. Rozhodnutia podľa odseku 4 sa prijímajú v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 11 ods. 3. Takéto rozhodnutia sú platné maximálne päť rokov.

7. Ak hospodársky subjekt poskytne dôkaz alebo údaje získané v súlade s dohodou alebo systémom, ktorý bol predmetom rozhodnutia podľa odseku 4, členský štát od dodávateľa nepožaduje poskytnutie ďalších dôkazov o splnení kritérií trvalej udržateľnosti stanovených v článku 7b ods. 2 až 5, ani informácií o opatreniach uvedených v druhom pododseku odseku 3 tohto článku.

8. Komisia preskúma na požiadanie členského štátu alebo z vlastnej iniciatívy uplatňovanie článku 7b vo vzťahu k určitému zdroju biopaliva a v lehote šiestich mesiacov od doručenia žiadosti a v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 11 ods. 3 rozhodne, či daný členský štát môže zohľadniť biopalivo z tohto zdroja na účely článku 7a.

9. Do 31. decembra 2012 predloží Komisia Európskemu parlamentu a Rade správu o:

- a) účinnosti systému zavedeného na účely poskytovania informácií o kritériách trvalej udržateľnosti a
- b) uskutočniteľnosti a vhodnosti zavedenia povinných požiadaviek vo vzťahu k ochrane ovzdušia, pôdy alebo vody, pričom zohľadní najnovšie vedecké dôkazy a medzinárodné záväzky Spoločenstva.

V prípade potreby Komisia navrhne nápravné opatrenia.

Článok 7d

Výpočet emisií skleníkových plynov z biopalív počas životného cyklu

1. Na účely článku 7a a článku 7b ods. 2 sa emisie skleníkových plynov z biopalív počas životného cyklu vypočítavajú takto:

- a) v prípade, že je určená hodnota úspor emisií skleníkových plynov v rámci výrobného reťazca biopalív stanovená v časti A alebo B prílohy IV a hodnota e_i pre tieto biopalivá vypočítaná v súlade s bodom 7 časti C prílohy IV je rovná alebo menšia ako nula, použije sa určená hodnota, alebo
- b) použije sa skutočná hodnota vypočítaná v súlade s metodikou stanovenou v časti C prílohy IV, alebo

- c) použije sa hodnota vypočítaná ako súčet faktorov vzorca uvedeného v bode 1 časti C prílohy IV, pričom pri niektorých faktoroch možno použiť podrobné určené hodnoty z časti D alebo E prílohy IV a pri všetkých ostatných faktoroch skutočné hodnoty vypočítané v súlade s metodikou stanovenou v časti C prílohy IV.

2. Do 31. marca 2010 členské štáty predložia Komisii správu obsahujúcu zoznam tých oblastí na svojom území klasifikovaných ako úroveň 2 nomenklatúry územných jednotiek pre štatistické účely (ďalej len „NUTS“) alebo ako podrobnejšia úroveň NUTS v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1059/2003 z 26. mája 2003 o zostavení spoločnej nomenklatúry územných jednotiek pre štatistické účely (NUTS) (*), v ktorých možno očakávať, že bežné emisie skleníkových plynov z pestovania poľnohospodárskych surovín sú nižšie alebo sa rovnajú emisiám uvedeným pod nadpisom „Roztriedenie určených hodnôt pre pestovanie“ v časti D prílohy IV tejto smernice, pričom k správe priložia opis metódy a údajov použitých na vypracovanie tohto zoznamu. V tejto metóde sa zohľadňujú pôdne vlastnosti, podnebie a očakávané výnosy suroviny.

3. Určené hodnoty v prílohe IV časti A a podrobné určené hodnoty pre pestovanie v prílohe IV časti D sa môžu uplatňovať iba v prípade, ak sú suroviny na ich výrobu:

- a) pestované mimo Spoločenstva;
- b) pestované v oblastiach Spoločenstva uvedených v zozname podľa odseku 2, alebo
- c) odpadom alebo zvyškami okrem zvyškov z poľnohospodárstva, akvakultúry a rybolovu.

Pre biopalivá, na ktoré sa nevzťahujú písmená a), b), alebo c), sa použijú skutočné hodnoty pre pestovanie.

4. Do 31. marca 2010 Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uskutočniteľnosti vypracovania zoznamov oblastí v tretích krajinách, v ktorých možno očakávať, že bežné emisie skleníkových plynov z pestovania poľnohospodárskych surovín sú nižšie alebo sa rovnajú emisiám uvedeným pod nadpisom „Pestovanie“ v časti D prílohy IV tejto smernice, pričom k správe priloží, ak je to možné, uvedené zoznamy a opis metódy a údajov použitých na ich vypracovanie. V prípade potreby k správe priloží príslušné návrhy.

5. Najneskôr do 31. decembra 2012 a potom každé dva roky Komisia predloží správu o odhadovaných typických a určených hodnotách uvedených v častiach B a E prílohy IV, pričom venuje osobitnú pozornosť emisiám z dopravy a spracovateľského priemyslu. Vzhľadom na takéto správy môže v prípade potreby rozhodnúť o oprave týchto hodnôt. Uvedené opatrenie, ktoré je zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice, sa prijme v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 11 ods. 4.

6. Komisia najneskôr do 31. decembra 2010 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej zhodnotí vplyv nepriamej zmeny využívania pôdy na emisie skleníkových plynov a navrhne spôsoby na zníženie tohto vplyvu. K tejto správe priloží v prípade potreby návrh, ktorý vychádza z najlepších dostupných vedeckých dôkazov a obsahuje konkrétnu metodiku pre emisie, ktoré vznikajú pri zmenách zásob uhlíka spôsobených nepriamymi zmenami vo využívaní pôdy, pričom zabezpečí súlad s touto smernicou, najmä s článkom 7b ods. 2.

Takýto návrh bude obsahovať záruky potrebné na zabezpečenie istoty investícií realizovaných ešte pred uplatnením tejto metodiky. Čo sa týka zariadení, ktoré vyrábali biopalivá do konca roka 2013, uplatňovanie opatrení uvedených v prvom pododseku nebude do 31. decembra 2017 dôvodom na to, aby sa biopalivá vyrobené týmito zariadeniami považovali za nevyhovujúce požiadavkám trvalej udržateľnosti tejto smernice, ak by im inak vyhovovali, a to pod podmienkou, že tieto biopalivá dosiahnu úspory emisií skleníkových plynov v hodnote aspoň 45 %. Toto sa uplatní na kapacity zariadení na výrobu biopalív na konci roka 2012.

Európsky parlament a Rada sa pokúsia rozhodnúť o každom takomto návrhu, ktorý Komisia predloží, do 31. decembra 2012.

7. Prílohu IV je možné prispôbiť technickému a vedeckému pokroku, okrem iného doplnením hodnôt pre ďalšie výrobné postupy pre biopalivá týkajúce sa tých istých alebo iných surovín a úpravou metodiky stanovenej v časti C. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice, okrem iného aj jej doplnením, sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 11 ods. 4.

Pokiaľ ide o určené hodnoty a metodiku stanovené v prílohe IV, osobitná pozornosť sa venuje:

- metóde zohľadnenia odpadov a zvyškov,
- metóde zohľadnenia vedľajších produktov,
- metóde zohľadnenia kogenerácie a
- statusu pridelenému zvyškom poľnohospodárskych plodín a vedľajším produktom.

Určené hodnoty pre bionaftu z odpadového rastlinného alebo živočíšneho oleja sa preskúmajú čo najskôr.

Akékoľvek zmeny alebo doplnenia týkajúce sa zoznamu určených hodnôt v prílohe IV musia byť v súlade s týmito pravidlami:

- a) ak je vplyv faktoru na celkové emisie malý alebo ak dochádza len k limitovanej zmene variácií, alebo ak sú náklady na stanovenie skutočných hodnôt vysoké, alebo ak je stanovenie skutočných hodnôt veľmi náročné, určené hodnoty musia byť typické pre normálne výrobné procesy;

- b) vo všetkých ostatných prípadoch musia byť určené hodnoty v porovnaní s normálnymi výrobnými procesmi konzervatívne.

8. Stanovia sa podrobné vymedzenia vrátane technických špecifikácií požadovaných pre kategórie uvedené v bode 9 časti C prílohy IV. Takéto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 11 ods. 4.

Článok 7e

Vykonávacie opatrenia a správy týkajúce sa trvalej udržateľnosti biopalív

1. Vykonávacie opatrenia uvedené v článku 7b ods. 3 druhom pododseku, v článku 7c ods. 3 treťom pododseku, v článku 7c ods. 6, v článku 7c ods. 8, v článku 7d ods. 5, v článku 7d ods. 7 prvom pododseku a v článku 7d ods. 8 taktiež plne zohľadnia účely smernice 2009/28/ES.

2. Správy Komisie, ktoré predkladá Európskemu parlamentu a Rade v súlade s článkom 7b ods. 7, článkom 7c ods. 2, článkom 7c ods. 9, článkom 7d ods. 4, 5 a článkom 7d ods. 6 prvým pododsekom, ako aj správy a informácie predkladané podľa článku 7c ods. 3 prvého a piateho pododseku a článku 7d ods. 2 sa vypracúvajú a postupujú na účely smernice 2009/28/ES, ako aj na účely tejto smernice.

(*) Ú. v. EÚ L 30, 31.1.2009, s. 16.

(**) Ú. v. EÚ L 154, 21.6.2003, s. 1.“

7. V článku 8 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Členské štáty monitorujú zhodu s požiadavkami článkov 3 a 4, pokiaľ ide o automobilový benzín a motorovú naftu, na základe analytických metód stanovených európskymi normami EN 228:2004 a EN 590:2004 v uvedenom poradí.“

8. Vkladá sa tento článok 8a:

„Článok 8a

Kovové prísady

1. Komisia posúdi zdravotné riziká a riziká pre životné prostredie v súvislosti s používaním kovových prísad v palive a na tento účel vyvinie skúšobnú metodiku. Do 31. decembra 2012 podá Európskemu parlamentu a Rade správu o svojich záveroch.

2. Do doby, kým sa vyvinie skúšobná metodika podľa odseku 1, sa prítomnosť kovovej prísady trikarbonyl-(metylcyklopentadienyl) mangánium (MMT) v palivách od 1. januára 2011 obmedzí na 6 mg mangánu na liter. Od 1. januára 2014 bude táto hranica predstavovať 2 mg mangánu na liter.

3. Maximálny obsah MMT v palivách uvedený v odseku 2 sa preskúma na základe výsledkov hodnotenia, ktoré sa vykoná za pomoci skúšobnej metodiky podľa odseku 1. Môže sa znížiť až na nulu, ak je to odôvodnené na základe posúdenia rizík. Nemôže sa zvýšiť, pokiaľ to nie je odôvodnené na základe posúdenia rizík. Takéto opatrenie zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice sa prijme v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 11 ods. 4.

4. Členské štáty zabezpečia, aby sa označenie uvádzajúce obsah kovových prísad v palive uvádzalo všade tam, kde majú spotrebitelia prístup k palivám s kovovými prísadami.

5. Na označení sa uvedie tento text: „Obsahuje kovové prísady“.

6. Označenie sa zreteľne upevní na mieste, kde sa uvádzajú informácie o druhu paliva. Rozmery a písmo označenia sú také, aby bolo jasne viditeľné a ľahko čitateľné.“

9. Článok 9 sa nahrádza takto:

„Článok 9

Podávanie správ

1. Do 31. decembra 2012 a potom každé tri roky Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade predkladať správu, ktorú v prípade potreby doplní návrhmi na zmenu a doplnenie tejto smernice. V správe sa zohľadnia najmä tieto skutočnosti:

- a) použitie a vývoj technológie automobilov, najmä pokiaľ ide o realizovateľnosť zvýšenia maximálneho povoleného obsahu biopalív v automobilovom benzíne a motorovej naftě a potrebu preskúmania termínu uvedeného v článku 3 ods. 3;
- b) politika Spoločenstva týkajúca sa emisií CO₂ z vozidiel cestnej dopravy;
- c) možnosť uplatňovať požiadavky uvedené v prílohe II, najmä limitné hodnoty polycyklických aromatických uhľovodíkov, na necestné pojazdné stroje (vrátane plavidiel vnútrozemskej vodnej dopravy), poľnohospodárske a lesné traktory a rekreačné plavidlá;
- d) zvýšenie použitia detergentov v palivách;
- e) použitie kovových prísad iných ako MMT v palivách;

f) celkový objem zložiek používaných v automobilovom benzíne a motorovej naftě so zreteľom na právne predpisy Spoločenstva v oblasti životného prostredia vrátane cieľov smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (*), a jej dcérskych smerníc;

g) dôsledky cieľa znižovania emisií skleníkových plynov stanoveného v článku 7a ods. 2 pre systém obchodovania s emisiami;

h) prípadná potreba úprav článku 2 ods. 6, článku 2 ods. 7 a článku 7a ods. 2 písm. b) s cieľom posúdiť možný podiel na plnení cieľa znižovania emisií skleníkových plynov do roku 2020 až o 10 %. Tieto úvahy sa zakladajú na možnosti zníženia emisií skleníkových plynov počas životného cyklu palív a energií v rámci Spoločenstva, pričom sa zohľadní najmä akýkoľvek pokrok v oblasti technológií zachytávania a uskladnenia uhlíka spôsobom, ktorý je bezpečný pre životné prostredie, a pokrok v oblasti elektrických cestných vozidiel, ako aj nákladová účinnosť prostriedkov na znižovanie týchto emisií podľa článku 7a ods. 2 písm. b);

i) možnosť zavedenia dodatočných opatrení pre dodávateľov s cieľom znížiť emisie skleníkových plynov počas životného cyklu na jednotku energie o 2 % v porovnaní so základnou normou pre palivá podľa článku 7a ods. 5 písm. b) použitím kreditov zakúpených prostredníctvom mechanizmu čistého rozvoja v rámci Kjótskeho protokolu za podmienok uvedených v smernici 2003/87/ES, aby bolo možné posúdiť ďalší možný podiel na plnení cieľa znižovania emisií skleníkových plynov do roku 2020 až o 10 % podľa článku 7a ods. 2 písm. c) tejto smernice;

j) aktualizovanú analýzu nákladov a prínosov a vplyvu zníženia maximálneho povoleného tlaku pár benzínu v letnom období pod 60 kPa.

2. Komisia najneskôr v roku 2014 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o výsledkoch dosiahnutých v oblasti plnenia cieľovej hodnoty emisií skleníkových plynov na rok 2020 podľa článku 7a, pričom zohľadní potrebu súladu tohto cieľa s cieľom uvedeným v článku 3 ods. 3 smernice 2009/28/ES v súvislosti s podielom energie z obnoviteľných zdrojov v doprave vzhľadom na správy podľa článku 23 ods. 8 a 9 tejto smernice.

V prípade potreby Komisia správu doplní návrhom na zmenu cieľa.

(*) Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1.“

10. V článku 10 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Pokiaľ treba prispôbiť povolené skúšobné metódy podľa prílohy I alebo II technickému pokroku, je možné prijať zmeny a doplnenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 11 ods. 4. Prílohu III je tiež možné prispôbiť technickému a vedeckému pokroku. Takéto opatrenie zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice sa prijme v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 11 ods. 4.“

11. Článok 11 sa nahrádza takto:

„Článok 11

Postup výboru

1. S výnimkou prípadov uvedených v odseku 2 Komisia pomáha výbor pre kvalitu palív.

2. V prípade záležitostí týkajúcich sa trvalej udržateľnosti biopalív podľa článkov 7b, 7c a 7d Komisia pomáha tzv. výbor pre trvalú udržateľnosť biopalív uvedený v článku 25 ods. 2 smernice 2009/28/ES.

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 3 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8

4. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.“

12. Článok 14 sa vypúšťa.

13. Prílohy I, II, III a IV sa nahrádzajú textom uvedeným v prílohe k tejto smernici.

Článok 2

Zmeny a doplnenia smernice 1999/32/ES

Smernica 1999/32/ES sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. Článok 2 sa mení a dopĺňa takto:

a) bod 3 sa nahrádza takto:

„3. lodné palivo znamená každé kvapalné ropné palivo určené na použitie alebo používané na palube plavidla vrátane palív uvedených v norme ISO 8217. Týka sa to aj každého kvapalného ropného paliva, ktoré používajú plavidlá vnútrozemskej vodnej dopravy alebo rekreačné plavidlá, v súlade s definíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/68/ES zo 16. decembra 1997 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, ktoré sa týkajú opatrení voči emisiám plyných a tuhých znečisťujúcich

látok zo spaľovacích motorov inštalovaných v necestných pojazdných strojoch (*), a smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/25/ES zo 16. júna 1994 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa rekreačných plavidiel (**), ak sa tieto plavidlá nachádzajú na mori;

(*) Ú. v. ES L 59, 27.2.1998, s. 1.

(**) Ú. v. ES L 164, 30.6.1994, s. 15.“;

b) bod 3j sa vypúšťa.

2. Článok 4b sa mení a dopĺňa takto:

a) názov sa nahrádza takto: „Maximálny obsah síry v lodných palivách používaných loďami kotviacimi v prístavoch Spoločenstva“;

b) v odseku 1 sa vypúšťa písmeno a);

c) v odseku 2 sa vypúšťa písmeno b).

3. V článku 6 ods. 1a sa tretí pododsek nahrádza takto:

„Odoberanie vzoriek sa začne dňom, keď vstúpi do platnosti príslušná limitná hodnota maximálneho obsahu síry v palivách. Bude sa vykonávať dostatočne často, v dostatočnom množstve a takým spôsobom, aby vzorky reprezentovali skúmané palivo a palivo, ktoré používajú plavidlá v príslušných morských oblastiach a prístavoch.“

Článok 3

Zrušenie

Smernica 93/12/EHS sa zrušuje.

Článok 4

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 31. decembra 2010.

Komisia bezodkladne oznámia znenie týchto opatrení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenia hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 5

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 6

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 23. apríla 2009

Za Európsky parlament
predseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
predseda
P. NEČAS

PRÍLOHA

„PRÍLOHA I

ENVIRONMENTÁLNE ŠPECIFIKÁCIE PREDÁVANÝCH PALÍV POUŽÍVANÝCH NA POHON VOZIDIEL
SO ZÁŽIHOVÝM MOTOROMDruh: **Benzín**

Parameter ⁽¹⁾	Jednotka	Limity ⁽²⁾	
		Minimálny	Maximálny
Oktánové číslo výskumnou metódou		95 ⁽³⁾	—
Oktánové číslo motorovou metódou		85	—
Tlak pár pre letné obdobie ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Destilácia:			
— odparené percento do 100 °C	obj. %	46,0	—
— odparené percento do 150 °C	obj. %	75,0	—
Obsah uhlíkovodíkových skupín:			
— olefiny	obj. %	—	18,0
— aromáty	obj. %	—	35,0
— benzén	obj. %	—	1,0
Obsah kyslíka	hmot. %		3,7
Obsah kyslíkatých zlúčenín			
— Metanol	obj. %		3,0
— Etanol (môžu sa pridať stabilizátory)	obj. %		10,0
— Izopropylalkohol	obj. %	—	12,0
— Tercbutylalkohol	obj. %	—	15,0
— Izobutylalkohol	obj. %	—	15,0
— Étery obsahujúce päť alebo viac atómov uhlíka v molekule	obj. %	—	22,0
— Iné kyslíkaté zlúčeniny ⁽⁶⁾	obj. %	—	15,0
Obsah síry	mg/kg	—	10,0
Obsah olova	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Metódy testovania sú špecifikované v norme EN 228:2004. Členské štáty môžu prijať analytickú metódu špecifikovanú v norme, ktorá nahradí normu EN 228:2004, ak je možné preukázať, že zaručuje aspoň takú úroveň správnosti a presnosti, ako analytická metóda, ktorú nahrádza.

⁽²⁾ Hodnoty uvedené v špecifikácii sú „skutočné hodnoty“. Pri stanovení ich limitných hodnôt sa použili podmienky normy EN ISO 4259:2006 „Ropné výrobky – Stanovenie a využitie údajov zhody výsledkov vo vzťahu k skúšobným metódam“ a pri stanovení minimálnej hodnoty sa zohľadnil minimálny rozdiel 2R nad nulou (R = reprodukovateľnosť). Výsledky jednotlivých meraní sa interpretujú na základe kritérií uvedených v norme EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že budú naďalej umožňovať uvádzanie bezolovnatého automobilového benzínu bežnej kvality na trh, ktorého minimálne oktánové číslo motorovou metódou (MON) je 81 a minimálne oktánové číslo výskumnou metódou (RON) je 91.

⁽⁴⁾ Letné obdobie začína najneskôr 1. mája a končí najskôr 30. septembra. Pre členské štáty s nízkymi teplotami v letnom období sa leto začína najneskôr 1. júna a končí najskôr 31. augusta.

⁽⁵⁾ V prípade členských štátov s nízkymi teplotami v letnom období, pre ktoré platí výnimka v súlade s článkom 3 ods. 4 a 5, je maximálny tlak pár 70 kPa. V prípade členských štátov, pre ktoré platí výnimka v súlade s článkom 3 ods. 4 a 5 týkajúca sa automobilového benzínu s obsahom etanolu, je maximálny tlak pár 60 kPa plus výnimka tlaku pár uvedená v prílohe III.

⁽⁶⁾ Ďalšie monoalkoholy a étery s koncovým destilačným bodom nie vyšším ako destilačný bod podľa normy EN 228:2004.

PRÍLOHA II

ENVIRONMENTÁLNE ŠPECIFIKÁCIE PREDÁVANÝCH PALÍV NA POHON VOZIDIEL SO VZNETOVÝMI MOTORMI

Druh: **motorová nafta**

Parameter ⁽¹⁾	Jednotka	Limity ⁽²⁾	
		Minimálny	Maximálny
Cetánové číslo		51,0	—
Hustota pri 15 °C	kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Destilácia:			
— 95 % získanej pri:	°C	—	360,0
Polycyklické aromatické uhľovodíky	hmot. %	—	8,0
Obsah síry	mg/kg	—	10,0
Obsah FAME – EN 14078	%	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Metódy testovania sú špecifikované v norme EN 590:2004. Členské štáty môžu prijať analytickú metódu špecifikovanú v norme, ktorá nahradí normu EN 590:2004, ak je možné preukázať, že zaručuje aspoň takú úroveň správnosti a presnosti, ako analytická metóda, ktorú nahrádza.

⁽²⁾ Hodnoty uvedené v špecifikácii sú „skutočné hodnoty“. Pri stanovení ich limitných hodnôt sa použili podmienky normy EN ISO 4259:2006 „Ropné výrobky – Stanovenie a využitie údajov zhody výsledkov vo vzťahu k skúšobným metódam“ a pri stanovení minimálnej hodnoty sa zohľadnil minimálny rozdiel 2R nad nulou (R = reprodukovateľnosť). Výsledky jednotlivých meraní sa interpretujú na základe kritérií uvedených v norme EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ FAME musia spĺňať normu EN 14214.

PRÍLOHA III

VÝNIMKA VZŤAHUJÚCA SA NA TLAK PÁR POVOLENÁ PRE AUTOMOBILOVÝ BENZÍN S OBSAHOM BIOETANOLU

Obsah bioetanolu (% v/v)	Povolená výnimka pre tlak pár (v kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Povolená výnimka vzťahujúca sa na tlak pár pre stredný obsah bioetanolu medzi hodnotami uvedenými v tabuľke sa určuje priamou lineárnou extrapoláciou medzi obsahom bioetanolu bezprostredne nad a bezprostredne pod strednou hodnotou.

PRÍLOHA IV

PRAVIDLÁ VÝPOČTU EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNOV BIOPALÍV POČAS ICH ŽIVOTNÉHO CYKLU

A. Typické a určené hodnoty týkajúce sa biopalív, ak pri ich výrobe nevznikajú žiadne čisté emisie uhlíka spôsobené zmenami vo využívaní pôdy

Reťazec výroby biopalív	Typické úspory emisií skleníkových plynov	Určené úspory emisií skleníkových plynov
etanol z cukrovej repy	61 %	52 %
etanol z pšenice (palivo na spracovanie sa neuvádza)	32 %	16 %
etanol z pšenice (hnedé uhlie ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	32 %	16 %
etanol z pšenice (zemný plyn ako palivo na spracovanie v bežnom kotle)	45 %	34 %
etanol z pšenice (zemný plyn ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	53 %	47 %
etanol z pšenice (slama ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	69 %	69 %
etanol z kukurice vyrábaný v Spoločenstve (zemný plyn ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	56 %	49 %
etanol z cukrovej trstiny	71 %	71 %
časť sa vyrába z obnoviteľných zdrojov etyl-terc-butyl-éteru (ETBE)	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov terciárneho amyl-etyl-éteru (TAEE)	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
bionafta z repky olejnej	45 %	38 %
bionafta zo slnečnice	58 %	51 %
bionafta zo sóje	40 %	31 %
bionafta z palmového oleja (proces sa neuvádza)	36 %	19 %
bionafta z palmového oleja (proces so zachytávaním metánu v továrni na spracovanie oleja)	62 %	56 %
bionafta z odpadového rastlinného alebo živočíšneho (*) oleja	88 %	83 %
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z repky olejnej	51 %	47 %
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej zo slnečnice	65 %	62 %
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja (proces sa neuvádza)	40 %	26 %
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja (proces so zachytávaním metánu v továrni na spracovanie oleja)	68 %	65 %
čistý rastlinný olej z repky olejnej	58 %	57 %
bioplyn z komunálneho organického odpadu vyrábaný ako stlačený zemný plyn	80 %	73 %
bioplyn z vlhkého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	84 %	81 %
bioplyn zo suchého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	86 %	82 %

(*) Nezačítajú živočíšny olej vyrábaný zo živočíšnych vedľajších produktov klasifikovaných ako materiál kategórie 3 v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 z 3. októbra 2002, ktorým sa stanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa živočíšnych vedľajších produktov určených pre ľudskú spotrebu⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 273, 10.10.2002, s. 1.

- B. **Odhadované typické a určené hodnoty týkajúce sa budúcich biopalív, ktoré sa v januári 2008 nenachádzali na trhu alebo sa nachádzali na trhu iba v zanedbateľných množstvách, ak pri ich výrobe nevznikajú žiadne čisté emisie uhlíka spôsobené zmenami vo využívaní pôdy**

Reťazec výroby biopalív	Typické úspory emisií skleníkových plynov	Určené úspory emisií skleníkových plynov
etanol z pšeničnej slamy	87 %	85 %
etanol z dreveného odpadu	80 %	74 %
etanol z drevenín pestovaných na tento účel	76 %	70 %
motorová nafta z dreveného odpadu vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	95 %	95 %
motorová nafta z dreva pestovaného na tento účel vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	93 %	93 %
dimetyléter (DME) z dreveného odpadu	95 %	95 %
DME z dreva pestovaného na tento účel	92 %	92 %
metanol z dreveného odpadu	94 %	94 %
metanol z dreva pestovaného na tento účel	91 %	91 %
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov metyl-terc-butyl-éteru (MTBE)	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby metanolu	

C. Metodika

1. Emisie skleníkových plynov z výroby a používania biopalív sa vypočítavajú takto:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

kde

E = celkové emisie z používania paliva;

e_{ec} = emisie z ťažby alebo pestovania surovín;

e_l = množstvo emisií za rok, ktoré vznikajú pri zmenách zásob uhlíka spôsobených zmenami vo využívaní pôdy;

e_p = emisie zo spracovania;

e_{td} = emisie z dopravy a distribúcie;

e_u = emisie z používaných palív;

e_{sca} = úspora emisií z akumulácie pôdneho uhlíka prostredníctvom zlepšeného poľnohospodárskeho riadenia;

e_{ccs} = úspora emisií pri zachytávaní a geologickom ukladaní uhlíka;

e_{ccr} = úspora emisií pri zachytávaní a nahradzovaní uhlíka a

e_{ee} = úspora emisií pri kombinovanej výrobe elektriny a tepla, pri ktorej vzniká nadbytočná elektrina.

Emisie z výroby strojov a zariadení sa nezohľadňujú.

2. Emisie skleníkových plynov z palív (E) sa vyjadrujú v gramoch ekvivalentu CO_2 na MJ paliva ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$).
3. Odchylné od bodu 2 sa v prípade motorových palív v doprave môžu hodnoty vyjadrené v $\text{CO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$ upraviť tak, aby sa zohľadnili rozdiely medzi palivami, pokiaľ ide o vykonanú užitočnú prácu vyjadrenú v km/MJ . Takéto prispôbenie je možné len v prípade, ak sa poskytne dôkaz o existencii rozdielov, pokiaľ ide o vykonanú užitočnú prácu.
4. Úspory emisií skleníkových plynov z biopalív sa vypočítavajú takto:

$$\text{ÚSPORA} = (E_F - E_B)/E_F$$

kde

E_B = celkové emisie z biopaliva a

E_F = celkové emisie z porovnateľného fosílného paliva.

5. Na účely bodu 1 sú zohľadňované skleníkové plyny CO₂, N₂O a CH₄. Na účely výpočtu ekvivalentu CO₂ majú uvedené plyny túto hodnotu:

CO₂: 1,

N₂O: 296,

CH₄: 23.

6. Emisie z ťažby alebo pestovania surovín, e_{cc} , zahŕňajú emisie zo samotného procesu ťažby alebo pestovania, zo zberu surovín, z odpadov a úniku látok a z výroby chemických látok alebo produktov používaných pri ťažbe alebo pestovaní. Zachytávanie CO₂ pri pestovaní surovín sa nezahŕňa. Certifikované zníženie emisií skleníkových plynov zo spaľovania prebytočného plynu na mieste produkcie ropy kdekoľvek na svete sa odpočítava. Odhadované množstvá emisií z pestovania je možné vypočítať na základe priemerov vypočítaných pre zemepisné oblasti, ktoré sú menšie ako oblasti, ktoré sa používajú pri výpočte určených hodnôt, čo predstavuje alternatívu používania skutočných hodnôt.
7. Množstvo emisií za rok vyplývajúcich zo zmien zásob uhlíka spôsobených zmenami vo využívaní pôdy, e_l , sa vypočítava rovnomerným delením celkových emisií počas obdobia 20 rokov. Na výpočet týchto emisií sa používa tento vzorec:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ } ^{(1)}$$

kde

e_l = ročné emisie skleníkových plynov, ktoré vznikajú pri zmenách zásob uhlíka spôsobených zmenami vo využívaní pôdy (vyjadrené v hmotnosti ekvivalentu CO₂ na jednotku energie získanej z biopaliva);

CS_R = zásoba uhlíka na jednotku plochy súvisiaca s referenčným využívaním pôdy (vyjadrená v hmotnosti uhlíka na jednotku plochy vrátane pôdy a vegetácie). Za referenčné využívanie pôdy sa považuje využívanie pôdy v januári 2008 alebo využívanie pôdy 20 rokov pred tým, ako sa získali suroviny, podľa toho, ktoré využívanie sa realizovalo neskôr;

CS_A = zásoba uhlíka na jednotku plochy súvisiaca so skutočným využívaním pôdy (vyjadrená v hmotnosti uhlíka na jednotku plochy vrátane pôdy a vegetácie). Ak sa zásoba uhlíka zhromažďuje viac ako jeden rok, hodnotou CS_A je odhadovaná zásoba na jednotku plochy po dvadsiatich tokoch alebo po dozretí plodín, podľa toho, ktoré obdobie nastane skôr;

P = produktivita plodín (meraná ako energia získaná z biopaliva na jednotku plochy za rok) a

e_B = bonus vo výške 29 gCO_{2eq}/MJ biopalív, ak sa biomasa získava z obnovennej znehodnotenej pôdy za podmienok ustanovených v bode 8.

8. Bonus vo výške 29 gCO_{2eq}/MJ sa udelí, ak sa preukáže, že daná pôda:

a) sa v januári 2008 nevyužívala na poľnohospodárstvo ani žiadne iné činnosti a

b) patrí do jednej z týchto kategórií:

i) veľmi znehodnotená pôda vrátane pôdy, ktorá sa v minulosti využívala na poľnohospodárske účely;

ii) silno kontaminovaná pôda.

Bonus vo výške 29 gCO_{2eq}/MJ sa uplatňuje na obdobie do 10 rokov od dátumu zmeny využívania pôdy na využívanie na poľnohospodárske účely pod podmienkou, že sa v prípade pôdy uvedenej v bode i) zaručí pravidelný nárast zásob uhlíka a výrazné zníženie erózie a že sa v prípade pôdy uvedenej v bode ii) zníži kontaminácia pôdy.

9. Kategórie uvedené v bode 8 písm. b) sa vymedzujú takto:

a) „veľmi znehodnotená pôda“ je pôda, ktorá je počas dlhého obdobia buď výrazne zasolená, alebo vykazuje mimoriadne nízky obsah organických látok a je veľmi zvetraná;

b) „silno kontaminovaná pôda“ je pôda, ktorá vzhľadom na kontamináciu pôdy nie je vhodná na pestovanie potravín alebo krmív.

Patrí sem aj pôda, ktorá je predmetom rozhodnutia Komisie v súlade s článkom 7c ods. 3 štvrtým pododsekom.

⁽¹⁾ Konštanta získaná vydelením molekulovej hmotnosti CO₂ (44,010 g/mol) molekulovou hmotnosťou uhlíka (12,011 g/mol) sa rovná 3,664.

10. Usmernenia prijaté podľa prílohy V časti C bodu 10 smernice 2009/28/ES o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie slúžia ako základ pre výpočet zásob uhlíka v pôde na účely tejto smernice.
11. Emisie zo spracovania, e_p , zahŕňajú emisie zo samotného spracovania; z odpadov a úniku látok a z výroby chemických látok alebo produktov používaných pri spracovaní.

Pri započítaní spotreby elektriny nevrobenej v zariadení na výrobu palív sa intenzita emisií skleníkových plynov pri výrobe a distribúcii tejto elektriny považuje za rovnakú, ako v prípade priemernej intenzity emisií pri výrobe a distribúcii elektriny v určenom regióne. Odchylne od tohto pravidla môžu výrobcovia používať priemernú hodnotu v prípade elektriny vrobenej v jednotlivej elektrárni za predpokladu, že táto elektráreň nie je pripojená k elektrickej rozvodovej sieti.

12. Emisie z dopravy a distribúcie, e_{td} , zahŕňajú emisie z dopravy a skladovania surovín a polotovarov a zo skladovania a distribúcie hotových materiálov. Emisie z dopravy a distribúcie, ktoré sa zohľadňujú podľa bodu 6, nie sú zahrnuté v tomto bode.
13. Emisie z používaných palív, e_w , sa v prípade biopalív považujú za nulové.
14. Úspora emisií pri zachytávaní a geologickom ukladaní uhlíka, e_{ccs} , ktoré ešte neboli zohľadnené pri e_p , je obmedzená len na tie emisie, ktorým sa zabráni pri zachytávaní a sekvestracii emitovaného CO₂ v priamej súvislosti s ťažbou, prepravou, spracovaním a distribúciou palív.
15. Úspora emisií pri zachytávaní a nahradzovaní uhlíka, e_{ccr} , je obmedzená len na tie emisie, ktorým sa zabráni pri zachytávaní CO₂, kde uhlík používaný na nahradzanie CO₂ pochádzajúceho z fosílnych palív v komerčných produktoch a službách musí mať pôvod v biomase.
16. Úspora emisií pri kombinovanej výrobe elektriny a tepla, pri ktorej vzniká nadbytočná elektrina, e_{ee} , sa zohľadňuje v súvislosti s nadbytočnou elektrinou vyrobenou v rámci systémov výroby paliva, ktoré využívajú kombinovanú výrobu, okrem prípadov, keď palivo použité na kombinovanú výrobu je vedľajším produktom iným ako zvyšky poľnohospodárskych plodín. Pri započítaní tejto nadbytočnej elektriny sa veľkosť jednotky kombinovanej výroby považuje za minimum potrebné na to, aby jednotka kombinovanej výroby mohla dodávať teplo potrebné na výrobu paliva. Úspora emisií skleníkových plynov súvisiaca s touto nadbytočnou elektrinou sa rovná množstvu skleníkových plynov, ktoré by boli emitované pri výrobe rovnakého množstva elektriny v elektrárni pri použití rovnakého paliva ako v prípade jednotky kombinovanej výroby.
17. Keď je kombinovaným produktom výroby paliva palivo, v prípade ktorého sa vypočítavajú emisie, a jeden alebo viacero iných produktov („vedľajšie produkty“), emisie skleníkových plynov sa delia medzi palivo alebo jeho medziprodukt a vedľajšie produkty úmerne k ich energetickému obsahu (v prípade vedľajších produktov iných ako elektrina sa stanovuje na základe nižšej výhrevnosti).
18. Na účely výpočtu uvedeného v bode 17 sú emisie, ktoré sa majú deliť, súčtom $e_{ec} + e_p$, + podielov emisií e_p , e_{td} a e_{ee} , ktoré vznikajú vo výrobnom procese až do fázy, keď sa získa vedľajší produkt vrátane tejto fázy. Ak sa v skoršej fáze procesu v rámci životného cyklu pripísali akékoľvek emisie vedľajším produktom, podiel tých emisií, ktoré sa pripísali medziproduktu paliva v poslednej takejto fáze procesu, sa použije na tento účel namiesto celkového množstva týchto emisií.

Na účely tohto výpočtu zohľadňujú všetky vedľajšie produkty vrátane elektriny, ktorá nepatrí do rozsahu pôsobnosti bodu 16, s výnimkou zvyškov poľnohospodárskych plodín vrátane slamy, bagasy, pliev, kukuričných klasov a orechových škrupín. Na účely výpočtu sa vedľajšie produkty s negatívnym energetickým obsahom považujú za vedľajšie produkty s nulovým energetickým obsahom.

Emisie skleníkových plynov v rámci životného cyklu z odpadov, zvyškov poľnohospodárskych plodín vrátane slamy, bagasy, pliev, kukuričných klasov a orechových škrupín a zvyškov zo spracovania vrátane nespracovaného glycerínu (glycerínu, ktorý neprešiel rafináciou) sa považujú za nulové až do procesu zberu týchto materiálov.

V prípade palív vyrábaných v rafinériách sa za jednotku analýzy na účely výpočtu uvedeného v bode 17 považuje rafinéria.

19. Na účely výpočtu uvedeného v bode 4 predstavujú emisie z porovnateľného fosílného paliva (E_F) najnovšiu známu priemernú hodnotu skutočných emisií z fosílnych častí automobilového benzínu a motorovej nafty spotrebovaných v Spoločenstve, ktoré boli nahlásené podľa tejto smernice. Ak takéto údaje nie sú k dispozícii, používa sa hodnota 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

D. Roztriedenie určených hodnôt pre biopalivá

Roztriedenie určených hodnôt pre pestovanie: „ e_{ec} “, ako sa vymedzuje v časti C tejto prílohy

Reťazec výroby biopalív	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z cukrovej repy	12	12
etanol z pšenice	23	23
etanol z kukurice vyrábaný v Spoločenstve	20	20
etanol z cukrovej trstiny	14	14
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov ETBE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov TAAE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
bionafta z repky olejnej	29	29
bionafta zo slnečnice	18	18
bionafta zo sóje	19	19
bionafta z palmového oleja	14	14
bionafta z odpadového rastlinného alebo živočíšneho (*) oleja	0	0
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z repky olejnej	30	30
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej zo slnečnice	18	18
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja	15	15
čistý rastlinný olej z repky olejnej	30	30
bioplyn z komunálneho organického odpadu vyrábaný ako stlačený zemný plyn	0	0
bioplyn z vlhkého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	0	0
bioplyn zo suchého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	0	0

(*) Nezahŕňa živočíšny olej vyrábaný zo živočíšnych vedľajších produktov klasifikovaných ako materiál kategórie 3 v súlade s nariadením (ES) č. 1774/2002.

Roztriedenie určených hodnôt pre spracovanie (vrátane nadbytočnej elektriny): „ $e_p - e_{ee}$ “ tak, ako sa vymedzujú v časti C tejto prílohy

Reťazec výroby biopalív	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z cukrovej repy	19	26
etanol z pšenice (palivo na spracovanie sa neuvádza)	32	45
etanol z pšenice (hnedé uhlie ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	32	45
etanol z pšenice (zemný plyn ako palivo na spracovanie v bežnom kotle)	21	30
etanol z pšenice (zemný plyn ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	14	19
etanol z pšenice (slama ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	1	1
etanol z kukurice vyrábaný v Spoločenstve (zemný plyn ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	15	21
etanol z cukrovej trstiny	1	1

Refázec výroby biopalív	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov ETBE	rovnaké ako v prípade používaného refázca výroby etanolu	
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov TAAE	rovnaké ako v prípade používaného refázca výroby etanolu	
bionafta z repky olejnej	16	22
bionafta zo slnečnice	16	22
bionafta zo sóje	18	26
bionafta z palmového oleja (proces sa neuvádza)	35	49
bionafta z palmového oleja (proces so zachytávaním metánu v továrni na spracovanie olej)	13	18
bionafta z odpadového rastlinného alebo živočíšneho oleja	9	13
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z repky olejnej	10	13
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej zo slnečnice	10	13
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja (proces sa neuvádza)	30	42
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja (proces so zachytávaním metánu v továrni na spracovanie oleja)	7	9
čistý rastlinný olej z repky olejnej	4	5
bioplyn z komunálneho organického odpadu vyrábaný ako stlačený zemný plyn	14	20
bioplyn z vlhkého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	8	11
bioplyn zo suchého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	8	11

Roztriedenie určených hodnôt pre dopravu a distribúciu: „ e_{td} “ tak, ako sa vymedzuje v časti C tejto prílohy

Refázec výroby biopalív	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z cukrovej repy	2	2
etanol z pšenice	2	2
etanol z kukurice vyrábaný v Spoločenstve	2	2
etanol z cukrovej trstiny	9	9
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov ETBE	rovnaké ako v prípade používaného refázca výroby etanolu	
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov TAAE	rovnaké ako v prípade používaného refázca výroby etanolu	
bionafta z repky olejnej	1	1
bionafta zo slnečnice	1	1
bionafta zo sóje	13	13
bionafta z palmového oleja	5	5
bionafta z odpadového rastlinného alebo živočíšneho oleja	1	1
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z repky olejnej	1	1
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej zo slnečnice	1	1
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja	5	5
čistý rastlinný olej z repky olejnej	1	1
bioplyn z komunálneho organického odpadu vyrábaný ako stlačený zemný plyn	3	3
bioplyn z vlhkého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	5	5
bioplyn zo suchého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	4	4

Spolu pre pestovanie, spracovanie, dopravu a distribúciu

Reťazec výroby biopalív	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z cukrovej repy	33	40
etanol z pšenice (palivo na spracovanie sa neuvádza)	57	70
etanol z pšenice (hnedé uhlie ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	57	70
etanol z pšenice (zemný plyn ako palivo na spracovanie v bežnom kotle)	46	55
etanol z pšenice (zemný plyn ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	39	44
etanol z pšenice (slama ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	26	26
etanol z kukurice vyrábaný v Spoločenstve (zemný plyn ako palivo na spracovanie v zariadení na kombinovanú výrobu elektriny a tepla)	37	43
etanol z cukrovej trstiny	24	24
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov ETBE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov TAAE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby etanolu	
bionafta z repky olejnej	46	52
bionafta zo slnečnice	35	41
bionafta zo sóje	50	58
bionafta z palmového oleja (proces sa neuvádza)	54	68
bionafta z palmového oleja (proces so zachytávaním metánu v továrni na spracovanie oleja)	32	37
bionafta z odpadového rastlinného alebo živočíšneho oleja	10	14
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z repky olejnej	41	44
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej zo slnečnice	29	32
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja (proces sa neuvádza)	50	62
hydrogenačne rafinovaný rastlinný olej z palmového oleja (proces so zachytávaním metánu v továrni na spracovanie oleja)	27	29
čistý rastlinný olej z repky olejnej	35	36
bioplyn z komunálneho organického odpadu vyrábaný ako stlačený zemný plyn	17	23
bioplyn z vlhkého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	13	16
bioplyn zo suchého hnoja vyrábaný ako stlačený zemný plyn	12	15

E. Roztriedenie odhadovaných určených hodnôt pre budúce biopalivá, ktoré sa v januári 2008 nenachádzali na trhu alebo sa nachádzali na trhu len v zanedbateľných množstvách

Roztriedenie určených hodnôt pre pestovanie: „ e_{ec} “ tak, ako sa vymedzuje v časti C tejto prílohy

Reťazec výroby biopalív	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z pšeničnej slamy	3	3
etanol z dreveného odpadu	1	1
etanol z drevín pestovaných na tento účel	6	6
motorová nafta z dreveného odpadu vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	1	1
motorová nafta z drevín pestovaných na tento účel vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	4	4
DME z dreveného odpadu	1	1
DME z drevín pestovaných na tento účel	5	5
metanol z dreveného odpadu	1	1
metanol z drevín pestovaných na tento účel	5	5
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov MTBE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby metanolu	

Roztriedenie určených hodnôt pre spracovanie (vrátane nadbytočnej elektriny): „ $e_p - e_{ee}$ “ tak, ako sú vymedzené v časti C tejto prílohy

Reťazec výroby biopalív	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z pšeničnej slamy	5	7
etanol z dreva	12	17
motorová nafta z dreva vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	0	0
DME z dreva	0	0
metanol z dreva	0	0
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov MTBE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby metanolu	

Roztriedenie určených hodnôt pre dopravu a distribúciu: „ e_{td} “ tak, ako sa vymedzuje v časti C tejto prílohy

Reťazec výroby biopalív	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z pšeničnej slamy	2	2
etanol z dreveného odpadu	4	4
etanol z drevín pestovaných na tento účel	2	2
motorová nafta z dreveného odpadu vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	3	3
motorová nafta z drevín pestovaných na tento účel vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	2	2
DME z dreveného odpadu	4	4
DME z drevín pestovaných na tento účel	2	2
metanol z dreveného odpadu	4	4
metanol z drevín pestovaných na tento účel	2	2
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov MTBE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby metanolu	

Spolu pre pestovanie, spracovanie, dopravu a distribúciu

Reťazec výroby biopalív	Typické emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)	Určené emisie skleníkových plynov (gCO _{2eq} /MJ)
etanol z pšeničnej slamy	11	13
etanol z dreveného odpadu	17	22
etanol z drevín pestovaných na tento účel	20	25
motorová nafta z dreveného odpadu vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	4	4
motorová nafta z drevín pestovaných na tento účel vyrobená technológiou Fischer-Tropsch	6	6
DME z dreveného odpadu	5	5
DME z drevín pestovaných na tento účel	7	7
metanol z dreveného odpadu	5	5
metanol z drevín pestovaných na tento účel	7	7
časť, ktorá sa vyrába z obnoviteľných zdrojov MTBE	rovnaké ako v prípade používaného reťazca výroby metanolu“	

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2009/31/ES

z 23. apríla 2009

o geologickom ukladaní oxidu uhličitého a o zmene a doplnení smernice Rady 85/337/EHS, smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES a nariadenia (ES) č. 1013/2006

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,
a najmä na jej článok 175 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Konečným cieľom Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy, ktorý bol schválený rozhodnutím Rady 94/69/ES z 15. decembra 1993 ⁽³⁾, je dosiahnuť stabilizáciu koncentrácií skleníkových plynov v atmosfére na úrovni, ktorá zabráni nebezpečným antropogénnym zásahom do klimatického systému.
- (2) V šiestom environmentálnom akčnom programe Spoločenstva ustanovenom rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES z 22. júla 2002 ⁽⁴⁾ sa určuje zmena klímy ako prioritna akcie. Uvedený program uznáva, že sa Spoločenstvo zaviazalo dosiahnuť v rokoch 2008 až 2012 zníženie emisií skleníkových plynov o 8 % v porovnaní s úrovňami v roku 1990 a že z dlhodobého hľadiska bude potrebné znížiť globálne emisie skleníkových plynov približne o 70 % v porovnaní s úrovňami v roku 1990.
- (3) V oznámení Komisie z 10. januára 2007 s názvom „Obmedzenie globálnej klimatickej zmeny na dva stupne Celzia – cesta vpred do roku 2020 a neskôr“ sa vysvetľuje, že

v súvislosti s predpokladaným globálnym znížením emisií skleníkových plynov o 50 % do roku 2050 sa vyžaduje zníženie emisií skleníkových plynov vo vyspelom svete o 30 % do roku 2020 a ďalej o 60 – 80 % do roku 2050, že toto zníženie je technicky realizovateľné a prínosy ďaleko presiahnu náklady, ale že na jeho dosiahnutie sa musia využiť všetky možnosti pre zlepšenie situácie.

- (4) Zachytávanie a geologické ukladanie oxidu uhličitého (CCS) je premostujúcou technológiou, ktorá prispeje k zmierňovaniu zmeny klímy. Spočíva v zachytávaní oxidu uhličitého (CO₂) z priemyselných zariadení, v jeho preprave na úložisko a jeho vtlačaní do vhodnej podzemnej geologickej jednotky na účely trvalého ukladania. Táto technológia by nemala slúžiť ako stimul na zvýšenie podielu elektrární na fosilné palivá. Jej rozvoj by nemal viesť k zníženiu úsilia zameraného na podporu politik šetrenia s energiou, obnoviteľných zdrojov energie a iných bezpečných trvalo udržateľných nízkouhlíkových technológií ani z hľadiska výskumu, ani z hľadiska financovania.
- (5) Predbežné odhady vykonané s cieľom posúdiť vplyv smernice, ktoré sú uvedené v posúdení vplyvu Komisie, naznačujú, že do roku 2020 by sa mohlo uskladniť sedem miliónov ton CO₂ a do roku 2030 až 160 miliónov ton, za predpokladu 20 % zníženia emisií skleníkových plynov do roku 2020 a pod podmienkou, že CCS dostane podporu zo súkromného sektora, od štátu a od Spoločenstva a ukáže sa ako environmentálne bezpečná technológia. Emisie CO₂, ktorým by sa zabránilo do roku 2030, by mohli predstavovať približne 15 % zníženia potrebného pre Úniu.
- (6) V rámci Druhého európskeho programu pre zmenu klímy, ktorý bol ustanovený oznámením Komisie z 9. februára 2005 s názvom „Víťazne v zápase s globálnymi klimatickými zmenami“ na prípravu a hodnotenie budúcej politiky Spoločenstva v oblasti klímy sa vytvorila pracovná skupina pre zachytávanie a geologické ukladanie uhlíka. Poslaním tejto pracovnej skupiny bolo skúmať CCS ako prostriedok na obmedzenie zmeny klímy. Pracovná skupina uverejnila podrobnú správu na tému regulácie, ktorá bola prijatá v júni 2006. V nej sa zdôraznila potreba vytvorenia politiky i regulačných rámcov pre CCS a na Komisiu sa naliehalo, aby vykonala ďalší výskum tejto záležitosti.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 27, 3.2.2009, s. 75.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 17. decembra 2008 (zatiaľ neuvyverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. apríla 2009.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 33, 7.2.1994, s. 11.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (7) V oznámení Komisie z 10. januára 2007 s názvom „Trvalo udržateľná výroba energie z fosílnych palív: s cieľom dosiahnuť po roku 2020 takmer nulové emisie z uhlia“ sa znova zdôraznila potreba regulačného rámca na základe integrovaného posudzovania rizík úniku CO₂, vrátane požiadaviek na výber úložiska, ktoré boli navrhnuté tak, aby sa minimalizovalo riziko úniku, a vrátane režimu monitorovania a predkladania správ s cieľom kontroly ukladania a vhodnej možnosti nápravy v prípade výskytu akejkoľvek poruchy, ktorá by mohla nastať. V oznámení sa stanovil akčný plán pre Komisiu v tejto oblasti na rok 2007, v ktorom sa vyžadovalo vytvorenie vhodného riadiaceho rámca pre CCS, vrátane prác na regulačnom rámci, stimulačnom rámci a podporných programoch, ako aj na vonkajších prvkoch, napríklad technologická spolupráca s kľúčovými krajinami v oblasti CCS.
- (8) Na zasadnutí Európskej rady v marci 2007 sa tiež naliehalo na členské štáty a Komisiu, aby vyvinuli úsilie na zintenzívnenie výskumu a vývoja a aby vytvorili potrebný technický, hospodársky a regulačný rámec na odstránenie existujúcich právnych prekážok, a pokiaľ je to možné, dosiahli zavedenie CCS bezpečného pre životné prostredie do nových elektrární na fosílnu palivá do roku 2020.
- (9) Európska rada na zasadnutí z marca 2008 pripomenula, že cieľom, ktorý sa sleduje navrhnutím regulačného rámca pre CCS, je zabezpečiť, aby sa táto nová technológia zaviedla spôsobom bezpečným pre životné prostredie.
- (10) Európska rada na zasadnutí v júni 2008 vyzvala Komisiu, aby čo najskôr navrhla mechanizmus na stimulovanie investícií členských štátov a súkromného sektora s cieľom do roku 2015 vybudovať a spustiť prevádzku až 12 demonštračných zariadení CCS.
- (11) Každá zo zložiek CCS, a to zachytávanie, preprava a ukladanie CO₂ bola vyskúšaná v pilotných projektoch v menšom meradle, ako sa vyžaduje na ich priemyselné nasadenie. Tieto zložky sa ešte musia spojiť do úplného procesu CCS a je potrebné znížiť technologické náklady a zozbierať väčšie množstvo lepších vedeckých poznatkov. Preto je dôležité, aby úsilie Spoločenstva o demonštráciu CCS v rámci integrovanej politiky začalo čo najskôr, predovšetkým prostredníctvom právneho rámca pre environmentálne bezpečné ukladanie CO₂, stimulov, najmä pre ďalší výskum a vývoj, úsilia v rámci demonštračných projektov a opatrení na zvýšenie povedomia verejnosti.
- (12) Na medzinárodnej úrovni sa právne prekážky geologického ukladania CO₂ v geologických jednotkách pod morským dnom odstránili prijatím súvisiacich rámcov na riadenie rizík, a to na základe Londýnskeho protokolu z roku 1996 k Dohovoru o predchádzaní znečisťovaniu morí odpadmi a inými látkami z roku 1972 (ďalej len „Londýnsky protokol z roku 1996“) a Dohovoru o ochrane morského prostredia severovýchodného Atlantiku (ďalej len „dohovor OSPAR“).
- (13) Zmluvné strany Londýnskeho protokolu z roku 1996 prijali v roku 2006 zmeny a doplnenia k protokolu. Týmto zmenami a doplneniami sa umožňuje a reguluje ukladanie prúdov CO₂ z procesov zachytávania CO₂ v geologických jednotkách pod morským dnom.
- (14) Zmluvné strany dohovoru OSPAR prijali v roku 2007 zmeny a doplnenia k prílohám dohovoru s cieľom umožniť ukladanie CO₂ v geologických jednotkách pod morským dnom, rozhodnutie o zabezpečení ukladania prúdov CO₂ spôsobom bezpečným pre životné prostredie v geologických jednotkách a usmernenia OSPAR pre posudzovanie rizík a riadenie tejto činnosti. Taktiež prijali rozhodnutie o zákaze vypúšťania CO₂ do vodného stĺpca v mori a na morskom dne kvôli potenciálnym nepriaznivým účinkom.
- (15) Na úrovni Spoločenstva už existujú mnohé legislatívne nástroje na riadenie niektorých rizík CCS pre životné prostredie, najmä vzhľadom na zachytávanie a prepravu CO₂, a kde je to možné, mali by sa uplatňovať.
- (16) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES z 15. januára 2008 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia ⁽¹⁾ je vhodná na regulovanie rizík zachytávania CO₂ pre životné prostredie a zdravie ľudí, a preto by sa mala uplatňovať na zachytávanie prúdov CO₂ na účely geologického ukladania zo zariadení, ktoré patria do pôsobnosti tejto smernice.
- (17) Smernica Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie ⁽²⁾ by sa mala uplatňovať na zachytávanie a prepravu prúdov CO₂ na účely geologického ukladania. Mala by sa tiež uplatňovať na úložiská podľa tejto smernice.
- (18) Táto smernica by sa mala uplatňovať na geologické ukladanie CO₂ na území členských štátov, v ich výhradných hospodárskych zónach a v ich kontinentálnych šelfoch. Smernica by sa nemala uplatňovať na projekty s celkovým plánovaným obsahom na ukladanie menej ako 100 kiloton vykonávané na účely výskumu, vývoja alebo testovania nových výrobných a procesov. Táto hranica sa tiež javí ako vhodná na účely iných súvisiacich právnych predpisov Spoločenstva. Nemalo by sa povoliť ukladanie CO₂ v úložných komplexoch, ktoré presahujú teritoriálny rozsah pôsobnosti tejto smernice, a ukladanie CO₂ vo vodnom stĺpci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2008, s. 8.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 175, 5.7.1985, s. 40.

- (19) Členským štátom by sa malo zachovať právo určovať oblasti v rámci svojho územia, z ktorých možno vyberať úložiská. To zahŕňa právo členských štátov nepovoliť žiadne ukladanie v častiach svojho územia alebo na celom území, alebo prioritne uprednostňovať akékoľvek iné využitie podzemia, ako napr. prieskum, ťažbu a skladovanie uhlíkovodíkov alebo geotermálne využitie príslušných geologických vrstiev. V tomto kontexte by mali členské štáty riadne zvážiť ostatné možnosti využitia potenciálneho miesta ukladania na energetické účely vrátane možností, ktoré sú strategické pre bezpečnosť dodávok energie členského štátu alebo rozvoja obnoviteľných zdrojov energie. Výber vhodného miesta je rozhodujúci, aby sa zabezpečilo, že uložený CO₂ bude úplne a trvale izolovaný. Členské štáty by mali pri výbere úložísk čo najobjektívnejšie a najefektívnejšie zohľadniť svoje geologické charakteristiky, napríklad seizmické vlastnosti. Miesto by sa teda malo vyberať ako úložisko, ak neexistuje žiadne významné riziko úniku a ak v žiadnom prípade nie je pravdepodobné, že by došlo k výraznému vplyvu na životné prostredie alebo zdravie. Toto by sa malo rozhodnúť na základe charakterizácie a posudzovania potenciálneho úložného komplexu podľa špecifických požiadaviek.
- (20) Zvýšenie výťažnosti uhlíkovodíkov (EHR) znamená obnovenie možnosti ťažby uhlíkovodíkov nad rámec ich prirodzenej vyťažiteľnosti, ktorá sa dosahuje vtlačaním vody alebo iným spôsobom. Samotná EHR nie je zahrnutá do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Ak sa však EHR kombinuje s geologickým ukladáním CO₂, mali by sa uplatňovať ustanovenia tejto smernice pre environmentálne bezpečné ukladanie CO₂. V takomto prípade by sa ustanovenia tejto smernice týkajúce sa úniku nemali uplatňovať na množstvá CO₂ uvoľnené z povrchových zariadení, ktoré neprevyšujú to, čo je nevyhnutné v bežnom procese extrakcie uhlíkovodíkov, a ktoré neohrozujú bezpečnosť geologického ukladania alebo škodlivo neovplyvujú na okolité prostredie. Otázka takýchto únikov sa rieši zahrnutím úložísk do pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve ⁽¹⁾, v ktorej sa vyžaduje odovzdávanie obchodných emisných kvót za všetky emisie z únikov.
- (21) Členské štáty by mali sprístupniť verejnosti environmentálne informácie týkajúce sa geologického ukladania CO₂ v súlade s uplatniteľnými právnymi predpismi Spoločenstva.
- (22) Členské štáty, ktoré plánujú povoliť geologické ukladanie CO₂ na svojom území, by mali vykonať posúdenie dostupnej úložnej kapacity svojho územia. Komisia by mala zorganizovať výmenu informácií a najlepších postupov medzi týmito členskými štátmi v kontexte výmeny informácií ustanovenej v tejto smernici.
- (23) Členské štáty by mali rozhodnúť, v ktorých prípadoch sa vyžaduje geologický prieskum na získanie informácií potrebných na výber úložiska. Geologický prieskum, t. j. činnosti zasahujúce pod povrch, by sa mal vykonávať na základe povolenia. Členské štáty nemusia pre postupy na udeľovanie povolení na geologický prieskum stanoviť kritériá prijateľnosti, ale ak tak spravia, mali by aspoň zabezpečiť, aby postupy na udeľovanie povolení na geologický prieskum boli otvorené pre všetky subjekty s potrebnými kapacitami. Členské štáty by mali zabezpečiť aj to, aby sa povolenia udeľovali na základe uverejnených objektívnych a nediskriminačných kritérií. Kvôli ochrane a podpore investícií do geologického prieskumu by sa povolenia na geologický prieskum mali udeľovať na oblasť obmedzenej veľkosti a na dobu určitú, počas ktorej by držiteľ povolenia mal mať výhradné právo na geologický prieskum potenciálneho úložného komplexu pre CO₂. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa v tomto čase nepovolilo žiadne konfliktne využívanie úložného komplexu. Ak sa v primeranom čase nevykonávajú žiadne činnosti, členské štáty by mali zabezpečiť, že povolenie na geologický prieskum sa odoberie a že sa môže udeliť iným subjektom.
- (24) Úložisko by sa nemalo využívať bez povolenia na ukladanie. Povolenie na ukladanie by malo byť kľúčovým nástrojom na zabezpečenie toho, aby sa plnili zásadné požiadavky tejto smernice a aby sa preto geologické ukladanie vykonávalo spôsobom bezpečným pre životné prostredie. Pri udeľovaní povolenia na ukladanie by sa mal pred ostatnými konkurentmi uprednostniť držiteľ povolenia na geologický prieskum, ktorý spravidla už zrealizoval značné investície.
- (25) V počiatočnom štádiu vykonávania tejto smernice by sa všetky žiadosti o povolenie na ukladanie mali po ich doručení sprístupniť Komisii s cieľom zabezpečiť jednotné plnenie požiadaviek tejto smernice v celom Spoločenstve. Návrhy povolení na ukladanie by sa mali zaslať Komisii, aby k nim mohla vydať stanovisko do štyroch mesiacov od ich doručenia. Vnútroštátne orgány by mali prihliaďať na toto stanovisko pri rozhodovaní o povolení a každú odchýlku od stanoviska Komisie by mali zdôvodniť. Kontrola na úrovni Spoločenstva by tiež mala prispieť k zvýšeniu dôvery verejnosti v CCS.

(1) Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32.

- (26) Príslušný orgán by mal kontrolovať a v prípade potreby aktualizovať alebo odobrať povolenie na ukladanie, okrem iného vtedy, ak bol informovaný o únikoch alebo významných nedostatkoch, ak zo správy, ktorú predložili prevádzkovatelia, alebo z vykonaných kontrol vyplynul nesúlad s podmienkami povolenia, alebo ak sa dozvie o akomkoľvek inom neplnení podmienok povolenia zo strany prevádzkovateľa. Po odobratí povolenia by mal príslušný orgán vydať nové povolenie alebo uzavrieť úložisko. Medzičasom by príslušný orgán mal prevziať zodpovednosť za úložisko vrátane osobitných právnych záväzkov. Vzniknuté náklady by mal uhradiť bývalý prevádzkovateľ.
- (27) Je potrebné stanoviť obmedzenia týkajúce sa zloženia prúdu CO₂, ktoré sú v súlade s hlavným cieľom geologického ukladania, ktorým je izolácia emisií CO₂ od atmosféry, a vychádzajú z rizík, ktoré môže spôsobiť znečistenie v oblasti bezpečnosti a ochrany prepravnej a skladovacej siete, ako aj v súvislosti so životným prostredím a zdravím ľudí. Z toho dôvodu by sa zloženie prúdu CO₂ malo skontrolovať pred vtlačením a uložením. Zloženie prúdu CO₂ je výsledkom procesov v zariadeniach na zachytávanie. Po začlenení zariadení na zachytávanie do pôsobnosti smernice 85/337/EHS sa musí v rámci procesu udeľovania povolenia na zachytávanie vykonať posudzovanie vplyvov na životné prostredie. Zahrnutím zariadení na zachytávanie do smernice 2008/1/ES sa ďalej zabezpečí, že sa budú musieť stanoviť a uplatňovať najlepšie dostupné techniky na zlepšenie zloženia prúdov CO₂. Okrem toho by mal prevádzkovateľ úložiska v súlade s touto smernicou prijať a vtlačať prúdy CO₂ iba vtedy, ak sa vykonala analýza zloženia prúdov vrátane obsahu korozívnych látok prúdov a posudzovanie rizika a ak toto posudzovanie rizika preukázalo, že úrovne kontaminácie prúdu CO₂ sú v súlade s kritériami zloženia uvedenými v tejto smernici.
- (28) Monitorovanie je dôležité pri posudzovaní toho, či sa vtlačený CO₂ správa podľa predpokladov, či nedochádza k migrácii alebo únikom a či nejaký zistený únik nepoškodzuje životné prostredie alebo zdravie ľudí. Z toho dôvodu by členské štáty mali zabezpečiť, aby v etape prevádzky prevádzkovateľ monitoroval úložný komplex a vtlačacie zariadenia na základe plánu monitorovania navrhnutého podľa špecifických požiadaviek na monitorovanie. Tento plán by sa mal predložiť príslušnému orgánu na schválenie. V prípade geologického ukladania pod morským dnom by sa monitorovanie malo ďalej prispôbiť osobitným podmienkam pre riadenie CCS v morskom prostredí.
- (29) Prevádzkovateľ by mal príslušnému orgánu predkladať správy okrem iného o výsledkoch monitorovania, a to aspoň jedenkrát za rok. Okrem toho by členské štáty mali zaviesť systém kontrol s cieľom zabezpečiť, aby prevádzka úložiska bola v súlade s požiadavkami tejto smernice.
- (30) Vyžadujú sa ustanovenia o zodpovednosti za škody na miestnom životnom prostredí a za poškodenie klímy v dôsledku akéhokoľvek nedostatku v trvalej izolácii CO₂. Zodpovednosť za environmentálne škody (poškodenie chránených druhov a prirodzených biotopov, vody a pôdy) sa reguluje smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/35/ES z 21. apríla 2004 o environmentálnej zodpovednosti pri prevencii a odstraňovaní environmentálnych škôd⁽¹⁾, ktorá by sa mala uplatňovať na prevádzku úložísk podľa tejto smernice. Zodpovednosť za poškodenie klímy v dôsledku únikov sa rieši zahrnutím úložísk do smernice 2003/87/ES, v ktorej sa vyžaduje odovzdávanie obchodných emisných kvót za všetky emisie z únikov. Okrem toho by sa touto smernicou mala ustanoviť povinnosť prevádzkovateľa úložiska prijať opravné opatrenia v prípade únikov alebo významných nedostatkov na základe plánu opravných opatrení, ktorý sa predkladá na schválenie príslušnému vnútroštátnemu orgánu. Keď prevádzkovateľ neprijme potrebné opravné opatrenia, tieto opatrenia by mal prijať príslušný orgán, ktorý by mal žiadať od prevádzkovateľa úhradu nákladov.
- (31) Úložisko by sa malo uzavrieť, ak sú splnené podmienky uvedené v povolení, na žiadosť prevádzkovateľa so súhlasom príslušného orgánu alebo ak tak príslušný orgán rozhodne po odobratí povolenia na ukladanie.
- (32) Po uzavretí úložiska by mal prevádzkovateľ naďalej zostať zodpovedný za údržbu, monitorovanie a kontrolu, podávanie správ a opravné opatrenia podľa požiadaviek tejto smernice na základe plánu činnosti v etape po uzavretí, ktorý sa predkladá na schválenie príslušnému orgánu, ako aj za všetky z toho vyplývajúce povinnosti na základe iných súvisiacich právnych predpisov Spoločenstva, pokiaľ sa zodpovednosť za úložisko neprenesie na príslušný orgán.
- (33) Zodpovednosť za úložisko vrátane všetkých osobitných právnych záväzkov by sa mala preniesť na príslušný orgán, keď všetky dostupné dôkazy ukazujú, že uložený CO₂ bude úplne a trvale izolovaný. Z toho dôvodu by mal prevádzkovateľ predložiť príslušnému orgánu správu na účely schválenia prenosu zodpovednosti. V počiatočnom štádiu vykonávania tejto smernice by sa všetky správy mali po ich doručení sprístupniť Komisii s cieľom zabezpečiť jednotné plnenie požiadaviek tejto smernice v celom Spoločenstve. Návrhy rozhodnutí o schválení by sa mali zaslať Komisii, aby k nim mohla do štyroch mesiacov od ich doručenia vydať stanovisko. Vnútroštátne orgány by mali na toto stanovisko prihliadať pri rozhodovaní o schválení a každú odchýlku od stanoviska Komisie by mali zdôvodniť. Podobne ako kontrola návrhov povolení na ukladanie na úrovni Spoločenstva by aj kontrola návrhov rozhodnutí o schválení mala prispieť k zvýšeniu dôvery verejnosti v CCS.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 143, 30.4.2004, s. 56.

- (34) Iné zodpovednosti, ako sú zodpovednosti, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, smernica 2003/87/ES a smernica 2004/35/ES, a najmä tie, ktoré sa týkajú etapy vtláčania, uzavretia úložiska a obdobia po prenose právnych záväzkov na príslušný orgán, by sa mali upraviť na vnútroštátnej úrovni.
- (35) Po prenose zodpovednosti by sa monitorovanie malo obmedziť na takú mieru, ktorá ešte umožňuje identifikovať úniky alebo významné nedostatky, ale monitorovanie by sa malo znova zintenzívniť, ak sa identifikujú úniky alebo významné nedostatky. Bývalý prevádzkovateľ by nemal príslušnému orgánu uhrádzať žiadne náklady, ktoré mu vzniknú po prenose zodpovednosti, s výnimkou prípadu, ak sa prevádzkovateľ dopustil pred prenosom zodpovednosti za úložisko chyby.
- (36) Malo by sa poskytnúť finančné zabezpečenie, aby sa zabezpečilo splnenie povinnosti pri uzavretí a v etape po uzavretí, povinnosti vyplývajúcej zo zahrnutia do pôsobnosti smernice 2003/87/ES a povinnosti prijať opravné opatrenia v prípade únikov alebo významných nedostatkov podľa tejto smernice. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby potenciálny prevádzkovateľ poskytol finančné zabezpečenie formou finančnej záruky alebo ľubovoľného iného rovnocenného nástroja tak, aby toto zabezpečenie nadobudlo platnosť a účinnosť pred začatím vtláčania.
- (37) Vnútroštátne orgány môžu po prenose zodpovednosti znášať náklady spojené s ukladaním CO₂, ako napríklad náklady na monitorovanie. Prevádzkovateľ by preto pred uskutočnením prenosu zodpovednosti a na základe úpravy, ktorú určia členské štáty, mal príslušnému orgánu poskytnúť určitý finančný príspevok. Tento finančný príspevok by mal pokrývať aspoň predpokladané náklady na monitorovanie počas obdobia 30 rokov. S cieľom zabezpečiť jednotné plnenie požiadaviek tejto smernice v celom Spoločenstve by sa výška finančného príspevku mala stanoviť na základe usmernení, ktoré prijme Komisia.
- (38) Prístup k prepravným sieťam a úložiskám CO₂ by sa mohol bez ohľadu na geografické umiestnenie potenciálnych používateľov v Únii stať podmienkou vstupu na vnútorný trh s elektrinou a teplom alebo konkurenčného pôsobenia na ňom v závislosti od porovnateľných cien uhlíka a CCS. Preto je vhodné zaviesť také opatrenia pre potenciálnych používateľov, aby tento prístup získali. Malo by sa to urobiť tak, ako určí každý členský štát, pri uplatňovaní cieľov spravodlivého, otvoreného a nediskriminačného prístupu a s prihliadnutím okrem iného na prepravnú a úložnú kapacitu, ktorá je k dispozícii alebo sa môže v primeranej miere poskytnúť, ako aj na podiel jeho záväzku zníženia CO₂ podľa medzinárodných právnych nástrojov a s prihliadnutím na právne predpisy Spoločenstva, ktoré sa majú dodržiavať prostredníctvom CCS. Potrubia na prepravu CO₂ by podľa možnosti mali byť navrhnuté tak, aby umožňovali prístup prúdom CO₂, ktoré spĺňajú primerané minimálne prahové hodnoty pre zloženie. Členské štáty by tiež mali zaviesť mechanizmy na riešenie sporov, ktoré by umožnili efektívne urovnávanie sporov v súvislosti s prístupom k prepravným sieťam a úložiskám.
- (39) Vyžadujú sa ustanovenia, ktorými by sa zabezpečilo, že v prípade cezhraničnej prepravy, cezhraničných úložísk alebo cezhraničných úložných komplexov príslušné orgány dotknutých členských štátov budú spoločne plniť požiadavky tejto smernice a všetkých ďalších právnych predpisov Spoločenstva.
- (40) Príslušný orgán by mal založiť a viesť register udelených povolení na ukladanie a všetkých uzavretých úložísk a okolitých úložných komplexov vrátane máp ich priestorového rozsahu a príslušné vnútroštátne orgány by z neho mali vychádzať pri príslušných plánovacích a povoľovacích postupoch. O vytvorení registra by sa mala informovať aj Komisia.
- (41) Členské štáty by mali predkladať správy o vykonávaní tejto smernice na základe dotazníkov, ktoré zostaví Komisia podľa smernice Rady 91/692/EHS z 23. decembra 1991, ktorá štandardizuje a racionalizuje správy o vykonávaní určitých smerníc, ktoré súvisia so životným prostredím ⁽¹⁾.
- (42) Členské štáty by mali zaviesť pravidlá o sankciách uplatniteľných pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice. Tieto sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce.
- (43) Opatrenia potrebné na vykonávanie tejto smernice by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽²⁾.
- (44) Komisia by predovšetkým mala byť splnomocnená na zmenu a doplnenie príloh. Keďže tieto opatrenia majú všeobecnú pôsobnosť a ich cieľom je zmeniť nepodstatné prvky tejto smernice, musia sa prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou ustanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES.
- (45) Smernica 85/337/EHS by sa mala zmeniť a doplniť tak, aby zahŕňala zachytávanie a prepravu prúdov CO₂ na účely geologického ukladania, ako aj na úložiská podľa tejto smernice. Smernica 2004/35/ES by sa mala zmeniť a doplniť tak, aby pokrývala prevádzku úložísk podľa tejto smernice. Smernica 2008/1/ES by sa mala zmeniť a doplniť tak, aby zahŕňala zachytávanie prúdov CO₂ na účely geologického ukladania zo zariadení, ktoré patria do pôsobnosti tejto smernice.

(1) Ú. v. ES L 377, 31.12.1991, s. 48.

(2) Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

(46) Prijatím tejto smernice by sa mala zabezpečiť vysoká úroveň ochrany životného prostredia a zdravia ľudí proti rizikám vyvolaným geologickým ukladaním CO₂. Z toho dôvodu by sa mala zmeniť a doplniť smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/12/ES z 5. apríla 2006 o odpadoch ⁽¹⁾ a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 zo 14. júna 2006 o preprave odpadu ⁽²⁾ tak, aby sa z rozsahu uplatňovania týchto nástrojov vylúčil CO₂, ktorý sa zachytáva a prepravuje na účely geologického ukladania. Taktiež by sa mala zmeniť a doplniť smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa ustanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva ⁽³⁾, aby sa umožnilo vtlačanie CO₂ do slaných zvodnených vrstiev na účely geologického ukladania. Akékoľvek takéto vtlačanie podlieha ustanoveniam právnych predpisov Spoločenstva o ochrane podzemnej vody a musí byť v súlade s článkom 4 ods. 1 písm. b) smernice 2000/60/ES a so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/118/ES z 12. decembra 2006 o ochrane podzemných vôd pred znečistením a zhoršením kvality ⁽⁴⁾.

(47) Prechod na nízkouhlíkovú výrobu energie si v prípade výroby energie z fosílnych palív vyžaduje, aby nové investície umožnili podstatné zníženie emisií. Z toho dôvodu by sa mala zmeniť a doplniť smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/80/ES z 23. októbra 2001 o obmedzení emisií určitých znečisťujúcich látok do ovzdušia z veľkých spaľovacích zariadení ⁽⁵⁾ tak, aby sa vyžadovalo, že všetky spaľovne s určitou kapacitou, ktorým sa prvé stavebné povolenie alebo prvé povolenie na prevádzku udelí po nadobudnutí účinnosti tejto smernice, budú mať na mieste inštalácie vhodný priestor na umiestnenie vybavenia potrebného na zachytávanie a stláčanie CO₂, ak sú k dispozícii vhodné úložiská a ak je z technického a ekonomického hľadiska realizovateľná preprava CO₂ a dodatočné vybavenie na zachytávanie CO₂. Pri posudzovaní ekonomickej realizovateľnosti prepravy a dodatočného vybavenia by sa mali zohľadniť očakávané náklady na CO₂, ktorým by sa dalo predísť za konkrétnych miestnych podmienok v prípade dodatočného vybavenia, a očakávané náklady na kvóty CO₂ v Spoločenstve. Odhady by mali vychádzať z najnovších dôkazov a malo by sa tiež uskutočniť preskúmanie technických možností a analýza neistoty v procesoch posudzovania. Príslušný orgán by mal stanoviť, či sú tieto podmienky splnené, a to na základe posúdenia, ktoré uskutoční prevádzkovateľ, a iných dostupných informácií, ktoré sa týkajú najmä ochrany životného prostredia a zdravia ľudí.

(48) Komisia by do 30. júna 2015 mala vykonať preskúmanie tejto smernice vzhľadom na skúsenosti získané vočasnej

etape jej vykonávania a prípadne vypracovať návrhy na jej revíziu.

(49) Keďže cieľ tejto smernice, a to vytvorenie právneho rámca pre environmentálne bezpečné ukládanie CO₂, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu a dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku neprekračuje táto smernica rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(50) V súlade s bodom 34 Medziinštitucionálnej dohody o lepšej tvorbe práva ⁽⁶⁾ sa členské štáty vyzývajú, aby vo vlastnom záujme a v záujme Spoločenstva vypracovali a zverejnili tabuľky, ktoré budú čo najlepšie vyjadrovať vzájomný vzťah medzi touto smernicou a transpozičnými opatreniami.

(51) Uplatňovanie tejto smernice sa uskutočňuje bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie článkov 87 a 88 zmluvy,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA 1

PREDMET, ROZSAH PÔSOBNOSTI A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet a účel

1. Touto smernicou sa ustanovuje právny rámec pre environmentálne bezpečné geologické ukládanie oxidu uhličitého (ďalej len „CO₂“) v rámci boja proti zmene klímy.

2. Účelom environmentálne bezpečného geologického ukladania CO₂ je trvalá izolácia CO₂ takým spôsobom, aby sa zabránilo negatívnym účinkom a akémukoľvek riziku pre životné prostredie a zdravie ľudí, a ak to nie je možné, aby sa tieto negatívne účinky čo najviac vylúčili.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti a zákaz

1. Táto smernica sa uplatňuje na geologické ukládanie CO₂ na území členských štátov, ich výhradných hospodárskych zón a v ich kontinentálnych šelfoch v zmysle Dohovoru Organizácie Spojených národov o námornom práve (UNCLOS).

(1) Ú. v. EÚ L 114, 27.4.2006, s. 9. Smernica 2006/12/ES bola zrušená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpadoch a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 22.11.2008, s. 3) s účinnosťou od 12. decembra 2010.

(2) Ú. v. EÚ L 190, 12.7.2006, s. 1.

(3) Ú. v. ES L 327, 22.12.2000, s. 1.

(4) Ú. v. EÚ L 372, 27.12.2006, s. 19.

(5) Ú. v. ES L 309, 27.11.2001, s. 1.

(6) Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

2. Táto smernica sa neuplatňuje na geologické ukladanie CO₂ s celkovým plánovaným obsahom na ukladanie menej ako 100 kiloton na účely výskumu, vývoja alebo testovania nových výrobov a postupov.

3. Ukladanie CO₂ v úložisku, ktorého úložný komplex presahuje oblasti uvedené v odseku 1, nie je dovolené.

4. Ukladanie CO₂ vo vodnom stĺpci nie je dovolené.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „geologické ukladanie CO₂“ je vtlačanie a s tým spojené ukladanie prúdov CO₂ do podzemných geologických jednotiek;
2. „vodný stĺpec“ je súvislé vodné množstvo merané vertikálne od jeho hladiny po sedimenty na dne vodného priestoru;
3. „úložisko“ je veľkostne vymedzená oblasť v rámci konkrétnej geologickej jednotky, kde sa ukladá CO₂ a kde sú vybúované súvisiace povrchové a vtláčacie zariadenia;
4. „geologická jednotka“ je litostratigrafická jednotka, v rámci ktorej možno overiť a vymapovať horninové litotypy;
5. „únik“ je každé uvoľnenie CO₂ z úložného komplexu;
6. „úložný komplex“ je úložisko a susediace geologické oblasti, ktoré môžu vplývať na celkovú celistvosť a bezpečnosť ukladania, t. j. odvodené kontrolné oblasti;
7. „hydraulická jednotka“ je hydraulicky súvislý pórovitý priestor, v ktorom možno technickými prostriedkami merať prejavy tlaku a ktorý je ohraničený prietokovými bariérami, akými sú napríklad trhliny, solné pne, litologické rozhrania alebo vyklinenie či tektonické ukončenie jednotky;
8. „geologický prieskum“ je posudzovanie potenciálnych úložných komplexov na účely geologického ukladania CO₂ na zistenie geologických informácií o horninovom prostredí v potenciálnom úložnom komplexe podpovrchovými prácami, akými sú vrty, a v prípade potreby realizácia vtláčacích testov na účely charakterizácie úložiska;
9. „povolenie na geologický prieskum“ je písomné a zdôvodnené rozhodnutie, ktorým sa povoľuje prieskum a stanovujú sa podmienky, za ktorých sa môže vykonávať, a ktoré vydáva príslušný orgán podľa požiadaviek tejto smernice;
10. „prevádzkovateľ“ je akákoľvek fyzická osoba alebo právnická osoba, súkromná osoba alebo štátna organizácia, ktorá prevádzkuje alebo kontroluje úložisko, alebo ktorá bola poverená dohľadom nad odbornou funkčnosťou úložiska podľa vnútroštátnych právnych predpisov;
11. „povolenie na ukladanie“ je písomné a odôvodnené rozhodnutie alebo rozhodnutia, ktorými sa prevádzkovateľovi povoľuje geologické ukladanie CO₂ v úložisku a stanovujú sa podmienky, za ktorých sa môže vykonávať, a ktoré vydáva príslušný orgán podľa požiadaviek tejto smernice;
12. „podstatná zmena“ je akákoľvek zmena, ktorá nie je stanovená v povolení na ukladanie a ktorá môže mať výrazný vplyv na životné prostredie alebo zdravie ľudí;
13. „prúd CO₂“ je tok látok, ktorý je výsledkom postupov zachytávania CO₂;
14. „odpad“ sú látky, ktoré sú vymedzené ako odpad v článku 1 ods. 1 písm. a) smernice 2006/12/ES;
15. „zhluk CO₂“ je disperzný objem CO₂ v geologickej jednotke;
16. „migrácia“ je pohyb CO₂ v rámci úložného komplexu;
17. „významný nedostatok“ je akýkoľvek nedostatok v operácii vtlačania alebo ukladania alebo v systéme samotného úložného komplexu, ktorý poukazuje na riziko úniku alebo ohrozenie životného prostredia alebo zdravia ľudí;
18. „významné riziko“ je kombinácia pravdepodobnosti výskytu škody a rozsahu škody, ktorý nemožno ignorovať bez spochybnenia účelu tejto smernice v súvislosti s dotknutým úložiskom;
19. „opravné opatrenia“ sú opatrenia prijaté na nápravu významných nedostatkov alebo ukončenia únikov s cieľom zamedziť alebo zastaviť uvoľňovanie CO₂ z úložného komplexu;
20. „uzavretie“ úložiska je definitívne ukončenie procesu vtlačania CO₂ do daného úložiska;
21. „etapa po uzavretí“ je obdobie po uzavretí úložiska, vrátane obdobia po prenose zodpovednosti na príslušný orgán;
22. „prepravná sieť“ je sieť potrubných vedení, vrátane pripojených kompresných staníc, na prepravu CO₂ na úložisko.

KAPITOLA 2

VÝBER ÚLOŽÍSK A POVOLENIA NA GEOLOGICKÝ PRIESKUM

Článok 4

Výber úložísk

1. Členským štátom sa ponecháva právo určovať oblasti, z ktorých sa môžu vyberať úložiská podľa požiadaviek tejto smernice. Patrí sem aj právo členských štátov nepovoľiť žiadne ukladanie v častiach svojho územia alebo na celom svojom území.
2. Členské štáty, ktoré plánujú povoliť geologické ukladanie CO₂ na svojom území, posúdia dostupnú úložnú kapacitu na časti svojho územia alebo na celom svojom území aj tým, že umožnia prieskum podľa článku 5. Komisia môže zorganizovať výmenu informácií a najlepších postupov medzi týmito členskými štátmi v kontexte výmeny informácií podľa článku 27.
3. Vhodnosť geologickej jednotky na využívanie ako úložiska sa určuje prostredníctvom charakterizácie a posudzovania potenciálneho úložného komplexu a okolitej oblasti podľa kritérií vymedzených v prílohe I.
4. Geologická jednotka sa vyberie ako úložisko len vtedy, ak na základe navrhovaných podmienok využívania neexistuje žiadne významné riziko úniku a ak neexistujú žiadne významné riziká pre životné prostredie alebo pre zdravie.

Článok 5

Povolenia na geologický prieskum

1. Keď členské štáty rozhodnú, že na získanie informácií potrebných na výber úložiska podľa článku 4 sa vyžaduje geologický prieskum, zabezpečia, aby sa žiadny geologický prieskum nevykonával bez povolenia na geologický prieskum.

Do povolenia na geologický prieskum možno prípadne zahrnúť aj monitorovanie pomocou vtláčacích testov.

2. Členské štáty zabezpečia, aby postupy na udeľovanie povolení na geologický prieskum boli otvorené pre všetky subjekty, ktoré majú potrebné kapacity, a aby sa povolenia udeľovali alebo zamietali na základe objektívnych, uverejnených a nediskriminačných kritérií.

3. Doba platnosti povolenia nepresiahne obdobie potrebné na vykonanie prieskumu, na ktorý sa udeľuje. Členské štáty však môžu platnosť povolenia predĺžiť, keď stanovená doba platnosti nepostačuje na dokončenie daného geologického prieskumu a pokiaľ geologický prieskum prebieha v súlade s povolením. Povolenia na geologický prieskum sa udeľujú na oblasť obmedzenej veľkosti.

4. Držiteľ povolenia na geologický prieskum má výhradné právo vykonať prieskum potenciálneho úložného komplexu pre CO₂. Členské štáty zabezpečia, aby počas doby platnosti povolenia nedošlo k žiadnemu konfliktnému využívaniu komplexu.

KAPITOLA 3

POVOLENIA NA UKLADANIE

Článok 6

Povolenia na ukladanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa žiadne úložisko neprevádzkovalo bez povolenia na ukladanie, aby každé úložisko malo iba jedného prevádzkovateľa a aby sa nepovolilo žiadne konfliktné využívanie úložiska.
2. Členské štáty zabezpečia, aby postupy na udeľovanie povolení na ukladanie boli otvorené pre všetky subjekty, ktoré majú potrebné kapacity, a aby sa povolenia udeľovali na základe objektívnych, uverejnených a transparentných kritérií.
3. Bez toho, aby boli dotknuté požiadavky tejto smernice, sa pri udeľovaní povolenia na ukladanie pre konkrétne úložisko uprednostňuje držiteľ povolenia na geologický prieskum tohto úložiska, za predpokladu, že sa už geologický prieskum úložiska skončil, že sa splnili všetky podmienky stanovené v povolení na geologický prieskum a že sa žiadosť o povolenie na ukladanie podá počas obdobia platnosti povolenia na geologický prieskum. Členské štáty zabezpečia, aby sa počas udeľovania povolenia nepovolilo žiadne konfliktné využívanie komplexu.

Článok 7

Žiadosti o povolenia na ukladanie

Žiadosti o povolenia na ukladanie, ktoré sa predkladajú príslušnému orgánu, obsahujú aspoň tieto informácie:

1. názov a adresu potenciálneho prevádzkovateľa;
2. dôkaz o technickej spôsobilosti potenciálneho prevádzkovateľa;
3. charakteristiku úložiska a úložného komplexu a posudzovanie predpokladanej bezpečnosti ukladania podľa článku 4 ods. 3 a 4;
4. celkové množstvo CO₂, ktoré sa má vtláčiť a uložiť, ako aj predpokladané zdroje a spôsoby prepravy, zloženie prúdov CO₂, rýchlosť a tlak vtláčania a umiestnenie vtláčacích zariadení;
5. opis opatrení na zabránenie významným nedostatkom;
6. návrh plánu monitorovania podľa článku 13 ods. 2;

7. návrh plánu opravných opatrení podľa článku 16 ods. 2;
 8. predbežný návrh plánu na etapu po zavretí podľa článku 17 ods. 3;
 9. informácie, ktoré sa poskytujú podľa článku 5 smernice 85/337/EHS;
 10. dôkaz o tom, že finančná záruka alebo iné rovnocenné zabezpečenie požadované na základe článku 19 nadobudne platnosť a účinnosť pred začiatkom vtláčania.
4. požiadavky na zloženie prúdu CO₂ a postup na akceptáciu prúdu CO₂ podľa článku 12 a v prípade potreby ďalšie požiadavky na vtláčanie a ukladanie, najmä s cieľom zabrániť významným nedostatkom;
 5. schválený plán monitorovania, povinnosti súvisiace s vykonaním tohto plánu a požiadavky na jeho aktualizáciu podľa článku 13, ako aj požiadavky na podávanie správ podľa článku 14;
 6. požiadavku na informovanie príslušného orgánu v prípade únikov alebo významných nedostatkov, schválený plán opravných opatrení a povinnosť vykonať tento plán opravných opatrení v prípade únikov alebo významných nedostatkov podľa článku 16;

Článok 8

Podmienky vydania povolení na ukladanie

Príslušný orgán vydá povolenie na ukladanie len vtedy, ak sú splnené tieto podmienky:

1. príslušný orgán sa na základe žiadosti predloženej podľa článku 7 a akýchkoľvek iných relevantných informácií presvedčil o tom, že:
 - a) sú splnené všetky príslušné požiadavky tejto smernice a iných príslušných právnych predpisov Spoločenstva;
 - b) prevádzkovateľ je finančne schopný a technicky spôsobilý a spoľahlivý na to, aby mohol prevádzkovať a riadiť úložisko, a že je zabezpečený odborný a technický rozvoj a odborná príprava prevádzkovateľa a celého personálu;
 - c) v prípade viac ako jedného úložiska v tej istej hydraulickej jednotke je potenciálne vzájomné pôsobenie tlakov také, že tieto úložiská môžu spĺňať požiadavky tejto smernice súčasne;
 2. príslušný orgán zvážil každé stanovisko Komisie k návrhu povolenia vydané podľa článku 10.
7. podmienky na uzavretie a schválený predbežný plán činnosti po uzavretí uvedené v článku 17;
 8. všetky ustanovenia o zmenách, kontrole, aktualizácii a odobratí povolenia na ukladanie podľa článku 11;
 9. požiadavku zložiť a udržiavať finančnú záruku alebo akékoľvek iné rovnocenné zabezpečenie podľa článku 19.

Článok 10

Kontrola návrhov povolení na ukladanie zo strany Komisie

1. Členské štáty sprístupnia žiadosti o povolenie Komisii do jedného mesiaca od ich doručenia. Sprístupnia aj všetky ostatné súvisiace materiály, ktoré príslušný orgán zohľadňuje pri prijímaní rozhodnutia o udelení povolenia na ukladanie. Informujú Komisiu o všetkých návrhoch povolení na ukladanie a všetkých ostatných materiáloch, ktoré sa berú do úvahy pri prijímaní návrhu rozhodnutia. Komisia môže k návrhu povolenia na ukladanie vydať do štyroch mesiacov od jeho doručenia nezáväznú stanovisko. Ak sa Komisia rozhodne stanovisko nevydať, informuje o tom členský štát do jedného mesiaca od predloženia návrhu povolenia a uvedie svoje dôvody.

2. Príslušný orgán oznámi Komisii konečné rozhodnutie a v prípade, že sa líši od stanoviska Komisie, konečné rozhodnutie odôvodní.

Článok 9

Obsah povolení na ukladanie

Povolenie obsahuje aspoň tieto údaje:

1. názov a adresu prevádzkovateľa;
2. presné miesto a vymedzenie úložiska a úložného komplexu a informácií týkajúcich sa hydraulickej jednotky;
3. požiadavky na operáciu ukladania, celkové množstvo CO₂ povolené na geologické ukladanie, obmedzenia tlaku v zásobníku a maximálne rýchlosti a tlaky vtláčania;

Článok 11

Zmeny, kontrola, aktualizácia a odobratie povolení na ukladanie

1. Prevádzkovateľ informuje príslušný orgán o každej plánovanej zmene v prevádzke úložiska vrátane zmien, ktoré sa týkajú prevádzkovateľa. Keď je potrebné, príslušný orgán aktualizuje povolenie na ukladanie alebo podmienky povolenia.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa nevykonala žiadna podstatná zmena bez nového alebo zaktualizovaného povolenia na ukladanie vydaného v súlade s touto smernicou. V takýchto prípadoch sa uplatňuje príloha II bod 13 prvá zarážka smernice 85/337/EHS.

3. Príslušný orgán preskúma a v prípade potreby aktualizuje alebo ako poslednú možnosť odobere povolenie na ukladanie:

- ak dostal informáciu o akýchkoľvek únikoch alebo významných nedostatkoch podľa článku 16 ods. 1 alebo bol na ne upozornený;
- ak sa v správach predložených podľa článku 14 alebo po environmentálnych kontrolách, ktoré sa vykonávajú podľa článku 15, vykazuje nesúlad s podmienkami povolenia alebo riziká únikov alebo významných nedostatkov;
- ak je informovaný o akejkoľvek inom pochybení v dodržiavaní podmienok povolenia zo strany prevádzkovateľa;
- ak sa to považuje za potrebné na základe najnovších vedeckých zistení a technického pokroku, alebo
- bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia písmen a) až d), päť rokov po vydaní povolenia, a potom každých desať rokov.

4. Ak bolo povolenie odobraté podľa odseku 3, príslušný orgán vydá nové povolenie na ukladanie alebo uzavrie úložisko podľa článku 17 ods. 1 písm. c). Pokiaľ sa nevydá nové povolenie, príslušný orgán dočasne prevezme za úložisko všetky právne záväzky súvisiace s kritériami na akceptáciu, ak sa rozhodne pokračovať vo vtláčaní CO₂, s monitorovaním a opravnými opatreniami podľa požiadaviek ustanovených v tejto smernici, odovzdávaním kvót v prípadoch úniku podľa smernice 2003/87/ES a preventívnymi a nápravnými činnosťami podľa článku 5 ods. 1 a článku 6 ods. 1 smernice 2004/35/ES. Príslušný orgán vymáha od bývalého prevádzkovateľa všetky vzniknuté náklady, okrem iného aj čerpaním finančnej záruky uvedenej v článku 19. V prípade uzavretia úložiska podľa článku 17 ods. 1 písm. c) sa uplatňuje článok 17 ods. 4.

KAPITOLA 4

POVINNOSTI V SÚVISLOSTI S PREVÁDZKOU, UZAVRETÍM A V ETAPE PO UZAVRETÍ

Článok 12

Kritériá a postup na prijatie prúdu CO₂

1. Prúd CO₂ pozostáva prevažne z oxidu uhličitého. Z toho dôvodu sa nesmie do neho pridávať žiadny odpad alebo iné látky na účely uskladnenia tohto odpadu alebo látok. Prúd CO₂ však môže obsahovať náhodne viazané látky zo zdroja, z procesu zachytávania alebo vtláčania a stopové látky pridané na uľahčenie

monitorovania a overovania migrácie CO₂. Koncentrácie všetkých náhodných a pridaných látok nedosiahnu úroveň, pri ktorej by sa:

- nepriaznivo ovplyvnila neporušenosť úložiska alebo príslušná prepravná infraštruktúra;
- vyskytlo významné riziko pre životné prostredie alebo zdravie ľudí alebo
- porušili požiadavky uplatniteľných právnych predpisov Spoločenstva.

2. Ak je to vhodné, Komisia prijme usmernenia na pomoc pri identifikácii podmienok, ktoré sa v jednotlivých prípadoch uplatňujú na dodržiavanie kritérií ustanovených v odseku 1.

3. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ:

- prijal a vtláčať prúdy CO₂ iba vtedy, ak sa vykonala analýza zloženia prúdov vrátane obsahu korozívnych látok a posudzovanie rizika a ak posudzovanie rizika preukázalo, že úrovne kontaminácie sú v súlade s podmienkami uvedenými v odseku 1;
- viedol register množstiev a vlastností dodaných a vtláčených prúdov CO₂ vrátane zloženia týchto prúdov.

Článok 13

Monitorovanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ vykonával monitorovanie vtláčacích zariadení, úložného komplexu (vrátane oblaku CO₂, kde je to možné), a kde je to vhodné, aj okolitého prostredia na účely:

- porovnania skutočného a modelového správania CO₂ a formácie vody v úložisku;
- získovania významných nedostatkov;
- získovania migrácie CO₂;
- získovania únikov CO₂;
- získovania významných nepriaznivých účinkov na okolité prostredie, najmä na pitnú vodu, na obyvateľstvo alebo na používateľov okolitej biosféry;
- posudzovania efektívnosti všetkých opravných opatrení, ktoré sa prijímajú podľa článku 16;
- aktualizácie posudzovania bezpečnosti a neporušenosti úložného komplexu z krátkodobého a dlhodobého hľadiska vrátane posúdenia, či uložený CO₂ bude úplne a trvalo izolovaný.

2. Monitorovanie sa vykonáva na základe plánu monitorovania, ktorý vypracuje prevádzkovateľ podľa požiadaviek stanovených v prílohe II vrátane podrobností o monitorovaní v súlade s usmerneniami ustanovenými podľa článku 14 a článku 23 ods. 2 smernice 2003/87/ES a predloží ho na schválenie príslušnému orgánu podľa článku 7 bodu 6 a článku 9 bodu 5 tejto smernice. Tento plán sa aktualizuje podľa požiadaviek uvedených v prílohe II, ale v každom prípade každých päť rokov, aby sa zohľadnili zmeny posúdeného rizika úniku, zmeny posúdeného rizika pre životné prostredie a zdravie ľudí, nové vedecké poznatky a zlepšenia najlepších dostupných technológií. Aktualizované plány sa znova predkladajú na schválenie príslušnému orgánu.

Článok 14

Podávanie správ zo strany prevádzkovateľa

S periodicitou, ktorú určí príslušný orgán, a vždy aspoň jedenkrát za rok prevádzkovateľ predloží príslušnému orgánu:

1. všetky výsledky monitorovania podľa článku 13 za obdobie, ktorého sa správa týka, vrátane informácií o použitej monitorovacej technike;
2. množstvá a vlastnosti prúdov CO₂ dodaných a vtláčaných v období, ktorého sa správa týka, vrátane zloženia týchto prúdov CO₂ registrovaných podľa článku 12 ods. 3 písm. b);
3. dôkaz o zložení a udržiavaní finančnej záruky podľa článku 19 a článku 9 bodu 9;
4. všetky ďalšie informácie, ktoré príslušný orgán považuje za dôležité na účely posúdenia plnenia podmienok povolenia na ukladanie a rozširovania poznatkov o správaní CO₂ v úložisku.

Článok 15

Kontroly

1. Členské štáty zabezpečia, aby zodpovedné orgány zaviedli systém rutinných a nerutinných kontrol všetkých úložných komplexov v rozsahu pôsobnosti tejto smernice na účely preverenia a zlepšenia plnenia požiadaviek smernice a monitorovania účinkov na životné prostredie a zdravie ľudí.
2. Kontroly by mali zahŕňať také činnosti, ako sú návštevy povrchových zariadení vrátane vtláčacích zariadení, posúdenie vtláčacích a monitorovacích činností, ktoré vykonáva prevádzkovateľ, a kontroly všetkých súvisiacich záznamov, ktoré vedie prevádzkovateľ.
3. Rutinné kontroly sa vykonávajú najmenej jedenkrát za rok, pokiaľ neuplynú tri roky od uzavretia, a každých päť rokov, pokiaľ nedôjde k prenosu zodpovednosti na príslušný orgán. Preveria sa pri nich príslušné vtláčacie a monitorovacie zariadenia,

ako aj celá škála súvisiacich účinkov úložného komplexu na životné prostredie a zdravie ľudí.

4. Nerutinné kontroly sa vykonávajú:

- a) ak príslušný orgán dostane informáciu o únikoch alebo významných nedostatkoch podľa článku 16 ods. 1, alebo je na ne upozornený;
- b) ak správy podľa článku 14 preukázali nedostatočné plnenie podmienok povolenia;
- c) na účely vyšetrovania závažných sťažností súvisiacich so životným prostredím alebo zdravím ľudí;
- d) v iných situáciách, keď to príslušný orgán považuje za vhodné.

5. Po každej kontrole príslušný orgán pripravuje správu o výsledkoch kontroly. V správe sa vyhodnocuje plnenie požiadaviek tejto smernice a uvádza sa, či sú potrebné nejaké ďalšie opatrenia. Správa sa poskytuje príslušnému prevádzkovateľovi a zverejňuje sa do dvoch mesiacov od kontroly v súlade s príslušnými právnymi predpismi Spoločenstva.

Článok 16

Opatrenia v prípade únikov alebo významných nedostatkov

1. Členské štáty zabezpečia, aby v prípade únikov alebo významných nedostatkov prevádzkovateľ bezodkladne informoval príslušný orgán a prijal potrebné opravné opatrenia vrátane opatrení týkajúcich sa ochrany zdravia ľudí. V prípade únikov a významných nedostatkov, ktoré prinášajú riziko úniku, prevádzkovateľ informuje aj príslušný orgán podľa smernice 2003/87/ES.
2. Opravné opatrenia uvedené v odseku 1 sa prijímajú aspoň na základe plánu opravných opatrení predloženého príslušnému orgánu podľa článku 7 bodu 7 a článku 9 bodu 6 a schváleného týmto orgánom.
3. Príslušný orgán môže kedykoľvek požiadať prevádzkovateľa, aby prijal potrebné opravné opatrenia, ako aj opatrenia týkajúce sa ochrany zdravia ľudí. Tieto opatrenia môžu dopĺňať opatrenia stanovené v pláne opravných opatrení, alebo sa od nich odlišovať. Opravné opatrenia môže príslušný orgán kedykoľvek prijať aj sám.
4. Ak prevádzkovateľ neprijme potrebné opravné opatrenia, prijme ich zodpovedný orgán.
5. Príslušný orgán vymáha od prevádzkovateľa náklady, ktoré vznikli v súvislosti s opatreniami uvedenými v odsekoch 3 a 4, okrem iného aj čerpaním finančnej záruky podľa článku 19.

Článok 17

Povinnosti pri uzavretí a v etape po uzavretí

1. Úložisko sa uzavrie:
 - a) keď sú splnené príslušné podmienky uvedené v povolení;
 - b) na základe odôvodnenej žiadosti prevádzkovateľa, so súhlasom príslušného orgánu, alebo
 - c) ak tak rozhodne príslušný orgán po odobratí povolenia na ukladanie podľa článku 11 ods. 3.
2. Po uzavretí úložiska podľa odseku 1 písm. a) alebo b) je prevádzkovateľ naďalej zodpovedný za monitorovanie, podávanie správ a za opravné opatrenia podľa požiadaviek stanovených v tejto smernici, ako aj za všetky povinnosti súvisiace s odovzdávaním kvót v prípade úniku podľa smernice 2003/87/ES a preventívnymi a nápravnými činnosťami podľa článkov 5 až 8 smernice 2004/35/ES, pokiaľ sa zodpovednosť za úložisko neprenesie na príslušný orgán podľa článku 18 ods. 1 až 5 tejto smernice. Prevádzkovateľ je tiež zodpovedný za zaplombovanie úložiska a za odstránenie vtláčacích zariadení.
3. Povinnosti uvedené v odseku 2 sa plnia na základe plánu pre etapu po uzavretí, ktorý vypracuje prevádzkovateľ podľa najlepších postupov a v súlade s požiadavkami ustanovenými v prílohe II. Predbežný plán pre etapu po uzavretí sa predkladá na schválenie príslušnému orgánu podľa článku 7 bodu 8 a článku 9 bodu 7. Pred uzavretím úložiska podľa ustanovení uvedených v odseku 1 písm. a) alebo b) tohto článku sa predbežný plán pre etapu po uzavretí:
 - a) podľa potreby aktualizuje, pričom sa zohľadní analýza rizika, najlepšie postupy a technologické zlepšenia;
 - b) predloží na schválenie príslušnému orgánu a
 - c) schváli príslušným orgánom ako záväzný plán pre etapu po uzavretí.
4. Po uzavretí úložiska podľa odseku 1 písm. c) je príslušný orgán zodpovedný za monitorovanie a opravné opatrenia podľa požiadaviek ustanovených v tejto smernici, ako aj za všetky povinnosti súvisiace s odovzdávaním kvót v prípade úniku podľa smernice 2003/87/ES a preventívnymi a nápravnými činnosťami podľa článku 5 ods. 1 a článku 6 ods. 1 smernice 2004/35/ES. Požiadavky na etapu po uzavretí podľa tejto smernice plní príslušný orgán na základe predbežného plánu pre etapu po uzavretí, ktorý je uvedený v odseku 3 tohto článku a ktorý sa podľa potreby aktualizuje.
5. Príslušný orgán vymáha od prevádzkovateľa náklady vzniknuté v súvislosti s opatreniami uvedenými v odseku 4, okrem iného aj čerpaním finančnej záruky podľa článku 19.

Článok 18

Prenos zodpovednosti

1. Keď sa úložisko uzavrie podľa článku 17 ods. 1 písm. a) alebo b), všetky právne záväzky súvisiace s monitorovaním a opravnými opatreniami podľa požiadaviek ustanovených v tejto smernici, odovzdávaním kvót v prípade únikov podľa smernice 2003/87/ES a preventívnymi a nápravnými činnosťami podľa článku 5 ods. 1 a článku 6 ods. 1 smernice 2004/35/ES sa prenesú na príslušný orgán, a to na jeho podnet alebo na žiadosť prevádzkovateľa, ak sú splnené tieto podmienky:
 - a) všetky dostupné dôkazy naznačujú, že uložený CO₂ bude úplne a trvalo izolovaný;
 - b) uplynula minimálna doba po uzavretí úložiska, ktorú určí príslušný orgán. Táto minimálna doba nesmie byť kratšia ako 20 rokov, pokiaľ nie je príslušný orgán presvedčený, že kritérium uvedené v písmene a) je splnené pred ukončením tohto obdobia;
 - c) splnili sa finančné záväzky uvedené v článku 20;
 - d) úložisko bolo zaplombované a vtláčacie zariadenia boli odstránené.
2. Prevádzkovateľ vypracuje správu, v ktorej preukáže, že podmienka uvedená v odseku 1 písm. a), sa splnila a predloží ju príslušnému orgánu, aby schválil prenos zodpovednosti. Táto správa preukazuje aspoň:
 - a) súlad skutočného správania vtláčaného CO₂ s modelovým správaním;
 - b) absenciu zistiteľného úniku;
 - c) vývoj úložiska smerom k dlhodobej stabilite.

Komisia môže prijať usmernenia pre posudzovanie oblastí uvedených v písmenách a), b) a c) prvého pododseku, v ktorých zdôrazní všetky dôsledky na technické kritériá súvisiace s určením minimálnych období uvedených v odseku 1 písm. b).

3. Keď sa príslušný orgán ubezpečí, že sa splnili podmienky uvedené v odseku 1 písm. a) a b), vypracuje návrh rozhodnutia o schválení prenosu zodpovednosti. V návrhu rozhodnutia sa uvedie metóda na stanovenie splnenia podmienok uvedených v odseku 1 písm. d), ako aj všetky aktualizované požiadavky na zaplombovanie úložiska a odstránenie vtláčacích zariadení.

Ak sa príslušný orgán domnieva, že podmienky uvedené v odseku 1 písm. a) a b) sa nespĺnili, informuje prevádzkovateľa o svojich dôvodoch.

4. Členské štáty sprístupnia správy uvedené v odseku 2 Komisii do jedného mesiaca od ich doručenia. Sprístupnia aj všetky ostatné súvisiace materiály, ktoré príslušný orgán zohľadňuje pri príprave návrhu rozhodnutia o schválení prenosu zodpovednosti. Informujú Komisiu o všetkých návrhoch rozhodnutí o schválení, ktoré pripraví príslušný orgán podľa odseku 3, vrátane všetkých ostatných materiálov posudzovaných pri formulácii záveru. Komisia môže k návrhu rozhodnutia o schválení zaujať do štyroch mesiacov od jeho doručenia nezáväznú stanovisku. Ak sa Komisia rozhodne stanovisko nezaujať, informuje členský štát do jedného mesiaca od predloženia návrhu rozhodnutia o schválení a uvedie dôvody.

5. Keď sa príslušný orgán ubezpečí, že sa splnili podmienky uvedené v odseku 1 písm. a) až d), prijme konečné rozhodnutie a informuje o ňom prevádzkovateľa. Príslušný orgán taktiež oznámi Komisii konečné rozhodnutie a v prípade, že sa líši od stanoviska Komisie, túto odchýlku zdôvodní.

6. Po prenose zodpovednosti sa ukončia rutinné kontroly ustanovené v článku 15 ods. 3 a monitorovanie možno obmedziť na úroveň, ktorá umožňuje zistenie únikov alebo významných nedostatkov. Ak sa však zistia nejaké úniky alebo závažné nedostatky, monitorovanie sa zintenzívni, lebo sa vyžaduje posúdenie závažnosti problému a účinnosti opravných opatrení.

7. Ak došlo k pochybeniu na strane prevádzkovateľa vrátane poskytnutia neúplných údajov, zatajovania relevantných informácií, nedbanlivosti, úmyselného podvodu alebo nedodržania náležitej obozretnosti, príslušný orgán vymáha od bývalého prevádzkovateľa náklady, ktoré vzniknú po prenose zodpovednosti. Bez toho, aby bol dotknutý článok 20, po prenose zodpovednosti už k ďalšiemu vymáhaniu nákladov nedochádza.

8. Keď sa úložisko uzavrie podľa článku 17 ods. 1 písm. c), prenos zodpovednosti sa považuje za vykonaný, ak a v prípade, že všetky dostupné dôkazy ukazujú, že uložený CO₂ bude úplne a trvale izolovaný a že úložisko bolo zaplombované a vtláčacie zariadenia boli odstránené.

Článok 19

Finančná záruka

1. Členské štáty zabezpečia, aby potenciálny prevádzkovateľ v rámci žiadosti o povolenie na ukladanie predložil dôkaz o primeranom zabezpečení vo forme finančnej záruky alebo iného rovnocenného nástroja, a to na základe úpravy, ktorú určí členský štát. Toto sa vykoná, aby sa zabezpečilo splnenie všetkých záväzkov, ktoré vzniknú na základe povolenia vydaného podľa tejto smernice vrátane požiadaviek na uzavretie a požiadaviek v etape po uzavretí, ako aj všetkých povinností vyplývajúcich zo začlenenia úložiska do pôsobnosti smernice 2003/87/ES. Finančná záruka je platná a účinná pred začatím vtláčania.

2. Finančná záruka sa pravidelne upravuje, aby sa zohľadnili zmeny posúdeného rizika úniku a odhadovaných nákladov všetkých záväzkov, ktoré vzniknú na základe povolenia vydaného podľa tejto smernice rovnako ako všetkých povinností vyplývajúcich zo začlenenia úložiska do pôsobnosti smernice 2003/87/ES.

3. Finančná záruka alebo akýkoľvek iný rovnocenný nástroj uvedený v odseku 1 zostáva v platnosti a účinnosti:

- a) po uzavretí úložiska podľa článku 17 ods. 1 písm. a) alebo b), pokiaľ sa zodpovednosť za úložisko neprenesie na príslušný orgán podľa článku 18 ods. 1 až 5;
- b) po odobratí povolenia na ukladanie CO₂ podľa článku 11 ods. 3:
 - i) pokiaľ sa nevydá nové povolenie na ukladanie;
 - ii) ak sa úložisko uzavrie podľa článku 17 ods. 1 písm. c), pokiaľ nedôjde k prenosu zodpovednosti podľa článku 18 ods. 8, pod podmienkou, že sú splnené finančné záväzky uvedené v článku 20.

Článok 20

Finančný mechanizmus

1. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ poskytol príslušnému orgánu pred uskutočnením prenosu zodpovednosti podľa článku 18 finančný príspevok, a to na základe úpravy, ktorú určia členské štáty. Príspevok prevádzkovateľa zohľadňuje kritériá uvedené v prílohe I a parametre týkajúce sa histórie ukladania CO₂ významné z hľadiska určenia povinností po uskutočnení prenosu a pokrýva aspoň predpokladané náklady na monitorovanie po dobu 30 rokov. Tento finančný príspevok sa môže použiť na pokrytie nákladov, ktoré znáša príslušný orgán po prenose zodpovednosti a ktoré sú spojené so zabezpečením úplnej a trvalej izolácie CO₂ v geologických úložiskách po prenose zodpovednosti.

2. Komisia môže prijať usmernenia na odhadovanie nákladov uvedených v odseku 1, ktoré vypracuje po porade s členskými štátmi, aby sa pre prevádzkovateľov zabezpečila transparentnosť a predvídateľnosť.

KAPITOLA 5

PRÍSTUP TRETÍCH STRÁN

Článok 21

Prístup k prepravnej sieti a úložiskám

1. Členské štáty vykonávajú potrebné opatrenia, ktorými zabezpečia, že potenciálni používatelia môžu mať prístup k prepravným sieťam a úložiskám na účely geologického ukladania vyrobeného a zachyteného CO₂ v súlade s odsekmi 2, 3 a 4.

2. Prístup uvedený v odseku 1 sa poskytuje transparentným a nediskriminačným spôsobom, ktorý určí členský štát. Členský štát uplatňuje ciele spravodlivého a otvoreného prístupu, s prihliadnutím na:

- a) úložnú kapacitu, ktorá je k dispozícii alebo sa môže v primeranej miere sprístupniť na územiach, ktoré sú na to určené na základe článku 4, a na prepravnú kapacitu, ktorá je k dispozícii alebo sa môže v primeranej miere dať k dispozícii;
- b) podiel jeho záväzku zníženia CO₂ podľa medzinárodných právnych nástrojov a právnych predpisov Spoločenstva, ktorý plánuje splniť cestou zachytávania a geologického ukladania CO₂;
- c) potrebu odmietnuť prístup, ak existuje nezlučiteľnosť technických špecifikácií, ktorú nemožno vhodným spôsobom prekonať;
- d) potrebu prihliadať na riadne zdôvodnené potreby vlastníka alebo prevádzkovateľa úložiska alebo prepravnej siete a na záujmy všetkých ostatných používateľov úložiska alebo prepravy alebo príslušných spracovateľských alebo manipulačných zariadení, ktoré môžu byť dotknuté.

3. Prevádzkovatelia prepravnej siete a prevádzkovatelia úložísk môžu odmietnuť prístup na základe nedostatočnej kapacity. Každé odmietnutie sa musí riadne zdôvodniť.

4. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby prevádzkovateľ, ktorý odmieta prístup na základe nedostatočnej kapacity alebo nedostatočného spojenia, vykonal všetky potrebné zlepšenia, pokiaľ sú ekonomicky prijateľné alebo ak je potenciálny zákazník ochotný za ne zaplatiť, a to za predpokladu, že to nepriaznivo neovplyvní environmentálnu bezpečnosť prepravy a geologického ukladania CO₂.

Článok 22

Riešenie sporov

1. Členské štáty zabezpečia zavedenie opatrení na riešenie sporov, vrátane ustanovenia orgánu nezávislého od strán sporov, ktorý má prístup ku všetkým dôležitým informáciám, aby sa umožnilo urýchlené riešenie sporov v súvislosti s prístupom k prepravným sieťam a úložiskám, so zreteľom na kritériá uvedené v článku 21 ods. 2 a na počet strán, ktoré sa môžu zúčastniť na rokovaní o tomto prístupe.

2. V prípade cezhraničných sporov sa uplatňujú opatrenia na riešenie sporov toho členského štátu, pod jurisdikciu ktorého patrí prepravná sieť alebo úložisko, ku ktorému sa zamietol prístup. Keď v cezhraničnom spore príslušná prepravná sieť alebo úložisko zasahuje do viacerých členských štátov, tieto členské štáty spolu rokujú s cieľom zabezpečiť, aby sa táto smernica uplatňovala konzistentne.

KAPITOLA 6

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 23

Príslušný orgán

Členské štáty zriadia alebo vymenujú príslušný orgán alebo orgány, ktoré nesú zodpovednosť za plnenie povinností stanovených podľa tejto smernice. Ak sa vymenuje viac príslušných orgánov, členské štáty vytvoria postupy na koordináciu činnosti, ktorú tieto orgány vykonávajú podľa tejto smernice.

Článok 24

Cezhraničná spolupráca

V prípadoch cezhraničnej prepravy CO₂, cezhraničných úložísk alebo cezhraničných úložných komplexov príslušné orgány dotknutých členských štátov spoločne plnia požiadavky tejto smernice a iných súvisiacich právnych predpisov Spoločenstva.

Článok 25

Registre

1. Príslušný orgán vytvorí a vedie.

- a) register udelených povolení na ukladanie a
- b) stály register všetkých uzavretých úložísk a okolitých úložných komplexov vrátane máp a prierezov ich priestorového rozsahu a dostupných informácií relevantných pre posúdenie úplnej a trvalej izolácie uloženého CO₂.

2. O registre uvedené v odseku 1 sa opierajú príslušné štátne orgány pri relevantných plánovacích postupoch a pri povoľovaní nejakej činnosti, ktorá by mohla ovplyvniť alebo by mohla byť ovplyvnená geologickým ukladáním CO₂ v registrovaných úložiskách.

Článok 26

Informácie pre verejnosť

Členské štáty sprístupnia verejnosti environmentálne informácie týkajúce sa geologického ukladania CO₂ v súlade s platnými právnymi predpismi Spoločenstva.

Článok 27

Podávanie správ zo strany členských štátov

1. Členské štáty každé tri roky predkladajú Komisii správu o vykonávaní tejto smernice vrátane registra uvedeného v článku 25 ods. 1 písm. b). Prvá správa sa zašle Komisii do 30. júna 2011. Táto správa sa vypracuje na základe dotazníka alebo osnovy, ktorú navrhne Komisia v súlade s postupom uvedeným v článku 6 smernice 91/692/EHS. Dotazník alebo osnova sa zašle členským štátom najmenej šesť mesiacov pred konečným termínom na predloženie správy.

2. Komisia organizuje výmenu informácií medzi príslušnými orgánmi členských štátov, ktorých sa týka vykonávanie tejto smernice.

Článok 28

Sankcie

Členské štáty stanovujú pravidlá o sankciách uplatniteľných pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a prijímajú všetky potrebné opatrenia, aby sa zabezpečilo ich vykonávanie. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty informujú Komisiu o týchto ustanoveniach do 25. júna 2011 a bezodkladne ju informujú o každej následnej zmene a doplnení, ktoré majú na ne vplyv.

Článok 29

Zmeny a doplnenia príloh

Môžu sa prijať opatrenia na zmenu a doplnenie príloh. Uvedené opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 30 ods. 2.

Článok 30

Výbor

1. Komisii pomáha Výbor pre zmenu klímy.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES, so zreteľom na jeho článok 8.

KAPITOLA 7

ZMENY A DOPLNENIA

Článok 31

Zmena a doplnenie smernice 85/337/EHS

Smernica 85/337/EHS sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. príloha I sa mení a dopĺňa takto:

- a) bod 16 sa nahrádza takto:

„16. Potrubia s priemerom viac ako 800 mm a dĺžkou viac ako 40 km:

- na prepravu plynu, ropy, chemikálií a
- na prepravu prúdov CO₂ na účely geologického ukladania vrátane pripojených kompresných staníc.“

- b) dopĺňajú sa tieto body:

„23. Úložiská podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého (*).

24. Zariadenia na zachytávanie prúdov CO₂ na účely geologického ukladania podľa smernice 2009/31/ES zo zariadení, na ktoré sa vzťahuje táto príloha, alebo zo zariadení s celkovou ročnou kapacitou zachyteného CO₂ 1,5 megatony alebo viac.

(*) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114.“

2. príloha II sa mení a dopĺňa takto:

- a) do bodu 3 sa dopĺňa toto písmeno:

„j) Zariadenia na zachytávanie prúdov CO₂ na účely geologického ukladania podľa smernice 2009/31/ES zo zariadení, na ktoré sa nevzťahuje príloha I k tejto smernici.“

- b) bod 10 písm. i) sa nahrádza takto:

„i) Ropovodné a plynovodné zariadenia a potrubia na prepravu prúdov CO₂ na účely geologického ukladania (projekty nezahrnuté do prílohy I).“

Článok 32

Zmena a doplnenie smernice 2000/60/ES

Do článku 11 ods. 3 písm. j) smernice 2000/60/ES sa za tretiu zarážku vkladá táto zarážka:

„— vtláčanie prúdov oxidu uhličitého na účely ukladania do geologických jednotiek, ktoré sú z prirodzených dôvodov trvale nevhodné na iné účely, ak je toto vtláčanie vykonávané v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého (*) alebo vyňaté z rozsahu pôsobnosti uvedenej smernice podľa jej článku 2 ods. 2;

(*) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114.“

Článok 33

Zmena a doplnenie smernice 2001/80/ES

Do smernice 2001/80/ES sa vkladá tento článok:

„Článok 9a

1. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia všetkých spaľovacích zariadení s nominálnym elektrickým výkonom 300 megawattov alebo viac, ktorým bolo pôvodné stavebné povolenie, alebo kde takýto postup neexistuje, pôvodné prevádzkové povolenie vydané po nadobudnutí účinnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého (*), posúdili, či sú splnené tieto podmienky:

— sú k dispozícii vhodné úložiská,

— prepravné zariadenia sú technicky a ekonomicky realizovateľné,

— dodatočná montáž na zachytávanie CO₂ je technicky a ekonomicky uskutočniteľná.

2. Ak sa splnia podmienky uvedené v odseku 1, príslušný orgán zabezpečí, aby sa na mieste zariadenia vyčlenil vhodný priestor na umiestnenie vybavenia potrebného na zachytávanie a stláčanie CO₂. Príslušný orgán stanoví, či sa splnili uvedené podmienky, na základe posúdenia uvedeného v odseku 1 a iných dostupných informácií, ktoré sa týkajú najmä ochrany životného prostredia a zdravia ľudí.

(*) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114.“

Článok 34

Zmena a doplnenie smernice 2004/35/ES

Do prílohy III k smernici 2004/35/ES sa dopĺňa tento bod:

„14. Prevádzka úložísk podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého (*).

(*) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114.“

Článok 35

Zmena a doplnenie smernice 2006/12/ES

Článok 2 ods. 1 písm. a) smernice 2006/12/ES sa nahrádza takto:

„a) plynne odpady vypúšťané do atmosféry a oxid uhličitý zachytávaný a prepravovaný na účely geologického ukladania a geologicky ukladaný v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého (*) alebo vyňatý z rozsahu pôsobnosti uvedenej smernice podľa jej článku 2 ods. 2;

(*) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114.“

Článok 36

Zmena a doplnenie nariadenia (ES) č. 1013/2006

Do článku 1 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1013/2006 sa dopĺňa toto písmeno:

„h) preprava CO₂ na účely geologického ukladania v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého (*);

(*) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114.“

Článok 37

Zmena a doplnenie smernice 2008/1/ES

Do prílohy I k smernici 2008/1/ES sa dopĺňa tento bod:

„6.9. Zachytávanie prúdov CO₂ zo zariadení, ktoré patria do pôsobnosti tejto smernice, na účely geologického ukladania podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/31/ES z 23. apríla 2009 o geologickom ukladaní oxidu uhličitého (*).

(*) Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 114.“

KAPITOLA 8

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 38

Preskúmanie

1. Komisia zašle Európskemu parlamentu a Rade do deviatich mesiacov od prijatia správ uvedených v článku 27 správu o vykonávaní tejto smernice.

2. V správe zaslanej do 31. marca 2015 Komisia na základe skúseností z vykonávania tejto smernice a vzhľadom na skúsenosti s CCS a technický pokrok a najnovšie vedecké poznatky posúdi najmä:

— či sa dostatočne preukázala trvalá izolácia CO₂ zameraná na vylúčenie alebo čo najväčšie zníženie nepriaznivých účinkov CCS na životné prostredie a akýchkoľvek súvisiacich rizík pre zdravie ľudí a životné prostredie a bezpečnosť ľudí,

— či sú postupy Komisie na skúmanie návrhov povolení na ukladanie uvedených v článku 10 a návrhov rozhodnutí o prenose zodpovednosti uvedených v článku 18 stále potrebné,

— skúsenosti s ustanoveniami o kritériách a postupe na akceptáciu prúdu CO₂ uvedenými v článku 12,

— skúsenosti s ustanoveniami o prístupe tretích strán uvedenými v článkoch 21 a 22 a s ustanoveniami o cezhraničnej spolupráci podľa článku 24,

— ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na spaľovacie zariadenia s nominálnym elektrickým výkonom 300 megawattov alebo viac, uvedené v článku 9a smernice 2001/80/ES,

— perspektívu geologického ukladania CO₂ v tretích krajinách;

— ďalší vývoj a aktualizáciu kritérií uvedených v prílohách I a II,

- skúsenosti so stimulmi na používanie CCS v prípade zariadení spaľujúcich biomasu,
- potrebu ďalšej právnej úpravy environmentálnych rizík týkajúcich sa prepravy CO₂,

a v prípade potreby predloží návrh na revíziu smernice.

3. Ak sa dostatočne preukáže, že trvalá izolácia CO₂ zabraňuje negatívnym účinkom a akémukoľvek riziku pre životné prostredie a zdravie ľudí, a ak to nie je možné, že tieto negatívne účinky a riziká aspoň čo najviac odstraňuje, a preukáže sa bezpečnosť CCS pre životné prostredie a ľudí, ako aj jeho ekonomická realizovateľnosť, v preskúmaní sa zistí, či je potrebné a možné stanoviť povinné požiadavky na normy výkonnosti emisií pre všetky nové veľké spaľovacie zariadenia na výrobu elektrickej energie podľa článku 9a smernice 2001/80/ES.

Článok 39

Transpozícia a prechodné opatrenia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 25. júna 2011 Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto opatrení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenia hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa tieto úložiská, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, prevádzkovali v súlade s požiadavkami tejto smernice do 25. júna 2012:

- a) úložiská používané v súlade s existujúcimi právnymi predpismi k 25. júna 2009;
- b) úložiská povolené v súlade s takýmito právnymi predpismi pred alebo k 25. júna 2009 pod podmienkou, že sa tieto úložiská začnú používať najneskôr jeden rok od uvedeného dátumu.

V týchto prípadoch sa neuplatňujú články 4 a 5, článok 7 bod 3, článok 8 bod 2 a článok 10

Článok 40

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 41

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 23. apríla 2009

Za Európsky parlament
predseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
predseda
P. NEČAS

PRÍLOHA I

**KRITÉRIÁ CHARAKTERIZÁCIE A POSUDZOVANIA POTENCIÁLNEHO ÚLOŽNÉHO KOMPLEXU
A OKOLITEJ OBLASTI UVEDENÉ V ČLÁNKU 4 ODS. 3**

Charakterizácia a posudzovanie potenciálneho úložného komplexu a okolitej oblasti uvedené v článku 4 ods. 3 sa vykonávajú v troch krokoch podľa najlepších postupov v čase posudzovania a týchto kritérií. Výnimky z jedného alebo viacerých z týchto kritérií môže príslušný orgán povoliť, ak prevádzkovateľ preukáže, že sa tým neovplyvní schopnosť charakterizácie a posudzovania s cieľom umožniť prijatie rozhodnutia podľa článku 4.

Krok 1: Zber údajov

Zhromaždí sa dostatočné množstvo údajov na vytvorenie objemového a trojrozmerného (3-D) statického geologického modelu úložiska a úložného komplexu vrátane krycej horniny a okolitej oblasti vrátane hydraulicky prepojených oblastí. Tieto údaje musia zahŕňať minimálne tieto podstatné charakteristiky úložného komplexu:

- a) geologické a geofyzikálne vlastnosti;
- b) hydrogeologické vlastnosti (najmä existencia podzemnej vody určenej na spotrebu);
- c) inžinierstvo zásobníkov (vrátane výpočtov objemu pórového priestoru na vtláčanie CO₂ a konečnej úložnej kapacity);
- d) geochemické vlastnosti (rýchlosti rozpúšťania, rýchlosti mineralizácie);
- e) geomechanické vlastnosti (priepustnosť, tlak spôsobujúci praskliny);
- f) seizmicita;
- g) prítomnosť a stav prírodných a umelo vytvorených ciest vrátane studní a vrtov, z ktorých by mohli vzniknúť cesty na úniky.

Dokumentujú sa tieto charakteristiky blízkeho okolia úložného komplexu:

- h) oblasti v okolí úložného komplexu, ktoré môžu byť zasiahnuté ukladaním CO₂ v úložisku;
- i) rozloženie obyvateľstva v regióne, ktorý sa nachádza nad úložiskom;
- j) blízkosť cenných prírodných zdrojov (najmä oblastí Natura 2000 podľa smernice Rady 79/409/EHS z 2. apríla 1979 o ochrane voľne žijúceho vtáctva ⁽¹⁾ a smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín ⁽²⁾, pitnej podzemnej vody a uhl'ovodíkov);
- k) činnosti v okolí úložného komplexu a možné vzájomné pôsobenie s týmito činnosťami (napr. prieskum, produkcia a ukladanie uhl'ovodíkov, geotermálne využívanie zvodnených kolektorov a používanie zásob podzemnej vody);
- l) blízkosť potenciálneho(-ich) zdroja(-ov) CO₂ (vrátane odhadov celkového potenciálneho množstva CO₂ ekonomicky dostupného na uloženie) a primeraných prepravných sietí.

Krok 2: Tvorba trojrozmerného statického geologického zemského modelu

S použitím údajov zozbieraných v kroku 1 sa pomocou počítačových simulácií zásobníka vytvorí trojrozmerný statický geologický zemský model alebo súbor takýchto modelov kandidátskeho úložného komplexu vrátane krycej horniny a hydraulicky prepojených oblastí a kvapalín. Staticko-geologický(-é) zemský(-y) model(-y) charakterizuje(-ú) úložný komplex na základe:

- a) geologickej štruktúry fyzickej pasce;
- b) geomechanických, geochemických a prúdových vlastností nadložia zásobníka (krycej horniny, zaplombovania, poréznych a priepustných vrstiev) a okolitých jednotiek;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 206, 22.7.1992, s. 7.

- c) charakterizácie systému zlomov a prítomnosti umelo vytvorených ciest;
- d) plošného a vertikálneho rozsahu úložného komplexu;
- e) objemu pórovitého priestoru (vrátane rozloženia pórovitosti);
- f) východiskovej distribúcie kvapalín;
- g) ľubovoľných iných dôležitých charakteristík.

Neistota spojená s ktorýmkoľvek z parametrov používaných na zostavenie modelu sa posudzuje vytvorením radu scenárov pre každý parameter a výpočtom príslušných medzí spoľahlivosti. Posudzuje sa aj každá neistota súvisiaca so samotným modelom.

Krok 3: Charakterizácia dynamického správania pri ukladaní, charakterizácia citlivosti, posudzovanie rizika

Charakterizácia a posudzovanie vychádzajú z dynamického modelovania, ktoré zahŕňa rôzne simulácie časových krokov vtlačania CO₂ do úložiska pomocou trojrozmerných statických geologických zemských modelov v počítačovej simulácii úložného komplexu vytvoreného v kroku 2.

Krok 3.1: Charakterizácia dynamického správania pri ukladaní

Posudzujú sa aspoň tieto činitele:

- a) možné rýchlosti vtlačania a vlastnosti prúdu CO₂;
- b) účinnosť spojeného modelovania procesov (t. j. spôsob, akým na seba navzájom pôsobia jednotlivé čiastkové účinky v simulácii/simuláciách);
- c) reakčné procesy (t. j. spôsob spätnej odozvy modelu na reakciu vtlačaného CO₂ s horninami prítomnými na danom mieste);
- d) použitý simulátor zásobníka (na potvrdenie určitých zistení môže byť potrebných viac simulácií);
- e) krátkodobé a dlhodobé simulácie (na stanovenie pôsobenia a správania sa CO₂ v priebehu desaťročí a tisícročí vrátane miery rozpúšťania CO₂ vo vode).

Dynamické modelovanie poskytuje pohľad na:

- f) tlak a teplotu úložnej jednotky ako funkciu rýchlosti vtlačania a postupne rastúceho vtlačaného množstva;
- g) plošné a vertikálne rozloženie CO₂ v závislosti od času;
- h) charakter prúdu CO₂ v zásobníku vrátane fázového správania;
- i) mechanizmy a rýchlosti zachytávania CO₂ (vrátane vtlačacích bodov a bočných a vertikálnych plomb);
- j) druhotné izolačné systémy v celom úložnom komplexe;
- k) úložnú kapacitu a tlakové spády v úložisku;
- l) nebezpečenstvo vytvárania prasklín úložnej(-ých) jednotky (jednotiek) a kamenného povrchu;
- m) riziko prieniku CO₂ do nadložia;
- n) riziko úniku z úložiska (napr. cez neudržiavané alebo nedostatočne zatesnené studne);
- o) rýchlosť migrácie (v neuzavretých zásobníkoch);
- p) rýchlosti scelovania prasklín;

- q) zmeny chemických vlastností kvapalných látok v jednotke(jednotkách) a následné reakcie (napr. zmena pH, tvorba minerálov) a použitie modelovania reakcií na posudzovanie účinkov;
- r) odstránenie kvapalných látok z jednotky;
- s) zvýšenú seizmicitu a stúpanie povrchu terénu.

Krok 3.2: Charakterizovanie citlivosti

Na zistenie citlivosti posudzovania predpokladov pre určité parametre sa vykonáva niekoľko simulácií. Tieto simulácie vychádzajú zo zmien parametrov v staticko-geologickom zemskom modeli (modeloch) a zo zmeny rýchlostných funkcií a predpokladov pri dynamickom modelovaní. Pri posudzovaní rizík sa berie do úvahy každá významná hodnota citlivosti.

Krok 3.3: Posudzovanie rizika

Posudzovanie rizika zahŕňa okrem iného tieto kroky:

3.3.1. Charakterizácia nebezpečenstva

Nebezpečenstvo sa charakterizuje stanovením potenciálneho úniku z úložného komplexu pomocou dynamického modelovania a charakteristiky bezpečnosti, ako sa už uviedlo. Okrem iného zahŕňa posúdenie:

- a) ciest pre potenciálne úniky;
- b) potenciálnej závažnosti prípadov únikov pre zistené únikové cesty (prietoky);
- c) kritických parametrov, ktoré ovplyvňujú potenciálny únik (napr. maximálny tlak v zásobníku, maximálna rýchlosť vtlačania, teplota, citlivosť na rôzne predpoklady v statickom geologickom zemskom modeli);
- d) vedľajších účinkov ukladania CO₂ vrátane vytlačenia kvapalných látok z jednotky a nových látok, ktoré vzniknú ukladaním CO₂;
- e) všetkých ostatných činiteľov, ktoré môžu vyvolávať nebezpečenstvo pre zdravie ľudí alebo životné prostredie (napr. fyzické stavby súvisiace s projektom).

Charakterizácia nebezpečenstva zahŕňa úplný rozsah potenciálnych prevádzkových podmienok, ktorými sa testuje bezpečnosť úložného komplexu.

3.3.2. Posúdenie expozície – na základe charakteristík životného prostredia a rozloženia a aktivít obyvateľstva nad úložným komplexom a potenciálneho správania a osudu CO₂ pri úniku možnými cestami identifikovanými v kroku 3.3.1.

3.3.3. Posudzovanie účinkov – na základe citlivosti konkrétnych druhov, spoločenstiev alebo biotopov v súvislosti s potenciálnymi prípadmi úniku zistenými v kroku 3.3.1. Ak je to vhodné, zahrnú sa účinky expozície zvýšeným koncentraciám CO₂ v biosfére [vrátane pôd, morských usadenín a bentických vôd (asfyxia; hyperkapnia) a poklesu pH v týchto prostrediach v dôsledku unikajúceho CO₂]. Zahŕňa sa aj posudzovanie účinkov iných látok, ktoré sa môžu nachádzať v unikajúcich prúdoch CO₂ (nečistoty prítomné vo vtlačovanom prúde alebo nové látky, ktoré vzniknú ukladaním CO₂). Tieto účinky sa hodnotia v časovom a priestorovom rozsahu a viažu sa na škálu závažnosti rôznych prípadov únikov.

3.3.4. Charakterizácia rizík – sem patrí posúdenie bezpečnosti a integrity úložiska z krátkodobého a dlhodobého hľadiska vrátane posúdenia rizika úniku v navrhnutých podmienkach používania a vplyvov na životné prostredie a zdravie v najhorších prípadoch. Charakterizácia rizík sa vykonáva na základe posúdenia nebezpečenstva, expozície a účinkov. Zahŕňa posúdenie zdrojov neistoty identifikovaných počas charakterizácie a posudzovania úložiska, a pokiaľ možno aj opis možností zníženia neistoty.

PRÍLOHA II

**KRITÉRIÁ TVORBY A AKTUALIZÁCIE PLÁNU MONITOROVANIA UVEDENÉHO V ČLÁNKU 13 ODS. 2
A MONITOROVANIA V ETAPE PO UZAVRETÍ****1. Tvorba a aktualizácia plánu monitorovania**

Plán monitorovania uvedený v článku 13 ods. 2 sa vytvára na základe analýzy posudzovania rizika vykonanej v kroku 3 prílohy I a aktualizuje sa na účely splnenia požiadaviek na monitorovanie stanovených v článku 13 ods. 1 podľa týchto kritérií.

1.1. Vytvorenie plánu

Plán monitorovania poskytuje podrobné informácie o monitorovaní, ktoré sa má vykonať v hlavných etapách projektu, vrátane základného, prevádzkového monitorovania a monitorovania po uzavretí. Pri každej etape sa špecifikujú:

- a) monitorované parametre;
- b) použitá monitorovacia technika a zdôvodnenie výberu techniky;
- c) miesta monitorovania a dôvody výberu priestorových vzoriek;
- d) periodicita používania a dôvody výberu časových vzoriek.

Parametre, ktoré sa majú monitorovať, sa určia tak, aby sa splnil účel monitorovania. Plán však v každom prípade zahŕňa trvalé alebo prerušované monitorovanie týchto položiek:

- e) prchavé emisie CO₂ na vtláčacom zariadení;
- f) objemový prietok CO₂ na vtláčacích zariadeniach v ústí vrtov;
- g) tlak a teplota CO₂ na vtláčacích zariadeniach v ústí vrtov (na určenie hmotnostného prietoku);
- h) chemická analýza vtláčaného materiálu;
- i) teplota a tlak v zásobníku (na určenie správania a stavu CO₂ v danej etape).

Výber monitorovacej technológie vychádza z najlepších postupov dostupných v čase projektovania. Ak je vhodné, posudzujú a používajú sa tieto možnosti:

- j) technológie, ktoré dokážu zistiť prítomnosť, polohu a migračné cesty CO₂ pod povrchom a na povrchu;
- k) technológie, ktoré poskytujú informácie o objemovo-tlakovom správaní a o plošno-vertikálnom rozložení oblaku CO₂, aby sa vylepšila digitálna trojrozmerná simulácia v trojrozmerných geologických modeloch úložnej jednotky vytvorených podľa článku 4 a prílohy I;
- l) technológie, ktoré dokážu poskytnúť široký plošný záber s cieľom zachytiť informácie o každej predtým nezištenej potenciálnej ceste úniku v rámci plošných rozmerov celého úložného komplexu a mimo nich, v prípade významných nedostatkov alebo migrácie CO₂ aj do priestorov mimo úložného komplexu.

1.2. Aktualizácia plánu

Získané údaje z monitorovania sa evidujú a vyhodnocujú. Zaznamenané výsledky sa porovnávajú so správaním predpokladaným na základe dynamickej simulácie trojrozmernej závislosti tlaku a objemu a správania pri napúšťaní, ktorá sa vykonáva v súvislosti s charakterizovaním bezpečnosti podľa článku 4 a prílohy I kroku 3.

Ak existuje významná odchýlka medzi pozorovaným a predpokladaným správaním, trojrozmerný model sa prekalibruje tak, aby zohľadňoval pozorované správanie. Prekalibrovanie sa vykonáva na základe zaznamenaných údajov z plánu monitorovania, a keď je potrebné dodať dôveryhodnosť predpokladom na prekalibrovanie, zhromažďujú sa ďalšie údaje.

Kroky 2 a 3 prílohy I sa zopakujú s použitím prekalibrovaného trojrozmerného modelu, aby sa vygenerovali nové scenáre nebezpečenstva a rýchlosti prúdov a zrevidovalo a zaktualizovalo sa posudzovanie rizika.

Keď sa porovnávaním vývoja a prekalibrovaním modelu zistia nové zdroje, cesty alebo rýchlosti prúdu CO₂ alebo výrazné odchýlky od predchádzajúcich posúdení, zodpovedajúcim spôsobom sa aktualizuje plán monitorovania.

2. Monitorovanie v etape po uzavretí

Monitorovanie v etape po uzavretí vychádza z informácií získaných a modelovaných počas vykonávania plánu monitorovania, ako sa uvádza v článku 13 ods. 2 a v bode 1.2 tejto prílohy. Slúži najmä na poskytovanie informácií, ktoré sa vyžadujú pri rozhodovaní podľa článku 18 ods. 1.

ROZHODNUTIA PRIJATÉ SPOLOČNE EURÓPSKYM PARLAMENTOM A RADOU

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY č. 406/2009/ES

z 23. apríla 2009

o úsilí členských štátov znížiť emisie skleníkových plynov s cieľom splniť záväzky Spoločenstva týkajúce sa zníženia emisií skleníkových plynov do roku 2020

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,
a najmä na jej článok 175 ods. 1,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

(1) Hlavným cieľom Rámcového dohovoru OSN o zmene klímy (UNFCCC), ktorý bol v mene Európskeho spoločenstva schválený rozhodnutím Rady 94/69/ES ⁽³⁾, je dosiahnuť stabilizáciu koncentrácie skleníkových plynov v atmosfére na úrovni, ktorá zabráni nebezpečnému antropogénnemu vplyvu na klimatický systém.

(2) Podľa názoru Spoločenstva, ktorý nedávno vyjadrila najmä Európska rada na svojom zasadnutí v marci 2007, by na splnenie tohto cieľa nemalo globálne zvýšenie priemernej

ročnej teploty zemského povrchu presahovať 2 °C v porovnaní s predindustriálnymi úrovňami, čo znamená, že celkové emisie skleníkových plynov by sa mali do roku 2050 znížiť aspoň o 50 % oproti úrovni z roku 1990. Emisie skleníkových plynov vyprodukované v rámci Spoločenstva, ktoré sú predmetom tohto rozhodnutia, by sa mali naďalej znížovať aj po roku 2020 ako súčasť úsilia Spoločenstva prispieť k splneniu tohto cieľa v oblasti globálneho znižovania emisií. Rozvinuté krajiny vrátane členských štátov EÚ by mali naďalej zohrávať vedúcu úlohu, a preto by sa mali zaviazat na spoločné znižovanie svojich emisií skleníkových plynov do roku 2020 rádovo od 30 % v porovnaní s rokom 1990. Mali by tak urobiť aj s cieľom spoločne znižovať svoje emisie skleníkových plynov do roku 2050 o 60 % až 80 % v porovnaní s rokom 1990. K splneniu uvedených cieľov zníženia emisií by mali prispieť všetky hospodárske odvetvia vrátane medzinárodnej námornej a leteckej dopravy. Letecká doprava sa podieľa na týchto zníženiach prostredníctvom začlenenia do schémy obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve (ďalej len „schéma Spoločenstva“). V prípade, že členské štáty neschvália žiadnu medzinárodnú dohodu, ktorá by vo svojich cieľoch znižovania emisií zahŕňala emisie z medzinárodnej námornej dopravy prostredníctvom Medzinárodnej námornej organizácie a/alebo ak Spoločenstvo neschváli žiadnu takúto dohodu prostredníctvom UNFCCC do 31. decembra 2011, Komisia by mala predložiť návrh na zahrnutie emisií z medzinárodnej námornej dopravy do záväzku Spoločenstva znížiť emisie s cieľom dosiahnuť, aby navrhovaný akt nadobudol účinnosť do roku 2013. Takýto návrh by mal minimalizovať akýkoľvek negatívny dosah na konkurencieschopnosť Spoločenstva a zároveň zohľadniť možné prínosy pre životné prostredie.

(3) Okrem toho s cieľom splniť tento cieľ Európska rada na svojom zasadnutí v marci 2007 v Bruseli schválila cieľ Spoločenstva znížiť do roku 2020 emisie skleníkových plynov o 30 % v porovnaní s úrovňou z roku 1990 ako svoj príspevok ku globálnej a komplexnej dohode na obdobie po roku 2012 za predpokladu, že ostatné rozvinuté krajiny sa zaviazu na porovnateľné zníženie emisií a ekonomicky vyspelejšie rozvojové krajiny sa zaviazu prispieť primerane podľa svojich povinností a schopností.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 27, 3.2.2009, s. 71.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu zo 17. decembra 2008 (zatiaľ neuvyverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 6. apríla 2009.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 33, 7.2.1994, s. 11.

- (4) Európska rada na svojom zasadnutí v marci 2007 takisto zdôraznila, že Spoločenstvo sa zaviazalo transformovať Európu na hospodárstvo s vysokou energetickou účinnosťou a s nízkymi emisiami skleníkových plynov, a rozhodla, že do uzatvorenia globálnej a komplexnej dohody na obdobie po roku 2012 a bez toho, aby to malo vplyv na jej pozíciu v medzinárodných rokovaníach, Spoločenstvo prijme pevný nezávislý záväzok dosiahnuť do roku 2020 zníženie emisií skleníkových plynov najmenej o 20 % v porovnaní s úrovňami z roku 1990.
- (5) Zvýšenie energetickej účinnosti má pre členské štáty kľúčový význam pre splnenie požiadaviek v zmysle tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti by Komisia mala pozorne sledovať pokrok pri plnení cieľa znížiť spotrebu energie do roku 2020 o 20 % a v prípade nedostatočného pokroku navrhovať dodatočné opatrenia.
- (6) Smernica 2003/87/ES⁽¹⁾ ustanovuje schému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, ktorá sa vzťahuje na určité odvetvia hospodárstva. Všetky odvetvia hospodárstva by sa mali podieľať na znížení emisií s cieľom znížiť čo najhospodárnejšie emisie skleníkových plynov do roku 2020 o 20 % v porovnaní s úrovňami z roku 1990. Členské štáty by preto mali vykonávať ďalšie stratégie a opatrenia v úsilí viac obmedziť emisie skleníkových plynov zo zdrojov, na ktoré sa nevzťahuje smernica 2003/87/ES.
- (7) Úsilie každého členského štátu by malo byť určené vo vzťahu k úrovni jeho emisií skleníkových plynov z roku 2005, ktorá je predmetom tohto rozhodnutia a je upravená tak, aby nezahŕňala emisie zo zariadení existujúcich pred rokom 2005, ktoré boli začlenené do schémy Spoločenstva v rokoch 2006 až 2012. Ročne pridelené emisné kvóty v tonách ekvivalentu oxidu uhličitého na obdobie rokov 2013 až 2020 by sa mali určiť na základe preskúmaných a overených údajov.
- (8) Úsilie členských štátov v oblasti znižovania emisií by sa malo zakladať na zásade solidarity medzi členskými štátmi a na potrebe trvalo udržateľného hospodárskeho rastu v celom Spoločenstve pri zohľadnení relatívneho HDP na obyvateľa v jednotlivých členských štátoch. Členské štáty, ktoré majú v súčasnosti relatívne nízky HDP na obyvateľa, a teda vysoké očakávania rastu HDP, by mali mať povolené zvýšiť svoje emisie skleníkových plynov v porovnaní s rokom 2005, ale mali by obmedziť zvyšovanie týchto emisií skleníkových plynov, aby tak prispeli k nezávislému záväzku Spoločenstvu v oblasti znižovania emisií. Členské štáty, ktoré majú v súčasnosti relatívne vysoký HDP na obyvateľa, by mali svoje emisie skleníkových plynov v porovnaní s rokom 2005 znížiť.
- (9) S cieľom naďalej zaisťovať spravodlivé rozdelenie úsilia medzi členské štáty v oblasti prispievania k vykonávaniu nezávislého záväzku Spoločenstva v oblasti znižovania emisií by žiadny členský štát nemal byť povinný znížiť svoje emisie skleníkových plynov v roku 2020 o viac ako 20 % v porovnaní s úrovňami z roku 2005 ani by nemal mať povolené zvýšiť svoje emisie skleníkových plynov v roku 2020 o viac ako 20 % oproti úrovni z roku 2005. K zníženiam emisií skleníkových plynov by malo dôjsť medzi rokmi 2013 a 2020. Každý členský štát by mal mať povolené previesť z nasledujúceho roku až 5 % svojich ročných pridelených emisných kvót. Ak sa emisie členského štátu nachádzajú pod ročnými pridelenými emisnými kvótami, členský štát by mal mať povolené previesť svoj prebytok zníženia emisií do nasledujúcich rokov.
- (10) V záujme vyrovnania rozdielov v nákladoch na znižovanie emisií v rôznych členských štátoch umožnením zvýšenej geografickej flexibility, ktorou by sa zároveň zvýšila všeobecná nákladová efektívnosť celkového záväzku Spoločenstva, by členské štáty mali mať možnosť preniesť časť svojich ročných pridelených emisných kvót na iný členský štát. Transparentnosť takéhoto prenosu by sa zabezpečila prostredníctvom oznámenia Komisii a registráciou každého prenosu v registroch oboch zainteresovaných členských štátov. Takéto prenosy sa môžu uskutočniť vzájomne vyhovujúcim spôsobom vrátane aukcie, využitia trhových sprostredkovateľov pôsobiach v rámci agentúr alebo formou dvojstranných dohôd.
- (11) V rámci Únie by sa emisie skleníkových plynov mali podstatne znížiť. Využívanie kreditov z projektových činností by malo byť obmedzené, aby dopĺňalo činnosti na vnútroštátnej úrovni. Únia je naďalej odhodlaná kontinuálne zlepšovať mechanizmus čistého rozvoja (CDM) a bude sa snažiť dosiahnuť zlepšenie prostredníctvom vhodných medzinárodných procesov. Je dôležité, aby kredity z projektových činností, ktoré používajú členské štáty, predstavovali skutočné, overiteľné, dodatočné a trvalé zníženie emisií, boli jasným prínosom pre trvalo udržateľný rozvoj bez zásadného negatívneho vplyvu na životné prostredie alebo sociálneho dosahu. Členské štáty by mali tiež podávať správy o kvalitatívnych kritériách, ktoré uplatňujú pri využívaní týchto kreditov.
- (12) Na poskytnutie flexibility členským štátom pri vykonávaní ich záväzkov a na podporu trvalo udržateľného rozvoja v tretích krajinách, najmä v rozvojových krajinách, a aby sa poskytla istota investorom, by Spoločenstvo malo naďalej uznávať určité množstvo kreditov z projektov na zníženie emisií skleníkových plynov v tretích krajinách, a to predtým, ako sa dosiahne budúca medzinárodná dohoda o zmene klímy (ďalej len „medzinárodná dohoda o zmene klímy“). Členské štáty by mali zabezpečiť, aby ich stratégie v oblasti nákupu týchto kreditov podporili spravodlivé zemepisné rozdelenie projektov predovšetkým zvýšením podielu certifikovaného zníženia emisií (CER) kúpeného od najmenej rozvinutých krajín a malých ostrovných rozvojových štátov a aby podporili dosiahnutie medzinárodnej dohody o zmene klímy.

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (13) Členské štáty by preto mali mať možnosť používať kredity za znižovanie emisií skleníkových plynov, ktoré boli vydané na zníženia emisií dosiahnuté počas obdobia rokov 2008 až 2012 a ktoré sú výsledkom typov projektov, ktoré boli počas tohto obdobia oprávnené na použitie v rámci schémy Spoločenstva. Členské štáty by takisto mali mať možnosť používať kredity znižovania emisií skleníkových plynov na znižovania dosiahnuté po období rokov 2008 až 2012, ktoré sú výsledkom projektov, ktoré boli zaregistrované a vykonané počas obdobia rokov 2008 až 2012, a výsledkom typov projektov („kategórie projektu“), ktoré boli počas tohto obdobia oprávnené na použitie v rámci schémy Spoločenstva.
- (14) V najmenej rozvinutých krajinách sa realizovalo veľmi málo projektov v rámci CDM. Keďže Spoločenstvo podporuje spravodlivé rozdelenie projektov CDM medziiným aj prostredníctvom Komisiou vytvorenej globálnej aliancie proti zmene klímy, ako je to stanovené v oznámení Komisie Rade a Európskemu parlamentu z 18. septembra 2007 s názvom Vytvorenie globálnej aliancie proti zmene klímy medzi Európskou úniou a chudobnými rozvojovými krajinami, ktoré sú najviac ohrozené zmenou klímy, je vhodné poskytnúť ubezpečenie o prijateľnosti kreditov z projektov, ktoré sa začnú uskutočňovať až po období rokov 2008 až 2012 v najmenej rozvinutých krajinách patriacich medzi projekty, ktoré boli počas obdobia rokov 2008 až 2012 oprávnené na použitie v rámci schémy Spoločenstva. Táto prijateľnosť by mala pokračovať buď do roku 2020, alebo do prijatia príslušnej dohody so Spoločenstvom, podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr.
- (15) Na poskytnutie väčšej flexibility pre členské štáty a na podporu udržateľného rozvoja v rozvojových krajinách by členské štáty mali mať možnosť používať dodatočné kredity z projektov vyplývajúcich z dohôd uzatvorených Spoločenstvom s tretími krajinami. Bez medzinárodnej dohody o zmene klímy, v ktorej sa určí pridelené množstvo pre rozvinuté krajiny, spoločné vykonávacie projekty nebudú môcť po roku 2012 pokračovať. Kredity za znižovanie emisií skleníkových plynov pochádzajúce z týchto projektov by sa však mohli naďalej uznávať prostredníctvom dohôd s tretími krajinami.
- (16) Je dôležité, aby si členské štáty zachovali možnosť používať kredity CDM, keďže sa tak pomôže zaistiť trh pre tieto kredity po roku 2012. Aby sa zaistil tento trh a ďalšie znižovanie emisií skleníkových plynov v rámci EÚ a zároveň sa tak podporilo vykonávanie cieľov Spoločenstva v oblastiach obnoviteľnej energie, energetickej účinnosti, energetickej bezpečnosti, inovácií a konkurencieschopnosti, navrhuje sa povoliť, aby členské štáty ročne použili kredity zo znižovania emisií skleníkových plynov z projektov v tretích krajinách do výšky 3 % emisií skleníkových plynov každého členského štátu, na ktoré sa nevzťahuje smernica 2003/87/ES v roku 2005, alebo v iných členských štátoch až do uzatvorenia medzinárodnej dohody o zmene klímy. Členským štátom by sa malo povoliť previesť nevyužitú časť tohto množstva na iné členské štáty. Niektoré členské štáty so záporným emisným limitom alebo s kladným emisným limitom najviac 5 %, ako je uvedené v tomto rozhodnutí, by mali mať okrem uvedených kreditov možnosť každý rok použiť dodatočné kredity v hodnote 1 % svojich overených emisií v roku 2005 z projektov v najmenej rozvinutých krajinách a malých ostrovných rozvojových štátoch, ak splnia jednu zo štyroch podmienok stanovených v tomto rozhodnutí.
- (17) Týmto rozhodnutím by nemali byť dotknuté prísnejšie vnútroštátne ciele. V prípade, že členské štáty obmedzia emisie skleníkových plynov, ktoré upravuje toto rozhodnutie, nad rámec svojich povinností podľa tohto rozhodnutia s cieľom splniť prísnejší cieľ, obmedzenie využívania kreditov za znižovanie emisií skleníkových plynov, ktoré ukladá toto rozhodnutie, by sa nemalo uplatňovať na dodatočné znižovanie emisií zamerané na splnenie vnútroštátneho cieľa.
- (18) Na zvýšenie účinnosti nákladov plnenia vnútroštátnych cieľov, najmä v prípade členských štátov s ambicióznymi cieľmi, členské štáty môžu využiť kredity získané z projektov Spoločenstva podľa článku 24a smernice 2003/87/ES.
- (19) Po dosiahnutí medzinárodnej dohody o zmene klímy by členské štáty mali prijímať iba kredity za znižovanie emisií z krajín, ktoré ratifikovali uvedenú dohodu a ktoré podliehajú spoločnému prístupu.
- (20) Skutočnosťou, že niektoré ustanovenia tohto rozhodnutia odkazujú na schválenie medzinárodnej dohody o zmene klímy Spoločenstvom, nie je dotknuté uzavretie tejto dohody aj členskými štátmi.
- (21) Po schválení medzinárodnej dohody o zmene klímy na obdobie po roku 2012 a v zmysle jej znenia by sa Spoločenstvo a jeho členské štáty mali podieľať na financovaní merateľných, vykazovateľných, overiteľných a na vnútroštátnej úrovni vhodných opatrení na zmierňovanie emisií skleníkových plynov v rozvojových krajinách, ktoré ratifikovali túto dohodu, a to v súlade s cieľom obmedziť celkové globálne priemerné ročné zvyšovanie teploty povrchu na 2 °C oproti predindustriálnym úrovňam.
- (22) Po schválení medzinárodnej dohody o zmene klímy v období po roku 2012 a v zmysle jej znenia by sa Spoločenstvo a jeho členské štáty mali podieľať na financovaní podpory rozvojovým krajinám, ktoré ratifikovali túto dohodu, a to najmä spoločnosťam a krajinám, ktoré sú najviac ohrozené zmenou klímy, s cieľom pomôcť im pri realizácii stratégií v oblasti adaptácie a znižovania rizika.

- (23) V prípade, že do 31. decembra 2010 Spoločenstvo neschváli žiadnu medzinárodnú dohodu o zmene klímy, Komisia by mala navrhnúť začleniť emisie a záchyty týkajúce sa využívania pôdy, zmeny využívania pôdy a lesného hospodárstva do záväzku Spoločenstva týkajúceho sa zníženia emisií s cieľom dosiahnuť, aby navrhovaný akt nadobudol účinnosť od roku 2013 v súlade s harmonizovanými metódami, a pritom by mala nadviazať na úsilie vyvinuté v rámci UNFCCC a zabezpečiť pretrvanie a environmentálnu integritu prínosu využívania pôdy, zmeny využívania pôdy a lesného hospodárstva, ako aj presné monitorovanie a účtovanie. Komisia by mala posúdiť, či treba príslušným spôsobom upraviť príspevok jednotlivých členských štátov.
- (24) Pokrok pri vykonávaní záväzkov podľa tohto rozhodnutia by sa mal každoročne hodnotiť na základe správ predkladaných podľa rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 280/2004/ES z 11. februára 2004 o mechanizme sledovania emisií skleníkových plynov v Spoločenstve a uplatňovania Kjótskeho protokolu ⁽¹⁾. Každé dva roky by sa malo uskutočniť posudzovanie plánovaného pokroku a úplné vyhodnotenie vykonávania tohto rozhodnutia by sa malo uskutočniť v roku 2016.
- (25) Akékoľvek úpravy rozsahu pôsobnosti smernice 2003/87/ES by sa mali zhodovať s úpravami maximálneho množstva emisií skleníkových plynov, na ktoré sa vzťahuje toto rozhodnutie.
- (26) Keď Spoločenstvo schváli medzinárodnú dohodu o zmene klímy, emisné limity členských štátov by sa mali upraviť tak, aby umožňovali dosiahnuť záväzok Spoločenstva znížiť emisie skleníkových plynov stanovené v uvedenej dohode, zohľadňujúc záväzok solidarity medzi členskými štátmi a potrebou trvalo udržateľného hospodárskeho rastu v celom Spoločenstve. Množstvo kreditov z projektov znížovania emisií skleníkových plynov v tretích krajinách, ktoré môže každý členský štát použiť, by sa malo zvýšiť až do výšky predstavujúcej polovicu dodatočného úsilia na zníženie emisií podľa tohto rozhodnutia.
- (27) Registre ustanovené v zmysle rozhodnutia č. 280/2004/ES a centrálny správca menovaný podľa smernice 2003/87/ES by sa mali využívať na presné spracovanie a zúčtovanie všetkých transakcií pri vykonávaní tohto rozhodnutia.
- (28) Keďže záväzok zníženia Spoločenstva ukladá úlohy nielen ústredným vládam členských štátov, ale aj ich miestnym a regionálnym samosprávam a ostatným miestnym a regionálnym zastupiteľským fórám a orgánom, členské štáty by mali zabezpečiť spoluprácu medzi svojimi ústrednými a miestnymi orgánmi na rôznych úrovniach.
- (29) Okrem jednotlivých členských štátov, ústredných vlád a miestnych, ako aj regionálnych orgánov a úradov by sa na plnení záväzku zníženia Spoločenstva mali podieľať účastníci trhu spoločne s domácnosťami a jednotlivými spotrebiteľmi, a to bez ohľadu na množstvo emisií skleníkových plynov, ktoré im možno pripísať.
- (30) Členské štáty by mali zabezpečiť finančnú podporu využívaniu nových inovačných techník, aby sa priemyselným subjektom umožnilo vytvárať nové pracovné miesta, čím sa zvýši konkurencieschopnosť a podporí sa plnenie cieľov lisabonskej stratégie.
- (31) Keďže rastúca výroba elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie je zvlášť dôležitým prostriedkom znižovania emisií skleníkových plynov, členské štáty by sa o to mali snažiť v súvislosti so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov ⁽²⁾.
- (32) Opatrenia potrebné na vykonávanie tohto rozhodnutia by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu ⁽³⁾.
- (33) Komisia by predovšetkým mala byť splnomocnená na stanovenie ročných pridelených emisných kvót na obdobie rokov 2013 až 2020 v ekvivalente ton oxidu uhličitého, určenie podmienok s cieľom uľahčiť členským štátom prenosy častí ich pridelených emisných kvót a zvýšiť transparentnosť týchto prenosov a na prijatie opatrení na vykonávanie ustanovení týkajúcich sa registrov a centrálného správcu. Keďže tieto opatrenia majú všeobecnú pôsobnosť a ich cieľom je zmeniť nepodstatné prvky tohto rozhodnutia jeho doplnením o nové nepodstatné prvky, musia sa prijať v súlade s regulačným postupom s kontrolou ustanoveným v článku 5a rozhodnutia 1999/468/ES.
- (34) Keďže ciele tohto rozhodnutia nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a účinkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto rozhodnutie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 49, 19.2.2004, s. 1.

⁽²⁾ Pozri stranu 16 tohto úradného vestníka.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

PRIJALI TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto rozhodnutím sa stanovuje minimálny príspevok každého členského štátu k splneniu záväzku Spoločenstva znížiť emisie skleníkových plynov na obdobie od roku 2013 do roku 2020, pokiaľ ide o emisie skleníkových plynov, na ktoré sa vzťahuje toto rozhodnutie a pravidlá plnenia týchto príspevkov a pravidlá ich vyhodnocovania.

Toto rozhodnutie tiež ustanovuje opatrenia na hodnotenie a zavedenie prísnejšieho záväzku Spoločenstva v oblasti znižovania emisií presahujúceho 20 %, ktorý sa má uplatniť po tom, ako Spoločenstvo schváli medzinárodnú dohodu o zmene klímy vedúcu k zníženiu emisií nad rámec zníženia požadovaného v zmysle článku 3, čoho prejavom je záväzok zníženia vo výške 30 % schválený na jarnom zasadnutí Európskej rady v marci 2007.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účel tohto rozhodnutia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „Emisie skleníkových plynov“ sú emisie oxidu uhličitého (CO₂), metánu (CH₄), oxidu dusného (N₂O), hydrofluorovaných uhlíkovodíkov (HFC), perfluorovaných uhlíkovodíkov (PFC) a fluoridu sírového (SF₆) z kategórií uvedených v prílohe I, vyjadrené ekvivalentom ton oxidu uhličitého stanoveným podľa rozhodnutia č. 280/2004/ES, okrem emisií skleníkových plynov, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/87/ES.
2. „Ročne pridelené emisné kvóty“ sú maximálne ročne povolené emisie skleníkových plynov na roky 2013 až 2020, tak ako sú stanovené v článku 3 ods. 2.

Článok 3

Úrovně emisí na období rokov 2013 až 2020

1. Do roku 2020 každý členský štát obmedzí svoje emisie skleníkových plynov najmenej o percentuálny podiel, ktorý je pre daný členský štát stanovený v prílohe II k tomuto rozhodnutiu vzhľadom na jeho emisie v roku 2005.

2. S výhradou odsekov 3, 4 a 5 tohto článku a článku 5 každý členský štát so záporným emisným limitom podľa prílohy II zabezpečí, a to aj prostredníctvom flexibilit, ktoré toto rozhodnutie poskytuje, aby jeho emisie skleníkových plynov v roku 2013 nepresiahli jeho priemerné ročné emisie skleníkových plynov v priebehu rokov 2008, 2009 a 2010, nahlásené a overené podľa smernice 2003/87/ES a rozhodnutia č. 280/2004/ES.

S výhradou odsekov 3, 4 a 5 tohto článku a článku 5 každý členský štát s kladným emisným limitom podľa prílohy II zabezpečí, a to aj prostredníctvom flexibilit, ktoré toto rozhodnutie poskytuje, aby jeho emisie skleníkových plynov v roku 2013 nepresiahli úroveň definovanú lineárnou trajektóriou počnúc rokom 2009 a jeho priemernými ročnými emisiami skleníkových plynov v priebehu rokov 2008, 2009 a 2010, tak ako sú nahlásené a overené podľa smernice 2003/87/ES a rozhodnutia č. 280/2004/ES, a končiac rokom 2020 a emisným limitom príslušného členského štátu podľa prílohy II.

S výhradou odsekov 3, 4 a 5 tohto článku a článku 5 každý členský štát každoročne lineárne obmedzí svoje emisie skleníkových plynov, a to aj prostredníctvom flexibilit, ktoré toto rozhodnutie poskytuje, aby zaistil, že jeho emisie v roku 2020 nepresiahnu jeho emisný limit, ktorý je pre členský štát uvedený v prílohe II.

Keď budú k dispozícii príslušné preskúmané a overené údaje, do šiestich mesiacov sa prijímú opatrenia na určenie ročných pridelených emisných kvót v tonách ekvivalentu oxidu uhličitého na obdobie rokov 2013 až 2020.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto rozhodnutia jeho doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 13 ods. 2.

3. V období rokov 2013 až 2019 každý členský štát smie previesť z nasledujúceho roku do 5 % svojich ročných pridelených emisných kvót. Ak sa emisie skleníkových plynov členského štátu nachádzajú pod úrovňou jeho ročných pridelených emisných kvót, pričom sa berú do úvahy flexibility v zmysle tohto odseku a odsekov 4 a 5, členský štát smie do nasledujúcich rokov, do roku 2020, prevádzať časť ročných pridelených emisných kvót z príslušného roku, ktorá prevyšuje výšku jeho emisií skleníkových plynov.

Členský štát smie požiadať o zvýšenie miery prevádzania emisií nad 5 % v roku 2013 a v roku 2014 v prípade extrémnych meteorologických podmienok, ktoré spôsobili závažné zvýšenie emisií skleníkových plynov za tieto roky v porovnaní s rokmi s normálnymi meteorologickými podmienkami. Na tento účel členský štát predloží Komisii správu, ktorou odôvodňuje túto žiadosť. V priebehu troch mesiacov Komisia rozhodne o tom, či možno povoliť zvýšené prenesenie.

4. Členský štát môže preniesť až 5 % svojich ročných pridelených emisných kvót príslušný rok na iné členské štáty. Prijímajúci členský štát môže toto množstvo využiť na účely plnenia vlastnej povinnosti v zmysle tohto článku za príslušný rok alebo za ktorýkoľvek z nasledujúcich rokov do roku 2020. Členský štát nemôže preniesť žiadnu časť svojich ročných pridelených emisných kvót, ak v čase prenosu nespĺňa požiadavky tohto rozhodnutia.

5. Členský štát môže preniesť na iné členské štáty časť svojich ročných pridelených emisných kvót, ktoré prekročujú jeho emisie skleníkových plynov v danom roku, pričom zohľadní využitie flexibilit v zmysle odsekov 3 a 4. Prijímajúci členský štát môže toto množstvo využiť na účely plnenia vlastných povinností v zmysle tohto článku na ten istý rok alebo na ktorýkoľvek z nasledujúcich rokov do roku 2020. Členský štát nemôže preniesť žiadnu časť svojich ročných pridelených emisných kvót, ak v čase prenosu nespĺňa požiadavky tohto rozhodnutia.

6. Na uľahčenie prenosov uvedených v odsekoch 4 a 5 a na zvýšenie transparentnosti sa prijímú opatrenia, v ktorých budú uvedené metódy pre takéto prenosy.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto rozhodnutia jeho doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 13 ods. 2.

Článok 4

Energetická účinnosť

1. Do roku 2012 Komisia zhodnotí pokrok Spoločenstva a jeho členských štátov pri plnení cieľa znížiť do roku 2020 spotrebu energie o 20 % v porovnaní s predpoveďami na rok 2020, tak ako je uvedené v Akčnom pláne pre energetickú účinnosť, ktorý bol ustanovený v oznámení Komisie z 19. októbra 2006, a podá o tom správu.

2. V prípade potreby, a najmä s cieľom pomôcť členským štátom pri prispievaní k splneniu záväzkov Spoločenstva v oblasti znižovania emisií skleníkových plynov, Komisia do 31. decembra 2012 navrhne buď prísnejšie, alebo nové opatrenia na urýchlienie zlepšení v oblasti energetickej účinnosti.

Článok 5

Použitie kreditov z projektových činností

1. Pri plnení svojich povinností podľa článku 3 členské štáty môžu používať tieto kredity za znižovanie emisií skleníkových plynov:

- a) certifikované zníženia emisií (CER) a jednotky zníženia emisií (ERU) ustanovené v smernici 2003/87/ES, vydané v súvislosti so zníženiami emisií do 31. decembra 2012, ktorých používanie v rámci schémy Spoločenstva bolo oprávnené počas obdobia rokov 2008 až 2012;
- b) CER a ERU vydané v súvislosti so zníženiami emisií od 1. januára 2013 z projektov, ktoré boli zaregistrované pred rokom 2013 a ktorých používanie v rámci schémy Spoločenstva bolo oprávnené počas obdobia rokov 2008 až 2012;
- c) CER vydané v súvislosti so zníženiami emisií dosiahnutými prostredníctvom projektov uskutočnených v najmenej rozvinutých krajinách, ktorých používanie v rámci schémy Spoločenstva bolo oprávnené počas obdobia rokov 2008 až 2012, až kým tieto krajiny neratifikujú príslušnú dohodu so Spoločenstvom, alebo do roku 2020, podľa toho, čo nastane skôr;

d) dočasné CER (tCER) alebo dlhodobé CER (lCER) z projektov zalesňovania a obnovy lesov za predpokladu, že ak členský štát využil tCER alebo lCER na účely splnenia svojho záväzku v zmysle rozhodnutia Rady 2002/358/ES⁽¹⁾ v období rokov 2008 až 2012, zaväzuje sa tým na to, že bude tieto kredity pred uplynutím platnosti tCER alebo lCER nahrádzať tCER, lCER alebo inými jednotkami platnými v zmysle Kjótskeho protokolu, a tiež na to, že bude tCER alebo lCER využité v zmysle tohto rozhodnutia pred uplynutím platnosti tCER alebo lCER naďalej nahrádzať tCER, lCER alebo inými jednotkami využiteľnými na účely splnenia týchto záväzkov. V prípade, že sa nahrádzanie uskutočňuje pomocou tCER alebo lCER, členský štát postupne nahrádza aj tieto tCER alebo lCER pred uplynutím lehoty ich platnosti, až kým nebudú nahradené jednotkami s neobmedzenou platnosťou.

Členské štáty by mali zabezpečiť, že ich politikami v oblasti nákupu týchto kreditov sa podporí spravodlivé geografické rozdelenie projektov a posilní sa dosiahnutie medzinárodnej dohody o zmene klímy.

2. Popri odseku 1 a v prípade, že rokovania o medzinárodnej dohode o zmene klímy sa neuzavrú do 31. decembra 2009, členské štáty môžu pri vykonávaní svojich povinností podľa článku 3 použiť ďalšie kredity za znižovanie emisií skleníkových plynov získané z projektov alebo iných činností znižujúcich emisie v súlade s dohodami uvedenými v článku 11a ods. 5 smernice 2003/87/ES.

3. Ak sa dosiahne medzinárodná dohoda o zmene klímy, ako je uvedené v článku 1, členské štáty môžu od 1. januára 2013 používať len kredity z projektov v tretích krajinách, ktoré túto dohodu ratifikovali.

4. Ročné použitie kreditov jednotlivými členskými štátmi podľa odsekov 1, 2 a 3 nepresiahne množstvo rovnajúce sa 3 % emisií skleníkových plynov daného členského štátu v roku 2005 plus akékoľvek množstvo prevedené v súlade s odsekom 6.

5. Členské štáty so záporným emisným limitom alebo s kladným emisným limitom najviac 5 %, ako je uvedené v prílohe II, ktoré sú uvedené v prílohe III, majú okrem kreditov použitých v súlade s odsekom 4 možnosť každý rok použiť dodatočné kredity v hodnote 1 % ich overených emisií v roku 2005 z projektov v najmenej rozvinutých krajinách a malých ostrovných rozvojových štátoch, ak splnia jednu z týchto štyroch podmienok:

- a) ak priame náklady na celkový balík prekročujú 0,70 % HDP podľa hodnotenia vplyvu vypracovaného Komisiou, ktorý je súčasťou balíka vykonávacích opatrení pre dosiahnutie cieľov EÚ v súvislosti so zmenou klímy a obnoviteľnou energiou na rok 2020;

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2002/358/ES z 25. apríla 2002, ktoré sa týka schválenia Kjótskeho protokolu k Rámcovému dohovoru Organizácie Spojených národov o klimatických zmenách a spoločnom plnení záväzkov z neho vyplývajúcich v mene Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 130, 15.5.2002, s. 1).

- b) ak je medzi cieľom skutočne prijatým pre daný členský štát a nákladovo efektívnym scenárom podľa hodnotenia vplyvu vypracovaného Komisiou, uvedeného v písmene a), zvýšenie aspoň o 0,1 % HDP;
- c) ak viac ako 50 % celkového množstva emisií daného členského štátu, na ktoré sa vzťahuje toto rozhodnutie, predstavujú emisie súvisiace s dopravou alebo
- d) ak má daný členský štát cieľ v oblasti energie z obnoviteľných zdrojov na rok 2020 vyšší ako 30 % stanovených v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES.
6. Členský štát môže každý rok preniesť na iný členský štát nevyužitú časť svojho ročného množstva vo výške 3 %, ako sa uvádza v odseku 4. Ak členský štát v priebehu roka nevyužije kredity v množstve stanovenom v odseku 4, môže si preniesť nevyužitú časť tohto množstva do nasledujúcich rokov.
7. Členské štáty majú navyše možnosť využiť kredity z projektov na úrovni Spoločenstva, ktoré boli vydané podľa článku 24a smernice 2003/87/ES, na splnenie svojich záväzkov v oblasti znížovania emisií bez akéhokoľvek kvantitatívneho obmedzenia.

Článok 6

Podávanie správ, hodnotenie pokroku, zmeny a doplnenia a revízie

1. Vo svojich správach predkladaných v súlade s článkom 3 rozhodnutia č. 280/2004/ES členské štáty uvedú tieto informácie:
- a) svoje ročné emisie skleníkových plynov vyplývajúce z uplatňovania článku 3;
- b) využívanie, zemepisné rozdelenie a typy, ako aj kvalitatívne kritériá týkajúce sa kreditov využívaných v súlade s článkom 5;
- c) plánovaný pokrok smerom k splneniu svojich povinností v zmysle tohto rozhodnutia vrátane informácií o vnútroštátnych politikách a opatreniach a vnútroštátnych prognózach;
- d) informácie o ďalších plánovaných vnútroštátnych politikách a opatreniach, ktorých cieľom má byť obmedzenie emisií skleníkových plynov nad rámec ich záväzkov v zmysle tohto rozhodnutia a s cieľom vykonávania medzinárodnej dohody o zmene klímy, ako je uvedené v článku 8.
2. V prípade, že členský štát využíva kredity z typov projektov, ktoré nemôžu využiť hospodárske subjekty zapojené do schémy Spoločenstva, tento členský štát poskytne podrobné odôvodnenie využívania takýchto kreditov.
3. Komisia vo svojej správe predloženej podľa článku 5 ods. 1 a 2 rozhodnutia č. 280/2004/ES vyhodnotí, či pokrok členských štátov je pre nich postačujúci, pokiaľ ide o splnenie ich povinností podľa tohto rozhodnutia.

Pri tomto vyhodnotení sa zohľadní pokrok v politikách a opatreniach Spoločenstva a informácie poskytnuté členskými štátmi v súlade s článkom 3 a článkom 5 rozhodnutia č. 280/2004/ES.

Každé dva roky, počnúc emisiami skleníkových plynov vykázanými za rok 2013, sa do tohto vyhodnotenia zahrnie takisto naplánovaný pokrok Spoločenstva pri plnení svojho záväzku týkajúceho sa zníženia emisií a členských štátov pri plnení ich povinností podľa tohto rozhodnutia.

4. V správe uvedenej v odseku 3 Komisia posúdi celkové uplatňovanie tohto rozhodnutia vrátane využívania a kvality kreditov CDM a potreby ďalších spoločných a koordinovaných politík a opatrení na úrovni Spoločenstva v odvetviach upravovaných týmto rozhodnutím, ktoré majú členským štátom pomôcť pri plnení ich záväzkov podľa tohto rozhodnutia, a v prípade potreby predloží návrhy.

5. S cieľom vykonávať toto rozhodnutie Komisia predloží v prípade potreby návrhy na zmenu a doplnenie rozhodnutia č. 280/2004/ES a prijme zmeny a doplnenia rozhodnutia Komisie 2005/166/ES ⁽¹⁾ s cieľom zabezpečiť platnosť pozmeňujúcich aktov od 1. januára 2013, aby zaistila najmä:

- a) rýchlejšie, efektívne, transparentné a nákladovo efektívne monitorovanie, podávanie správ a overovanie emisií skleníkových plynov;
- b) vypracovanie vnútroštátnych prognóz vývoja emisií skleníkových plynov po roku 2020.

Článok 7

Nápravné opatrenia

1. Ak množstvo emisií skleníkových plynov členského štátu presiahne ročne pridelené emisné kvóty stanovené podľa článku 3 ods. 2, pri zohľadnení možností flexibility využitých podľa článkov 3 a 5 sa uplatňujú tieto opatrenia:

- a) množstvo pridelených emisných kvót v tonách ekvivalentu oxidu uhličitého, o ktoré bol prekročený emisný limit, vynásobené faktorom zníženia vo výške 1,08, sa odpočíta od emisných kvót pridelených členskému štátu na nasledujúci rok;
- b) vypracuje sa plán nápravných opatrení v súlade s odsekom 2 tohto článku a
- c) dočasne sa pozastaví oprávnenie na prenos časti pridelených emisných kvót a práv JI/CDM členského štátu na iný členský štát, až kým členský štát nesplní článok 3 ods. 2.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2005/166/ES z 10. februára 2005, ktorým sa stanovujú pravidlá vykonávajúce rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 280/2004/ES, týkajúce sa mechanizmu sledovania emisií skleníkových plynov v Spoločenstve a uplatňovania Kjótskeho protokolu (Ú. v. EÚ L 55, 1.3.2005, s. 57).

2. Členský štát, na ktorý sa vzťahuje odsek 1, predloží Komisii do troch mesiacov hodnotenie a plán nápravných opatrení, ktorý zahŕňa:

- a) opatrenia, ktoré členský štát prijme, aby splnil svoje špecifické povinnosti v zmysle článku 3 ods. 2, pričom uprednostní domáce politiky a opatrenia a vykonávanie akcie Spoločenstva;
- b) časový plán vykonania týchto opatrení, ktorý umožní posúdiť ročný pokrok pri ich realizácii.

Komisia môže vydať stanovisko k plánu nápravných opatrení príslušného členského štátu.

Pred vydaním tohto stanoviska môže Komisia predložiť plán nápravných opatrení Výboru pre zmeny klímy uvedenému v článku 13 ods. 1 na pripomienkovanie.

Článok 8

Uplatniteľné úpravy po schválení medzinárodnej dohody o zmene klímy Spoločenstvom

1. Do troch mesiacov po tom, ako Spoločenstvo podpíše medzinárodnú dohodu o zmene klímy, ktorá do roku 2020 povedie k záväznému zníženiu emisií skleníkových plynov o viac ako 20 % v porovnaní s úrovňami z roku 1990, ako je vyjadrené v záväzku dosiahnuť 30 % záväzku zníženia schválenom na zasadnutí Európskej rady v marci 2007, Komisia podá správu, v ktorej vyhodnotí predovšetkým tieto oblasti:

- a) charakter opatrení dohodnutých v rámci medzinárodných rokovaní, ako aj záväzkov prijatých inými rozvinutými krajinami na zníženie emisií porovnateľné so Spoločenstvom a záväzkov prijatých v hospodársky rozvinutejších rozvojových krajinách, ktoré sa zavazujú prispieť primerane podľa svojej zodpovednosti a možnosti;
- b) dôsledky medzinárodnej dohody o zmene klímy a následne možnosti požadované na úrovni Spoločenstva s cieľom pokročiť k cieľu znížiť emisie o 30 % vyváženým, transparentným a spravodlivým spôsobom, berúc do úvahy úsilie vynaložené počas prvého záväzného obdobia plnenia Kjótskeho protokolu;
- c) konkurencieschopnosť výrobného priemyslu Spoločenstva v súvislosti s rizikami úniku uhlíka;
- d) vplyv medzinárodnej dohody o zmene klímy na iné hospodárske odvetvia Spoločenstva;
- e) dosah na poľnohospodárske odvetvie Spoločenstva vrátane rizík úniku uhlíka;

- f) vhodné podmienky zahrnutia emisií a presunov súvisiacich s využívaním pôdy, so zmenami vo využívaní pôdy a s lesným hospodárstvom v Spoločenstve;
- g) zalesňovanie a obnova lesov, zabráňovanie odlesňovaniu a degradácii lesov v tretích krajinách v prípade vytvorenia akéhokoľvek medzinárodne uznávaného systému v tejto súvislosti;
- h) potrebu dodatočných politík a opatrení Spoločenstva vzhľadom na záväzky Spoločenstva a členských štátov znižovať emisie skleníkových plynov.

2. Na základe správy uvedenej v odseku 1 Komisia podľa potreby predloží Európskemu parlamentu a Rade legislatívny návrh na zmenu a doplnenie tohto rozhodnutia v súlade s odsekom 1 s cieľom, aby pozmeňujúci akt nadobudol účinnosť po tom, ako Spoločenstvo schváli medzinárodnú dohodu o zmene klímy, a aby sa záväzok znížiť emisie vykonal podľa tejto dohody.

Návrh sa zakladá na zásadách transparentnosti, hospodárskej efektívnosti a efektívnosti nákladov, rovnako ako aj spravodlivosti a solidarnosti, pokiaľ ide o deľbu práce medzi členskými štátmi.

3. Návrh primerane umožní členským štátom využiť okrem kreditov, ktoré stanovuje toto rozhodnutie, aj CER, ERU alebo iné schválené kredity z projektov v tretích krajinách, ktoré ratifikovali medzinárodnú dohodu o zmene klímy.

4. Návrh tiež podľa potreby obsahuje opatrenia umožňujúce členským štátom využiť nevyužitú časť dodatočného využiteľného množstva uvedeného v odseku 3 v nasledujúcich rokoch alebo preniesť nevyužitú časť tohto množstva na iný členský štát.

5. Súčasťou návrhu budú podľa potreby aj akékoľvek iné opatrenia potrebné ako pomoc pri plnení cieľov povinného znížovania emisií v súlade s odsekom 1 transparentným, vyváženým a spravodlivým spôsobom, a najmä bude zahŕňať vykonávanie opatrenia, ktoré členským štátom umožnia podľa potreby využívať buď ďalšie typy projektových kreditov, alebo iné mechanizmy vytvorené na základe medzinárodnej dohody o zmene klímy.

6. Komisia na základe pravidiel dohodnutých v rámci medzinárodnej dohody o zmene klímy vypracuje návrh, ktorého cieľom bude podľa potreby zahrnúť emisie a presuny súvisiace s využívaním pôdy, so zmenami vo využívaní pôdy a s lesným hospodárstvom do záväzku Spoločenstva v oblasti znižovania emisií v súlade s harmonizovanými metódami zabezpečujúcimi pretrvanie a environmentálnu integritu prínosu využívania pôdy, zmien vo využívaní pôdy a lesného hospodárstva, ako aj presné monitorovanie a účtovanie. Komisia posúdi, či treba príslušným spôsobom upraviť rozdelenie práce medzi jednotlivé členské štáty.

7. Návrh zahŕňa vhodné prechodné opatrenia a odkladacie opatrenia, kým medzinárodná dohoda o zmene klímy nenadobudne platnosť.

Článok 9

Postup súvisiaci s využívaním pôdy, so zmenou vo využívaní pôdy a s lesným hospodárstvom v prípade neuzavretia medzinárodnej dohody o zmene klímy

V prípade, že do 31. decembra 2010 Spoločenstvo neschváli medzinárodnú dohodu o zmene klímy, členské štáty môžu konkretizovať svoje zámery v oblasti začlenenia využívania pôdy, zmeny vo využívaní pôdy a lesného hospodárstva do záväzku Spoločenstva v oblasti znižovania emisií, pričom zohľadnia metodiky práce uskutočnenej v rámci UNFCCC. Komisia zohľadní takúto konkretizáciu členských štátov a do 30. júna 2011 posúdi metodiky začlenenia emisií a presunov z činností spojených s využívaním pôdy, so zmenou vo využívaní pôdy a s lesným hospodárstvom do záväzku Spoločenstva v oblasti znižovania, pričom zabezpečí pretrvanie a environmentálnu integritu prínosu využívania pôdy, zmeny vo využívaní pôdy a lesného hospodárstva, ako aj presné monitorovanie a účtovanie, a v prípade potreby predloží návrh tak, aby navrhovaný akt nadobudol účinnosť od roku 2013. Komisia vo svojom hodnotení zväží, či treba príslušným spôsobom upraviť rozdelenie práce medzi jednotlivé členské štáty.

Článok 10

Zmeny v rozsahu pôsobnosti smernice 2003/87/ES a uplatňovaní jej článku 24a

Maximálne množstvo emisií každého členského štátu podľa článku 3 tohto rozhodnutia sa upraví v súlade s množstvom:

- a) kvót na emisie skleníkových plynov vydaných podľa článku 11 smernice 2003/87/ES, ktoré vyplýva zo zmeny zdrojov, na ktoré sa smernica vzťahuje, na základe konečného schválenia národných alokačných plánov na obdobie rokov 2008 až 2012 Komisiou podľa smernice 2003/87/ES;
- b) kvót alebo kreditov vydaných podľa článkov 24 a 24a smernice 2003/87/ES v súvislosti so znížením emisií, na ktoré sa vzťahuje toto rozhodnutie, v členskom štáte;
- c) kvót na emisie skleníkových plynov zo zariadení, ktoré nie sú súčasťou schémy Spoločenstva v súlade s článkom 27 smernice 2003/87/ES, počas obdobia ich vylúčenia.

Komisia uverejní údaje vyplývajúce z tejto úpravy.

Článok 11

Registre a centrálny správca

1. Register Spoločenstva a registre jeho členských štátov zriadené podľa článku 6 rozhodnutia č. 280/2004/ES musia zaistiť presné zúčtovanie transakcií podľa tohto rozhodnutia. Tieto informácie sa sprístupnia verejnosti.

2. Centrálny správca určený podľa článku 20 smernice 2003/87/ES vykonáva prostredníctvom svojho nezávislého protokolu transakcií automatizovanú kontrolu každej transakcie podľa tohto rozhodnutia a v prípade potreby transakcie zastaví, aby zaistil, že nedôjde k nezrovnalostiam. Tieto informácie sa sprístupnia verejnosti.

3. Komisia prijme opatrenia potrebné na vykonávanie odsekov 1 a 2.

Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto rozhodnutia jeho doplnením sa prijímú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 13 ods. 2.

Článok 12

Zmeny a doplnenia nariadenia (ES) č. 994/2008

Na vykonávanie tohto rozhodnutia Komisia prijme zmeny a doplnenia nariadenia Komisie (ES) č. 994/2008 z 8. októbra 2008 o normalizovaných a zabezpečených systémoch registrov v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES a rozhodnutím Európskeho parlamentu a Rady č. 280/2004/ES⁽¹⁾.

Článok 13

Výbor

1. Komisii pomáha Výbor pre zmenu klímy zriadený článkom 9 rozhodnutia č. 280/2004/ES.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5a ods. 1 až 4 a článok 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8.

Článok 14

Správa

Komisia vypracuje hodnotiacu správu o vykonávaní tohto rozhodnutia. V tejto správe sa tiež zhodnotí, ako vykonávanie tohto rozhodnutia ovplyvnilo hospodársku súťaž na vnútroštátnej úrovni, úrovni Spoločenstva a medzinárodnej úrovni. Komisia predloží svoju správu Európskemu parlamentu a Rade do 31. októbra 2016 spolu s priloženými prípadnými návrhmi týkajúcimi sa najmä toho, či je vhodné rozlišovať vnútroštátne ciele na obdobie po roku 2020.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 271, 11.10.2008, s. 3.

Článok 15

Nadobudnutie účinnosti

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 16

Adresáti

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Štrasburgu 23. apríla 2009.

Za Európsky parlament
predseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
predseda
P. NEČAS

PRÍLOHA I

**KATEGÓRIE UVEDENÉ V ČLÁNKU 2 ODS. 1 TOHTO ROZHODNUTIA A BLIŽŠIE ŠPECIFIKOVANÉ
V PRÍLOHE I KATEGÓRIÁCH 1 AŽ 4 A 6 ROZHODNUTIA 2005/166/ES**

Energetika

— Spáľovanie paliva

— Fugitívne emisie z palív

Priemyselné postupy

Použitie rozpúšťadiel a ostatných výrobkov

Poľnohospodárstvo

Odpad

PRÍLOHA II

EMISNÉ LIMITY SKLENÍKOVÝCH PLYNOV ČLENSKÝCH ŠTÁTOV PODĽA ČLÁNKU 3

	Emisné limity skleníkových plynov členských štátov v roku 2020 v porovnaní s úrovňami emisií skleníkových plynov v roku 2005
Belgicko	– 15 %
Bulharsko	20 %
Česká republika	9 %
Dánsko	– 20 %
Nemecko	– 14 %
Estónsko	11 %
Írsko	– 20 %
Grécko	– 4 %
Španielsko	– 10 %
Francúzsko	– 14 %
Taliansko	– 13 %
Cyprus	– 5 %
Lotyšsko	17 %
Litva	15 %
Luxembursko	– 20 %
Maďarsko	10 %
Malta	5 %
Holandsko	– 16 %
Rakúsko	– 16 %
Poľsko	14 %
Portugalsko	1 %
Rumunsko	19 %
Slovinsko	4 %
Slovensko	13 %
Fínsko	– 16 %
Švédsko	– 17 %
Spojené kráľovstvo	– 16 %

PRÍLOHA III

ČIENSKÉ ŠTÁTY UVEDENÉ V ČLÁNKU 5 ODS. 5

Belgicko

Dánsko

Írsko

Španielsko

Taliansko

Cyprus

Luxembursko

Rakúsko

Portugalsko

Slovinsko

Fínsko

Švédsko

Predplatné na rok 2009 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 000 EUR ročne (*)
Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	100 EUR mesačne (*)
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročný CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	1 200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	700 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	70 EUR mesačne
Úradný vestník EÚ, séria C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	400 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	40 EUR mesačne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačný (súhrnný) CD-ROM	22 úradných jazykov EÚ	500 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, CD-ROM, dve vydania za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	360 EUR ročne (= 30 EUR mesačne)
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

(*) Predaj jednotlivých čísel: do 32 strán: 6 EUR
 od 33 do 64 strán: 12 EUR
 nad 64 strán: cena určená individuálne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom CD-ROM-e.

Predplatitelia Úradného vestníka Európskej únie môžu získať rôzne prílohy k úradnému vestníku, ktoré sa budú zasielať na základe jednoduchých žiadostí. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznámení pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do Úradného vestníka Európskej únie.

Predaj a predplatné

Platené publikácie, ktoré vydáva Úrad pre publikácie, sú k dispozícii u komerčných distribútorov. Zoznam komerčných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke si možno prehliadať Úradný vestník Európskej únie, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>

